

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๒๔

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑. ขอแจ้งเปลี่ยนผู้แทนของคณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภาในการเป็นกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา จำนวน ๒ คณะ ดังนี้ ๑

- คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว ขอเปลี่ยนจากนางธันยรัศม์ อัจฉริยะฉาย เป็นนายสุโข วุฑฒิโชติ

- คณะกรรมาธิการการพลังงาน ขอเปลี่ยนจากนายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ เป็นรองศาสตราจารย์นรีวรรณ จินตกานนท์

๒. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๕๕ คน ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นคำร้องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งต่อประธานวุฒิสภา จำนวน ๓ คำร้อง ดังนี้ ๑

คำร้องที่ ๑ คำร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๗๑ ประกอบมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญฯ

คำร้องที่ ๒ คำร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนพลอากาศเอก สุกำพล สุวรรณทัต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๗๑ ประกอบมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญฯ

คำร้องที่ ๓ คำร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอน พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก ซึ่งได้กระทำความผิดในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗๑ ประกอบมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญฯ

๓. เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ นางผุสดี ตามไท ๒
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๕๕ คน ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นคำร้องขอต่อประธานวุฒิสภาขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนพลอากาศเอก สุกำพล สุวรรณทัต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๗๑ ประกอบมาตรา ๒๗๐ เนื่องจากมีพฤติการณ์ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการกระทำการโดยทุจริต ใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย กรณีถอดถอนนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการขอให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการตรวจสอบสมาชิกภาพและลายมือชื่อของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าชื่อร้องขอ

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) **ครั้งที่ ๒๔**

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ๓
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ และ
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี ๓

สมาชิกเสนอญัตติ

๑. ขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวย ๓
ความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ออกไปเป็นกรณี
พิเศษอีก ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ตามรัฐธรรมนูญฯ
มาตรา ๑๔๖

<u>ผู้อภิปราย</u>

- นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ๓

๒. ตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการกีฬา วุฒิสภา ๔
แทนตำแหน่งที่ว่าง

<u>ผู้อภิปราย</u>

- นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๔

<u>เรื่องด่วน</u>

๑. พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อ ๖
ให้เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๗
- นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ๙,๑๐
- นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล ๙

๒. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๑๔

ผู้อภิปราย

- นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) ๑๘,๔๘,๕๖
- นายไพศาล บางชวด (ผู้ร่วมเสนอกฎหมาย) ๒๑,๕๘
- นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) ๒๔
- นายวันชัย สอนศิริ ๒๖
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๓๐
- นายเจริญ ภักดีวานิช ๓๔
- รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง ๓๗
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๔๐
- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม ๔๓
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ ๔๕
- นายธันว์ ออสุวรรณ ๕๕
- นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ๕๕,๕๖,๖๐

๓. ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๖๐

ผู้อภิปราย

- นายมงคล ศรีคำแหง (ประธานคณะกรรมาธิการ) ๖๓
- นายมนเฑียร บุญตัน ๖๖

หน้า

- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๖๕
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๗๐
- นายประชา ประสพดี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ๗๔
- รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร ๗๖
- นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ๗๖,๗๗

๔. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (จัดตั้งกรมฝนหลวงและการบินเกษตร) ซึ่งคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว ๗๗

ผู้อภิปราย

- นายบรรชา พงศ์อายุกูล (ประธานคณะกรรมาธิการ) ๗๙,๘๓,๘๖
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๘๑,๘๔
- นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ ๘๕
- นายสมัคร เชาวภานันท์ ๘๖

๕. ร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ๘๖

ผู้อภิปราย

- นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการร่วมกัน) ๘๗
- นายธวัช บวรวนิชยกูร ๙๐
- นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ ๙๐
- พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา ๙๐

๖. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ๙๐

หน้า

ผู้อภิปราย

- พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) ๙๒,๙๕,๙๙, ๑๐๙,๑๒๗,๑๒๙, ๒๔๓
- นายธวัชชัย ยงกิตติกุล (ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ) ๙๔,๑๖๘
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๙๕,๑๐๑,๑๑๒, ๑๑๔,๒๐๑,๒๐๕, ๒๐๙,๒๑๑
- นายคำนูณ สิทธิสมาน (กรรมาธิการวิสามัญ) ๙๖,๑๓๒,๑๔๖, ๑๗๖,๑๘๘,๑๙๑,
- นายตวง อันทะไชย ๙๗,๑๐๕,๑๐๖, ๑๑๐,๑๑๕,๑๔๘, ๑๕๐,๑๗๑,๒๓๕
- นายกฤช อาทิตย์แก้ว ๙๘,๑๐๑
- รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร ๑๐๔
- นายสุพจน์ เลียดประถม ๑๐๔
- นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๑๐๘
- พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) ๑๑๒,๑๒๓,๑๖๔, ๑๘๙,๑๙๑,๑๙๒, ๑๙๔,๒๒๔, ๒๒๗,๒๓๔
- นายธานี อ่อนละเอียด ๑๑๓,๑๑๘,๑๒๑, ๑๕๙

		หน้า
	- นายพิเชต สุนทรพิพิธ	๑๑๖,๑๒๗,๑๕๔,
5		๒๐๑,๒๐๕
	- นายสุรจิต ชิรเวทย์	๑๑๕,๑๒๑,๑๒๖,
		๑๒๘,๑๒๕,๑๖๐,
		๑๗๓,๑๘๔,๑๕๕,
		๑๕๖
10	- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม (กรรมาธิการวิสามัญ)	๑๔๑
	- นายธวัช บวรวนิชยกูร (กรรมาธิการวิสามัญ)	๑๔๖,๑๔๗
	- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์	๑๕๐,๑๘๐,๑๕๓,
		๑๕๖,๑๕๗,๑๕๘,
		๒๒๒,๒๒๗,
15		๒๒๘,๒๓๓,
		๒๓๕
	- นายสุพจน์ เลียดประถม	๑๕๔,๑๘๒
	- นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์	๑๕๘,๑๘๔
	- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	๑๖๒,๑๗๔,๑๘๕,
20		๑๘๗
	- นายเจริญ ภักดีวานิช	๑๘๐,๑๕๑,๑๕๗,
		๒๒๓,๒๒๗
	- นายสุริยา ปันจอร์	๑๘๒,๑๕๒,
		๒๒๘,๒๓๑
25	- พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ (รองประธานคณะกรรมาธิการ วิสามัญ คนที่สอง)	๑๘๖,๒๐๕,๒๒๐

หน้า

- นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) ๑๙๗,๒๐๓,๒๐๖,
๒๑๖
- นายวิเชียร คันฉ่อง ๒๐๐,๒๐๖,๒๐๘
- รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ๒๑๒,๒๑๘,
๒๓๐,๒๓๔,
๒๓๘,๒๓๙
- นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง ๒๑๕,๒๒๑
- นายวิทยา นีติธรรม (กรรมาธิการวิสามัญ) ๒๓๒
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๒๓๕
- พันตำรวจโท จิตต์ศรี โยหะ มุกดาธนพงศ์ ๒๓๕
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย ๒๓๗
- นายสมัคร เชาวภานันท์ ๒๔๓

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

5 _____

เริ่มประชุมเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๔๒ คน

10

(นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีเพื่อนสมาชิกลงชื่อเข้าประชุมทั้งหมด
15 ๑๓๕ ท่าน ครบเป็นองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมจึงขอเปิดการประชุมวุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) ครั้งที่ ๒๔ วันจันทร์ที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

วันนี้มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบที่ไม่ปรากฏในวาระการประชุมทั้งหมด ๓ เรื่อง

20 เรื่องแรก ขอแจ้งเปลี่ยนแปลงผู้แทนของคณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภาในการเป็นกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา จำนวน ๒ คณะ ได้แก่ คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว ขอเปลี่ยนจากท่านธันยรัศม์ อัจฉริยะฉาย เป็นท่านสุโข วุฑฒิโชติ คณะที่ ๒ คณะกรรมาธิการการพลังงาน ขอเปลี่ยนจากท่านสุรเดช จิรัฐิติเจริญ เป็นรองศาสตราจารย์นรีวรรณ จินตกานนท์ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

25 (ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรื่องที่ ๒ ตามที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๕๕ คน ซึ่งเป็นจำนวน

ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรได้ยื่นคำร้องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งต่อประธานวุฒิสภา จำนวน ๓ คำร้อง ได้แก่

คำร้องที่ ๑ คำร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๗๑ ประกอบมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญ

คำร้องที่ ๒ คำร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอน พลอากาศเอก สุกำพล สุวรรณทัต ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๗๑ ประกอบมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญ

คำร้องที่ ๓ คำร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอน พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก ซึ่งได้กระทำความผิดในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๗๑ ประกอบมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญ

บัดนี้ ประธานวุฒิสภาได้ดำเนินการตรวจสอบคำร้องทั้งหมดเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้ส่งคำร้องขอดังกล่าวไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรื่องที่ ๓ ด้วยเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ นางผุสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๕๕ คน ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภา ขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอน พลอากาศเอก สุกำพล สุวรรณทัต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ออกจากตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๑ ประกอบมาตรา ๒๗๐ เนื่องจากมีพฤติการณ์ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำการโดยไม่สุจริต ใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายกรณีถอดถอนศาสตราจารย์ ดร. อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งในขณะนี้อยู่ระหว่างที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการขอให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการตรวจสอบสมาชิกภาพ และลายมือชื่อของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าชื่อร้องขอ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัยทั่วไป) วันอังคารที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕ และ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งได้วางไว้ให้สมาชิกตรวจดู ณ ห้องรับรองสมาชิก ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ แล้ว ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๒๗ ไม่ทราบว่าจะมีสมาชิกท่านใดขอแก้ไขรายงานการประชุมครั้งดังกล่าวหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๓ ครั้งดังกล่าว

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี

เชิญท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง ครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดชลบุรี ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ขอเสนอว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีเนื้อหาสาระที่ต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบ จึงเสนอขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ด้วยท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. .... ขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าววุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และจะครบกำหนดในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เหลือเวลาอีกเพียง ๖ วัน คณะกรรมาธิการจึงขอขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ไม่ทราบมีท่านสมาชิกท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ขยายเวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปอีก ๓๐ วันนะครับ ท่านนฤมลมีอะไรไหมครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉันจะขออนุญาตเสนอกรรมาธิการเพิ่มในคณะกรรมาธิการการกีฬา วุฒิสภา ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๔ ได้มีการตั้งสมาชิกวุฒิสภา ๑๓ ท่านเป็นกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการกีฬา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ วรรคหนึ่ง ประกอบกับข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๗ ความละเอียดทราบแล้วนั้น

บัดนี้ ได้มีสมาชิก ๓ ท่านได้ลาออกจากคณะกรรมาธิการการกีฬา วุฒิสภา และกรรมาธิการสิ้นสุดตามคำสั่งของศาลฎีกาให้เพิกถอนการสรรหาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๑๙ (๖) จำนวน ๑ ท่าน เป็นเหตุให้มีกรรมาธิการในคณะว่างลง ๔ ตำแหน่ง

ในการนี้ท่านพลเอก ธีรเดช มีเพียร และรองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร สมาชิกวุฒิสภาสรรหา หมายเลข ๓๙ และ ๔๔ ตามลำดับ ได้เสนอตัวทำหนังสือเข้ามาเป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่างลง ในการนี้เพื่อที่จะให้การทำหน้าที่ของกรรมาธิการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา และตามรัฐธรรมนูญ

ที่กำหนดไว้ จึงขออนุญาตนำเสนอกรรมาธิการ จึงเห็นสมควรเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา ให้พิจารณาให้พลเอก ธีรเดช มีเพียร สมาชิกวุฒิสภาภาคสรรหา และรองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร สมาชิกวุฒิสภาภาคสรรหาเช่นเดียวกันเป็นกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการกีฬา วุฒิสภา แทนตำแหน่งที่ว่างลง จึงเรียนท่านประธานมาด้วยความเคารพค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านนฤมล ศิริวัฒน์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการการกีฬาขอเสนอตั้งกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยเสนอตั้งพลเอก ธีรเดช มีเพียร และรองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการกีฬา ๒ ท่านนะครับ จะมีสมาชิกท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ เห็นชอบการเสนอชื่อนายอุดม มั่งมีดี ให้เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอนะครับ และให้เสนอสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้ความเห็นชอบโดยลำดับต่อไป รายละเอียดเกี่ยวกับประวัติและข้อมูลของผู้ได้รับการเสนอชื่อจะปรากฏตามเอกสารที่ได้แจกให้กับท่านสมาชิกแล้ว

ในการที่วุฒิสภาจะพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ ได้บัญญัติไว้ว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ท.” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ และโดยในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันพุธที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติให้ความเห็นชอบนายอุดม มั่งมีดี เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นโดยบทบัญญัติของกฎหมายก็จำเป็นที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาก่อน แต่เนื่องจากตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มิใช่ตำแหน่งตามบทบัญญัติในการแต่งตั้งบุคคลตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้นจึงไม่ใช่กรณีที่วุฒิสภาจะพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๒๑ วรรคแรก ประกอบข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๐๑ ที่บัญญัติให้ต้องตั้งคณะกรรมาธิการเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมก่อน ท่านสมาชิกครับ มีท่านสมาชิกท่านใดมีความเห็นอย่างหนึ่งอย่างใดไหมเกี่ยวกับกรณีนี้ เชิญท่านอนุรักษ์ครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในเรื่องของการเสนอชื่อแต่งตั้งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐนะครับ ผมคิดว่าในเรื่องดังกล่าวนี้แม้ตัวกฎหมาย

รัฐธรรมนูญนี้จะไม่ได้กำหนดในเรื่องของการสอบประวัติ และในเรื่องของมาตรฐานทางจริยธรรมไว้ แต่ปกติแล้วในแนวทางปฏิบัติของสภาเรา แม้ตำแหน่งบางตำแหน่งที่ไม่ได้มีกฎหมายกำหนดไว้นี้ เราก็มีมาตรฐานเพื่อความรอบคอบของสภา ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งของเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ที่เพิ่งผ่านไป หรือในเรื่องของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ที่ผ่านมาเราก็มีการสอบประวัติ แม้จะไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ รวมตลอดถึงถ้าเราจะดูแล้วในเรื่องของการตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในอดีตนี้มีการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๕๑ (สมัยสามัญทั่วไป) ในวันศุกร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ในการตั้งกรรมการ ป.ป.ท. ทั้งบอร์ด (Board) นี้ก็มีการตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติโดยสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ๒๖ ท่าน ซึ่งในอดีตนี้เราก็มีการสอบประวัติเพื่อความเป็นมาตรฐาน เพราะว่าอำนาจหน้าที่ของตัวกรรมการ ป.ป.ท. นี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ๑. มีศักดิ์และสิทธิในการตรวจสอบทุจริตข้าราชการต่ำกว่า ซี ๘ ลงมานะครับ ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าในตำแหน่งดังกล่าวนี้ซึ่งเป็นการตั้งโดยฝ่ายบริหาร ไม่ได้มีแบบลักษณะของกรรมการสรรหาแบบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผมคิดว่าเพื่อเป็นไปตามมาตรฐานของวุฒิสภาซึ่งในวิป (Whip) วุฒิสภานี้เคยได้มีการคุยกันแล้วนะครับว่าควรจะต้องมีกรรมาธิการสอบประวัติเพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกัน อนึ่ง ผมคิดว่าในเรื่องของระยะเวลาในการดำเนินการดังกล่าวนี้ในการตั้งตำแหน่งแทนที่ว่างนี้ยังมีระยะเวลาพอสมควรที่วุฒิสภาแห่งนี้จะทำด้วยความรอบคอบ ซึ่งไม่ได้มีอะไรที่จะเสียหายในการที่จะตั้งกรรมาธิการดังกล่าวนะครับ ผมเห็นว่าควรจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขในเรื่องของการตั้งกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของกรรมการ ป.ป.ท. ดังกล่าวนะครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ มีท่านอนุรักษ์เสนอให้ตั้งกรรมาธิการสามัญ

เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและจริยธรรมของผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ท. ก่อน ที่ประชุมมีความเห็นอย่างไรครับ เชิญท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง ครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ตามที่ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ขออนุญาตเอ่ยนามถึงท่านที่ได้เสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐนั้น ในคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาก็มีมติความเห็นเช่นเดียวกันนะครับ ถ้าหากว่าในที่ประชุมแห่งนี้ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมก็จะขออนุญาตเสนอเป็นญัตติให้ที่ประชุมได้รับรองและเพื่อได้ตั้งคณะกรรมาธิการสามัญต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ตอนนี้มีสมาชิก ๒ ท่านเสนอให้ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาตรวจสอบประวัติก่อน ถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมจะถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ท่านนิรันดร์เห็นเป็นอย่างอื่นใช่ไหมครับ เชิญท่านนิรันดร์

นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล : ผมมีความเห็นสนับสนุนครับ ผม นิรันดร์ ประดิษฐกุล สมาชกวุฒิสภา เห็นด้วยกับกรณีนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าที่ประชุมเห็นชอบไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ก็จะเป็นการตั้งกรรมาธิการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ ไม่ใช่มาตรา ๑๒๑ เชิญท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง ครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ

กิจการวุฒิสภาขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตในภาครัฐ ตามมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญ เนื่องจากตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไม่ใช่องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้นการตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าวจึงต้องตั้งตามมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ในวุฒิสภา มีอำนาจเลือกสมาชิกวุฒิสภาตั้งเป็นคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อกระทำกิจการพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาได้ ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านสุรชัยจะเสนอตั้งกี่ท่าน มีผู้รับรองญัตติท่านถูกต้องแล้ว เสนอจำนวนเลยครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภานะครับ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภานะครับ จำนวน ๒๕ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรชัยท่านเสนอจำนวนหรือยัง

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : ๒๕ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ๒๕ ท่าน มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านสุรชัยเสนอ ๒๕ ท่าน มีใครเห็นต่างเป็นจำนวนอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ที่ประชุมเห็นชอบเสนอจำนวน ๒๕ ท่านนะครับ ต่อไปเชิญเสนอรายชื่อครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอเสนอรายชื่อดังต่อไปนี้นะครับ

๑. นายพิสิฐ เกตุผาสุข
๒. นางสุอำภา คชไกร
๓. นางจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา
๔. นายสมัคร เชาวภานันท์
๕. นายพิเชต สุนทรพิพิธ
๖. พลเรือเอก ศิษฐวัชร วงษ์สุวรรณ
๗. นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์
๘. นายสุเมธ ศรีพงษ์
๙. นายประดิษฐ์ ตันวัฒนะพงษ์
๑๐. นายอนุรักษ์ นิยมเวช
๑๑. นางกีระณา สุมาวงศ์
๑๒. พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก
๑๓. นายขวัญชัย พนมขวัญ
๑๔. นายพีระ มานะทัศน์
๑๕. หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล
๑๖. นายปัญญา เบญจศิริวรรณ
๑๗. นายจตุรงค์ ธีระกนก
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู
๑๙. นายสาย กังกเวคิน
๒๐. นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์

๒๑. นายสุวิศว์ เมฆเสรีกุล

๒๒. พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์

๒๓. นายสมชาติ พรรณพัฒน์

๒๔. ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ และ

๒๕. นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์

รวม ๒๕ ท่านครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านสมาชิกท่านใดจะเสนอรายชื่อเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เชิญเลขาธิการอ่านรายชื่อคณะกรรมาธิการอีกครั้งครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปิจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๑. นายพิสิฐ เกตุผาสุข

๒. นางสุอำภา คชไกร

๓. นางจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา

๔. นายสมัคร เชาวภานันท์

๕. นายพิเชต สุนทรพิพิธ

๖. พลเรือเอก ศิษฐวัชร วงษ์สุวรรณ

๗. นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์

๘. นายสุเมธ ศรีพงษ์

๙. นายประดิษฐ์ ตันวัฒนะพงษ์

๑๐. นายอนุรักษ์ นิยมเวช

๑๑. นางกีระณา สุมาวงศ์

๑๒. พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก

๑๓. นายขวัญชัย พนมขวัญ

๑๔. นายพีระ มานะทัศน์

๑๕. หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล

๑๖. นายปัญญา เบญจศิริวรรณ

๑๗. นายจตุรงค์ ธีระกนก

๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู

๑๙. นายสาย กังกเวคิน

๒๐. นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์

๒๑. นายสุวิศว์ เมฆเสรีกุล

๒๒. พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์

๒๓. นายสมชาติ พรรณพัฒน์

๒๔. ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ และ

๒๕. นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมจะกำหนดเวลาการทำงานของคณะกรรมาธิการชุดนี้กี่วันครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา นะครับ ขอเสนอกำหนดระยะเวลาในการตรวจสอบเป็นเวลา ๓๐ วันครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีสมาชิกท่านใดเสนอระยะเวลาเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบในการตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมของผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ท. จำนวน ๒๕ ท่าน ตามรายชื่อที่เลขาธิการได้อ่านไปแล้ว กำหนดเวลาการทำงานทั้งหมด ๓๐ วันนะครับ เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : แต่ก่อนเข้าสู่วาระดังกล่าวเรียนท่านสมาชิกอย่างนี้ครับ เนื่องด้วยขณะนี้มีครูและนักเรียนโรงเรียนสหวิทย์บริหารธุรกิจ จังหวัดสุพรรณบุรี เข้ามาฟังการประชุมของวุฒิสภานะครับ วุฒิสภาขอต้อนรับคณะครูและนักเรียนจากโรงเรียนสหวิทย์บริหารธุรกิจ จังหวัดสุพรรณบุรี ยินดีต้อนรับนะครับ

ขออนุญาตกลับมาที่วาระเรื่องด่วนที่ ๒ ด้วยสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... แล้ว และได้เสนอมายังวุฒิสภา เพื่อพิจารณาตามบทบัญญัติของมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน เพราะฉะนั้นวุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับร่างนะครับ ขณะนี้เหลือเวลาการพิจารณาอีก ๒๓ วัน และในวันนี้จะมีท่านชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้มาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงด้วย ----------

โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๔,๘๘๒ คน ได้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติตามบทบัญญัติมาตรา ๑๖๓ ของรัฐธรรมนูญด้วย และในวันนี้ นายไพศาล บางชวด ประชาชนผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติได้เข้าร่วมประชุมด้วย เพื่อชี้แจงและได้ขออนุญาตให้บุคคลผู้มีรายชื่อต่อไปนี้เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมด้วย ได้แก่

๑. รองศาสตราจารย์สุรชาติ ณ หนองคาย

๒. นายอำนวย กาจีนะ

๓. นายเมธี จันท์จารุภรณ์

๔. นางทัศนีย์ บัวคำ

๕. รองศาสตราจารย์พิทยา จารุพูนผล

๖. นายภูดิท เตชาติวัฒน์

๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ พิทักษานุรัตน์

๘. นายสกลภัทร เหมือนจันทร์เชย

๙. นายประสพ สารสมัคร

๑๐. นายปิ่น นันทะเสน และ

๑๑. นายอาญา ปลอดจินดา

ซึ่งผมอนุญาตให้ผู้ปรากฏรายชื่อดังกล่าวเข้าร่วมประชุมชี้แจงนะครับ จึงขอเชิญท่านดังกล่าวเข้าประจำที่ได้ครับ

(ผู้ชี้แจงเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปผมจะให้เลขาธิการวุฒิสภาอ่านบันทึกหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสนอต่อที่ประชุมนะครับ เชิญเลขาธิการครับ

นายสมศักดิ์ มนุญปิจุ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

"บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคคลด้านการสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานอยู่ทั่วประเทศ ให้มีมาตรฐานเดียวกันเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยจัดตั้งสภาการสาธารณสุขชุมชนขึ้น เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน กำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพและควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดภัยและความเสียหายต่อสุขภาพของบุคคลและชุมชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีจะแถลงชี้แจงเพิ่มเติมไหมคะ เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในนามของคณะรัฐมนตรี ขออนุญาตท่านประธานที่จะชี้แจงรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ต่อที่ประชุมของวุฒิสภาที่เคารพทุกท่าน กระผมขออนุญาตกราบเรียนในเบื้องต้นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบแล้วในชั้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร มีผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติทั้งหมด ๔ ร่าง ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ของนายไพศาล บางชวด กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๔,๘๙๒ คน

๒. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

๓. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ของนางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ กับคณะ เป็นผู้เสนอ และ

๔. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ....ของนายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขออนุญาตท่านรัฐมนตรีนะคะ ท่านสมาชิกที่ยังไม่ได้ลงคะแนนข้างล่าง คูหาจะปิดลงคะแนน ๑๑.๓๐ นาฬิกา เชิญท่านสมาชิกที่ยังไม่ได้ไปลงคะแนนไปรับบัตรนะคะ ขอบคุณค่ะ เชิญท่านรัฐมนตรีต่อค่ะ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : กราบขอบพระคุณ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในนามของรัฐมนตรี ขออนุญาตที่จะดำเนินต่อเนื่อง โดยที่ร่างพระราชบัญญัติที่นายไพศาล บางชวด กับพี่น้องประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นผู้เสนอนั้นได้บรรจุอยู่ในระเบียบวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ผ่านมา

และรอการพิจารณาในชั้นรับหลักการในวาระที่ ๑ จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ----------

5

- ๖/๑

ต่อมาคณะรัฐมนตรีซึ่งมีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ร้องขอให้รัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ และรัฐสภาได้มีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้บรรจุร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่ระเบียบวาระการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร จากนั้นจึงได้มีการบรรจุร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี ของนางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ และนายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ เข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรตามลำดับ ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ร่าง โดยรับหลักการทั้งหมด และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ และสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และได้เสนอให้วุฒิสภาพิจารณาเป็นลำดับต่อไป สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขออนุญาตท่านประธานสรุปสาระสำคัญดังต่อไปนี้

สาระสำคัญกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน โดยมีสภาการสาธารณสุขชุมชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนและกำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน และมีอำนาจหน้าที่รับขึ้นทะเบียน และออกใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพ และกำหนดให้มีคณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชนที่มีอำนาจหน้าที่บริหารและดำเนินกิจการของสภาการสาธารณสุขชุมชน รวมทั้งกำหนดให้การสาธารณสุขชุมชนเป็นวิชาชีพซึ่งต้องได้รับใบอนุญาต ในโอกาสนี้หากท่านประธานและท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน ได้มีข้อสงสัย มีข้อซักถามประการใด กระผมและผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งท่านประธานได้กรุณาอนุญาตให้เข้าร่วมประชุมด้วยแล้ว มีความยินดีครับ ที่จะให้รายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณาของวุฒิสภาต่อไป กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีค่ะ เชิญนายไพศาล บางชวด

ประชาชนผู้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ชี้แจงหลักการของร่างพระราชบัญญัติเชิญค่ะ

นายไพศาล บางชวด (ผู้ร่วมเสนอกฎหมาย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายไพศาล บางชวด กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๑๔,๘๙๒ คน ร่วมกันเข้าชื่อเสนอให้มีร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นมา ซึ่งรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่ ๑ ของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรไป เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ต่อมารัฐสภาได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมกันกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. .... อีก ๒ ฉบับ ซึ่งนางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ กับคณะ เป็นผู้เสนอ และนายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ พร้อมทั้งแต่งตั้งกระผมและคณะในฐานะประชาชนผู้เสนอให้มีกฎหมายนี้ จำนวน ๑๒ คน เป็นคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จนเสร็จสิ้นไป เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕----------

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วส่งให้วุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแล้วนั้น กระผมในฐานะประชาชนผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มีความพอใจและใคร่ขอกราบเรียนยืนยันร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ตามที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบไปแล้ว ซึ่งกระผมและคณะได้ไปทำหน้าที่ให้ข้อมูลข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาไปเมื่อวันพุธที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา จึงใคร่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาถึงหลักการและเจตนารมณ์ของการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พอสรุปดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ตามที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบ ซึ่งมีความสอดคล้องและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หมวด ๓ ส่วนที่ ๙ มาตรา ๕๑ ที่บัญญัติรับรองสิทธิในการได้รับการบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐของประชาชนผู้เป็นบุคคลทั่วไป และประชาชนผู้เป็นบุคคลยากไร้เสมอกันอย่างเหมาะสมและได้มาตรฐานซึ่งต้องเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีสิทธิได้รับการป้องกันจากโรคติดต่ออันตรายจากรัฐอย่างเหมาะสมโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและทันเหตุการณ์ ตลอดจนผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และเพื่อให้สิทธิดังกล่าวของประชาชนได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ได้บัญญัติไว้ในหมวด ๕ แนวนโยบายแห่งรัฐ ส่วนที่ ๘ มาตรา ๘๐ (๒) โดยกำหนดให้รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพอันนำไปสู่สุขภาวะที่ยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพ การจัดบริการสาธารณสุขโดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจริยธรรมย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย จึงเห็นได้ว่าการกระทำใด ๆ ก็ตามที่จะสนับสนุนส่งเสริมหรือคุ้มครองประชาชน

ให้ได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและทั่วถึงจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ในขณะเดียวกันผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายด้วย ไม่ใช่ปล่อยให้บุคคลเหล่านี้กระทำการทดแทนแพทย์ พยาบาล และเภสัชกรอย่างขาดการควบคุมอย่างยาวนานถึง ๙๙ ปี นับว่าประชาชนได้รับบริการที่ต่ำกว่ามาตรฐานและขาดจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพผู้ให้บริการสาธารณสุขทุกประเภทพึงต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ดังนั้นการที่มีสภาวิชาชีพหรือคณะกรรมการควบคุมวิชาชีพที่เข้มแข็งไม่ช่วยเหลือกลุ่มตนเองจนขาดศรัทธาจากประชาชนก็จะเป็นหลักประกันว่าประชาชนผู้รับบริการจะได้รับการให้บริการที่มีมาตรฐานและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ การส่งเสริมให้มีการควบคุมทางมาตรฐานวิชาชีพและจริยธรรม จึงน่าจะเป็นผลดีมากกว่าปล่อยให้กระทำไปโดยขาดการควบคุมอย่างแท้จริง กระผมในฐานะประชาชนผู้เสนอให้มีกฎหมายนี้ ใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติได้พิจารณาสนับสนุนและรับหลักการร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ฉบับนี้ต่อไป ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติในวาระที่ ๑ ขั้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประธานวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะให้คณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดเป็นผู้พิจารณาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขเป็นผู้พิจารณา รายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมาธิการที่จัดไว้ให้ท่านสมาชิกแล้วนะคะ เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการการสาธารณสุขชี้แจงเพิ่มเติมค่ะ

นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการการสาธารณสุข วุฒิสภา ขอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภา ในการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ ตามที่ท่านประธานวุฒิสภาและคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการการสาธารณสุข วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ ก่อนที่จะเสนอให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไปนั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งมีประเด็นข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. คำว่า “การสาธารณสุข” เป็นคำนิยามที่รวมกับวิชาชีพทางสุขภาพ เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล เภสัชกร กายภาพบำบัด เทคนิคการแพทย์ รวมทั้งสัตวแพทย์ด้วย ซึ่งตามคำนิยามคำว่า “ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน” หมายความว่า บุคคลที่ได้ขึ้นทะเบียนและได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน จากสภาการสาธารณสุขชุมชนนั้น อาจเกิดปัญหาการจำกัดสิทธิและการจำกัดขอบเขตในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนกับวิชาชีพต่าง ๆ เหล่านั้นได้ อาจจะมีขอบเขตหรือมีบริเวณซึ่งอาจจะมีลักษณะงานซ้ำซ้อน

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดโทษ ซึ่งมีทั้งโทษจำคุก ปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งอาจจะเกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายได้

๓. ควรจะมีการปรึกษาหารือร่วมกับ ๖ สภาวิชาชีพ อันประกอบด้วย แพทยสภา สภาการพยาบาล สภาเภสัชกรรม ทันตแพทยสภา สภาเทคนิคการแพทย์ สภากายภาพบำบัด เพื่อร่วมกันหาข้อยุติและข้อเสนอแนะ เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีทิศทางในแนวทางเดียวกันกับกฎหมายด้านสุขภาพอื่น ๆ

๔. ควรมีการศึกษาคำว่า “วิชาชีพ โพรเฟสชัน (Profession)” ว่ามีความหมายและขอบเขตเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสาธารณสุขชุมชนเป็นวิชาชีพหรือไม่ อย่างไร

๕. ควรมีการศึกษาหาข้อมูลเปรียบเทียบประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว เช่น ข้อมูลเปรียบเทียบประเทศที่ใช้บังคับกฎหมายวิชาชีพการสาธารณสุข ข้อมูลเปรียบเทียบด้านมาตรฐานวิชาชีพและองค์ประกอบของมาตรฐานวิชาชีพ เป็นต้น

๖. ควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณด้านจำนวนเจ้าหน้าที่สาธารณสุขซึ่งปฏิบัติงานอยู่ และรวมทั้งอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดกรอบการดำเนินงานต่าง ๆ

๗. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรมีหลักการเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายด้านสุขภาพอื่น ๆ ยังไม่มี เพื่อเป็นการรองรับและปรับปรุงรายละเอียดของกฎหมายด้านสุขภาพอื่น ๆ ที่มีผลบังคับใช้แล้ว ซึ่งจะเป็นประโยชน์

๘. ควรมีการศึกษาอย่างละเอียดว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเป็นการก้าวล่วงหรือซ้ำซ้อนกับการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพอื่นที่มีกฎหมายรับรองอยู่แล้วหรือไม่ เช่น กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม การพยาบาล เภสัชกรรม เป็นต้น เนื่องจากอาจทำให้เกิดความสับสนแก่วิชาชีพอื่นที่มีกฎหมายรองรับอยู่แล้ว

คณะกรรมาธิการการสาธารณสุข วุฒิสภา เห็นควรรับร่างฉบับนี้ไว้เพื่อวุฒิสภาจะได้พิจารณาต่อไป ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมาธิการได้นำเรียนเสนอต่อสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านแล้ว กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ด้วยศาสตราจารย์คณิต ณ นคร ประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... และศาสตราจารย์คลินิกนายแพทย์อำนาจ กุสลานันท์ นายกแพทยสภาและคณะ ได้เสนอข้อเสนอเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เช่นเดียวกัน เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิก ในการนี้ได้ให้เจ้าหน้าที่จัดวางเอกสารไว้ให้ท่านสมาชิกแล้ว ท่านสมาชิกคะ ด้วยวันนี้วุฒิสภาจะมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลายฉบับ ขออนุญาตหารือว่าให้ท่านสมาชิกอภิปรายสักท่านละ ๕ นาที ดีไหมคะ ๕ นาที ท่านอาจจะเกินไปบ้างเล็กน้อย แต่สูงสุดท่านอย่าเกิน ๗ นาที เชิญท่านสมาชิกยกมือค่ะ ขณะนี้มีท่านสมาชิกแจ้งความประสงค์อภิปราย ๓ ท่าน ท่านวันชัย ท่านอนุรักษ์ ท่านอาจารย์เจริญ ท่านรองศาสตราจารย์ทัศนา เชิญท่านวันชัยค่ะ

นายวันชัย สอนศิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้เท่าที่ฟังจากคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีและผู้แทนภาคประชาชน รวมทั้งผมได้ศึกษารายละเอียดของกฎหมายนี้แล้วเป็นกฎหมายที่น่าสนับสนุน แต่ผมมีข้อสงสัยบางประการ รวมทั้งข้อสังเกตที่จะขอคำตอบจากท่านรัฐมนตรีและผู้เกี่ยวข้อง

ประเด็นแรกนั้น ฟังจากภาคส่วนของแพทยสภา ฟังจากนักวิชาการที่เกี่ยวกับทางด้านแพทย์สาธารณสุขยังมีความเห็นขัดแย้งกันอยู่ต่อกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีเป็นแพทย์ ผมอยากทราบครับว่า คำจำกัดความในมาตรา ๓ คำว่า “วิชาชีพการสาธารณสุข” มีคำจำกัดความว่าเป็นวิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์ สิ่งแวดล้อมในชุมชนเกี่ยวกับการป้องกันโรค การควบคุมโรค การตรวจวินิจฉัยและการบำบัดรักษาโรค ผมอยากทราบว่าวิชาการสาธารณสุขกับแพทย์ พยาบาล มีเส้นแบ่งกันอยู่ตรงไหนครับ

มีจุดต่างกันอยู่ตรงไหน และแต่ละวิชาชีพนั้นก็มีกฎหมายเฉพาะของแต่ละสภาวิชาชีพ ผมอยากทราบเส้นแบ่งตรงนี้ครับ เพื่อความชัดเจน นั่นคือประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีและผู้ชี้แจงที่เกี่ยวข้องได้โปรดพิจารณาในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ ผมอยากทราบคำตอบครับ คือปกติแล้วกรรมการสภาวิชาชีพนี้เท่าที่ผมสังเกต นั่นเป็นประเด็นข้อที่ ๑ ก็คือทำไมไม่เป็นเลขคี่ นี่มี ๒๔ คน ทำไมไม่เป็น ๒๕ คน ๒๗ คน ถามว่าเกิดคะแนนเท่ากัน แน่นอนอาจจะให้ประธาน แต่โดยหลักผมเห็นหลายสภาวิชาชีพนั้นเป็นเลขคี่ แต่ท่านมี ๒๔ คน นั่นประการที่ ๑ อาจจะไม่ใช่เป็นประเด็นใหญ่ ----------

แต่ประเด็นใหญ่ของผมอยู่ตรงนี้ครับท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๑๓ (๑) ท่านบอกว่า กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวง และนายกสมาคมวิชาชีพสาธารณสุข แล้วก็มีอื่น ๆ อีกเยอะ สุดท้ายใน (๘) ท่านบอกกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (๑) ถึง (๖) รวมกัน แปลว่า (๑) ถึง (๗) ๑๒ คน ท่านให้เขามาจากการเลือกตั้งใน (๘) อีก ๑๒ คน รวมเป็น ๒๔ คนเท่า ๆ กัน สิ่งหนึ่งที่ผมอยากตั้งเป็นข้อสังเกตเล็ก ๆ แต่ผมถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ของสภาวิชาชีพมักจะมีปลัดกระทรวงเข้ามาเสมอครับท่านรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงสาธารณสุขมักจะเข้ามาเป็นกรรมการในสภาวิชาชีพและเกิดอะไรขึ้นครับท่านประธานที่เคารพ มาจากการเลือกตั้ง ๑๒ คน มาจากคณบดีบ้าง มาจากโน่นจากนี่ มาจากข้าราชการประจำบ้าง แล้วท่านประธานทราบไหมครับ เวลาเลือกนี่เขาเกรงใจกัน แล้วเขาก็เลือกปลัดกระทรวงเป็นนายกสภาวิชาชีพในหลายองค์กร ปลัดกระทรวงนี้มักจะถูกเลือก เพราะเขาเกรงใจว่าเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ ผมขออนุญาตเวลาท่านประธานเพื่อให้สิ้นกระแสความตรงนี้สักหน่อย มีคนอภิปรายไม่เยอะ มักจะเกรงใจกันว่า เพราะเป็นปลัดกระทรวง และเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ แต่ปลัดกระทรวงท่านทราบไหมครับ มาไม่อยู่ตลอด บางครั้งก็อยู่ไม่ครบ ๑ ปี บางคนอยู่ ๖ เดือนอาจจะไปแล้วก็ได้ บางคนอาจจะมาปีเศษ ๆ เปลี่ยนปลัดกระทรวงใหม่แล้ว ถ้าเราเอาตำแหน่งปลัดกระทรวงไปผูกกับนายกสภาวิชาชีพ โดยส่วนใหญ่ผมสังเกตมักจะเป็นอย่างนั้น คนพวกนี้โดยหลัก ว่ากันโดยส่วนตัวท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรี งานก็เยอะอยู่แล้ว ยิ่งจะมายุ่งกับงานเล็ก ๆ อย่างสภาวิชาชีพนี้แทบจะไม่ได้มาประชุม หรือมาก็บางทีให้คนอื่นมาแทน หรือมาประชุมก็ไม่ได้เคยคิดเคยสร้างสรรค์อะไรกับสภาวิชาชีพนี้ เพราะงานในกระทรวงก็มากอยู่แล้ว นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ระยะเวลาการอยู่นั้นไม่ต่อเนื่อง อย่างที่ผมกราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้แล้ว ๑ ปีบ้าง ๒ ปีบ้าง อยู่ ๓ ปียากมาก คนมาใหม่งานจึงไม่ต่อเนื่อง และที่สำคัญที่สุดครับท่านประธานที่เคารพ เกิดปลัดกระทรวงนั้นไม่ใช่มาจากแพทย์ ปลัดกระทรวงไม่ได้มาจากสาธารณสุข ปลัดกระทรวงเกิดมาจากวิชาชีพอื่นจะว่าอย่างไร จะเข้าใจสภาวิชาชีพดีหรือไม่ ท่านผู้แทนภาคประชาชนนี่ผมก็ไม่เข้าใจท่านเหมือนกันว่า ทำไมท่านไปยอมผูกปลัดกระทรวงไว้กับตำแหน่งที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และส่วนใหญ่มักจะ

เป็นนายกแพทยสภาเกือบทั้งนั้น ดังนั้นด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ ถ้าเป็นไปได้อยากให้ท่านพิจารณาประเด็นนี้เป็นสำคัญ เพราะผมเชื่อแล้วความกระตือรือร้นจะไม่เหมือนกับวิชาชีพโดยตรง ทำไมท่านไม่ร่างกฎหมายฉบับนี้ว่า คนที่จะเป็นนายกแพทยสภาหรืออุปนายกหรือเลขาธิการนั้นควรอยู่ใน (๘) อันนี้ผมฝากเป็นข้อสังเกตต่อท่านประธานและท่านรัฐมนตรี รวมท่านผู้เกี่ยวข้องครับ และผมกราบเรียนว่าในชั้นแปรญัตติ เรื่องนี้ผมจะแปรญัตติ และคงได้เจอกันชี้แจงกันต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช ในตัวร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ผมคิดว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ออกมาสอดคล้องกับตัวรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๑ วรรคแรก ในเรื่องสิทธิการได้รับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ ขออนุญาตอ่าน ก็คือว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่เหมาะสมและได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมตลอดถึงสอดคล้องเป็นการออกมาตามรัฐธรรมนูญในส่วนที่ ๔ แนวนโยบายด้านศาสนา สังคม สาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรม ในส่วนของตัวมาตรา ๘๐ (๒) ขออนุญาตอ่านนะครับ ก็คือการที่รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคมและการสาธารณสุข โดยเฉพาะใน (๒) คือส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพอันนำไปสู่สุขภาวะที่ยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งจัดและส่งเสริมประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมเอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและการจัดบริการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจริยธรรมย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ผมคิดว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวก็เป็นกฎหมายที่ออกมาตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ โดยหลักการแล้วผมก็เห็นชอบด้วย รวมตลอดถึงผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ในแง่ของผู้เสนอกฎหมายผมว่ามีความหลากหลายมาก เป็นกฎหมายที่มีทั้งตัวคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ รวมทั้งในตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาล หรือว่าในแง่ของฝ่ายค้าน รวมตลอดถึงตัวภาคประชาชน โดยเฉพาะในภาคประชาชนต้องขอชื่นชม โดยเฉพาะท่านไพศาล บางชวด ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๔,๘๘๒ คน ได้ดำเนินการเข้าชื่อเสนอกัน คิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับแนวนโยบายของรัฐพยายามที่จะผลักดัน ซึ่งผมคิดว่าก็เป็นเรื่องของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเสนอกฎหมายฉบับนี้ โดยหลักการแล้วถือว่าเป็นเรื่องที่ดี โดยหลักการดังกล่าว

โดยเฉพาะในกฎหมายฉบับดังกล่าวผมคิดว่าเป็นการพัฒนากฎหมายในเรื่องของวิชาชีพสาธารณสุขให้มีมาตรฐานเพิ่มขึ้น ก็เป็นกฎหมายที่พยายามที่จะสร้างในเรื่องขององค์กรวิชาชีพสาธารณสุข เป็นการยกระดับให้มีมาตรฐาน มีการควบคุมกันให้มีมาตรฐาน ให้มีประสิทธิภาพต่าง ๆ เหล่านั้น ซึ่งผมคิดว่าโดยหลักการภาพรวมแล้วน่าจะดี แต่อย่างไรก็ตามสรุปโดยสังเขปผมว่ากฎหมายฉบับนี้มีข้อดีประมาณ ๕ ประการ ต่อไปจะเป็นข้อสังเกต ก็คือคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง นอกจากเป็นการสร้างในแง่มาตรฐานวิชาชีพแล้ว ประชาชนก็คงได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานด้วย เป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนจากผู้ประกอบวิชาชีพที่ได้มาตรฐาน

ประการที่ ๒ คงเป็นกฎหมายที่พัฒนาคุณภาพมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านสาธารณสุข ทำให้บุคลากรด้านสาธารณสุขได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เป็นที่ยอมรับจากสังคมและเป็นการยกระดับมาตรฐานจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพด้วย ซึ่งเดิมอาจจะไม่มีในเรื่องของตัวสภาวิชาชีพดังกล่าว

ประการที่ ๓ รัฐบาลได้รับความเชื่อถือในเรื่องการสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นกับประชาชน เป็นต้นแบบของการพัฒนาสุขภาพประชาชนแบบบูรณาการเหมือนกับประเทศทั่ว ๆ ไป ได้รับความเชื่อถือทางด้านสาธารณสุขเป็นประเด็นที่เกี่ยวเนื่องกับผลประโยชน์ที่ติดตามมา ก็คือทั้งเศรษฐกิจ สังคม

ประการที่ ๔ เป็นการสร้างระบบและมาตรฐานด้านโครงสร้างและกลไกทางสุขภาพให้ครบวงจรและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ก่อให้เกิดความยั่งยืนอย่างแท้จริงของการพัฒนาสุขภาพอนามัย

ประการสุดท้าย เป็นการควบคุมไม่ให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ อาจจะก่อให้เกิดภัยและความเสียหายต่อสุขภาพของบุคคลและชุมชน

เพราะฉะนั้นโดยสภาพกฎหมายฉบับนี้ก็ถือว่าเป็นหลักการกฎหมายที่ดีแล้วก็สอดคล้องกับตัวรัฐธรรมนูญ แต่อย่างไรก็ตามผมก็มีข้อสังเกตในกฎหมายฉบับนี้

ในหลาย ๆ ประเด็น ซึ่งก็อาจจะเป็นประเด็นที่สอดคล้องกับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายที่ให้ความเห็นมา โดยเฉพาะประเด็นในเรื่องของตัวนิยามศัพท์ของคำว่า “วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน” ในนิยามศัพท์ดังกล่าวจะครอบคลุมรวมถึงพวกการชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมไหม เพราะตามนิยามศัพท์ดังกล่าวไม่ได้มีการพูดถึงไว้ ผมคิดว่าก็เป็นประเด็นที่ควรจะต้องมีการถกเถียงในตัวนิยามศัพท์กัน หรือคณะกรรมการของสภาการสาธารณสุขชุมชนดังกล่าว ก็อาจจะมีกระบวนการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนน้อยไปหน่อย แล้วก็ไม่ได้มีการคำนวณสัดส่วนของชาย - หญิง ซึ่งตามรัฐธรรมนูญใหม่ในการที่จะเลือกกรรมการต่าง ๆ เหล่านั้น ----------

โดยเฉพาะกรรมการใน (๘) ทำอย่างไรที่จะให้มีการคำนวณสัดส่วนของชาย - หญิง ให้มีสัดส่วนที่เหมาะสม ซึ่งถ้าไม่มีการกำหนดไว้ก็อาจจะไม่ได้เป็นการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน รวมตลอดถึงในเรื่องของอำนาจหน้าที่ของสภาการสาธารณสุขชุมชน ผมคิดว่าอำนาจหน้าที่ดังกล่าวต้องรวมถึงการพัฒนาศักยภาพของสมาชิกสภาการสาธารณสุขชุมชนให้มีความรู้ความสามารถในการบริการประชาชนได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ หรือเอื้อต่อการเข้าถึงบริการสุขภาพประชาชน แล้วสภาการสาธารณสุขชุมชนควรเสนอแผนและรายงานดังกล่าวต่อสมาชิกสภาการสาธารณสุขชุมชนและเผยแพร่ต่อสาธารณชนด้วย ผมคิดว่าก็เป็นประเด็นที่จะต้องรับไว้พิจารณาในชั้นของกรรมาธิการ มีประเด็นที่จะสอบถามเพิ่มเติมอีกประเด็นหนึ่ง ก็คือว่าถ้าในกรณีที่บุคลากรด้านสาธารณสุขที่อาจขาดคุณสมบัติในการสมัครเข้าเป็นสมาชิกหรือขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสาธารณสุขตามกฎหมายฉบับใหม่ ซึ่งเขาอาจจะสามารถดำเนินการได้ในมาตรฐานปัจจุบัน อาจจะมีเป็นมาตรฐานที่ไม่เท่าเทียมกัน ถ้าอย่างนี้บุคคลดังกล่าวจะสามารถดำเนินการประกอบวิชาชีพสาธารณสุขได้ไหม เราจะมีบทเฉพาะกาลให้เขาไหม หรือบุคคลดังกล่าวก็ต้องไปดำเนินการอบรมเพิ่มพูนเพื่อเข้ามาสู่ในกฎหมายฉบับนี้ ผมคิดว่าตรงนี้ก็ต้องขอความชัดเจนในกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งโดยสรุปภาพรวมผมคิดว่าก็เป็นกฎหมายที่ดี แล้วก็ต้องขอขอบคุณรัฐบาลในกรณีที่มีการยุบสภาไป แล้วรัฐบาลของคุณยิ่งลักษณ์ได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๓ ได้มีการที่จะให้คณะรัฐมนตรีดึงกฎหมายฉบับนี้ให้สภารับไว้พิจารณาต่อเนื่อง โดยเห็นความสำคัญของภาคประชาชน ในฐานะผมมาจากคณะกรรมาธิการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนก็สนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ขณะนี้สมาคมวิชาชีพสาธารณสุขทั่วประเทศได้นำสมาชิกเข้าร่วมชมการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. วิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ที่วุฒิสภา ในการนี้วุฒิสภายินดีต้อนรับผู้เข้าชมการประชุมทุกท่านนะคะ ท่านสมาชิกคะ ต่อไปเป็นท่านเจริญ ภักดีวานิช เชิญค่ะ

นายเจริญ ภักดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ผมขออนุญาตท่านประธาน ๗ นาที เพื่อจะได้ดูบางมาตราเป็นประโยชน์กับเพื่อนสมาชิก ก่อนอื่นต้องชื่นชมภาคประชาชน มีความพยายามตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ คน ๕๐,๐๐๐ คน อยู่ไกล ๆ ถ้าท่านประธานมีญาตินอนป่วยอัมพฤกษ์อยู่ ส้วมก็ไม่สะอาด คือชาวบ้านเองอาหารที่หมดอายุอะไรก็ตามคนเหล่านี้ช่วยปกป้อง เพราะฉะนั้นผู้เสนอกฎหมายนี้พยายามเพื่อประโยชน์กับประชาชนซึ่งตรงกับรัฐธรรมนูญทั้ง ๒ มาตรา ซึ่งเพื่อนสมาชิกได้กราบเรียนท่านประธาน ประโยชน์ที่จะได้ ๒ ส่วน ประชาชนทั้ง ๖๐ กว่าล้านคน แล้ว ๖๐ กว่าล้านคนนั้น กฎหมายนี้จะช่วยปกป้องคุ้มครองคนที่อยู่บ้านนอก คนที่อยู่ไกล ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ยิ่ง สมควรสนับสนุนอย่างยิ่ง ถ้าเรานึกภาพไม่ออกมีคนที่อยู่ตามชนบท ตามตำบลต่าง ๆ เยอะแยะ คนป่วยคนแรกที่ได้พบหน้าที่อยู่ห่างไกลก็คือสาธารณสุขอำเภอ หรือพวกเจ้าหน้าที่สาธารณสุขตำบลต่าง ๆ อันนี้ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ทีนี้เมื่อพูดถึงสภานี้จะได้ควบคุมมาตรฐาน คน ๔๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ คนนี้จบปริญญาตรีเกือบ ๕,๐๐๐ คน ยังไม่จบเขาจะได้พยายามขวนขวายเพื่อต้องการที่จะให้มีมาตรฐานวิชาชีพจะได้สภาได้ครบ กระผมมีข้อสังเกตเผื่อเป็นการช่วยให้กฎหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เมื่อสักครู่สมาชิกวุฒิสภาก็ได้อภิปรายในมาตรา ๓ กระผมเพื่อประหยัดเวลาเพราะมีหลายมาตรา คำว่า “การตรวจวินิจฉัยและการบำบัดรักษาโรคเบื้องต้น” ผมคิดว่าถ้าไม่มีคำนี้กฎหมายนี้ก็จะไม่เกิดความกังวลข้อขัดแย้งกับนักวิชาการหรือแพทยสภาหรือสภาวิชาชีพอื่น ผมคิดว่าถ้าตัดออกก็น่าจะทำให้กฎหมายนี้เป็นที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ ที่กระผมกราบเรียนท่านประธาน มาตรา ๖ อยากจะถามท่านรัฐมนตรีอย่างนี้ครับ มาตรา ๖ เป็นหัวใจ ก็คือการส่งเสริมการศึกษา การวิจัย (๒) การควบคุม กำกับ ดูแลและกำหนดมาตรฐาน ท่านรัฐมนตรีซึ่งท่านแอกทีฟ (Active) อยู่แล้ว ท่านเป็นคนว่องไว กฎกระทรวง ระเบียบต่าง ๆ ต้องรีบทำคู่ไปเลย ----------

เพราะเมื่อสภาอนุมัติไปแล้ว ถ้ากฎระเบียบช้าเข้าใจว่าทุกคนทั้งประเทศ สาขาวิชาชีพ ถูกตรวจสอบ เรื่องงบประมาณอีกมาตราหนึ่ง รัฐบาลจัดสรรให้รัฐมนตรีต้องเตรียมไว้เลย เพื่อให้เข้มแข็งในระยะแรก กระผมมีข้อสังเกต ถ้าท่านประธานจะกรุณาดูก็คือ หมวด ๕ การควบคุมการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน หรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิที่จะประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน โดยมิได้รับใบอนุญาต มีข้อยกเว้นท่านประธาน กระผมค่อนข้างกังวล (๕) ท่านรัฐมนตรี การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มีเยอะ การออกใบรับรองกระทรวงสาธารณสุขตรงนี้ต้องชัดเจน เดี๋ยวจะมีการเลือกปฏิบัติอีกคนได้ อีกคนคุ้มครอง ไม่คุ้มครอง ถ้ารัฐมนตรีไม่เตรียมการตรงนี้ให้ดี สภานี้ก็จะเกิดความเสียหาย ขาดความน่าเชื่อถือทันที ถ้าเผื่อเราเตรียมการไม่ดี คือการคุ้มครองตรงนี้ตามมาตรา ๒๗ กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีต้องรีบวางหลักสูตร ความเข้มข้นแค่ไหนที่ อสม. ควรจะได้รับการคุ้มครอง เพื่อให้สภานี้เกิดการยอมรับ ผมเป็นห่วงอย่างเดียวท่านประธาน อยากให้สภานี้เดินไปด้วยดี มีเงินพร้อมและก็เป็นที่ยอมรับควบคุมมาตรฐานได้จริง แต่เกิดไปยกเว้นในมาตรา ๒๗ ซึ่งรัฐมนตรีคงจะช่วยให้กฎหมายนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ประเด็นสุดท้าย ในเวลาที่จำกัดท่านประธาน กระผมคิดว่ามาตรา ๔๓ ถ้าท่านประธานกรุณาดู เรื่องเวลาของผู้ที่ถูกเพิกถอน ท่านประธานอ่าน “ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นสองปี” กระผมคิดว่าสั้นไปเราอยากได้คนที่มาอยู่ในองค์กรนี้ หลายองค์กรสภาวิชาชีพนี้ตั้งข้อสังเกต เดี๋ยวจะไม่มีมาตรฐานคุ้มครองได้ไม่จริง แต่ ๒ ปีพอพ้นออกไปแล้วให้ได้รับใหม่นี้ กระผมคิดว่าน่าจะไม่เหมาะสม ซึ่งจะได้แปรญัตติในโอกาสต่อไป

ประเด็นต่อไปที่กระผมกราบเรียนท่านประธานก็คือ หมวด ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าท่านประธานกรุณาดูมาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจต่อไปนี้ (๑) เข้าไปสถานที่ทำการหรือยานพาหนะของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนในเวลาทำการของสถานที่ (๒) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัย เหตุอันควรสงสัยท่านประธานว่าจะมีการกระทำความผิด

ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ผมเข้าใจว่าการให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ตรงนี้ ถ้าเผื่อว่าทางผู้ที่เสนอกฎหมายได้ตอบต่อสภายืนยันว่ามีมาตรการในการที่จะให้เจ้าหน้าที่เหล่านี้ระมัดระวังแล้วก็สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง โดยต้องเป็นการบังคับใช้กฎหมายอย่างไม่มีการกลั่นแกล้งอะไร ท่านประธานต้องเข้าใจคนจำนวนมากต้องอยู่ภายใต้กฎหมายนี้ ถ้ามีการกลั่นแกล้งขึ้นมาเกิดความไม่เป็นธรรม สมาชิกวุฒิสภาเวลาเราพิจารณากฎหมายเรื่องความเป็นธรรม ความเป็นกลางอะไรค่อนข้างให้ความสำคัญ

ประเด็นสุดท้าย ที่กระผมจะกราบเรียนท่านประธาน ก็คิดว่าเป็นกฎหมายที่น่าสนใจและควรสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเป็นการเรียกร้อง เริ่มตั้งแต่ผมดูประวัติต่อสู้กันมานาน เรียกร้องกันมานาน คนเหล่านี้เสียงเบา เพราะคนอย่างนี้อยู่ไกล ๆ อยู่ตามตำบลต่าง ๆ การเรียกร้องที่จะได้มาซึ่งเขาควบคุมกันเองสภานี้เป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์กับประชาชน เสียงทำท่าจะแห้งไปพักหนึ่งท่านประธาน เพราะว่าตอนที่ยุบสภา เพราะฉะนั้นโอกาสที่สมาชิกวุฒิสภาให้การสนับสนุนคิดว่าเป็นโอกาสหนึ่งที่ประชาชนได้ประโยชน์คนจำนวน ๔๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ คน องค์กรหนึ่งได้ควบคุมมาตรฐาน แต่อย่างไรก็ตามฝากท่านรัฐมนตรี เรื่องงบประมาณในระยะแรก ซึ่งเข้าใจว่าท่านคงเตรียมไว้แล้ว กฎระเบียบตอนนี้ท่านร่างคู่ไปเลย เพื่อจะได้รีบดำเนินการให้สภานี้เข้มแข็งขึ้นในเวลาอันรวดเร็ว กราบขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ขณะนี้สมาคมวิชาชีพสาธารณสุขทั่วประเทศได้นำสมาชิกเข้ารับชมการประชุมวุฒิสภา เป็นกลุ่มที่ ๒ แล้ว ซึ่งขณะนี้วุฒิสภากำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ..... วุฒิสภายินดีต้อนรับทุกท่าน ลำดับต่อไปเชิญท่านรองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง เชิญค่ะ

รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ดิฉัน รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาควิชาชีพ ขออนุญาตที่จะแสดงความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ซึ่งวุฒิสภากำลังพิจารณาในวาระที่ ๑ ในวันนี้สัก ๒ – ๓ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ในเรื่องของหลักการ ดิฉันใคร่ขอเรียนว่าโดยทั่วไปการที่จะกำหนดให้มีพระราชบัญญัติในการควบคุม กำกับวิชาชีพใดนั้น วิชาชีพนั้นจะต้องมีความชัดเจน มีขอบเขตและภารกิจในการปฏิบัติที่ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาชีพอื่น ซึ่งโดยที่ในสากลได้มีเกณฑ์กำหนดความเป็นวิชาชีพไว้หลายประเด็นด้วยกัน อาทิเช่น

ประการที่ ๑ วิชาชีพนั้นจะต้องมีองค์ความรู้ที่ชัดเจนเป็นของตัวเองและก็เป็นความรู้วิชาการที่เฉพาะทาง ก็คือองค์ความรู้ที่เรียกว่าด้านการสาธารณสุข ซึ่งองค์ความรู้นี้ต้องชัดเจนว่าคืออะไร มีขอบเขตแค่ไหนที่จะปฏิบัติ เพื่อที่จะเรียกว่า การสาธารณสุข แล้วองค์ความรู้นี้ต้องศึกษาในระดับสูงต้องใช้เวลาในการศึกษา เพื่อทำความเข้าใจในความรู้วิชาการเฉพาะนั้น ซึ่งก็เป็นเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับทั่วไป

ประการที่ ๒ ก็คือต้องมีบริการต่อสังคม คือบริการที่สังคมต้องพึ่งพาต้องมีบริการต่อสังคม โดยที่ใช้องค์ความรู้ที่เป็นของการสาธารณสุขในข้อที่ ๑ ดังกล่าวแล้วมาเป็นหลักในการให้บริการต่อสังคมที่เรียกว่า วิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน จึงต้องไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาชีพอื่น ซึ่งมีองค์ความรู้ในแต่ละวิชาชีพอยู่ในแต่ละขอบเขตของตน

ประการที่ ๓ ในบริการนั้น สังคมต้องพึ่งพา หมายถึงว่าเป็นบริการจำเป็นที่สังคมต้องพึ่งพา ดังนั้นในการบริการวิชาชีพจึงต้องมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่เราเรียกกันว่า โพรเฟสชันเนล เอธิก (Professional ethic) เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพใช้เป็นหลักปฏิบัติให้อยู่ในขอบเขตของความถูกต้องดีงาม คุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้สังคมมีความไว้วางใจมีความมั่นใจต่อวิชาชีพนั้น ดังนั้นการจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพนั้น ๆ กำกับ ดูแลการปฏิบัติหรือการบริการของวิชาชีพต้องสามารถพิสูจน์ได้แล้วว่า องค์ความรู้ของวิชาชีพนั้นชัดเจนแล้ว ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาชีพอื่นแล้ว เท่าที่ผ่านมาได้เคยมีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

มาแล้วในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๗ เมื่อปี ๒๕๕๐ นี้เอง เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๐ ซึ่งที่ประชุมพิจารณาแล้วไม่เห็นควรให้ผ่านร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วยเหตุผลที่ว่า การสาธารณสุขยังเป็นบริการที่กว้างมากแล้วก็ยังมีความไม่ชัดเจนและก็มีความซ้ำซ้อนกับวิชาชีพอื่น ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นภารกิจที่ทุกคนต้องปฏิบัติในการดูแลตนเองของประชาชน แต่ว่ามาถึงวันนี้ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนได้ถูกนำเสนอพิจารณาอีก โดยผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ดิฉันก็หวังว่าองค์ความรู้ที่เรียกว่า การสาธารณสุขคงจะได้มีการจัดระบบให้ชัดเจนขึ้นแล้ว เราก็น่าจะรับไว้พิจารณาในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่งได้ เพราะดิฉันเชื่อว่าภาวะสุขภาพและความเจ็บป่วยในปัจจุบันนี้มีความซ้ำซ้อนแล้วก็ต้องอาศัยบุคลากรหลายประเภทด้วยกันที่ต้องทำงานร่วมกันทั้งในด้านป้องกันการเกิดโรคการสร้างเสริมสุขภาพแล้วก็การรักษาพยาบาลและก็การฟื้นฟูสภาพ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการป้องกันการเกิดโรคการป้องกันการเจ็บป่วยและการส่งเสริม สร้างเสริมสุขภาพเป็นเรื่องใหญ่มาก แล้วก็เป็นเรื่องที่น่าจะเป็นความจำเป็นที่สุดด้วยซ้ำไปหากว่าประชาชนมีสุขภาพดีเราสามารถที่จะควบคุมกำกับไม่ให้เกิดโรคได้ ไม่ให้เจ็บป่วยได้นั้น----------

ก็คงจะทำให้เราประหยัดค่าใช้จ่ายในเรื่องของการรักษาพยาบาลได้เป็นอย่างมากทีเดียว ซึ่งเราก็จะเห็นว่าในภารกิจหลัก ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันการเจ็บป่วย แล้วก็การรักษาพยาบาล ตลอดจนการฟื้นฟูนี้มีวิชาชีพที่ดูแลอยู่ ซึ่งวิชาชีพของท่านเองก็ดูแลในเรื่องของการควบคุม กำกับไม่ให้เกิดโรคนั่นเอง ส่วนในเรื่องของการรักษาพยาบาลนี้ก็เป็นเรื่องของหมอ ของพยาบาล ในเรื่องของการฟื้นฟูสภาพนั้นก็มีวิชาชีพที่เรียกว่ากายภาพบำบัด ทีนี้มาดูว่า สำหรับวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนนี้เป็นงานที่มีลักษณะในการจัดการด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมในชุมชน การป้องกันเพื่อลดความเสี่ยงจากการเจ็บป่วย การวิเคราะห์ การเฝ้าระวัง การค้นหาปัจจัยเสี่ยง การคัดกรองกลุ่มเสี่ยงจากปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การควบคุมสิ่งแวดล้อมที่จะก่อโรค แล้วก็กำจัดพาหะนำโรคต่าง ๆ ซึ่งภารกิจเหล่านี้เป็นภารกิจสำคัญอย่างยิ่งยวด ซึ่งท่านนี่แหละจะช่วยดำเนินการให้ชุมชนเกิดสุขภาพดีได้ ดิฉันจึงไม่รังเกียจ แล้วก็สนับสนุนที่จะให้ตราพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนตามกรอบนี้ ซึ่งจะเป็นภารกิจของนักการสาธารณสุขจริง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องจัดการกับสิ่งแวดล้อมไม่ให้เกิดโรค แต่ไม่ใช่จัดการกับตัวมนุษย์ ซึ่งเป็นภารกิจของวิชาชีพอื่นอยู่

ประเด็นที่ ๒ เรื่องเหตุผลแห่งการตราพระราชบัญญัตินี้ พิจารณาตามเหตุผลแห่งการตราพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ๔ ร่างแล้ว ไม่ว่าจะเป็นร่างของคณะรัฐมนตรี ร่างของ ส.ส. ปาริชาติ ชาลีเครือ ร่างของ ส.ส. จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ หรือร่างของท่านไพศาล บางชวด และประชาชน ๑๔,๐๐๐ กว่าคน ทั้ง ๔ ร่าง ก็มีความสอดคล้องกัน คือจะให้มีกฎหมายควบคุมการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน เพื่อควบคุมให้มีการปฏิบัติงานอย่างมีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งยกระดับมาตรฐานจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพ ลดความเสี่ยงในการเจ็บป่วยและการเกิดโรคด้วย ด้วยการสร้างเสริมสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรค แล้วก็การอนามัยสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากจะพิจารณาตามเหตุผลนี้แล้ว ดิฉันคิดว่าก็น่าจะเป็นเหตุผลที่ถูกต้อง แล้วก็น่าจะให้มีพระราชบัญญัติอันนี้ได้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามแต่ในรายละเอียดนั้นคงจะต้องไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เพราะดิฉันคิดว่าหากท่านจะไปดูในเรื่องของตัวบุคคลด้วย การกระทำต่อมนุษย์ด้วยนั้นก็อาจจะเกินจากภารกิจที่ท่านควรจะต้องทำ และในความเป็นจริงแล้วท่านอาจจะไปเน้นตรงส่วนอื่นซึ่งคนอื่นทำอยู่แล้ว แต่ในส่วนที่สำคัญที่สุดซึ่งต้องการคนดูแลอย่างท่าน ท่านอาจจะละเลย

ไปก็ได้ ซึ่งสำหรับตัวดิฉันนั้นเมื่อหากพิจารณาตามเหตุผลของผู้เสนอแต่ละรายแล้ว ดิฉันขอสนับสนุนเหตุผลที่ระบุไว้ในร่างเหตุผลทั้งของท่านปาริชาติ ชาลีเครือ กับร่างของท่านไพศาล บางชวด กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งได้ระบุเหตุผลตามภารกิจของนักการสาธารณสุขจริง ๆ

ประเด็นที่ ๓ ที่ดิฉันจะขอแสดงความเห็นนั่นก็คือคำจำกัดความนี่แหละค่ะ ในมาตรา ๓ ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้ท่านได้จำกัดความไว้ คำว่า “วิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน” ซึ่งหมายถึงวิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์ ซึ่งอันนี้ก็จะเป็นประเด็น ซึ่งก็คงจะได้พิจารณากันในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง สมาชิกวุฒิสภาหลายท่านก็ได้แสดงข้อคำถาม ขออนุญาตที่จะเอ่ยนามท่าน ท่านวันชัย สอนศิริ ซึ่งดิฉันก็มีคำถามคล้าย ๆ กับท่าน จึงจะไม่ขอใช้เวลาในการอภิปรายในที่นี้ แต่ว่าก็อยากจะเรียนว่า ดิฉันยินดีที่จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพียงแต่ว่าเราคงจะต้องปรับในสิ่งที่ถูกต้องให้เกิดขึ้นเท่านั้นเอง ไม่อย่างนั้นแล้วการตราพระราชบัญญัติเพื่อจะให้เกิดปัญหาในวันข้างหน้านั้นคงจะไม่มีประโยชน์อะไร ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญนายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ เชิญครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมคงใช้เวลาสั้นมาก เนื่องจากมีภารกิจอยู่ เรากำลังพิจารณาในวาระแรก ก็คือรับหลักการและเหตุผลของกฎหมาย สั้น ๆ นะครับ ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน แล้วก็เหตุผล ก็คือพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน แล้วก็ส่งเสริมการประกอบวิชาชีพ ----------

ประเด็นก็คือว่าเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่จะอยู่ภายใต้ร่มของสภาการสาธารณสุขชุมชนนี้ ก็เป็นเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเหมือนกับอยู่เบื้องหลัง ทำหน้าที่ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค และฟื้นฟู แต่ว่าภารกิจหลังจากที่ปรับโครงสร้างนโยบาย ๓๐ บาทรักษาทุกโรคแล้วนี้ มีการจัดสรรเงินตรงลงไปที่หน่วยบริการหรือที่เขาเรียกว่าคลับ (Club) แล้วก็ให้คลับบริหารจัดการทั้งการรักษา แล้วก็การส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรคและฟื้นฟู ไม่ได้มีการแบ่งแยกงานให้ชัดเจน งานนี้เป็นภารกิจของทางสาธารณสุขจังหวัดซึ่งก็จะไปแบ่งงาน เพราะฉะนั้นไม่มีงบที่ชัดเจน ตรงนั้นผมก็เห็นว่าน่าจะถึงเวลาที่เราควรจะมีวิธีการหรือมาตรการที่จะเปลี่ยนไปเพื่อให้เกิดความชัดเจนของอำนาจและหน้าที่ เพราะว่าโรงพยาบาลทำงานได้ดี คือการรักษาผู้ป่วย โรงพยาบาลจะทำหน้าที่ส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคทำได้ในระดับหนึ่ง แต่ว่าเจ้าหน้าที่ที่เขาทำงานที่แท้จริงก็คือพี่น้องชาวสาธารณสุขชุมชนนั่นเอง ผมไม่ได้พูดหาเสียง แต่ว่ามีการแบ่งแยกหน้าที่ที่ควรจะต้องชัดเจน แล้วก็ผมจะยกตัวอย่างให้ฟังกรณีหนึ่ง มีกรณีที่ศาลจังหวัดนครสวรรค์ตัดสินคดีผู้ป่วยแพ้ยาที่ฟ้องสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยบ้านบึง จังหวัดนครสวรรค์ กรณีแพ้ยา ยาที่แพ้คือ เดกซ์โทรเมทอร์แฟน (Dextromethorphan) และคลอเฟนิรามีน (Chlopheniramine) เป็นยาที่หาได้ทั่วไปในร้านขายยา ทุกวันนี้ก็ยังหาได้ เป็นยาพื้น ๆ ยาแก้แพ้ แต่ว่าผู้ป่วยแพ้ยา แล้วเขาก็ฟ้องคดีผู้บริโภค ศาลตัดสินให้รัฐแพ้คดี จ่ายค่าเสียหาย ๒๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ตรงนี้เจ้าหน้าที่สถานีอนามัย ซึ่งก็มีอยู่ ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งคือเป็นพยาบาลที่มาทำงานที่สถานีอนามัย อีกประเภทหนึ่งก็คือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขนี่แหละที่เรากำลังพูดกันอยู่นี้ แต่ว่าเนื่องจากแพทย์มีจำกัดก็จะต้องเอาพยาบาลมาช่วยทำงานทางด้านแพทย์ให้บริการรักษาโรคเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วก็ทางเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาทำงานด้านรักษาเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งตรงนี้เพื่อนสมาชิกหลายคนเป็นห่วงเรื่องของการทับซ้อนอำนาจและหน้าที่ ผมกลับไม่ได้คิดอย่างนั้น เพราะผมเห็นว่าในปัจจุบันนี้มีการจ่ายยา ขายยา ที่เขาเรียกว่า โอทีซี (OTC) หรือโอเวอร์ เดอะ เคาน์เตอร์ (Over the counter) แม้แต่ในประเทศที่พัฒนาแล้วมากมายเขาก็มีการจ่ายยาพวกนี้ แต่ประเด็นปัญหาก็คือว่าในกรณีนี้อาจจะเกิดขึ้นมาอีก แต่ว่าเมื่อเราไม่มีสภาวิชาชีพที่เขาจะมาดูแลเจ้าหน้าที่เขานี้ ไม่มีสภาวิชาชีพที่มาเป็นปากเป็นเสียง

ผมถือว่าตรงนั้นเป็นเรื่องใหญ่ เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่จำเป็น ในยุคสมัยนี้ที่เราคิดว่าเจ้าหน้าที่เอง เขาก็รู้สึกว้าเหว่เวลาที่เกิดปัญหาขึ้นมา แล้วกระทรวงก็พยายามจะกลบเรื่อง แต่ว่าในขณะเดียวกันเรื่องอย่างนี้กำลังจะเกิดขึ้นมาอีก ปัญหาก็คือว่าเราไม่มีเจ้าหน้าที่เพียงพอที่จะทำงาน อีกประเด็นหนึ่งคือในปัจจุบันนี้โลกเปลี่ยนไป เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะต้องมีความรู้ในเรื่องของโรคที่เกิดจากการทำงานหรืออาชีวอนามัย เพราะว่ากฎระเบียบออกมาตลอดเวลา เพราะว่าเป็นเรื่องใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น กฎหมายไม่ทันกับปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็จะต้องมีสิ่งใหม่ ๆ กฎหมายใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอาจจะเป็นแค่กฎกระทรวง เป็นข้อบังคับ รวมถึงเรื่องของสิ่งแวดล้อม เรามีปัญหาจากปัญหามาบตาพุด ปัญหาตะกั่วที่คลิตี้ ปัญหาสารพิษปนเปื้อนในแหล่งน้ำใต้ดินรอบบ่อกลบฝังขยะหรือเบตเตอร์ เวิลด์ กรีน (Better World Green) ที่แก่งคอย จังหวัดสระบุรี ปัญหาเหล่านี้ต้องการผู้ที่เข้ามาดูแลที่ช่วยเหลือ ก็คือเจ้าหน้าที่จากสาธารณสุขตรงนี้นะครับ ผมก็อยากจะฝากไว้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เรามีปัจจุบันคือนักวิชาการสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ท่านอาจจะต้องเปลี่ยนนักวิชาการสาธารณสุขเป็นนักวิชาการสาธารณสุขชุมชนตามกฎหมาย----------

- ๑๗/๑

กฎหมายซึ่งเกิดขึ้นมีคำว่า ชุมชน เกิดจากช่วงที่เสนอ ครม. เพราะแต่เดิมนี้ ๓ ร่างของ ส.ส. ที่เข้าชื่อไม่มีคำว่า ชุมชน แต่ว่ามีชุมชนเพิ่มมาทีหลัง ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีอธิบายผ่านทางท่านประธานให้ชัดเจนว่า คำว่า ชุมชน นี้มีที่มาที่ไปอย่างไร และความหมายคืออะไร เราจะได้ลงไปในรายละเอียดกรณีที่แปรญัตติได้ถูกต้อง ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญท่านพลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม ครับ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ปีนี้ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า เป็นปีที่เป็นมงคลอย่างยิ่งกับบุคลากรในวงการสาธารณสุขทั้งหมด ผมขออนุญาตท่านประธานเอ่ยพระนามของเจ้าฟ้าพระองค์หนึ่ง ซึ่งทรงมีพระคุณอย่างสูงยิ่งกับวงการสาธารณสุขของประเทศไทย ท่านทรงนำวิชาการทางการแพทย์สมัยใหม่และวิชาการทางด้านการสาธารณสุขยุคใหม่เข้าสู่ประเทศไทย เจ้าฟ้าพระองค์นั้นคือ สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ผู้ทรงเป็นพระบิดาแห่งวงการแพทย์ไทย อีกทั้งทรงเป็นพระบิดาแห่งวงการสาธารณสุขยุคใหม่ ปีนี้เป็นปีครบ ๑๒๐ ปี ของการครบรอบที่ทรงพระราชสมภพครบ ๑๒๐ ปี เพราะฉะนั้นการที่จะมีพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภานั้น ผมถือว่าเป็นนิมิตหมายที่ดี และเป็นโอกาสอันดีที่เราจะถวายงานอันนี้ให้แก่พระองค์ท่าน ท่านประธานครับ การสาธารณสุขของไทยนั้นมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานนับร้อยปี ในอดีตนั้นแพทย์ พยาบาลเราไม่เพียงพอ บุคลากรทางด้านสาธารณสุขนั้นอัตคัดขัดสน ใครครับที่เป็นจักรกลสำคัญในการเยียวยาช่วยเหลือบำบัดและรักษาโรคเป็นครั้งคราวให้กับประชาชน โดยเฉพาะประชาชนผู้ยากไร้ ประชาชนที่ห่างไกล ประชาชนที่เรียกว่า อยู่ในชนบท เมื่อ ๓๐ กว่าปีที่แล้วที่ผมเรียนแพทย์ปีสุดท้ายที่คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาลนั้น ผมจำได้แม่นยำว่า ผมไปฝึกงานที่โรงพยาบาลในชนบทต่างจังหวัด ทราบไหมครับว่าคนที่สอนการสาธารณสุขชุมชน และบางครั้งอาจจะล้ำเส้นมาเรื่องของการรักษาให้กับผม

คือนักวิชาการด้านสาธารณสุขครับ ๓๐ กว่าปีที่แล้วโรงพยาบาลในต่างจังหวัดมีหมอ ๑ คน หรือ ๒ คน พยาบาลก็ไม่ใช่พยาบาลปริญญา นักวิชาการสาธารณสุขสอนให้ผมเย็บแผล สอนให้ผมผ่าฝี สอนให้ผมรักษาคนไข้ในบางโรคด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นเราเป็นหนี้บุญคุณของบุคลากรเหล่านี้ แต่ ๓๐ กว่าปีที่ผ่านมานั้นวิชาการเราก้าวหน้าไปมาก วิทยาศาสตร์ทางการแพทย์เรามีการพัฒนามาโดยลำดับ เพราะฉะนั้นเราจะปล่อยให้เหตุการณ์เหล่านี้เป็นเหมือนเช่นในอดีตนั้นคงไม่ได้ วิชาชีพการสาธารณสุขจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา จำเป็นต้องมีมาตรฐาน และจำเป็นต้องมีจริยธรรมและจรรยาบรรณ จึงเป็นที่มาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ความเป็นมาของกฎหมายก็มีอดีตอีก เคยเข้าสภา เข้าสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) แล้วก็ล้มคว่ำไป ผมไปศึกษาดูแล้วมีปัญหาเรื่องคำจำกัดความ มีปัญหาเรื่องการบังคับใช้ มีปัญหาเรื่องการล้ำเส้น หรือโอเวอร์ แล็บ (Over lab) คาบเกี่ยวกับวิชาชีพสาธารณสุขอื่น ชื่อมีปัญหาเพราะคำว่า การสาธารณสุข นั้นผมแพทย์ปริญญา ผมก็อยู่ในวงการสาธารณสุข เภสัชกรก็อยู่ในการสาธารณสุข ทันตแพทย์ก็อยู่ในการสาธารณสุข เทคนิคการแพทย์ กายภาพบำบัดล้วนอยู่ในการสาธารณสุขทั้งสิ้น กฎหมายฉบับนี้ใช้ชื่อว่า การสาธารณสุขชุมชน ท่านจึงย่อมครอบคลุมไปถึงบุคลากรอื่นที่อยู่ในการสาธารณสุขเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในชั้นต้นที่สุดเลย ผมได้ปรึกษากับผู้หลักผู้ใหญ่หลายท่าน ท่านก็ให้ความเห็นมาที่ดีครับว่า ----------

กฎหมายฉบับนี้เริ่มเลยท่านควรจะชื่อว่า ร่างพระราชบัญญัตินักการสาธารณสุขชุมชน มากกว่า เพราะเจตนาของท่านนั้น ท่านหมายถึงบุคลากรที่เป็นนักวิชาการหรือนักการสาธารณสุข ท่านไม่ได้หมายถึงการสาธารณสุขทั้งหมดที่คาบเกี่ยวกับวิชาชีพอื่นอีก ๖ สาขาที่ผมได้กราบเรียนแล้ว

ประการถัดไปครับ จริยธรรมและจรรยาบรรณนั้นเป็นสิ่งที่ทุกวิชาชีพต้องมี กฎหมายฉบับนี้เน้นในเรื่องของวิชาการ เน้นในเรื่องของจริยธรรม จรรยาบรรณ จึงเป็นที่มาของกฎหมายฉบับนี้ ผมสนับสนุนเต็มที่ แต่ในรายละเอียดนั้นมีสิ่งที่จะต้องแก้ไขดัดแปลงอีกมากมายหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่ไปคาบเกี่ยวกับวิชาชีพอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการรักษาหรือบำบัดโรคอื่น คำจำกัดความนั้นยังไม่ชัดเจน มีปัญหา และในอนาคตอาจจะก่อให้เกิดความขัดแย้งกันเองในระหว่างบุคลากรในโรงพยาบาลเดียวกันนั่นแหละ แพทย์ ทันตแพทย์ อาจจะทะเลาะกับนักการสาธารณสุขอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้น คำจำกัดความในมาตรา ๓ นั้นเป็นหัวใจสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ ต้องมีการแก้ไข แล้วผมพร้อมที่จะเข้าไปแปรญัตติ ในชั้นต้นผมขออนุญาตกราบเรียนว่าผมสนับสนุนโดยหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุดท้าย เชิญพันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ เชิญครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร ผมได้ศึกษารายละเอียดในตัวบทกฎหมายร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... แล้ว ในเบื้องต้นก็เห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ เนื่องจากว่าตัวผมเองก็อยู่กับนักการสาธารณสุขชุมชนมาตลอดเป็นเวลา ๓๐ ปีแล้ว ก็คือหมายความว่าในอดีตผมนี้เป็นข้าราชการตำรวจ แล้วเผอิญไปมีภรรยาซึ่งทำหน้าที่อยู่ที่สถานีอนามัยเป็นเวลามา ๓๐ ปี เพราะฉะนั้นสิ่งที่เสนอมาในวันนี้โดนใจผมมาก เนื่องจากว่าวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนในอดีตยังไม่ได้รับการยอมรับจากสภาการพยาบาลก็ดี สภาการแพทย์ก็ดี หรือว่าสภาเภสัชกรรมต่าง ๆ สาเหตุที่พูดอย่างนี้ก็เนื่องจากว่าบุคลากรของสาธารณสุขชุมชนมาจากมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๓ เรียกว่าในอดีตนั้นก็คือ เจ้าหน้าที่ผดุงครรภ์ แล้วปัจจุบันก็เปลี่ยนมา

เรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนนี้ ผมก็เห็นด้วยกับคุณหมอเฉลิมชัย ที่ควรจะเพิ่มคำว่า วิชาชีพนักการสาธารณสุขชุมชน อันนี้เห็นด้วยอย่างนี้ เนื่องจากว่าวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนมีหลายความหมาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาวิชาชีพอย่างอื่น ยกตัวอย่าง สภาการพยาบาล สภาการแพทย์ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัตินี้ผมก็เห็นว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการสาธารณสุข ซึ่งก็หมายถึงเจ้าหน้าที่อนามัยโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลในขณะนี้ ในโรงพยาบาลดังกล่าวนี้ไม่มีนายแพทย์ประจำปฏิบัติหน้าที่ แต่ก็จะมีเจ้าหน้าที่บริหารสาธารณสุข ซึ่งในอดีตนั้นก็จบ ม. ๓ อย่างที่ว่าจบมัธยมศึกษาตอนปลาย แล้วก็มาเรียนต่อ ๒ ปี ก็มาทำหน้าที่ ซึ่งถือว่าบุคลากรเหล่านั้นปฏิบัติหน้าที่แทนโรงพยาบาล ปฏิบัติหน้าที่แทนกระทรวงสาธารณสุขทั้งหมด คนเจ็บป่วยในเบื้องต้นก็จะต้องเข้าไปที่สถานีอนามัย หรือว่าโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลที่เปลี่ยนชื่อมา สิ่งเหล่านี้แหละครับ ข้าราชการส่วนนี้ผมเห็นว่า เขาได้ทุ่มเทเสียสละในการปฏิบัติหน้าที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ไม่มีวันหยุด ไม่มีวันเสาร์ – อาทิตย์ ไม่มีวันนักขัตฤกษ์ เพราะฉะนั้นจึงสมควรที่จะให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคลากรเหล่านี้ให้มีความเจริญก้าวหน้าเทียบเท่ากับสภาการพยาบาล หรือสิ่งที่เป็นไปได้ผมก็อยากจะให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของบุคลากร ----------

โดยให้บุคคลที่อยู่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนนี้ได้มีการพัฒนา ก็คือน่าจะได้ไปศึกษาต่อในระดับแพทย์ อย่างสถานีอนามัย ๑ คน หรือว่าโรงพยาบาลชุมชน ๑ คน ก็ควรจะจัดให้ไปศึกษา อบรม หรือว่ารับสมัครบุคคลที่จบมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จากตำบลหนึ่งตำบลนั้นเข้าไปเรียนแพทย์ จบออกมาแล้วก็มาเป็นผู้อำนวยการ โรงพยาบาลก็จะได้สมบูรณ์แบบนะครับ ปัจจุบันนี้ก็มีการจ่ายยา ฉีดยาให้น้ำเกลือ วัดความดัน ตรวจโรคเบาหวาน ตรวจเลือดต่าง ๆ ก็เป็นเจ้าหน้าที่พยาบาลอยู่ที่สถานีอนามัยหรือว่าโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านซึ่งเป็นนักกฎหมายได้ร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาผ่านสภาผู้แทนราษฎรเข้ามา แล้วก็จากพี่น้องประชาชนหลายหมื่นคนได้ลงชื่อกันเข้ามา ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ และก็เป็นมาตรฐานในการที่จะควบคุมการประกอบวิชาชีพ และควบคุมมิให้มีการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้เลย สิ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตอีกประการหนึ่ง ก็คือจะเห็นว่าในแต่ละตำบลก็จะมีตำแหน่งแพทย์ประจำตำบล ในกฎหมายฉบับนี้ก็ยังไม่ได้มีการยกเลิก ตำบลใดที่มีการเลือกตั้งกำนันขึ้นมาก็จะมีสารวัตรกำนัน มีแพทย์ประจำตำบลทำงานร่วมกับกำนัน คำว่า แพทย์ประจำตำบล ในส่วนนี้ก็ควรจะมารวมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คือเนื่องจากว่าตำแหน่งดังกล่าวก็จะมีอยู่ที่โรงพยาบาลใหญ่ ก็คือโรงพยาบาลอำเภอ โรงพยาบาลจังหวัด และส่วนใหญ่แล้วแพทย์ที่จบออกมาแล้วทำงานไป ๔ – ๕ ปี มีความเชี่ยวชาญ มีความชำนาญการก็จะลาออกจากโรงพยาบาลไปเปิดคลินิก ไปอยู่โรงพยาบาลเอกชนบ้าง สิ่งนี้แหละครับ ผมจึงอยากให้มีการพัฒนาต่อยอดให้บุคลากรที่จะมาทำหน้าที่ประจำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หรือว่าประชาชนซึ่งเป็นคนในตำบลนั้นได้มีโอกาสได้ไปศึกษาเพิ่มเติมนำความรู้กลับมาพัฒนาตำบลตนเอง ซึ่งบุคคลเหล่านั้นก็จะไม่ย้ายโรงพยาบาลบ่อย ทำหน้าที่อยู่บ้านตัวเอง ช่วยเหลือพี่น้องตัวเอง ก็จะเป็นประโยชน์และก็มีขวัญกำลังใจ ผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนด้วยความเต็มใจ กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เป็นอันหมดรายชื่อสมาชิกที่แสดงความจำนงในการอภิปรายไว้ ถือว่าการอภิปรายยุติแล้วนะครับ ท่านรัฐมนตรีชลน่านมีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมไหม เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในนามของรัฐมนตรีที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขออนุญาตที่จะเรียนตอบคำถามของท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทั้ง ๗ ท่าน รวมทั้งข้อเสนอแนะ ผมจะตอบในประเด็นที่เป็นหลักการ ส่วนรายละเอียดก็อาจจะขออนุญาตท่านประธานให้ทางผู้แทนของทางกฤษฎีกาหรือผู้แทนของกระทรวง หรือผู้แทนของภาคประชาชนที่ท่านประธานกรุณาได้อนุญาตให้เข้าร่วมประชุมด้วยได้ตอบชี้แจงในกรณีที่เป็นรายละเอียด ในข้อคำถามที่ผมขออนุญาตรวมเป็นประเด็นเดียวกันเกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๓ คำนิยาม ซึ่งมีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้ให้ความเห็นและมีข้อคำถามไว้ โดยเฉพาะขออนุญาตเอ่ยนามท่านนำโดยท่านสมาชิกวุฒิสภา นายวันชัย สอนศิริ ได้ตั้งข้อสังเกตเรื่องเส้นแบ่งของวิชาชีพ ซึ่งเป็นเรื่องที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายเพิ่มเติมในประเด็นนี้พอสมควร ในประเด็นนี้ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ ในชั้นของสภาผู้แทนราษฎรก็มีการพิจารณากันค่อนข้างมากมาย ค่อนข้างที่จะมีประเด็นที่เป็นข้อถกเถียง เป็นข้อเสนอที่มีหลายฝ่ายได้ให้ความเห็น โดยเฉพาะองค์กรวิชาชีพที่มีอยู่แล้วทั้ง ๗ สภาวิชาชีพก็มีความเห็นมาในเรื่องของคำนิยาม ผมเองก็ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติที่ได้เห็นมุมตั้งแต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้รับความเห็นชอบในสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการเสนอในคราวนั้น ----------

- ๒๐/๑

นั่นคือเป็นที่มาที่ไปพอที่จะนำเรียนท่านประธานได้ว่ามีปัญหาอุปสรรคในความเข้าใจในมุมมอง และสิ่งที่เห็นที่สุดก็คือว่าจะเป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชนและผู้ประกอบวิชาชีพอย่างไรนะครับ

เรื่องเส้นแบ่งนี้ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนด้วยความเคารพอย่างนี้นะครับ วิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนเดิมกฎหมายที่เสนอไม่มีคำว่า “ชุมชน” พอตีคำนิยามเลยทำให้ดูกว้างขวางมาก เหมือนที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กรุณาให้ความเห็นไป หมายถึงทุกคน ทุกกลุ่มที่ทำด้านการแพทย์ การสาธารณสุขนะครับ ในร่างของเพื่อนสมาชิก ๓ ร่าง ก็ใช้ร่างเดิมที่มีการยกร่างมานำเสนอ แต่ร่างของ ครม. ทางกฤษฎีกาหรือผู้ยกร่างก็ได้ไปพิจารณาในรายละเอียด ซึ่งตัวแทนท่านกฤษฎีกาอยู่ด้วยคงจะได้ช่วยอธิบายเพิ่มเติมว่า เหตุผลที่เติมไปตรงนี้เพื่ออะไรและเพราะอะไร แต่ด้วยความที่ผมเองก็เป็นกรรมาธิการพิจารณาในชั้นของสภาผู้แทนราษฎรอยู่ ประเด็นนี้เมื่อเติมคำว่า “การสาธารณสุขชุมชน” เข้าไปทำให้ความจำเพาะในเรื่องของอำนาจหน้าที่ บทบาทหน้าที่ของสภาการสาธารณสุขชุมชนนี้จะเข้าไปดูเรื่องของผู้ประกอบวิชาชีพมีพื้นที่ที่ชัดเจน ถ้าทำนอกเหนือคำว่า “ชุมชน” ไปแล้วก็นอกเหนือจากกฎหมายบัญญัติไป ในเบื้องต้นผมขออนุญาตนำเรียนในประเด็นเรื่องของคำว่า “ชุมชน”

ทีนี้เส้นแบ่งของการประกอบวิชาชีพ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ในสภาพความเป็นจริงในขณะนี้ หมออนามัยหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชนที่เราเรียกตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรืออำนาจหน้าที่ที่เขาได้รับมอบจากพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม ผมต้องเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับ เขาเหล่านี้เขาทำหน้าที่ในการที่จะดูแลสุขภาพของพี่น้องประชาชนแบบองค์รวม ทั้งมิติการส่งเสริม การป้องกัน การรักษาพยาบาลและฟื้นฟูสภาพในบางเรื่องที่เขาสามารถทำได้ภายใต้กฎหมายที่เป็นข้อยกเว้นของพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พุทธศักราช ๒๕๒๕ มาตรา ๒๖ เป็นข้อยกเว้นให้กระทำได้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้ทำได้ ซึ่งทำนองเดียวกันในการทำข้อยกเว้น สิ่งที่กฎหมายฉบับนั้น หมายถึงพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมได้กำหนดไว้ต้องทำงานภายใต้การควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพ ความหมายก็คือว่าเป็นการควบคุมตามกฎหมาย นั่นหมายความว่าในจังหวัดหนึ่ง

ก็มีนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้ประกอบวิชาชีพอยู่ และเป็นผู้บริหารก็จะได้รับอนุญาตจากเขาตรงนั้นให้ทำหน้าที่ทุกมิติ ส่งเสริม ป้องกัน รักษา การรักษานี้สิ่งที่เขาได้รับอนุญาตให้กระทำภายใต้กฎหมายฉบับนั้น เขาก็จะกำหนดรายละเอียดของโรคที่จะสามารถรักษาได้ เป็นโรคเบื้องต้นที่สามารถรักษาได้ เกินกว่านี้ห้ามกระทำการใด ๆ เว้นแต่การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแล้วก็นำส่งต่อ ซึ่งเราเขียนไปในคำนิยามไว้ด้วย นี่คือการผสมผสานหน้าที่ในตรงนั้น ๒๐๗ โรคเป็นโรคที่เขาอนุญาตให้ดูแลเบื้องต้น ซึ่งเขาก็ได้รับสิทธิตามกฎหมายฉบับนั้น เพราะฉะนั้นเส้นแบ่งของความคาบเกี่ยว ผมต้องเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ในความชัดเจนของเส้นแบ่งตรงนี้ก็วัดค่อนข้างยาก แต่ถ้าเอาเบื้องต้นตามที่ปฏิบัติมาก็เหมือนที่ผมได้เรียนไปว่า เขามีอำนาจหน้าที่รักษาได้ขนาดไหน แต่การรักษาได้ขนาดไหนภายใต้ควบคุม กำกับเป็นคำพูดทางกฎหมายเท่านั้นในการที่จะคุ้มครองเขา แต่การควบคุม กำกับในเรื่องของมาตรฐาน ในเรื่องของวิธีปฏิบัติในการดูแลรักษานี้ก็เรียนรู้จากการเรียนการสอน เรียนรู้จากการฝึกหัด จากการปฏิบัติไป ไม่ได้หมายความว่ามีแพทย์เข้าไปควบคุมดูเขาอีกชั้นหนึ่งในการรักษาแต่ละโรค มิใช่หมายความว่าอย่างนั้น นั่นคือข้อจำกัดที่เขาเห็นว่า ถ้าจะมอบภารกิจอันนี้ให้เขาทำ เขาก็ยินดีทำ แต่ขณะนี้เมื่อมีปัญหามาเขาก็ถูกฟ้องร้อง ถูกพี่น้องประชาชนคาดหวังว่าตัวเขาเองจะต้องตอบสนองความต้องการด้านมิติสุขภาพกับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะมิติทางด้านการรักษา ถ้าให้เขาเป็นอย่างนี้ไป โดยที่ไม่มีมาตรฐาน ไม่มีจรรยาบรรณ ไม่มีจริยธรรมคอยควบคุม กำกับแล้ว โอกาสที่ไปข้างหน้าในการที่จะดูแลสุขภาพพี่น้องประชาชนที่ให้ได้มาตรฐานเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขาต้องการก็คือว่าทำอย่างไรให้มีมาตรฐานในการรักษาที่สภาวิชาชีพเขาเป็นผู้กำหนดและกำกับเขาเลย การกำกับแน่นอนครับ ต้องได้รับการอนุญาต ----------

ถ้าไม่อนุญาตทำหน้าที่ไม่ได้ ซึ่งผมก็ขออนุญาตตอบคาบเกี่ยวไปเรื่องของการอนุญาตให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เป็นผู้ที่ได้รับการยกเว้นไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ของท่าน ส.ว. เจริญด้วยความเคารพท่าน ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่านเป็นห่วงเป็นใย ตรงนั้นเราเขียนไว้ เพื่อให้เห็นว่า อสม. ก็ทำหน้าที่ในการที่จะดูแลสุขภาพพี่น้องประชาชนในมิติที่อนุญาตได้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด รัฐมนตรีกำหนดอยู่แล้ว เดิม อสม. ก็เป็นข้อยกเว้นหนึ่งอยู่ในพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมครับ รัฐมนตรีจะกำหนดว่าให้ อสม. ทำอะไรได้ โดยอาศัยกฎหมายฉบับนั้น ก็เลยเขียนไว้ว่า ตามที่ผู้ประกอบวิชาชีพควบคุม กำกับเขา แล้วตามกฎหมายกำหนดให้เป็นในสิ่งที่เขาดำเนินการได้เท่านั้นเอง ไม่ได้หมายความว่าเข้ามาประกอบวิชาชีพ ในข้อห่วงใยว่าจะทำให้วิชาชีพนี้อาจจะได้รับความกระทบกระเทือน ผมต้องเรียนด้วยความเคารพ คนที่จะมาประกอบวิชาชีพนี้ได้ต้องได้รับใบอนุญาต มีการตรวจสอบ มีการประเมินมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอยู่ตลอดเวลาเท่านั้น ก็จะเป็นการผดุงเกียรติ

ในเรื่องของข้อเสนอแนะ ผมเองต้องกราบขอบคุณท่านประธานผมจะใช้เวลาให้สั้นที่สุด ที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้ง ๗ ท่านที่อภิปราย ทุกท่านได้ให้การสนับสนุนที่จะรับกฎหมายฉบับนี้ไว้ในการพิจารณาในวาระรับหลักการ ก็ต้องกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในนามของรัฐบาล ในนามของรัฐมนตรี

ประเด็นที่ท่านได้เสนอมาเป็นประเด็นที่เป็นประโยชน์ครับ เช่น ข้อเสนอของท่าน ส.ว. อนุรักษ์ นิยมเวช ขออนุญาตเอ่ยนามท่านครับ ก็สอดคล้องกับข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เป็นเรื่องที่ดีครับ ด้วยความละเอียดรอบคอบ ถ้าท่านจะกรุณาแปรญัตติแล้วก็ไปพิจารณาในชั้นของกรรมาธิการก็จะเป็นประโยชน์กับความสมบูรณ์ของกฎหมายฉบับนี้

ในประเด็นข้อห่วงใยของท่านเจริญ เรื่องมาตราที่เป็นการเฉพาะเรื่องอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เขียนไว้ อย่างน้อยมี ๒ ท่านที่เป็นข้อห่วงใย เรื่อง สิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนในการที่จะเข้าไปในเคหสถาน ใน (๒) นี้เจตนารมณ์ของชั้นสภาผู้แทนราษฎรเขียนเป็นลักษณะเหตุเฉพาะหน้าครับ แต่ถ้ามีประเด็นที่จะเพิ่มเติม

แก้ไขในชั้นของวุฒิสภาก็จะเป็นประโยชน์ ถ้าเหตุเฉพาะหน้านั้นไปกระทบกระเทือนสิทธิของพี่น้องประชาชน ก็สามารถที่จะปรับเปลี่ยนได้ ด้วยความขอบคุณครับ

ในข้อเสนอของท่านรองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง ขออนุญาตเอ่ยนามท่านครับ ท่านอภิปรายด้วยความเข้าใจเป็นเหตุเป็นผล ผมต้องกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ในข้อห่วงใยของท่านที่จะต้องไปดูในรายละเอียด ผมก็เห็นด้วย ถ้าไปดูในรายละเอียดแล้วถ้าจะตัดคำว่า “รักษาพยาบาล” ออก จะมีผลกระทบต่อการทำหน้าที่เขาได้หรือไม่ อย่างไร ก็คงไปดูในรายละเอียด แต่เน้นชัด ๆ ก็คือในชั้นสภาผู้แทนราษฎรนี้เราขีดเส้นใต้คำว่า “เบื้องต้นตามมาตรฐานที่สภาวิชาชีพกำหนด”

สิ่งที่ท่าน ส.ว. เจตน์ ศิรธรานนท์ ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านให้ข้อสังเกตเรื่องของความครอบคลุมเรื่องอาชีวอนามัย ผมเห็นด้วยในประเด็นของสิ่งแวดล้อมการทำงาน ไม่เฉพาะสิ่งแวดล้อมทั่ว ๆ ไป สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับการทำงาน สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับเรื่องของการประกอบอาชีพตรงนี้ ถ้าจะเติมเต็มให้เกิดประโยชน์สูงสุดในวิชาชีพนี้ก็จะเป็นประโยชน์ยิ่ง เพราะว่าลักษณะเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น

ท่าน ส.ว. พลอากาศตรี นายแพทย์เฉลิมชัย ขอบคุณท่านที่ยกประเด็นที่เราจะทำกฎหมายฉบับนี้ เพื่อสนองในวันครบรอบ ๑๒๐ ปีของสมเด็จพระราชบิดา ที่เป็นพระบิดาของวงการแพทย์ไทยและวงการสาธารณสุขไทย ประเด็นเรื่องของสิ่งที่จะไปลดความซ้ำซ้อนและคาบเกี่ยวในมาตรา ๓ ผมเองต้องกราบขอบคุณท่านล่วงหน้าในชั้นของกรรมาธิการที่ท่านจะแปรญัตติเข้าไปให้เกิดประโยชน์

ประเด็นของท่าน ส.ว. พันตำรวจโท จิตต์ ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่านท่านใช้คำว่าเผอิญท่านมีภรรยาเป็นหมออนามัย ผมเชื่อว่าท่านไม่ได้ตั้งใจเผอิญแน่ครับท่านคงจะมีความรักความผูกพันผมพูดแทน ใน ๓๐ – ๔๐ ปีของหมออนามัยนี้บางครั้งต้องเห็นใจครับผมเองเป็นหมอไปอยู่กับเขา ทำงานกับเขาหลายเรื่องที่ท่านอาจารย์หมอพลอากาศตรี นายแพทย์เฉลิมชัยได้พูดถึงนี้ เขาสามารถให้ความรู้เราได้แต่เขาต้องภายใต้กรอบของวิชาชีพเวชกรรมได้รับข้อยกเว้นมาอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าเราสร้างมาตรฐานที่ดีกำกับที่ดี มีสภาวิชาชีพคอยตรวจสอบ ภายใต้ที่จะไม่คาบเกี่ยวไม่ล่วงละเมิดของวิชาชีพอื่น

ผมก็คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ยิ่ง ด้วยความขอบคุณท่านประธานครับ ข้อห่วงใย ข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ในชั้นกรรมาธิการ บางประเด็นทางฝ่ายประจำที่ทำหน้าที่เฉพาะตรงนี้จะได้ชี้แจงเพิ่มเติม ต้องขออนุญาตท่านประธานด้วย กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

- ๒๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ภาคประชาชนมีใครจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ ไม่มีนะครับ เป็นอันจบการอภิปรายนะครับ ต่อไปจะเป็นการลงมติในวาระที่ ๑ ว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ไว้พิจารณาหรือไม่ ซึ่งก่อนลงมติผมจะขออนุญาตตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรแล้วกดปุ่มแสดงตนครับ เพื่อนสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมกรุณากลับเข้ามาในห้องประชุม ที่ประชุมกำลังตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติครับ ท่านสมาชิกที่เข้ามาแล้วกรุณาเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตนด้วยครับ วันนี้ภารกิจของท่านสมาชิกวุฒิสภาค่อนข้างเยอะ เมื่อเช้าก็ต้องใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน กสทช. วันนี้เรามีร่างพระราชบัญญัติทั้งวาระ ๑ วาระ ๒ วาระ ๓ หลายฉบับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้แสดงตนมีไหมครับ เชิญเจ้าหน้าที่รายงานผลได้ครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๐๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าประชุมขณะนี้ ๑๐๐ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าที่ประชุมแห่งนี้จะรับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ไว้พิจารณาหรือไม่เห็นชอบกับมติที่สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบที่จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณากรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นชอบที่จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณากรุณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิลงมติครับ มีท่านใดยังไม่ใช้สิทธิไหมครับ ทุกท่านใช้สิทธิลงมติครบหมดแล้วนะครับ ปิดการลงมติ เจ้าหน้าที่รายงานผลได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๐๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

นายธันว์ ออสุวรรณ : ท่านประธานครับ ผม ธันว์ ออสุวรรณ ๐๓๙ เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติเห็นด้วย ๑๐๖ ท่าน เจ้าหน้าที่บวกเพิ่มนะครับ รวมท่านธันว์ด้วยอีก ๑ เสียง เป็น ๑๐๗ งดออกเสียง ๑ ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้เห็นชอบที่จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไปนะครับ ที่ประชุมจะให้คณะกรรมาธิการคณะใดเป็นผู้พิจารณาครับ เชิญท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... จำนวน ๒๗ คน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ จำนวน ๒๗ คน

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๒๗ ท่านนะครับ เชิญท่านสุรชัยเสนอรายชื่อ แต่เรียนท่านสุรชัยก่อนว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น มีประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๔,๘๔๒ คน ร่วมเสนอด้วย เพราะฉะนั้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๓ วรรคสี่ ประกอบข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๒ ได้บัญญัติไว้ว่า กรรมาธิการวิสามัญที่วุฒิสภาจะตั้งขึ้นนั้นจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในการเข้าร่วมเสนอชื่อร่างพระราชบัญญัตินั้น ต้องเข้าร่วมเป็นกรรมาธิการวิสามัญไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมาธิการทั้งหมด และเนื่องจากข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๘๑ วรรคสอง กำหนดให้การเลือกกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับใด

ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายชื่อได้ไม่เกินหนึ่งในห้าของจำนวนกรรมาธิการทั้งหมด ดังนั้น ในการตั้งกรรมาธิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบ ประกอบด้วยสัดส่วนของบุคคลต่าง ๆ ที่ผมได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ เพราะฉะนั้น ผมจะให้ทางท่านรัฐมนตรีเสนอรายชื่อกรรมาธิการในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรีก่อน เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในนามของคณะรัฐมนตรี ขออนุญาตท่านประธานได้เสนอรายชื่อของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี จำนวน ๒ คน เพื่อให้ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อนุญาต

๑. นายอำนวย กาจีนะ

๒. นายสุขุม กาญจนพิมาย

ด้วยความขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ๒ ท่านนะครับ ต่อไปเชิญท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง เสนอในส่วนของสมาชิก เชิญครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ในสัดส่วนของสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๑๖ คน ดังรายนามต่อไปนี้

๑. นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์

๒. นายเจตน์ ศิรธรานนท์

๓. ศาตราจารย์วิรัติ พาณิชย์พงษ์

๔. นายจตุรงค์ ธีระกนก

๕. รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์

๖. รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง

๗. พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม

๘. นายเจริญ ภักดีวานิช

๙. นายวิบูลย์ คูหิรัญ

๑๐. นางสมพร จูมั่น

๑๑. นางนิลวรรณ เพชระบูรณิน

๑๒. พลเอก เลิศฤทธิ์ เวชสวรรค์

๑๓. นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์

๑๔. นายวันชัย สอนศิริ

๑๕. พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก และ

๑๖. หม่อมหลวงปรียพรรณ ศรีธวัช

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปเชิญภาคประชาชนเสนอผู้แทนในสัดส่วนของภาคประชาชน เชิญครับ

นายไพศาล บางชวด (ผู้ร่วมเสนอกฎหมาย) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นายไพศาล บางชวด กับประชาชนผู้เสนอให้มีกฎหมาย ขออนุญาตเสนอรายชื่อบุคคลต่อไปนี้เป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... จำนวน ๙ คน ดังต่อไปนี้

๑. นายไพศาล บางชวด

๒. นางทัศนีย์ บัวคำ

๓. รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์สุรชาติ ณ หนองคาย

๔. ดอกเตอร์ นายแพทย์ภูดิท เตชาติวัฒน์

๕. ดอกเตอร์เมธี จันท์จารุภรณ์

๖. รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์พิทยา จารุพูนผล

๗. ศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ นายแพทย์สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล

๘. นายปิ่น นันทะเสน

๙. นายทัคคนา สุวรรณไตรย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกมีท่านใดจะเสนอรายชื่อเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ต่อไปเชิญเลขาธิการอ่านรายชื่อทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งครับ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... จำนวน ๒๗ คน

๑. นายอำนวย กาจีนะ

๒. นายสุขุม กาญจนพิมาย

๓. นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์

๔. นายเจตน์ ศิรธรานนท์

๕. ศาสตราจารย์วิรัติ พาณิชพงษ์

๖. นายจตุรงค์ ธีระกนก

๗. รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์

๘. รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง

๙. พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม

๑๐. นายเจริญ ภักดีวานิช

๑๑. นายวิบูลย์ คูหิรัญ

๑๒. นางสมพร จูมั่น

๑๓. นางนิลวรรณ เพชระบูรณิน

๑๔. พลเอก เลิศฤทธิ์ เวชสวรรค์

๑๕. นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์

๑๖. นายวันชัย สอนศิริ

๑๗. พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก

๑๘. หม่อมหลวงปรียพรรณ ศรีธวัช

๑๙. นายไพศาล บางชวด

๒๐. นางทัศนีย์ บัวคำ

๒๑. รองศาสตราจารย์สุรชาติ ณ หนองคาย

๒๒. นายภูดิท เตชาติวัฒน์

๒๓. นายเมธี จันท์จารุภรณ์

๒๔. รองศาสตราจารย์พิทยา จารุพูนผล

๒๕. นายสุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล

๒๖. นายปิ่น นันทะเสน และ

๒๗. นายทัคคนา สุวรรณไตรย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมจะกำหนดเวลาแปรญัตติกี่วันครับ เชิญท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอกำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติภายใน ๗ วันครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ สำหรับระยะเวลาการแปรญัตติ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบในการกำหนดระยะเวลาแปรญัตติ ๗ วันนะครับ เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๒ ต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีและคณะผู้ชี้แจง เชิญครับ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรียนท่านสมาชิกอย่างนี้ครับ ด้วยสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และได้เสนอมายังวุฒิสภา ตามมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน ซึ่งวุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาการพิจารณาอีก ๒๓ วัน สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีนายประชา ประสพดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเข้าร่วมประชุม เพื่อชี้แจงต่อวุฒิสภาด้วย ขอเรียนเชิญท่านรัฐมนตรีนะครับ ต่อไปเชิญเลขาธิการวุฒิสภาอ่านบันทึกหลักการและเหตุผล เชิญครับ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

"บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มสูงขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับให้สามารถนำเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) มารวมคำนวณได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง)

(๓) ยกเลิกบทบัญญัติเรื่องการหมดสิทธิรับบำนาญของผู้รับบำนาญ (ยกเลิกมาตรา ๕๑)

เหตุผล

โดยที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ -----

เพื่อให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มสูงขึ้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และแก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับ เพื่อให้สามารถนำเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) มารวมคำนวณได้ นอกจากนี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๖๔ โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการให้ผู้รับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดที่กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุกหรือตกเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายหมดสิทธิรับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดนับแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้รับบำเหน็จหรือบำนาญโดยเสมอกัน รวมทั้งไม่กระทบสิทธิของบุคคลที่สาม ในเรื่องการรับบำเหน็จตกทอด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับข้าราชการประเภทอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะแถลงเพิ่มเติมไหมครับ เรียนเชิญครับ

ขั้นตอนนี้ยังไม่มีนะครับ ท่านสมาชิกครับ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๑ ชั้นรับหลักการ ประธานวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่า สมควรที่จะให้คณะกรรมาธิการคณะใดเป็นผู้พิจารณาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการการปกครองเป็นผู้พิจารณารายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แจกให้กับท่านสมาชิกแล้วนะครับ ไม่ทราบท่านประธานคณะกรรมาธิการการปกครองมีอะไรจะแถลงเพิ่มเติมไหมครับ ท่านมงคล เชิญครับ

นายมงคล ศรีคำแหง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายมงคล ศรีคำแหง ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ

การปกครอง วุฒิสภา ขอรายงานการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ ซึ่งในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และต่อมาที่ประชุมกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๒๓ วันพุธที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการการปกครอง วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ ซึ่งบัดนี้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมาธิการการปกครองได้มีมติมอบหมายให้คณะอนุกรรมาธิการติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการปกครองรูปแบบพิเศษ ในคณะกรรมาธิการการปกครอง วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว

๒. คณะกรรมาธิการได้เชิญนายดุษฎี สุวัฒวิตยากร ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมาร่วมประชุม เพื่อให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว

๓. คณะกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ว่าเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวไว้พิจารณา โดยมีความเห็นดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ โดยที่หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการกำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำให้แก่ผู้รับบำนาญพิเศษด้วยเหตุทุพพลภาพ และกำหนดให้นำเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) มารวมกับบำนาญรายเดือนที่คำนวณบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท ตลอดจนยกเลิกบทบัญญัติที่ผู้รับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดที่กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก ----------

หรือตกเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลายหมดสิทธิรับบำนาญปกติ หรือบำนาญตกทอดนับตั้งแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยังคงมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดต่อไปได้ ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับกับข้าราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญที่เท่าเทียมกันกับข้าราชการประเภทอื่น

๒. การดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะไม่ส่งผลกระทบต่องบประมาณแผ่นดิน เพราะการเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นการจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินรายได้ประจำปีส่งเข้าสมทบกองทุนดังกล่าว

๓. การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีผลใช้บังคับย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยเฉพาะมาตรา ๕ ให้มีผลใช้บังคับย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นั้น เป็นการกำหนดเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งมีผลบังคับในวันดังกล่าว ทำให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับข้าราชการประเภทอื่นพร้อมกัน

๔. ในส่วนของการกำหนดให้มีผลบังคับใช้ย้อนหลังนั้น จะมีภาระเกี่ยวกับงบประมาณที่จะต้องใช้สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับตามพระราชบัญญัตินี้

๑. กรณีแก้ไขเพื่อให้ผู้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุเพราะทุพพลภาพได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มขึ้นอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท จนถึงขณะนี้ไม่มีภาระการจ่ายเงินเพิ่มเนื่องจากไม่มีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษแห่งทุพพลภาพ

๒. กรณีแก้ไขการจ่ายบำเหน็จบำนาญตกทอดให้แก่ทายาทของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่เสียชีวิตเพิ่มในส่วนของเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ๓๐ เท่า นำเงิน ช.ค.บ. มารวมกับบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณเป็นเงินบำเหน็จตกทอดนั้น ปรากฏว่ามีข้าราชบำนาญส่วนท้องถิ่นที่เสียชีวิตตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๗๐๔ คน

ซึ่งทายาทของข้าราชการบำนาญดังกล่าวจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเพิ่มตามกฎหมายที่แก้ไข จำนวน ๒๓๕ ล้านบาทเศษ โดยจ่ายจากงบประมาณประเภทเงินอุดหนุน จำนวน ๒๐๙ ล้านบาทเศษ แล้วจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๕ ล้าน ๖ แสนกว่าบาท ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินการเตรียมรองรับไว้เรียบร้อยแล้ว กรณีการยกเลิกบทบัญญัติที่ตัดสิทธิการรับบำนาญ กรณีผู้รับบำนาญต้องคำพิพากษาให้ได้รับโทษจำคุกหรือเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตนั้น สิทธิตามพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้มีสิทธิย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ จากการตรวจสอบข้อมูลจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นยังไม่ปรากฏว่ามีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นรายใดที่ถูกตัดสิทธิ ดังนั้น คณะกรรมาธิการการปกครอง วุฒิสภา ขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อประกอบการพิจารณาของวุฒิสภาต่อไป ทางคณะกรรมาธิการเห็นว่าวุฒิสภาควรรับไว้พิจารณา ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปจะเปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายนะครับ แต่ขอความร่วมมือจากท่านสมาชิกอย่างนี้ว่า ท่านใดประสงค์จะอภิปรายขอให้แสดงความจำนงก่อน เพื่อที่จะได้จัดลำดับ แล้วก็บริหารเวลาการประชุมได้ ขณะนี้มี ๓ ท่านนะครับ จัดลำดับอย่างนี้ ๑. ท่านมณเฑียร บุญตัน ๒. ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ๓. ท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ท่านละ ๕ นาทีก่อน เชิญท่านมณเฑียร บุญตัน ครับ

นายมณเฑียร บุญตัน : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคอื่น กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสในการแสดงความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว --

โดยส่วนตัวแล้วเห็นด้วยในหลักการแล้วก็คิดว่าการรับร่างไว้พิจารณาเพื่อให้มีการเสนอปรับปรุงแก้ไขโดยผ่านกระบวนการแปรญัตตินั้นน่าจะเป็นสิ่งที่ดี จริง ๆ ก็แปลกใจนิดหนึ่งนะครับท่านประธาน ในขั้นสภาผู้แทนราษฎรนั้นร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวถูกวินิจฉัยหรือมองว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียก็คือบุคคลพิการหรือทุพพลภาพโดยตรง แต่ว่าอันนั้นก็เป็นแล้วแต่การวินิจฉัยของทางสภาของเรานะครับ ก็เป็นประเด็นที่ผมมีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ในเรื่องเนื้อหาสาระมากกว่าครับ ประเด็นที่ผมคิดว่าจะเป็นประเด็นที่ประเทศไทยจะได้มีโอกาสได้ทำในสิ่งที่เหมือนกับหลาย ๆ ประเทศที่เป็นประเทศที่เจริญแล้วเราก็ทำแบบเอาอย่างเขาหลายเรื่องนะครับ การให้บำนาญแก่บุคคลซึ่งเป็นบำนาญพิเศษนี้ในหลายประเทศไม่ได้ให้เฉพาะกรณีที่บุคคลนั้นเกษียณอายุหรือทุพพลภาพจนกระทั่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ แต่เป็นการให้บำนาญเพื่อเป็นการส่งเสริมศักยภาพในการทำงานให้เขาสามารถทำงานได้ดีหรือรักษางานนั้นไว้ เพราะว่ากว่าบุคคลจะมาเป็นข้าราชการหรือจะมาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องใช้ความรู้ความสามารถ จะต้องเสียภาษี ในการรับการศึกษาพัฒนาตนเองจนกระทั่งมีความรู้ความสามารถตรงตามที่ราชการหรือรัฐได้กำหนดไว้ ทีนี้เมื่อเกิดอุบัติเหตุก็ดีหรือโรคภัยไข้เจ็บหรือเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งก็แล้วแต่นี้นะครับ ทำให้เขาเกิดทุพพลภาพหรือพิการขึ้นมา บางครั้งอาจจะไม่ถึงขนาดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ แต่ก็อาจจะทำให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ จนกระทั่งผู้บังคับบัญชาด้วยความปรารถนาดีก็อาจจะแนะนำให้ลาออกจากราชการไปเลย เขาก็เลยกลายเป็นคนที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยไม่จริง ทั้งที่ความเป็นจริงยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ แต่ด้วยความคิดแบบเวทนานิยมของสังคมไทยนี้ก็คือกลับไปอยู่บ้านสบายกว่า ไม่ต้องทำอะไรแล้ว ผลเสียก็คือคน ๆ นั้นไม่ได้ทำหน้าที่ตามความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง หลวงก็ขาดโอกาสในการใช้คนที่ได้พัฒนามาแล้ว ทำงานรับใช้แผ่นดินมาพอสมควรแล้ว จริง ๆ ควรจะต้องทำงานต่อ แต่ว่าอาจจะต้องมีตัวช่วย วิธีคิดแบบนี้หลายประเทศเขาทำนะครับ คือเขาก็จะถือว่าการจ่ายบำนาญนั้นเป็นการจ่ายเพื่อให้คนเหล่านั้นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เหมือนเดิม ถ้าคิดดูแล้วเป็นการประหยัดเงินกว่าการต้องไปเริ่มต้นใหม่จากศูนย์แล้วก็เกิดความต่อเนื่อง เนื่องจากว่าคน ๆ นั้นมีความรู้ความสามารถดีอยู่แล้ว สามารถที่จะปฏิบัติ

ภารกิจในการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ผมคิดว่าแนวคิดนี้ในเมืองไทยอาจจะยังไม่ค่อยตกผลึกเท่าไร แต่ผมก็คิดว่าเป็นโอกาสดีที่เราจะถือเอาฤกษ์เอาชัยในฐานะที่ประเทศไทยก็มีอะไรหลาย ๆ อย่างที่เกี่ยวกับคนพิการเกิดขึ้นในขณะนี้นะครับ ไม่ว่าจะเป็นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่เราได้รับรางวัลแฟรงคลิน ดีเลโน รูสเวลท์ (Franklin Delano Roosevelt) ซึ่งเป็นรางวัลที่องค์การสหประชาชาติได้มอบให้กับประเทศไทยซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารีก็ได้เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ไปรับการถวายรางวัล หลังจากนั้นประเทศไทยก็ได้เข้าสู่กระบวนการร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการเป็นแกนนำในการยกร่างแล้วก็ให้สัตยาบัน ก่อนจะให้สัตยาบันก็ปรับปรุงกฎหมายภายในประเทศจนกระทั่งเป็นกฎหมายที่ดีที่สุดในภูมิภาคนี้ ในรัฐธรรมนูญก็ได้บัญญัติถึงสิทธิคนพิการและทุพพลภาพไว้ถึง ๖ มาตรา แทบจะเรียกว่ามีความเข้มข้นทั้งในรัฐธรรมนูญซึ่งท่านประธานก็ทราบดีเพราะท่านประธานอยู่ในสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ส.ส.ร.) ----------

กฎหมายที่เป็นพระราชบัญญัติ ไม่เคยมีกฎหมายไทยฉบับใดที่มีบทบัญญัติห้ามเลือกปฏิบัติ ก็มาเกิดขึ้นกับกฎหมายคนพิการ และเมื่อเร็ว ๆ นี้คนไทยก็ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการว่าด้วยสิทธิคนพิการแห่งสหประชาชาติ อะไรหลายอย่างกำลังมาดี มาถูกทางแล้ว เราน่าจะถือโอกาสไปไกลกว่านี้ เราจะทำอย่างไรให้ประชาชนซึ่งได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี พัฒนามาอย่างดี เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น แล้วอาจจะเกิดอุบัติเหตุหรือโรคภัยไข้เจ็บทำให้เขาเกิดข้อจำกัดบางประการ แทนที่จะรอให้เขาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ทุพพลภาพถึงขนาดนั้นแล้วค่อยจ่ายบำนาญ เราลองใจกว้างนิดหนึ่งนะครับท่านประธาน ใจกว้างโดยการจ่ายบำนาญเพื่อให้เขานำไปต่อยอด นำไปจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก อาจจะมีผู้ช่วยหรืออาจจะมีเทคโนโลยีเข้ามา เขาก็ยังอยู่ในที่ทำงานได้ ช่วยปฏิบัติภารกิจในการบริหารราชการแผ่นดินได้ ผมคิดว่าวิธีการแบบนี้จะเป็นการทำให้กฎหมายไทยมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลากร รักษาบุคลากรที่ดีเอาไว้ เป็นขวัญกำลังใจให้กับพี่น้องข้าราชการส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ผมจะถือโอกาสนี้ ถ้าเป็นไปได้นะครับ ก็จะขอนำไปเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงในขั้นกรรมาธิการต่อไป ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ๕ นาที

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช ผมมีข้อสังเกตเกี่ยวกับตัวร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ผมคิดว่าเป็นกฎหมายที่พยายามทำให้เกิดความเท่าเทียมกันกับในตัวส่วนกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการอื่น ๆ ทำให้กฎหมายฉบับนี้มีความเท่าเทียมกันกับกฎหมายฉบับอื่น นั่นเป็นหลัก เพียงแต่ว่าในกฎหมายฉบับนี้สิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าเป็นข้อดี ก็คือเป็นประโยชน์ต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น และข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นโดยส่วนรวม ที่สามารถที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับข้าราชการประเภทอื่น ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวไม่ได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างไร โดยเฉพาะที่ทางท่านประธานชี้แจงว่าไม่ได้เป็นการกระทบกับตัวงบประมาณแผ่นดิน แต่ใช้ตัวงบประมาณของส่วนท้องถิ่น และผู้ได้รับประโยชน์ก็คือ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและทายาทของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ได้เสียชีวิตลง โดยเฉพาะกรณีบำเหน็จตกทอดตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่มีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตไปแล้วจำนวน ๑,๓๗๒ ราย ซึ่งทายาทมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จบำนาญตกทอดเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๑๙๐ ล้านบาท ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ว่าเราก็พยายามที่จะทำกฎหมาย ๒ ฉบับ ในข้าราชการส่วนท้องถิ่นกับข้าราชการบำนาญอื่น ๆ ให้มีความเท่าเทียมกัน แต่ขณะเดียวกันก็มีการปรับปรุงในส่วนอื่นด้วย ก็คือมีการปรับปรุงใน ๓ ประเด็นใหญ่ ๆ ก็คือว่า กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพได้รับบำนาญเพิ่มสูงขึ้น อีกอันหนึ่งก็คือกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับ เพื่อให้สามารถนำเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่เรียกว่า ช.ค.บ. มารวมคำนวณกับบำนาญรายเดือนเพื่อจ่ายเป็นบำเหน็จตกทอด หรือกรณีที่ ๓ เป็นการยกเลิก เพื่อให้ผู้รับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดที่กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก หรือตกเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย ซึ่งเท่าที่ทราบจากข้อมูลก็ไม่มีบุคคลใดที่จะเข้าเงื่อนไขดังกล่าว ถึงแม้จะเขียนไปก็คงเขียนในหลักการ แต่ว่าไม่ได้มีการที่จะต้องไปเอางบประมาณของส่วนท้องถิ่นไปดำเนินการในส่วนนี้ ผมคิดว่าโดยหลักการแล้วก็รับได้ เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้ว ผมคิดว่าเป็นการดำเนินการสร้างกฎหมายให้มีมาตรฐานเท่าเทียมกัน แล้วก็ไม่ได้มีผลกระทบกับประชาชน เป็นการให้ขวัญและกำลังใจข้าราชการในส่วนท้องถิ่น โดยหลักการผมเห็นชอบด้วย กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปท่านสุดท้าย เชิญท่านสุมลครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันขอร่วมที่จะแสดงความคิดเห็นกับร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นโดยปกติแล้ว

ก็ถือว่ามีศักดิ์และสิทธิน้อยกว่าข้าราชการพลเรือนทั่วไป เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลนำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาสู่สภา ----------

5

ดิฉันเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งและขอบคุณที่รัฐบาลเห็นว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นมีความสำคัญ จึงนำร่างฉบับนี้เข้ามาสู่รัฐสภา เพื่อช่วยเหลือข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นขวัญและกำลังใจ เพราะข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นยังไม่ได้รับสิทธิประโยชน์เทียบเท่าข้าราชการพลเรือนโดยทั่วไป อย่างเช่น เครื่องราชอิสริยาภรณ์เขาก็ไม่ได้รับเหมือนข้าราชการพลเรือน และจากสาระที่ทางคณะกรรมาธิการได้ทำมาให้วุฒิสภาได้ศึกษานั้น จากสาระสำคัญของร่างนี้สรุป ๓ ประเด็น ดิฉันเห็นด้วยกับบางประเด็นและไม่เห็นด้วยกับบางประเด็น

ประเด็นที่ ๑ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มสูงขึ้นนั้นดิฉันเห็นด้วย เพราะข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเงินเดือนไม่มาก เมื่อมีเหตุทุพพลภาพ บำนาญที่ได้รับไม่มากนัก ที่จะเพิ่มขึ้นที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการบอกว่าอีก ๑๕,๐๐๐ บาทก็แล้วแต่ ก็ไม่ขัดข้องในการที่จะให้เขาเหล่านั้นได้มีค่าครองชีพที่จะเลี้ยงชีพต่อไป เพราะฉะนั้นในสาระข้อที่ ๑ นั้นดิฉันเห็นด้วยตามมาตรา ๓ ที่ว่า

ประเด็นที่ ๒ กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับสามารถนำเงินช่วยค่าครองชีพที่เรียกว่า ช.ค.บ. นั้น มารวมคำนวณกับบำนาญรายเดือนเพื่อจะเป็นบำเหน็จตกทอดนั้น ข้าราชการพลเรือนโดยทั่วไป ถ้ารับบำนาญโดยปกติเมื่อเสียชีวิตที่เรียกว่าบำเหน็จตกทอด ก็จะได้รับ ๓๐ เท่าของเงินเดือนที่ตัวเองรับอยู่ คูณไปทันที ก็เป็นบำเหน็จตกทอดให้ทายาทได้รับต่อไป แล้วมิหนำซ้ำข้าราชการบำนาญทุกวันนี้อย่างที่รับสิทธิพิเศษนั่นก็คือเมื่อปลดเกษียณสามารถได้รับเงินก้อนหนึ่ง ๒ แสนบาททันทีเอาไปใช้ก่อน ซึ่งในอดีตไม่มี แล้วต่อมาเมื่ออายุ ๖๕ ปี ไปแสดงตนรับอีกก้อนหนึ่งเอาไปใช้ก่อน ไม่ใช่ตายไปแล้วจึงจะไปสู่ทายาท ผู้ที่มีสิทธิตัวบำเหน็จตกทอดนี้ไม่ได้ใช้เลย ต่อไปนี้ผู้รับบำเหน็จตกทอดของข้าราชการพลเรือนทั่วไปมีสิทธิใช้เงินก่อนไม่ต้องตายก็ใช้ได้ด้วยตัวของเขาเอง แต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นไม่มีเสร็จแล้ว ณ วันนี้ในสาระข้อ ๒ ให้นำ ช.ค.บ. จากที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการบอก

๓๐ เท่า เอามารวมคำนวณกับบำนาญรายเดือน ดิฉันจึงเห็นด้วย เพราะค่าครองชีพผู้รับบำนาญไม่มาก ๓๐ เท่าก็ไม่มาก ในการที่จะให้ทายาทเขาสืบทอดต่อไปในบำเหน็จตกทอดนั้น อันนั้นเห็นด้วยในสาระข้อ ๒

ประเด็นข้อที่ ๓ ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้บอกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่รับบำเหน็จบำนาญแล้วต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุกหรือตกเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย ทั้งหลายทั้งปวงนั้น ซึ่งแต่เดิมต้องเสียสิทธิการรับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด ณ วันนี้ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้ยังคงมีสิทธิได้รับบำนาญตามปกติหรือบำนาญตกทอดต่อไป ซึ่งดิฉันไม่เห็นด้วย คนที่ต้องโทษ คนที่มีความผิดแต่ยังสามารถที่จะได้รับสิทธิในการรับบำนาญต่อไป อย่างนั้นจะมีความหมายอะไรกับกฎหมาย เท่ากับคนที่เขาทำดีมาตลอด ก็รับเหมือนกับคนที่ทำผิด ซึ่งตรงนี้ดิฉันอาจจะแปรญัตติอะไรต่อไปในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ เพราะว่าจะต้องมีตัวกำหนดว่าโทษอะไร ขนาดไหน เพียงใด จึงจะทำให้เขาเสียสิทธิโดยขาดหรือมีสิทธิบ้าง ทำนองอย่างนั้น ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จบจำนวนสมาชิกที่แสดงความจำนงอภิปรายไว้ การอภิปรายในส่วนของสมาชิกเป็นอันยุตินะครับ ต่อไปผมจะให้ทางท่านรัฐมนตรีได้มีโอกาสชี้แจง ท่านรัฐมนตรีประชามีอะไรจะชี้แจงไหมครับ เชิญเลยครับ

นายประชา ประสพดี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็ขอชี้แจงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ในข้อห่วงใยของท่านในกรณี (๓) จริง ๆ แล้ว ก็ขอชี้แจงว่ากรณีข้าราชการกระทำความผิดทางวินัย และออกจากราชการกรณีการทุจริต และต้องโทษให้จำคุก ข้อเท็จจริงแล้วจะไม่ได้รับสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญ และไม่เข้าข่ายความผิดตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕๑ เนื่องจากกรณีข้าราชการทุจริต หากมีการดำเนินการทางวินัยและได้รับโทษไล่ออกจากราชการ เพราะมีความผิดจะไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามมาตรา ๑๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ขอให้ท่านสมาชิกไม่ต้องกังวลเรื่องนี้ก็มีบทบัญญัติข้อกำหนดไว้โดยชัดเจนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไว้พิจารณาหรือไม่นะครับ ซึ่งก่อนลงมติผมจะขออนุญาตตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมกลับเข้ามาในห้องประชุมครับ ที่ประชุมกำลังจะตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สำหรับท่านที่อยู่ในห้องประชุมแล้ว กรุณาเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มแสดงตนด้วยครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้ามาในห้องประชุมนะครับ ที่ประชุมกำลังจะตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมตินะครับ ท่านสมาชิกเข้ามาแล้วกรุณาเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มแสดงตนด้วยนะครับ

มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้แสดงตนมีไหมครับ ไม่มีนะครับ ทุกท่านแสดงตนครบหมดแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่รายงานผลได้ครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๐๑ คน)

- ๓๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าประชุมขณะนี้ ๑๐๑ ท่าน ครบองค์ประชุมครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมแห่งนี้ว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขกฎหมายฉบับเดิม คือฉบับปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณากรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ มีสมาชิกท่านใดยังไม่ใช้สิทธิไหมครับ ใช้สิทธิครบทุกท่านแล้วปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รายงานผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๙๙ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติเห็นด้วย ๙๙ ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๓ เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นชอบที่จะรับร่างฉบับนี้ไว้พิจารณาครับ ท่านวิชุดา มีอะไรครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร : กราบเรียนท่านประธานค่ะ ดิฉัน รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร เมื่อสักครู่นี้ไฟไม่ติด เห็นด้วยค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เจ้าหน้าที่เพิ่มท่านวิชุดาอีก ๑ เสียง เห็นด้วย ขอถามที่ประชุมว่าจะให้กรรมาธิการคณะใดเป็นผู้พิจารณา เชิญท่านเลขานุการครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอให้ส่งร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ให้คณะกรรมาธิการการปกครองเป็นผู้พิจารณา ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรชัย ชัยตระกูลทอง เสนอให้คณะกรรมาธิการการปกครองเป็นผู้พิจารณา เนื่องจากคณะนี้เป็นผู้พิจารณาในชั้นที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารับหลักการแล้วมีสมาชิกท่านใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบในการที่จะให้คณะกรรมาธิการการปกครองเป็นผู้พิจารณา ท่านประธานมงคลก็รับไปอีกครั้งหนึ่งนะครับจะกำหนดเวลาในการแปรญัตติกี่วัน เชิญครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอกำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ กำหนดเวลาแปรญัตติ ๗ วัน

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบในการกำหนดเวลาแปรญัตติ ๗ วัน เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๓ ขอบคุณท่านรัฐมนตรี ขอบคุณคณะกรรมาธิการการปกครองครับ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (จัดตั้งกรมฝนหลวงและการบินเกษตร) ซึ่งคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ประจำที่ครับ (คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรียนท่านสมาชิกครับ ตามที่ที่ประชุมสวุฒิสภาได้ลงมติในวาระ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (จัดตั้งกรมฝนหลวงและการบินเกษตร) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบไว้พิจารณา และมีมติมอบหมายให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น

- ๓๒/๑

บัดนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวคณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว และเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๓ ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แจกให้กับที่ประชุมแล้วนะครับ และโดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติให้ขยายเวลาการพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งจะสิ้นสุดสมัยประชุมสามัญทั่วไปในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เพราะฉะนั้นก็จะเหลือเวลาการพิจารณาอีกเพียง ๑ วัน คณะกรรมาธิการพร้อมหรือยังครับ เรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการเลยครับ

นายบรรชา พงศ์อายุกูล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนประธานวุฒิสภา กระผม นายบรรชา พงศ์อายุกูล สมาชิกวุฒิสภา ประธานคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ขอเสนอรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จัดตั้งกรมฝนหลวงและการบินเกษตรดังนี้

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (จัดตั้งกรมฝนหลวงและการบินเกษตร) คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และมีมติมอบหมายให้คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว สรุปได้ดังนี้ พระราชฉบับนี้มีจำนวน ๗ มาตรา คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกวุฒิสภาสงวนคำแปรญัตติ จำนวน ๑ ท่าน รายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมาธิการที่ได้นำเรียนเสนอสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านแล้ว ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก่อนที่จะพิจารณาในวาระที่ ๒ นะคะ ดิฉันขออนุญาตอ่านผลคะแนนการออกเสียงลงคะแนนคัดเลือก ผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อ ผลการออกเสียงลงคะแนนมีดังนี้นะคะ

ด้านที่ ๑ ด้านกิจการกระจายเสียง

อันดับ ๑ พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร ได้ ๘๐ คะแนน

อับดับ ๒ นางสาวลักษมี ศรีสมเพ็ชร ได้ ๗๔ คะแนน

ด้านที่ ๒ ด้านกิจการโทรทัศน์

อันดับ ๑ นายพิชัย อุตมาภินันท์ ได้ ๘๔ คะแนน

อันดับ ๒ พลเอก จิรเดช คชรัตน์ ได้ ๖๗ คะแนน

ด้านที่ ๓ ด้านกิจการโทรคมนาคม

อันดับ ๑ นายอนันต์ วรธิติพงศ์ ได้ ๙๗ คะแนน

อันดับ ๒ นายอมรเทพ จิรัฐิติเจริญ ได้ ๙๐ คะแนน

ด้านที่ ๔ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

อันดับ ๑ นายพันธ์ศักดิ์ จันทร์ปัญญา ได้ ๗๐ คะแนน

อันดับ ๒ นายประเสริฐ อภิปุญญา ได้ ๖๒ คะแนน

ด้านที่ ๕ ด้านการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

อันดับ ๑ พลเอก บุญยวัจน์ เครือหงส์ ๖๒ คะแนน

อันดับ ๒ นายจเด็จ อินสว่าง ๔๔ คะแนน

คณะกรรมการจะได้นำบัตรลงคะแนนไปทำลายต่อไป ที่ประชุมเห็นชอบในการทำลายบัตรลงคะแนนนะคะ ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น คณะกรรมการจะได้นำบัตรลงคะแนนไปทำลายนะคะ

ท่านสมาชิกคะ ในวันนี้จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๖ ได้กำหนดว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ ให้เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงลำดับมาตราไปจนจบร่าง และโดยที่ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (จัดตั้งกรมฝนหลวงและการบินเกษตร) นี้ คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม แต่มีสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติ จะอนุญาตให้เฉพาะท่านสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายในมาตราที่ท่านสมาชิกได้ขอสงวนคำแปรญัตตินะคะ ต่อไป เชิญเลขาธิการวุฒิสภาค่ะ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๔ ว่าด้วยการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ได้ขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เชิญท่านอนุรักษ์ค่ะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนที่ผมมีแปรญัตตินะครับท่านประธาน ก็คือว่า โดยหลักแล้วในเรื่องของการที่จะยกระดับจากตัวหน่วยงานขึ้นเป็นกรม พอดีตัวเหตุผลในการที่ผมแปรญัตติ ผมดูจากตัวร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ในเรื่องของกรมหม่อนไหม โดยเฉพาะมาตรา ๔ ซึ่งมีข้อความเขียนคำว่าให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการ แต่คราวนี้ผมมาดูในตัวกฎหมายฉบับนี้ในเรื่องของตัวกรมฝนหลวงและการบินเกษตรไม่ได้มีข้อความดังกล่าว แล้วก็ในเรื่องของข้อความในเรื่องเพิ่มเติม ขออนุญาตอ่าน “ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติ

ราชการ" เพิ่มคำว่า "ราชการ" เข้าไป ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีของสำนักปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะสำนักงานฝนหลวงและการบินเกษตร และบรรดาอำนาจหน้าที่ ซึ่งดูจากตัว พ.ร.บ. ในเรื่องของกรมหม่อนไหม มีข้อความดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าเปรียบเทียบระหว่างตัวร่างของ พ.ร.บ. กรมหม่อนไหมแล้ว พ.ร.บ. ของตัวฝนหลวงดีกว่า มีความรอบคอบกระชับมากกว่า หรือมีประเด็นอะไรที่ดี ๆ เยอะกว่านะครับ ผมมองแล้วดีกว่าตัวกรมหม่อนไหม แต่ปัญหาทำให้ชวนคิดว่าทำไมตอนร่างกรมหม่อนไหมไม่สามารถร่างได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมเลยตั้งเป็นข้อสังเกตนะครับ เพราะว่าอยากให้ใช้แนวทาง สมมุติว่าถ้าจะใช้แนวทางของตัวการโอนกระทรวง ทบวง กรม ของกรมฝนหลวงและการบินเกษตรเป็นตัวอย่างหลัก ก็ควรจะใช้แนวทางปฏิบัติตรงนี้ เท่าที่เราดูแล้วก็จะมีตัวอย่างกฎหมายที่ผ่านสภา อย่างเช่น กฎหมายในเรื่องของการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมในเรื่องของตัวสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ถ้าท่านไปดูแล้วจะมีแค่มาตราเดียว มีเฉพาะเรื่องการโอนบรรดากิจการเท่านั้นเอง เรื่องอื่น ๆ ก็จะไม่มี จะไม่มีเหมือน ๓ เรื่องเหมือนกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งในกฎหมายฉบับนี้มีทั้งเรื่องการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ มีทั้งเรื่องการโอนบรรดากิจการ แล้วก็ให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่อ้างถึงนำมาใช้บังคับด้วย ซึ่งจริง ๆ แล้วกฎหมายฉบับนี้มีการเขียนรอบคอบมากกว่า แต่ส่วนที่ผมแปรญัตติ ผมแค่ดึงประเด็นบางประเด็นที่อาจจะเป็นข้อดีของกรมหม่อนไหมมา แต่โดยสรุปแล้วโดยภาพรวมผมคิดว่าดีมาก ผมไม่ได้ติดใจอะไร ทั้งตัวมาตรา ๔ มาตรา ๕ แต่ขอให้บันทึกไว้ ฝากท่านประธานผ่านไปยังกฤษฎีกาว่า ในแง่ของการที่จะดำเนินการร่างในเรื่องการยกระดับกรมต่าง ๆ ขึ้นมา อยากให้มีมาตรฐานเดียวกัน ไม่ใช่ว่ากฎหมายมา ๓ ฉบับ ในเรื่องของหม่อนไหม ฝนหลวง หรือว่าในเรื่องของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คนละมาตรฐานกันเลย ก็ฝากบันทึกไว้ ส่วนที่เหลือผมไม่ติดใจ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการ

นายบรรชา พงศ์อายุกูล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ขอขอบคุณ
ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ครับ ทางคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ขอรับข้อสังเกตไว้
5 ขอขอบคุณครับ

- ๓๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๔ ผ่านนะคะ เชิญเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการต่อค่ะ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๕ ว่าด้วยการโอนบรรดากิจการของสำนักฝนหลวงและการบินเกษตร คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไข ท่านอนุรักษ์ไม่ติดใจนะคะ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : ไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผ่านนะคะ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๖ มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข เมื่อที่ประชุมได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ต่อไปจะขอให้ที่ประชุมแห่งนี้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสมาชิกอาจขอแก้ไขถ้อยคำเพิ่มเติมได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดมิได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ จะมีสมาชิกท่านใดแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มีถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะเป็นการขอมติในวาระ ๓ ก่อนขอมติดิฉันขออนุญาตตรวจสอบองค์ประชุม เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติค่ะ ท่านสมาชิกที่เข้าห้องประชุมแล้วกรุณา

เสียบบัตรเข้าที่ช่องเสียบบัตรและกดที่ปุ่มแสดงตน ขอผลจำนวนสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมส่งผลจำนวนสมาชิกด้วยค่ะ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๖ ท่าน ครบองค์ประชุมค่ะ ต่อไปจะเป็นการขอมติในวาระที่ ๓ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับนี้ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม จะขอมติจากที่ประชุมแห่งนี้ว่าจะเห็นชอบด้วยหรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ท่านใดที่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรกรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดที่ไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน ลงคะแนนทุกท่านแล้วนะคะ ปิดการลงมติส่งผลด้วยค่ะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๙๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๙๕ ท่าน เห็นด้วย ๙๕ ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี คุณหมออนันต์

นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ : เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยนะคะ เป็นจำนวนผู้เข้าประชุม ๙๖ ท่าน เห็นด้วย ๙๖ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร โดยที่คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ด้วย ----------

จะขอถามมติในที่ประชุมแห่งนี้ว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าว ถ้าเห็นชอบด้วย ก็จะได้ส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไปค่ะ สมาชิกท่านใดที่เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกต กรุณากดปุ่มเห็นด้วย ท่านใดที่ไม่ได้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนค่ะ ปิดการลงคะแนน ส่งผลค่ะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๗๙ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๓ ท่าน เห็นด้วย ๗๙ งดออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ๒ เชิญท่านสมัครค่ะ

นายสมัคร เชาวภานันท์ : เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เพิ่มท่านสมัครอีก ๑ เป็น ๘๐ ขอบคุณค่ะ เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ ขอบคุณคณะกรรมาธิการค่ะ เป็นการจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๔ เชิญท่านประธานค่ะ

นายบรรชา พงศ์อายุกูล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ในนามคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ ขอขอบคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติที่เห็นด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณกรรมาธิการค่ะ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการร่วมกัน ๒ สภา พิจารณาเสร็จแล้วค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ตามที่วุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วย และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติให้แต่ละสภาตั้งบุคคลสภาละ ๑๑ คน ประกอบเป็นคณะกรรมาธิการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๗ (๓) นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว และได้เสนอรายงานผลการพิจารณาต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา รายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานที่จัดไว้ให้สมาชิกทุกท่านแล้ว ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ค่ะ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคณะกรรมาธิการค่ะ ถ้าพร้อมแล้วเชิญกรรมาธิการแถลงเลยนะคะ เชิญค่ะ

นายตวง อันทะไชย (กรรมาธิการร่วมกัน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการร่วมกัน ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ลงมติแต่งตั้งบุคคลทั้ง ๒ สภา สภาละ ๑๑ คน ประกอบเป็นกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. .... ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๗ (๓) นั้น ----------

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้ดำเนินการแก้ไขดังรายละเอียดที่แนบมาให้ที่ประชุมได้พิจารณาดังต่อไปนี้ ผลการพิจารณาร่วมกันของคณะกรรมาธิการคณะกรรมาธิการวุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๖ แล้วคณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่วมกันในมาตรา ๖ โดยเฉพาะใน (๔) รายละเอียดตามที่แนบนะครับ ในมาตรา ๑๐ คณะกรรมาธิการได้ร่วมกันแก้ไขเพิ่มเติม โดยตัด “โดยได้รับความยินยอม” ในมาตรา ๑๐ ออกไป เขียนเพิ่มเติมเป็นว่า “เท่าที่จำเป็นและไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่เอกสารนั้น และคำนึงถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามที่มีกฎหมายกำหนด” ไปแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๓ (๗) ว่าด้วยในทุกความเห็น ซึ่งคณะกรรมาธิการได้แก้ไขใน (๗) เป็นคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาว่า “จัดทำบันทึกประวัติบอกเล่าโดยพิจารณาให้ครอบคลุมข้อเท็จจริงอย่างรอบด้าน” ในมาตรา ๒๕ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้มีการแก้ไขตัด “ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น” ออก แล้วก็ตัดเรื่องของการบริหารจัดการ คำว่า “กองทุน” ออก ตัดคำว่า “ส่งเสริมและจดหมายเหตุ” ออก ทั้งหมดเป็นการพิจารณาร่วมของคณะกรรมาธิการร่วมกันทั้ง ๒ สภา จึงกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังสภาได้โปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จะมีท่านสมาชิกท่านใดประสงค์จะซักถามท่านกรรมาธิการไหมคะ ถ้าไม่มีท่านใดซักถาม ดิฉันจะขออนุญาตถามมติเลยนะคะ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติค่ะ ท่านสมาชิกที่เข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรเข้าที่ช่องเสียบบัตรและกดที่ปุ่มแสดงตนค่ะ ส่งผลจำนวนสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมด้วยค่ะ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๖ ท่าน ครบองค์ประชุมค่ะ ต่อไปจะเป็นการลงมติ ตามที่วุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วย แล้วที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติให้แต่ละสภาตั้งบุคคลสภาละ ๑๑ คนประกอบเป็นกรรมาธิการร่วมกัน เพื่อพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จะขอถามมติที่ประชุมแห่งนี้ว่า จะเห็นชอบด้วยหรือไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านใดที่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดที่ไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติค่ะ ปิดการลงมติ ส่งผลค่ะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๙๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๙๘ ท่าน เห็นด้วย ๙๗ คะแนน งดออกเสียง ๑ คะแนน เชิญท่านธวัชค่ะ

- ๓๗/๑

นายธวัช บวรวนิชยกูร : ผมเห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านธวัชเพิ่มหนึ่งค่ะ เชิญท่านต่วนค่ะ

นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ : ขออนุญาตครับ กระผม นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ เห็นด้วยทุกประการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านต่วนเห็นด้วยค่ะ เชิญท่านสนธยาค่ะ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา : เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสนธยาเห็นด้วยนะคะ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบคุณคณะกรรมาธิการค่ะ เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๕

ท่านสมาชิกคะ ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วนั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้วค่ะ และได้นำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๓ ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารรายงานที่จัดไว้ให้ท่านสมาชิกแล้วนะคะ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อสิ้นสุดกำหนดสมัยประชุมสามัญทั่วไป ในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แล้วจะยังคงเหลือเวลาในการพิจารณาอีก ๑ วัน ท่านสมาชิกคะ ด้วยประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้มีหนังสือขออนุญาตให้นายธวัชชัย ยงกิตติกุล และนายปานศักดิ์ พฤกษากิจ เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงต่อที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาดิฉันอนุญาตนะคะ เชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าคณะกรรมาธิการวิสามัญพร้อมเชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญแถลงเลยนะคะ

พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา และสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่าน กระผม พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันจันทร์ที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ และสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว สรุปได้ดังนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีจำนวน ๑๓ มาตรา คณะกรรมาธิการวิสามัญมีการแก้ไขจำนวน ๒ มาตรา คือ มาตรา ๒ และมาตรา ๑๐ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีกรรมาธิการสงวนความเห็น จำนวน ๓ คน มีสมาชิกวุฒิสภาสงวนคำแปรญัตติ จำนวน ๒๔ คน รายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมาธิการที่ได้นำเรียนเสนอต่อท่านสมาชิกวุฒิสภาเรียบร้อยแล้ว กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมอย่างนี้นะครับว่า

ในประการแรก คือการดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เป็นความหนักใจของคณะกรรมาธิการวิสามัญที่พวกกระผมได้พิจารณาในเรื่องนี้ เนื่องจากว่ามีช่วงระยะเวลาหรือห้วงเวลานั้นค่อนข้างที่จะบีบบังคับให้เราต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสมัยประชุมนี้ เพราะว่าจะต้องเร่งรัดให้กฎหมายนี้ได้สำเร็จเสร็จสิ้นก่อนที่จะมีการประชุมระหว่างประเทศในเดือนกุมภาพันธ์ปีหน้า ก็คืออีกประมาณ ๓ เดือนที่จะถึงนี้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการก็ได้มีการประชุมติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๒ – ๓ วันด้วยกัน แล้วก็ได้ให้ผู้แปรญัตตินั้นได้แปรญัตติในที่ประชุมจนครบถ้วน แล้วบางท่านนั้นก็ได้สงวนคำแปรญัตติไว้เพื่อแปรญัตติในที่ประชุมแห่งนี้

ในประการที่ ๒ นี้ในบางวรรค บางมาตราซึ่งกฎหมายจะต้องบัญญัติให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล แต่บางครั้งอาจจะขัดกับความรู้สึกของความเป็นคนไทยและสังคมไทย เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการเองก็พยายามที่จะเรียบเคียงที่จะเขียนมาให้ตรงกับความรู้สึกของคนเราหรือของคนไทย และเป็นไปตามมาตรฐานสากล ในบางครั้งเมื่อไม่สามารถบัญญัติให้เป็นอย่างนั้นได้ ก็เขียนไว้ในข้อสังเกตเพื่อจะให้เป็นที่สังเกตต่อไป เรื่องนี้เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายกันค่อนข้างกว้างขวาง และด้วยความห่วงใยและความกังวลต่อสภาพสังคมไทย ซึ่งอาจจะมีความแตกต่างจากความรู้สึกของนานาชาติหรือตามมาตรฐานสากล ในโอกาสก่อนที่จะมีการพิจารณาเป็นรายมาตรานั้น กระผมใคร่ขออนุญาตให้คุณธวัชชัย ยงกิตติกุล ซึ่งเป็นนายกสมาคมธนาคารไทย และคุณปานศักดิ์ พฤกษากิจ ซึ่งเป็นผู้ช่วยผู้จัดการใหญ่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ได้อธิบายความต่าง ๆ ถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นในกรณีที่เราจะต้องทำธุรกรรมระหว่างประเทศ ถ้าหากว่ากฎหมายของเรานั้นไม่ได้ผ่านในสมัยประชุมนี้ ความลำบากใจต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งความจริงแล้วพวกเราซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภา โดยเฉพาะอย่างพวกผมส่วนใหญ่นั้นเป็นข้าราชการ เราก็ไม่เข้าใจถึงธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศว่าจะเกิดความเสียหายอย่างไร เราก็คิดแต่ว่าการออกกฎหมายนั้นควรจะให้คนไทยนั้นได้มีความรู้สึกที่เห็นด้วย หมายถึงว่ามีความรู้สึกที่คล้อยตามประเพณีและสังคมไทยที่รับเราได้ ไม่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของพี่น้องประชาชนชาวไทยจนเกินไปนัก แต่บทบัญญัติบางมาตรานั้นเราอาจจะมีความรู้สึกว่าเราจะต้องเขียนกฎหมายให้เป็นสากล สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่คณะกรรมาธิการค่อนข้างลำบากใจในการที่จะนำเสนอ ----------

เพราะฉะนั้นเมื่อมีผู้แปรญัตติแล้วเราก็อยากให้ท่านเหล่านั้นได้แปรญัตติในสภาแห่งนี้ เพื่อจะได้บันทึกไว้เป็นหลักฐาน รวมทั้งข้อสังเกตต่าง ๆ ของคณะกรรมาธิการก็จะได้บันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ อย่างน้อยที่สุดเราก็จะมีความรู้สึกว่าความกังวล และความห่วงใยของพวกเรานั้นก็ยังได้ถูกบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้นะครับ ในโอกาสนี้กระผมใคร่จะขออนุญาตให้ท่านธวัชชัย ยงกิตติกุล และคุณปานศักดิ์ พฤกษากิจ ได้กรุณาเล่าความเป็นมาเป็นไปของการที่เราจะต้องตรากฎหมายนี้ให้ทันตามกำหนดระยะเวลาของการประชุมระหว่างประเทศ ก่อนที่จะพิจารณาเป็นรายมาตรา ขออนุญาตท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณธวัชชัย ยงกิตติกุล ค่ะ

นายธวัชชัย ยงกิตติกุล (ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา และท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่านครับ กระผม นายธวัชชัย ยงกิตติกุล เลขาธิการสมาคมธนาคารไทย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ได้ให้โอกาสผมมาชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบทางเศรษฐกิจ ถ้าหากว่าร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ไม่ผ่านการพิจารณาของสภา กระผมขอกราบเรียนว่าหลังจากที่แฟทเอฟ (FATF) ได้ประกาศพับลิก สเตทเมนต์ (Public statement) เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา แล้วปรากฏว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีชื่อปรากฏในกลุ่มประเทศที่เขาจัดว่ามีความเสี่ยงสูงทางด้านยุทธศาสตร์ พวกเราก็มีความไม่สบายใจ แต่ก็ไม่ค่อยแน่ใจว่าแล้วผลกระทบที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร จะมีความรุนแรงมากน้อยเพียงใด ดังนั้น จึงได้พยายามที่จะหาข้อมูลเท่าที่จะหาได้ว่าผลจะเป็นอย่างไร ประเทศแรกที่เราได้ข้อมูลก็คือประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นประเทศที่ได้ออกกฎหมายไปก่อนหน้าเราแล้ว แล้วก็ได้ถูกปลดจากพับลิก สเตทเมนต์ ผู้แทนประเทศฟิลิปปินส์ก็เล่าให้พวกเราฟังว่า ในขณะที่เขายังไม่ได้ผ่านกฎหมายนั้น ประเทศเขามีความเดือดร้อนอย่างสาหัส เนื่องจากประเทศฟิลิปปินส์มีรายได้จากการส่งคนไปทำงานต่างประเทศ มีรายได้เข้าประเทศประมาณร้อยละ ๓๐ ของจีดีพี (GDP) ในเมื่อประเทศฟิลิปปินส์ได้ถูกจัดเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงสูง ก็ปรากฏว่าการส่งเงินรายได้กลับเข้าประเทศมีปัญหาอย่างรุนแรง เพราะเหตุว่าสถาบันการเงินต่าง ๆ ที่จะโอนเงินเข้าจะต้อง

สอบถามข้อมูลว่าเงินที่จะส่งเข้าประเทศฟิลิปปินส์นั้นใครเป็นผู้รับ ขอทราบประวัติ ขอทราบรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งก็ทำให้ปัญหาในการที่จะส่งเงินมีความล่าช้ามาก แล้วต้นทุนการเงินก็สูงขึ้น ธนาคารบางแห่งก็ไม่ยอมทำธุรกรรมด้วย อันนี้ก็มีผลกระทบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณหมอเจตน์ค่ะ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ เราเองก็มีเวลาน้อย แล้วเราก็มีเรื่องที่จะต้องพิจารณาในวันนี้อีกเยอะ ทีนี้ตามที่ท่านที่ปรึกษาและท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่กำลังอภิปรายถึงเหตุผลของร่างกฎหมาย ๒ ฉบับนี้ ผมคิดว่าไม่จำเป็นหรอกครับ เพราะว่าพวกเราทุกคนเรารับผ่านวาระแรกไปแล้ว เพราะฉะนั้นตอนนี้ผมขอหารือท่านประธานไปถึงประธานคณะกรรมาธิการว่าเราน่าจะพิจารณาเรียงมาตราไปดีไหมครับ เพราะว่าเวลาเราไม่มี ที่ท่านให้เหตุผลมาพวกผมรับหมดแล้ว ผ่านวาระแรกไปเรียบร้อยแล้วครับ เรายอมรับ เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหา แต่ผมว่าเพื่อตัดเวลาให้สั้นลงเราพิจารณาเรียงมาตราไปเลยดีกว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการ

พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ถ้าหากว่าทางเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาเข้าใจถึงสภาพห้วงเวลาที่ทางคณะกรรมาธิการได้เร่งเวลาเพื่อจะให้ทันภายในวันนี้ เพื่อจะให้เสร็จสิ้นวันนี้ ถ้าเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาเข้าใจ ผมคิดว่าคือเวลาท่านที่ปรึกษามาให้ข้อมูลกับพวกเรา เราไม่สบายใจ เหมือนกับว่าเราถูกบีบจากต่างประเทศเพื่อจะให้ออกกฎหมายให้ทันตามเวลา ก็เกรงว่าเพื่อนสมาชิกจะมีความเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้เร่งรีบร้อนรนจนเกินไปหรือเปล่า แต่ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่าจริง ๆ แล้วเราก็ใช้เวลาในการพิจารณาก็ตามปกติ ----------

คือแทนที่พิจารณากันสัปดาห์ละ ๑ วัน เราก็พิจารณาวันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ติดต่อกัน ๓ วันเลย โดยเชิญผู้ที่แปรญัตติมาให้ข้อมูลแล้วก็มาแปรญัตติ ขณะเดียวกันเราก็เชิญที่ปรึกษามาให้ข้อมูล พวกผมที่เป็นคณะกรรมาธิการก็เข้าใจ แต่ผมเกรงว่าเพื่อนสมาชิกบางท่านที่อาจจะยังไม่เคยได้ยินข้อมูลต่าง ๆ ที่พวกผมได้ยินมา เกรงว่าผมจะถ่ายทอดให้ท่านไม่ครบถ้วน เพราะว่ากระบวนการถ่ายทอดทางด้านเทคนิคพวกนี้ ความรู้ทางด้านแทคติคส์ (Tactics) ต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐศาสตร์ ทางด้านการเงินการคลัง ทางด้านการทำธุรกรรมระหว่างประเทศนั้นพวกผมไม่ค่อยเข้าใจ แต่ถ้าหากว่าเพื่อนสมาชิกเห็นว่าเข้าใจแล้ว รับได้ตรงนี้ เราก็พิจารณาเป็นรายมาตราไป เชิญท่านคำนูณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านคำนูณค่ะ

นายคำนูณ สิทธิสมาน (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า ข้อเสนอให้มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงินโดยตรงเข้ามานั่งเพื่อพร้อมที่จะชี้แจงกับเพื่อนสมาชิกเป็นข้อเสนอของกระผมเอง ซึ่งบังเอิญเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระผมเห็นว่า ณ นาทีนี้ท่านสมาชิกอาจจะยังไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องตัดสินใจในมาตราสำคัญ แต่ผมเชื่อว่าถ้าเผื่อพิจารณาไปรายมาตราแล้วโดยพิจารณาไปรายมาตราก่อนก็ได้ แต่อยากจะขอกราบเรียนท่านที่ปรึกษาทั้ง ๒ ท่านว่า ถ้าท่านจะกรุณาอยู่ตลอดการประชุมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระ ๒ ก็จะเป็นประโยชน์ เพราะกระผมเห็นว่า ร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้จะมีมาตราหรือมีประเด็นสำคัญที่สมาชิกวุฒิสภาจะต้องตัดสินใจครั้งสำคัญว่าจะยืนยันตามร่างของกรรมาธิการเสียงข้างมาก หรือว่าจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อย และเพื่อนสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติไว้ ซึ่งในกรณีนั้นก็จะเป็นประเด็นว่าเราจะต้องร่างตามเนื้อหาที่องค์การระหว่างประเทศกำหนดมาทุกประการ หรือว่าเราจะเอาบริบทของสังคมไทยใส่ลงไป เมื่อถึงเวลานั้นกระผมเองก็เคยเกิดคำถามในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยว่า ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นหากแฟทเอฟไม่ปลดรายชื่อประเทศไทยออกจากบัญชีดาร์ค เกรย์ ลิสต์ (Dark gray list) ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อถึง

เวลานั้นกระผมคิดว่า คำชี้แจงหรือคำตอบที่ตรงไปตรงมาของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงินน่าจะบอกเพื่อนสมาชิกเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจครั้งสำคัญด้วย เพราะวิกฤตที่จะเกิดขึ้นปัญหาที่จะเกิดขึ้นจะเริ่มต้นเกิดขึ้นที่สถาบันการเงินก่อนอื่น จากนั้นจึงจะลามไปสู่ระบบเศรษฐกิจไทยทั้งระบบในที่สุด เพราะฉะนั้นในชั้นนี้กระผมก็ขอเสนอว่า ถ้าจะพิจารณาเรียงลำดับมาตราไปก็จะเป็นเรื่องที่ดี แต่ว่าอยากขอความกรุณาให้ท่านที่ปรึกษาได้ช่วยนั่งอยู่ เพราะว่าในบางประเด็นถ้าหากเพื่อนสมาชิกถามกรรมาธิการเสียงข้างมากว่า ถ้าเผื่อว่าเราไม่เอาตามร่างของกรรมาธิการเสียงข้างมาก ท่านชี้แจงได้ไหมว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อประเทศจะเป็นอย่างไร ถ้าท่านประธานคณะกรรมาธิการชี้แจงไปแล้วเพื่อนสมาชิกก็อาจจะถามว่า แล้วท่านเป็นตำรวจเก่าท่านรู้ได้อย่างไรว่าประเทศไทยจะเสียหายทางเศรษฐกิจขนาดนั้น เมื่อถึงเวลานั้นกระผมคิดว่าคำชี้แจงจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งเพื่อนสมาชิกอาจจะไม่เห็นด้วยทั้งหมดก็สุดแท้แต่ แต่อย่างน้อยคณะกรรมาธิการก็จะได้ทำหน้าที่นำข้อมูลไปสู่การตัดสินใจของเพื่อนสมาชิกทั้งหมด กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ดิฉันขออนุญาตพิจารณาเรียงลำดับมาตราดีไหมคะ ท่านตวงเห็นท่านยกมือ ท่านกฤชค่ะ สั้น ๆ นะคะ และเดี๋ยวจะได้พิจารณาต่อไปค่ะ

นายตวง อันทะไชย : ท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย ก่อนอื่นต้องขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการที่เข้าใจเรื่องนี้ ขอบคุณไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งผมคิดว่างดงามที่จะต้องพูดอย่างนี้ กระผมคิดว่าไม่อาจที่จะให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้พูดในวาระที่ ๒ ได้ ผมเกรงว่าอาจจะไม่ชอบด้วยข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาของเราก็พิจารณา ท่านจะไปตอบในประเด็นมาตราได้ครับ แต่ไม่ใช่วาระที่ ๑ ที่จะต้องมาอธิบายว่าหลักการ เหตุผล และความจำเป็น เพราะวาระที่ ๑ เราได้ตกลงใจกันแล้ว

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าจำเป็นที่จะต้องพิจารณาเป็นรายมาตรานี้ได้ ถึงเวลาที่เราเลือกแล้วครับ เราเลือกที่จะให้ออกกฎหมายเพื่อไปละเมิดสิทธิของประชาชน ได้แล้ว เพราะฉะนั้นไม่ต้องคอยแล้วครับ ไปเลยครับ มาตราที่ท่านได้แก้ไขเพิ่มเติมไว้อย่างไร ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ เชิญท่านกฤชค่ะ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพครับ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร จริง ๆ แล้วผมค่อนข้างจะมีความเห็นต่างกับท่านตวง ขออนุญาตเอ่ยนาม คือผมแปรญัตติไว้เยอะหลายมาตรา อาจจะเข้าใจตามวิถีคิดของผม แล้วก็ผมมีโอกาสที่จะเข้าไปรอฟังน้อยมาก ถ้าหากว่าไม่ผิดข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ตามที่ท่านตวงได้กรุณานำเรียน ผมก็อยากจะฟังผู้เชี่ยวชาญ เพราะผมจะได้ทุ่นเวลาในการที่ผมจะต้องนั่งรอ แล้วก็อภิปรายตามความเห็นของผม ถ้าผมเข้าใจเสียตั้งแต่เบื้องต้นชัดเจนยิ่งขึ้น ผมก็อาจจะถอนในส่วนที่ผมได้ขอแปรญัตติเอาไว้ ถ้าเป็นปัญหาชาติบ้านเมือง ผมก็จะถอน ถ้าหากว่ายืนยันความคิดของผมแล้วบ้านเมืองจะเสียหายผมก็จะขอถอน แล้วก็จะไม่เป็นที่เสียเวลาของเพื่อนสมาชิกด้วย แต่ถ้าหากว่าเปลี่ยนข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาก็แล้วแต่ท่านประธานจะพิจารณา ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดิฉันขอดำเนินการเรียงลำดับมาตราดีไหมคะ ถ้าหากว่ามีมาตราใดที่มีข้อโต้แย้งหรืออย่างไรก็ค่อยชี้แจงว่ากัน ดีไหมคะท่านประธาน ตอนนี้ก็ขอดำเนินการตามการพิจารณาในวาระที่ ๒ เลย ท่านสมาชิกคะ ในวันนี้จะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๔๖ กำหนดว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ ให้เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ และพิจารณาเรียงลำดับมาตราไปจนจบร่าง และโดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และมีสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติ ดังนั้นท่านสมาชิกทุกท่านสามารถอภิปรายได้ในมาตราที่คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติมได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

และหากในมาตรานี้มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น หรือมีสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติ ดิฉันจะขออนุญาตให้กรรมาธิการเสียงข้างน้อย และผู้ที่สงวนคำแปรญัตติมีสิทธิอภิปราย ก่อน ส่วนในมาตราใดที่คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไข แต่มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น หรือมีสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติเท่านั้นที่จะได้อภิปราย ต่อไปเชิญเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการต่อค่ะ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ในคำปรารภไม่มีการแก้ไข ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ได้ขอสงวนคำแปรญัตติ ท่านอยู่ไหมคะ ถ้าท่านไม่อยู่ ท่านไม่ติดใจ ผ่าน ถ้าไม่อยู่ผ่านค่ะ

นายสิทธิพร สท้านไตรภพ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๒ วันใช้บังคับ มาตรา ๒ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไข เพิ่มเติมความในมาตรา ๒ ในจำนวนวันค่ะ เชิญกรรมาธิการค่ะ มาตรา ๒ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ ดังนี้ มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๒๐ วัน แต่ทางกรรมาธิการแก้เป็น ๓๐ วัน

พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญนะครับ เนื่องจากว่าในมาตรานี้มีผู้แปรญัตติอยู่ ๒ กลุ่มด้วยกัน กลุ่มแรกก็มีการแปรญัตติว่าให้มีผลบังคับใช้นับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วก็ร่างเดิมนั้นก็ให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๑๒๐ วัน ทีนี้กระผมได้หารือกันในที่ประชุม

คณะกรรมาธิการวิสามัญ ซึ่งแต่เดิมหลายท่านก็มีความเห็นว่าควรจะประกาศได้เลย หมายความว่าบังคับใช้หลังจากที่มีการประกาศได้เลย ----------

5

แต่ในกฎหมายฉบับนี้ก็คงไม่มีปัญหามากนัก เนื่องจากว่าเป็นการแก้ไขในพระราชบัญญัติเดิมซึ่งเคยมีอยู่แล้ว แล้วก็เมื่อได้สอบถามทางผู้ที่ใช้กฎหมายนี้ก็คือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือ ปปง. ท่านก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นสัก ๓๐ วันก็น่าจะทันต่อการที่เราจะประชุมแฟทเอฟในเดือนกุมภาพันธ์ศกหน้า กระผมคิดว่าถ้าหากว่าจะประกาศใช้เลยในทันทีนี่ประเด็นปัญหาก็คือว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วก็กฎ ระเบียบต่าง ๆ ที่ต้องออกตามกฎหมายฉบับนี้เกรงว่าจะไม่ทัน ถึงแม้ว่าทางเลขาธิการ ปปง. จะยืนยันในที่ประชุมของคณะกรรมาธิการวิสามัญแล้วก็ตามว่า ได้เตรียมร่างระเบียบ ข้อบังคับและกฎต่าง ๆ ที่จะเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ไว้เรียบร้อยแล้ว แต่พวกเราก็ยังเกรงว่าเมื่อประกาศไปแล้วอย่างน้อยที่สุดประชาชนคนไทยทั้งประเทศควรจะได้รับรู้ในส่วนนี้ไว้เสียก่อนล่วงหน้าสักเล็กน้อยก็ยังดี ถึงแม้ว่ากฎหมายฉบับนี้จะได้มีผลบังคับใช้มาก่อนหน้านี้แล้วก็ตาม ก็เลยมีมติเห็นว่าควรจะใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันประกาศ ซึ่งผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ก็ไม่ติดใจในประเด็นนี้ ก็เลยแก้มาเป็น ๓๐ วันนับแต่วันประกาศครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขจาก ๑๒๐ วัน เป็น ๓๐ วัน มีผู้สงวนคำแปรญัตติ ๒ กลุ่ม กลุ่มแรกท่านอนุรักษ์ ท่านกฤช และท่านเจตน์ ท่านอนุรักษ์ไม่อยู่ ท่านไม่ติดใจ ท่านกฤชยังติดใจอยู่ไหม เชิญค่ะ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพ ผม กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ฟังท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ท่านพลตำรวจโท มาโนช ขออนุญาตเอ่ยนาม ได้กรุณาชี้แจงแล้วคิดว่า ๓๐ วันก็รับได้ ไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญคุณหมอเจตน์ค่ะ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ผู้แปรญัตติแล้วก็สงวนคำแปรญัตติ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้ท่านที่ปรึกษาก็จะชี้แจงว่า มีความจำเป็นที่จะต้อง

เร่งให้ทันวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ท่านต้องการพูดอย่างนี้ ทีนี้ผมก็ศึกษาร่างกฎหมายฉบับนี้มา ผมรู้ว่ามีความจำเป็นแล้วก็เป็นเรื่องของประเทศมหาอำนาจที่เขาต้องการตรงนี้เป็นข้อที่จะทำเอ็นทีบี (NTB) ตามที่ผมศึกษามา ก็คือการกีดกันทางการค้าชนิดที่ไม่ต้องใช้ภาษีเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ผมเห็นว่าเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่เราเข้าสู่แบล็ก เกรย์ ลิสต์ (Black gray list) แล้วก็เราจะมากำหนดครบเมื่อ ๑ ปีคือปี ๒๕๕๖ ก่อนนั้นไปเราก็ไม่ได้อยู่ในดาร์ค เกรย์ ลิสต์ (Dark gray list) เราอยู่แค่เกรย์ ลิสต์ (Gray list) แล้วเพียงปีเดียวเรามาอยู่ในเกรย์ ลิสต์ แล้วก็ไม่มีใครรู้ว่าหลังจากปี ๒๕๕๖ ถ้าไม่ทันประเด็นปัญหาเกิดแน่เกิดมหาศาลด้วย ทุกคนยอมรับตรงนี้เพราะไม่ใช่ว่าเราจะถูกจัดกลุ่มไปเป็นซูเปอร์ แบล็กลิสต์ (Super blacklist) เพราะผมไม่เชื่อว่าเป็นซูเปอร์ แบล็กลิสต์ แต่ผมเชื่อว่าการกดดันการใช้มาตรการต่าง ๆ จะติดตามมา ซึ่งตรงนั้นผมเชื่อเหมือนที่ท่านที่ปรึกษาจะชี้แจง ประเด็นปัญหาก็คือว่าถ้าเร่งกันขนาดนี้ ขนาดผมแปรญัตติ ผมยื่นเอกสารแปรญัตติวันอังคาร วันพุธเจ้าหน้าที่บอกให้ผมไปชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการวิสามัญแล้ว วันเดียวผมไม่เคยเจอเลย ก็แสดงว่าคณะกรรมาธิการวิสามัญท่านเร่งมาก แต่ผมเข้าใจนะครับว่าท่านเร่ง แต่เมื่อท่านเร่งแล้วนี่ท่านก็บอกว่า ร่าง พ.ร.บ. นี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๑๒๐ วัน ผมรับไม่ได้ ท่านเร่งผมขนาดนี้ ถ้าท่านมาบอกท่านยังใช้เวลาอีก ๑๒๐ วัน ทีนี้ท่านมาเปลี่ยนเป็น ๓๐ วัน โอ.เค. ผมไม่ทราบหรอกครับ เพราะว่าท่านจะต้องบอกผมเองว่า ๓๐ วันนี้จะติดขัดปัญหาในการที่เราจะเร่งให้ทันที่เราจะต้องรายงานความคืบหน้าไปยังคณะทำงานประเมินความเสี่ยงนานาชาติหรือไอซีอาร์จี (ICRG)--

ท่านจะต้องส่งไอซีอาร์จีก่อนที่เขาจะนำเสนอที่ประชุมใหญ่แฟทเอฟ ยังมีเวลา มีเวลานิดเดียวจากไอซีอาร์จี ไม่ใช่ว่าท่านเอาเอกสารทั้งหมด กฎหมายที่เราเสร็จแล้วเดินเข้าที่ประชุมแฟทเอฟเลย ท่านจะต้องผ่านคณะกรรมการอีกชุดหนึ่ง เพราะฉะนั้นท่านต้องตอบผมให้ชัดเจนนะครับว่าท่านเร่งท่านแน่ใจว่าท่านจะทัน เพราะถ้าไม่ทันเสียหายมาก เสียหายต่อประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง ผมเองผมไม่ต้องการที่จะให้ต่างประเทศใช้อำนาจหรือใช้อิทธิพลมากดดันสภาของเราที่จะต้องออกกฎหมายตามใจเขา เหมือนกับเราเป็นเมืองขึ้น ผมคิดว่าไม่ถูกต้อง แต่ผมเห็นว่าถ้าไม่ทำผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเลวร้ายกว่าเลวร้ายมหาศาลอย่างที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านต้องให้ผมมั่นใจอย่างมากเลยว่า ๓๐ วันที่ท่านเสนอขึ้นมานี้ท่านจะทำสำเร็จ จะเป็นเวลาที่เพียงพอสำหรับท่านจะทำงานอันที่ ๑ นะครับ แล้วก็ ๓๐ วัน กับไม่มี ๓๐ วัน ประเด็นนี้ท่านต้องชัดเจน ๓๐ วัน กับไม่มี ๓๐ วัน คือการที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วก็มีผลบังคับใช้เลยย่อมดีกว่าต้องรออีก ๓๐ วันแน่นอน เราได้กำไรมา ๓๐ วัน แต่ผมก็เป็นห่วงว่าแล้วถ้าเราประกาศใช้ทันทีที่ท่านบอกว่าไม่พร้อม อาจจะเกิดมีปัญหาในเรื่องของอาจจะออกกฎกระทรวงหรือข้อบังคับตามหลังมาจะเป็นปัญหาในแง่ของผู้ปฏิบัติ ผมไม่ทราบว่าเป็นปัญหาหรือไม่ เพราะว่าท่านเลขาธิการ ปปง. ท่านก็พูดเองในที่ประชุมคณะกรรมาธิการ ตามที่ท่านพูดมาว่าท่านไม่มีปัญหา เมื่อท่านไม่มีปัญหา แล้วท่านจะมีปัญหาอะไร ทำไมท่านต้องสงวนความเห็น ๓๐ วัน ทำไมท่านไม่ใช้เลย ผมไม่ได้อยากเอาชนะ แต่ผมเห็นประโยชน์แก่ประเทศชาติแล้วผมเห็นว่ามีความเสี่ยง ผมไม่อยากจะให้เราไปเสี่ยง เพราะว่าผลสุดท้ายกฎหมายก็จะต้องผ่านสภาจนได้ในที่สุด แต่ว่าถ้าเรามีกำไร ๓๐ วัน ทำไมท่านไม่ทำ เท่านั้นครับผมอยากจะทราบ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขออนุญาตให้ท่านวิชุดาซึ่งขอสงวนคำแปรญัตติไว้อภิปรายต่อเลยนะคะ แล้วกรรมาธิการค่อยตอบทีเดียวค่ะ สักครู่ ท่านวิชุดา รัตนเพียร ท่านติดใจอยู่ไหมคะ เชิญค่ะ

รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร : กราบเรียนท่านประธานนะคะ ดิฉัน รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร จากการที่ดิฉันได้รับฟังการขยายความจากท่านประธานคณะกรรมาธิการแล้ว จริง ๆ แล้วจุดประสงค์ของดิฉันเองก็มองเห็นในเรื่องของความเร่งด่วนที่จะให้ พ.ร.บ. ฉบับนี้มีผลใช้ให้ทัน การที่จะไปถูกสมาชิกแฟทเอฟแบน (Ban) เรา หรือว่าไม่ให้เราอยู่ในเกรย์ ลิสต์ อย่างที่ท่านสมาชิกได้พูดไปแล้ว เดิมดิฉันเคยตั้งใจไว้อย่างนั้น แต่ฟังท่านประธานได้อธิบายความ ขยายความเพิ่มเติมมากแล้วดิฉันก็คงไม่ติดใจ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ เชิญท่านสุพจน์ค่ะ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ประเด็นที่กรรมาธิการมีการแก้ไขในมาตรา ๒ ผมเองต้องเรียนต่อท่านประธานว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือการที่เราจะออกกฎหมายให้มีผลบังคับใช้ในทันทีถือว่าเป็นเรื่องที่รบกวนสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ถ้าเราดูตามร่างทั้งหมดนี้ เรากำหนดความผิดมูลฐานเพิ่มอีก ๑๐ กว่ามูลฐาน เพราะฉะนั้นจะต้องประกาศให้พี่น้องประชาชนได้ทราบถึงสิทธิเสรีภาพที่ถูกจำกัดในบางเรื่อง อันนี้เป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องระเบียบ กฎต่าง ๆ ต้องเรียนว่ากฎหมายหลายฉบับออกมานานแล้ว กฎหมายบางฉบับออกมาหลายปีกฎกระทรวงยังไม่ออกเลย เพราะฉะนั้นการที่เราบอกว่ากฎหมายออกมาแล้วมีผลบังคับใช้ ผมเชื่อว่าในทางปฏิบัติยังมีปัญหาอยู่อีกมาก

ประการที่ ๓ ท่านประธานครับ เรื่องความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ กฎหมายนี้เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่เป็นจำนวนมากที่ต้องรายงานธุรกรรมต่าง ๆ อ่านตัวบทบัญญัติกฎหมาย ตอนที่เราแปรญัตติเรายังมีความเข้าใจไม่ตรงกันเลยนะครับ ----------

เพราะฉะนั้นเมื่อประกาศใช้แล้วผู้ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือผู้บังคับใช้จะเข้าใจได้ตรงกันทั้งหมดในทันทีนับจากวันประกาศ ผมว่าเป็นเรื่องใหญ่ เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมาธิการแก้ไขเวลา ผมเห็นด้วยเพื่อจะให้สังคม ประชาชนได้มีเวลาเตรียมตัวกฎหมายที่จะมีผลบังคับใช้ในทันที ผมต้องเรียนต่อท่านประธานว่าก็จะเป็นกฎหมายที่หากปล่อยเวลาให้เนิ่นช้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียเกิดขึ้น เช่น มีการกักตุน มีการได้เปรียบเสียเปรียบเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นเราไม่ควรเร่งรัดถึงขนาดว่าจะต้องให้มีผลบังคับใช้ในทันทีการที่กรรมาธิการกำหนดไว้ ๓๐ วัน ผมมีประเด็นเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งก็คือ กรรมาธิการคงต้องพิจารณาว่า ๓๐ วันนี้เป็นไปตามข้อตกลงในระหว่างประเทศไหม กฎหมายเรามีผลบังคับใช้ทันไหน ซึ่งก็ต้องเรียนว่ากฎหมายนี้หลังจากเรามีการแก้ไขก็ต้องผ่านไปยังการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยหรือต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ท้ายที่สุดก็ต้องนำขึ้นทูลเกล้าฯ เพราะฉะนั้นขั้นตอนเวลาเหล่านี้คณะกรรมาธิการคงต้องดูว่าความเหมาะสมจะต้องใช้ระยะเวลากี่วัน โดยส่วนตัวผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับกฎหมายฉบับนี้ เราต้องเข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นการออกกฎหมายภายใน เป็นการอนุวัติกฎหมายภายในเพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาข้อตกลงระหว่างประเทศที่ไทยเป็นภาคีอยู่ จึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมาธิการว่า ความเหมาะสมในการที่กำหนดระยะเวลาให้มีผลบังคับใช้ออกไปตามระยะเวลาที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่จำเป็น ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุพจน์เห็นด้วย ไม่มีท่านสมาชิกท่านใดให้คงไว้ตามร่างเดิมนะคะ เชิญท่านตวงค่ะ

นายตวง อันทะไชย : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ความจริงท่านประธานยังไม่ได้ถามนะครับ ท่านให้คนแปรญัตติพูดก่อน ผมจะพูดตอนที่แก้ไขแล้ว มีสมาชิกหลายคนเขาจะพูดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นายตวง อันทะไชย : ผมขอประทานอนุญาตเริ่มต้นอย่างนี้ว่าเมื่อกรรมาธิการได้แก้ไขในมาตรา ๒ เบื้องต้นต้องขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการที่ได้กรุณาเข้าใจ ผมถือว่าท่านเข้าใจอย่างลึกซึ้งต้องผูกและบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ แต่ผมเรียนท่านประธานว่า เวลานี้มาถึงทางที่ประเทศไทยเลือกความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าอำนาจอธิปไตย เราได้ตัดสินใจเอาอำนาจอธิปไตยไปแลกกับยอมให้มติขององค์การระหว่างประเทศออกกฎหมายมาละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน อันนี้ต้องบันทึกเอาไว้ทั้ง ๒ ฉบับ ทำไมผมพูดอย่างนั้น แม้จะชี้แจงตั้งแต่วาระที่ ๑ แม้จะอธิบายในมาตรา ๒ เมื่อสักครู่ท่านแก้ไขก็ตาม ล้วนแต่เป็นการอธิบายเรื่องของการทำธุรกรรมการเงินระหว่างประเทศที่จะต้องคล่องตัวไม่ยุ่งยาก ส่งออก นำเข้ากู้ยืมได้ง่าย ไม่มีการตรวจสอบแลกกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชนก็สามารถทำได้ ผมมีคำถามที่จะถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมาธิการ ซึ่งผมไม่เห็นด้วย เพราะในร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรนั้นเขาเขียนเอาไว้มีปรัชญา เขาเขียนเอาไว้มีที่มา ไม่ใช่นึกทึกทักว่าจะต้องเขียน ๓๐ วันให้เร็ว ให้ทันต่อแฟทเอฟแล้วทำเลย เขาเขียนเอาไว้ทำอย่างไรท่านประธานครับ เขียนเอาไว้

ประการแรก เพื่อทอดให้มีการออกกฎกระทรวงประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานย้อนไปดูความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายจะพบประเด็นนี้ เพราะกฎหมายฉบับนี้ไปละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตายทั้งเป็น ต้องให้เวลารัฐเป็นคนไปออกกฎกระทรวงเพื่อให้ทัน ผมยกตัวอย่างเช่น เราจะพิจารณาในมาตรา ๓ (๑๕) ถ้าไม่ปล่อยเวลาให้ส่วนราชการไปออกกฎกระทรวงพี่น้องที่อยู่โดยเฉพาะตามภูเขา ----------

แหล่งท่องเที่ยว เช่น วังน้ำเขียวตายหมดครับ เพราะเข้าองค์ประกอบใน (๑๕) หมดเลย ต้องให้กระทรวง ทบวง กรม ไปออกกฎกระทรวง

ประการที่ ๒ ให้กระทรวง ทบวง กรม ไปสื่อสารและทำความเข้าใจกับกฎหมายฉบับนี้กับประชาชนว่าจะต้องทำอย่างไร

ประการที่ ๓ ท่านประธานพลิกกลับไปดูข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการในชั้นสภาผู้แทนราษฎร ท่านบอกว่าพอกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับต้องเกี่ยวข้องกับธุรกรรมเป็นล้านธุรกรรม มีคนเพียง ๕ – ๖ คน ดูแลกำกับเรื่องนี้ ผมถามท่านหน่อย ๓๐ วันชั่วข้ามคืน ท่านจะไปเอาคนมาจากไหน ไปเพิ่มอย่างไร ไปบังคับ ก.พ. เอาคนเข้ามาทำเรื่องนี้ได้อย่างไร ๑๒๐ วัน จึงเป็นปรัชญาและที่มาว่าจะต้องให้กระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องไปเอาบุคลากรเข้ามาช่วย ไปเอาคนมาทำความเข้าใจ ต้องสื่อสารกับประชาชน ต้องไปออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ๑๒๐ วัน นั่นล่ะ ถูกต้องแล้ว

ประการสุดท้าย ท่านประธานครับ นอกจากมูลฐานความผิดที่ผมพูดถึง ๒ – ๓ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นมูลฐานความผิดใน (๑๓) หรือ (๑๕) ก็ตาม ซึ่งจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ต้องชี้แจงต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ท่านไม่มีปัญหาหรอกครับ ท่านทราบไหมครับว่าใครมีปัญหา ประชาชนที่จะได้รับผลกระทบจากกฎหมายฉบับนี้เขามีปัญหาครับ เขามีปัญหาเพียงถามคำถามแรกว่า ท่านจะทำอย่างไรกับข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ประกอบกับความเห็นของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบกับข้อสังเกตของสภาผู้แทนราษฎรว่าการออกกฎหมายฉบับนี้กระทบวงกว้าง ทำอย่างไรจะไม่ถูกใช้เป็นเครื่องมือของภาครัฐและฝ่ายการเมืองใช้รังแกบุคคลและหน่วยงานที่สุจริต เรื่องนี้สำคัญครับท่านประธาน หลังวันที่ ๒๔ นี้ล่ะครับ ๓๐ วันเสร็จกลุ่มหนึ่งขึ้นมาก็จะมีชื่อเป็นผู้ก่อการร้ายทันที ผมถามท่านหน่อย ท่านไม่มีปัญหาแต่ประชาชนมีปัญหาครับ เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนท่านประธาน กราบวิงวอนผ่านสภาว่าท่านเลือกเส้นทางแล้ว ท่านให้เวลาคนไทยหายใจเถอะครับ ๑๒๐ วัน ให้เขาได้ปรับตัว ให้เขาได้เปลี่ยนแปลง ให้เขารับรู้ว่าจะมีกฎหมาย ที่จะมาทำให้เขาตายทั้งเป็นหลังจากกฎหมายนี้ใช้บังคับ จึงเป็นปรัชญาที่มาของมาตรา ๒ ที่เขาเขียนเอาไว้ ไม่ใช่มาเร่งรัดครับ

วันนี้เขาเห็นชัดเจนครับ องค์การระหว่างประเทศ เขาเห็นแล้วว่าคนไทยพร้อม คนไทยดำเนินการตามมาตรการของเขา แต่ควรจะต้องรักษาเกียรติภูมิและอิสรภาพของคนไทยเอาไว้ให้เห็นบ้าง ให้อยู่บ้าง ให้เป็นคนไทยบ้าง ผมจึงยืนยันว่าขอประทานอนุญาตผ่านท่านประธานไปยังกรรมาธิการ กลับไปสู่ร่างเดิม ก็คือในมาตรา ๒ ที่เขียนเอาไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา” เพราะจะต้องไปทำ ๓ – ๔ ประการที่ผมพูดถึง เพราะคืออำนาจอธิปไตย เพราะออกกฎหมายบังคับกับคนไทยทุกคน รวมทั้งท่านกรรมาธิการที่นั่งข้างบนนี้ด้วยครับ วันหลังท่านออกจากตำแหน่งเหล่านั้นท่านก็จะโดนอย่างที่ผมพูดถึง จึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการผ่านไปยังสภา ได้โปรดเมตตาต่อสภา โปรดเมตตาต่อคนไทยที่จะได้รับผลกระทบจากกฎหมายฉบับนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านตวงอภิปรายให้คงร่างเดิมค่ะ มีท่านสมาชิกท่านใดที่จะอภิปรายให้คงร่างเดิมอีกไหมคะ เชิญท่านนฤมลค่ะ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยเหตุผลดิฉันก็อาจจะมีความเห็นเหมือนท่านตวง ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะคะ ว่าควรจะเป็น ๑๒๐ วัน เพื่อที่จะให้เวลาในการที่จะได้มีการแก้ไขกฎกระทรวงหรือการออกกฎกระทรวงต่าง ๆ ที่ไปจำกัดสิทธิของประชาชน ไม่ว่าจะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๐ อะไรก็แล้วแต่ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเข้าไปในเคหสถาน การติดต่อสื่อสาร หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งถูกจำกัดไว้โดยกฎหมายอันนี้ ประเด็นที่ดิฉันไม่เห็นด้วยกับท่านตวงก็จะมีอยู่ในส่วนหนึ่ง ก็คือในเรื่องตรรกะของการออกกฎหมาย หรือการอนุวัติกฎหมายให้สอดคล้องกับอนุสนธิสัญญาหรือว่าข้อซึ่งเป็นข้อกำหนดของแฟทเอฟ ----------

ดิฉันเห็นว่าเราอยู่ในสังคมโลกแล้วก็เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ที่เราจะอยู่โดดเดี่ยวโดยที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาของสังคมโลก แม้ว่ากฎกติกาเหล่านั้นจะมุ่งเน้นไปในเรื่องของเศรษฐกิจแล้วก็เรื่องธุรกรรมทางการเงิน การธนาคารต่าง ๆ นานา การค้า แต่ว่าต้องยอมรับความจริงว่าเราอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้อีกต่อไปแล้ว เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการนำเงินเข้า การส่งสินค้าออก การซื้อขายหุ้นต่าง ๆ ในตราสารต่าง ๆ ในตลาดหลักทรัพย์จำเป็น เพราะเมื่อมีความจำเป็นอย่างนั้นเพราะอยู่ด้วยตัวเองไม่ได้ก็จึงต้องปฏิบัติตามกฎกติกาแล้วก็ระเบียบต่าง ๆ ซึ่งเขามุ่งหมายที่จะออกมาเพื่อจะให้เกิดความสงบสุขแล้วก็เกิดสิ่งที่ดีกับระบบของเรา ในนี้ก็คือการตรวจสอบได้และเพื่อที่จะไม่ให้มีพฤติกรรมซึ่งส่งเสริมในทางทุจริตอย่างกว้างขวางมากกว่าที่เป็น เพราะฉะนั้นโดยตรรกะตรงนี้ดิฉันไม่ได้เห็นว่าเป็นเรื่องของการเสียอธิปไตย แต่เป็นเรื่องที่ต้องเดินหน้าเพื่อที่จะอยู่รอดร่วมกันในสังคมโลกอย่างมีความสันติสุขและลดการทุจริต นั่นคือเหตุผล แต่ว่าระยะเวลาดิฉันคงเห็นด้วยกับทางสภาผู้แทนราษฎรว่า ๑๒๐ วันน่าจะเหมาะสม ๓๐ วันนั้นจะเป็นเรื่องที่กระชั้นมากแล้วก็จะทำให้เราไม่สามารถที่จะออกกฎ ระเบียบ กฎกระทรวงต่าง ๆ ที่มีความรอบคอบแล้วทำให้สามารถที่จะบังคับใช้กฎหมายนี้อย่างเป็นธรรมต่อประชาชนคนไทย ก็ขออนุญาตแสดงความเห็นให้การสนับสนุนร่างเดิมแล้วก็อยากให้เพื่อนสมาชิกช่วยกันคิดแล้วก็ให้การสนับสนุนกฎหมายนี้เดินหน้าต่อไปได้เพื่อว่าเราจะได้สามารถอยู่ได้ แต่ต้องมีเวลาอย่างรอบคอบในการที่จะออกระเบียบ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนฤมลยืนยันให้คงร่างเดิมนะคะ ดิฉันขออนุญาตให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ตอบ เชิญค่ะ

พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญครับ ขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกอย่างนี้นะครับ อย่างที่ผมได้กราบเรียนตั้งแต่ต้น คือความเห็นในประเด็นนี้มีทั้ง ๒ ทางด้วยกัน ทางหนึ่งก็คือเห็นว่าน่าจะประกาศได้เลยอย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณาอภิปราย อีกท่านหนึ่งก็มองอีกประเด็นหนึ่งนะครับว่า น่าจะต้องทำอะไรต่ออะไรอีกหลาย ๆ อย่างเพื่อจะให้พี่น้อง

ประชาชนได้เข้าใจและรับรู้ในที่ประชุมได้พิจารณากันอย่างนี้เหมือนกัน ก็ถามไปทาง ปปง. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จะต้องไปประชุมกับแฟทเอฟในเดือนกุมภาพันธ์ ถ้าสมมุติว่าเราจะทอดระยะเวลาอีกสักนิดหนึ่งได้ไหม แทนที่จะมีผลนับจากวันประกาศไปสัก ๓๐ วัน เพื่อจะให้หน่วยราชการต่าง ๆ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้เตรียมตัวให้ทันรวมทั้งพี่น้องประชาชนบางส่วนจะต้องเข้าใจและรับรู้ได้ด้วย โดยการเร่งประชาสัมพันธ์ในสิ่งเหล่านี้ เขาบอกว่าสัก ๓๐ วัน ยังทันอยู่ แต่ถ้าเลยจากนี้ไปแล้วเกรงว่าจะไม่ทัน คณะกรรมาธิการก็พิจารณาแล้วเห็นว่าอยู่ในช่วงเวลาที่ค่อนข้างเหมาะสม เพราะถ้าเลยไปเป็น ๙๐ วัน หรือว่า ๑๒๐ วัน หรือ ๒๔๐ วัน ไม่ทันแน่นอน พอไม่ทันแล้วความเสียหายจะเกิด ก็เลยมาตัดสินใจว่าถ้าเราเร่งในเรื่องการประชาสัมพันธ์ให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจ และขณะเดียวกันผมก็ถามทาง ปปง. ที่เป็นผู้ที่ต้องใช้กฎหมายนี้ในการไปประชุม เขาบอกถ้า ๓๐ วัน ยังทัน ก็เลยตัดสินใจว่า ๓๐ วัน ตามที่ได้ชี้แจงในสภาไว้แล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการยืนยัน ๓๐ วันค่ะ เชิญท่านตวงค่ะ

นายตวง อันทะไชย : ท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภาครับ ประการแรกต้องขอเรียนก่อนว่าผมแม้จะไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่าในโลกก็ต้องออกกฎหมาย ซึ่งผมเห็นว่าจะต้องเข้ามาสู่กระบวนการของกฎหมายไทยนะครับ ต้องใช้กระบวนการยุติธรรมเข้ามาเป็นหลักการเมื่อสักครู่ที่ได้พูดถึงผมนะครับ

ประการที่ ๒ ผมมีคำถามต่อ ผมยังยืนยันว่า ๑๒๐ วัน ลงตัวท่านประธาน คำถามผมก็คือว่า ก็ท่านไปแก้ ๓๐ วัน ท่านอย่าลืมนะครับพอแก้เสร็จท่านต้องไปตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ท่านจะไปบังคับกรรมาธิการร่วมกันได้อย่างไรครับว่าภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันใช้ ไม่ต่ำกว่า ๖ เดือน เพราะฉะนั้นหลักการที่เขาทำดีแล้ว พอท่านไปแก้ต้องไปตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ท่านรู้ได้อย่างไรว่าสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภาเขาจะเอาตามท่านก็ต้องไปเถียงกันเหมือนเมื่อสักครู่ ไล่เรื่อยไปไม่ต่ำกว่า ๖ เดือนครับ เพราะฉะนั้นหลักการร่างเดิมที่อยากจะทำให้เร็วก็คือไม่ต้องไปแก้ ดีอยู่แล้ว จึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการ ยืนยันนะคะ กรรมาธิการยืนยันค่ะ

5 เชิญคุณหมอเจตน์ค่ะ

- ๔๗/๑

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : คือไม่ใช่แค่ ๓๐ วัน กับ ๑๒๐ วัน มีที่ผมยังแปรญัตติทันทีอีก ตอนนี้มี ๓ ประเด็นแล้ว ทีนี้คำถามผมก็คือว่าเราพิจารณาเสร็จ เราปิดสมัยประชุมวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน เปิดมาอีกครั้งหนึ่งสมัยนิติบัญญัติ วันที่ ๒๑ ธันวาคม ก็จะเข้าสู่ช่วงการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรตอนนั้น ตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันก็ตอนนั้น ตรงนี้ผมอยากเรียนถามท่านประธานคณะกรรมาธิการผ่านท่านประธานว่าด้วยเงื่อนเวลาแบบนี้ท่านพิจารณาทันไหม ถ้าพิจารณาแล้วจะ ๓๐ วัน ทันเดือนกุมภาพันธ์ไหม ตรงนี้ท่านต้องชัดเจน เพราะว่าตรงนี้คือปัญหา ที่ผมเป็นห่วงท่านอยู่ ก็คือว่าผมถึงแปรญัตติว่าให้ทันที แต่ทีนี้ท่านเสนอมาว่าจะต้องมีการจัดทำกฎกระทรวงอะไรต่ออะไร แล้วก็ประชาสัมพันธ์อะไรต่ออะไรใช้เวลา แต่ประเด็นปัญหาก็คือว่าเนื่องจากเรามีเงื่อนเวลาที่จำกัดแบบนี้ทำทันไหม ถ้าหากว่าท่านยังยืดออกไป ๓๐ วัน ผมถามเท่านี้ เพราะว่าผมเป็นห่วง ถ้าหากว่าทันแล้วท่านเลขาธิการ ปปง. ตอบมาว่าทัน ผมยินดีที่จะถอนแล้วก็ยืนตาม ๓๐ วันที่ท่านประธานกับกรรมาธิการเสนอมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการค่ะ ตอบข้อซักถามของท่านนายแพทย์เจตน์

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ เลขาธิการ ปปง. กรรมาธิการ กระผมเรียนว่าสำหรับที่มาในชั้นยกร่างครั้งแรกในขณะนั้นเราไม่คาดคิดว่ากฎหมายจะล่าช้ามาจนถึงวันนี้ ก็จึงเป็นที่มาของ ๑๒๐ วันในขั้นที่ยกร่างครั้งแรก แต่ต่อมาในกระบวนการพิจารณาในชั้นคณะกรรมาธิการและสภาผู้แทนราษฎรก็มีความล่าช้าพอสมควร ด้วยเหตุนั้นในขณะเดียวกันในชั้นที่ยกร่างและเสนอมายังวุฒิสภาก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขระยะเวลาให้กลับขึ้นมารวดเร็วได้ทัน จึงเป็นร่างเดิมที่เป็น ๑๒๐ วัน คราวนี้ในชั้นประชุมของคณะกรรมาธิการของวุฒิสภาก็ได้มีการพูดคุยกันอย่างที่ท่านประธานได้กล่าวไปแล้ว ประเด็นก็คือว่า ๓๐ วันนั้นเพียงพอหรือไม่ ประเด็นมีอยู่ว่าในความจำเป็นที่เราคงต้องมีระยะเวลาพอสมควร เพื่อที่จะแจ้งให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย อาทิเช่น ตำรวจ กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน จะได้มีความรู้

ความเข้าใจ และบังคับใช้กฎหมายได้ทันเวลา บังคับใช้กฎหมายได้อย่างถูกต้องตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ขณะเดียวกันก็จำเป็นจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ชี้แจงให้ประชาชนได้ทราบในเรื่องบทกฎหมายที่ออกมาใหม่ เพราะฉะนั้นจึงได้เห็นว่า ๓๐ วันนั้นเป็นระยะเวลาพอสมควร จากตารางเวลาที่พิจารณาหากว่าสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกระผมเชื่อว่าในชั้นพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรก็ได้มีการพูดคุยอภิปรายเรื่องนี้เช่นเดียวกัน แล้วก็เห็นว่าควรจะย่นระยะเวลาลงมาจาก ๑๒๐ วัน ให้พอสมควร แล้วก็ได้มีโอกาสแจ้งให้ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ได้ทราบ เพราะฉะนั้นกลับมาที่ประชุมของวุฒิสภาจึงเห็นว่า ๓๐ วันนั้นจึงเหมาะสมแล้ว แล้วเชื่อว่าหากในระยะเวลาดังกล่าวน่าจะบังคับใช้ได้ทันก่อนที่ทางแฟทเอฟจะประชุมในเดือนกุมภาพันธ์ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ท่านนายแพทย์เจตน์ ผ่านนะคะ เชิญท่านธานีค่ะ

นายธานี อ่อนละเอียด : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ธานี อ่อนละเอียด สมาชิกวุฒิสภา กระผมฟังทางกรรมาธิการชี้แจง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านเลขาธิการ ปปง. ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ก็ได้ร่วมร่าง ร่วมให้ความเห็นมากับทางคณะรัฐมนตรีแล้ว ยกร่างขึ้นมาเป็น ๑๒๐ วัน ๑๒๐ วันที่ว่าในร่างเดิมแล้วก็ไม่มีการแก้ไขในชั้นพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร เขาย่อมคำนึงถึงกระบวนการต่าง ๆ ไม่ว่าจะจัดคนจัดงบประมาณ แล้วก็บริหารจัดการ การออกระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ต้องใช้กำหนดระยะเวลา กำหนดระยะเวลา ๑๒๐ วันนั้นในเบื้องต้นก็คิดว่าเป็นที่เหมาะสมแล้ว แต่ถามว่าทาง ปปง. ได้ร่วมประชุมกับทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทำไมไม่แก้ตั้งแต่ชั้นนั้นเลย ------

เอาเหตุผลเดือนกุมภาพันธ์จะไปประชุม จะรีบเร่งให้กฎหมายฉบับนี้บังคับใช้กับคนไทย ซึ่งละเมิดสิทธิเสรีภาพต่อประชาชนอย่างร้ายแรง ประชาชนยังไม่ได้เรียนรู้ยังไม่ได้เข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ออกมาบังคับก่อให้เกิดผลเสียต่อประชาชนเป็นจำนวนมากส่งผลกระทบอย่างรุนแรง แม้กระทั่งความผิดอันยอมความกันได้ยังกำหนดเป็นมูลฐานอย่างนี้สมควรแล้วหรือจะรีบบังคับใช้ ผมเห็นแล้วว่าท่านจะเอากฎหมายฉบับนี้ไปเข้าร่วมประชุมในเดือนกุมภาพันธ์ ไปยืนจับมือด้วยความภาคภูมิใจกับชาวต่างชาติหรือว่าเมืองไทยเราทันสมัย ออกกฎหมายมาบังคับใช้กับคนไทยละเมิดสิทธิคนไทยยืนด้วยความภาคภูมิใจ ผมกราบเรียนว่าความภาคภูมิใจที่จับมือกับเขาเป็นความภาคภูมิใจไม่ได้อยู่ในฐานะเท่าเทียมกัน เป็นความภาคภูมิใจของบ่าวไพร่ที่อยู่คนละฐานะกัน ผมมีความเห็นอย่างท่านอาจารย์ตวง ขออนุญาตเอ่ยนาม เขาคงคำนวณมาเรียบร้อยแล้ว ๑๒๐ วันน่าจะเหมาะสม ทำไมต้องเร่งรีบเอามาในขณะซึ่งสมาชิกวุฒิสภาน่าที่จะกลั่นกรองน่าจะมากกว่า ๑๒๐ วันด้วยซ้ำ ถ้ากฎหมายผ่านไปเรียบร้อยแล้วกระบวนการในการบังคับใช้ทอดยาวทอดเวลาไป ก็สามารถเอาผลของการพิจารณาไปแจ้งเขาว่ากฎหมายผ่านแล้ว ส่วนกระบวนการบังคับใช้ไม่จำเป็นเลยครับ จึงขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังสมาชิกวุฒิสภาเพื่อโปรดพิจารณาถึงผลกระทบอันนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ การแก้ไขโดยรวมก็มีเฉพาะของกรรมาธิการกลุ่มเดียว และท่านสมาชิกวุฒิสภาก็ให้คงตามร่างเดิม กรรมาธิการยังยืนยันไหมคะ ถ้ายังยืนยันดิฉันขออนุญาตโหวตเลยนะคะ ตอบไหมคะ โหวตเลยนะคะ กรรมาธิการยืนยันค่ะ เชิญท่านสมาชิกวุฒิสภาที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติค่ะ ท่านนายแพทย์เจตน์ เชิญค่ะ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานครับ นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ คือในระหว่างรอสมาชิก ท่านที่ปรึกษาท่านจะชี้แจงไหมว่า ถ้า ๑๒๐ วันไม่ทัน ไม่ทันแล้วเป็นอย่างไร ท่านช่วยชี้แจงตอนนี้แหละครับ ถึงเวลาท่านแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ให้ท่านที่ปรึกษาชี้แจงเล็กน้อย ท่านคะขอโดยสรุปได้ไหมคะ

(นายตวง อันทะไชย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายตวง อันทะไชย : ผมประท้วงท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นายตวง อันทะไชย : ท่านประธานได้ปิดการอภิปรายเพื่อลงมติแล้ว ท่านต้องเคารพต่อที่ประชุม ถ้าไม่เช่นนั้นทำให้กฎหมายไม่ชอบ ผมไปร้องศาลรัฐธรรมนูญต่อนะครับ คือต้องเคารพกติกา ผมไม่ได้ว่าอะไรเลย ผมกราบวิงวอนต่อสภาว่าถ้าท่านเห็นเมตตาได้กรุณายืนยันตามร่างเดิม ผมก็พอใจแล้ว แต่ถ้าให้ชี้แจงผมพูดอีกครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าอย่างนั้นดิฉันขอลงมติเลยนะคะ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติค่ะ เมื่อสักครู่ท่านสมาชิกท่านก็ให้โอกาสที่ปรึกษานะคะ แต่บังเอิญในช่วงของการตอบข้อซักถามทางกรรมาธิการไม่ได้แสดงความคิดเห็นว่าจะให้กรรมาธิการได้อภิปรายเพิ่มเติม เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติ ท่านสมาชิกที่เข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรเข้าที่ช่องเสียบบัตรแล้วกดที่ปุ่มแสดงตนค่ะ ส่งผลจำนวนสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมด้วยค่ะ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๑ ท่านนะคะ ครบองค์ประชุมค่ะ ในมาตรา ๒ ว่าด้วยวันที่ใช้บังคับ กรรมาธิการมีการแก้ไข เพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เดิมวันที่ใช้บังคับ "มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกเป็นต้นไป" ค่ะ กรรมาธิการแก้ไขเป็น "พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป" ค่ะ จำนวนวันนะคะ มีสมาชิกอภิปรายให้คงตามร่างเดิมด้วย จะสอบถามมติที่ประชุมแห่งนี้ว่าท่านใดที่เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดที่ให้คงตามร่างเดิม กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติค่ะ ทุกท่านลงมติแล้วนะคะ ปิดการลงมติส่งผลค่ะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๙๔ ท่าน เห็นด้วย ๕๘ ไม่เห็นด้วย ๓๕ งดออกเสียง ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้แก้ไขเป็น ๓๐วันค่ะ ต่อไปมาตรา ๓ เชิญเลขาธิการดำเนินการต่อค่ะ

นายไพโรจน์ โพธิไสย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๓ เป็นบทนิยามศัพท์ คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไข ท่านพิเชต สุนทรพิพิธ ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๓ เนื่องด้วยท่านได้ตัด (๑๘) ออก เชิญท่านพิเชตค่ะ ท่านอภิปรายใน (๑๘) ไปก่อนได้เลยนะคะ เนื่องจากว่าท่านตัดอนุมาตรานี้ออก เชิญท่านพิเชตค่ะ

นายพิเชต สุนทรพิพิธ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายพิเชต สุนทรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ เหตุผลที่ผมขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๓ (๑๘) ไว้ ก็เพราะต้องการให้กรรมาธิการได้ชี้แจงต่อที่ประชุมวุฒิสภาได้ทราบโดยทั่วกัน ท่านประธานผมเข้าใจความสำคัญและความเร่งด่วนของกฎหมายฉบับนี้นะครับ เพราะว่า

ถูกบังคับจากต่างประเทศ แต่กฎหมายฟอกเงินเป็นกฎหมายที่มีผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง เพราะฉะนั้นการเขียนกฎหมายจึงควรเขียนให้ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนซึ่งจะเป็นผู้ถูกบังคับได้อ่านและเข้าใจ ได้ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง ในมาตรา ๓ (๑๘) ได้ระบุความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ให้ถือเป็นความผิดฐานฟอกเงิน ซึ่งผมอ่านแล้วก็ไม่เข้าใจ ถ้านาย ก ถือปืนเข้าไปปล้นร้านเซเว่นอีเลฟเว่นก็จะเข้าข่ายกฎหมายฟอกเงินหรือ ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นการฟอกเงินหรือเปล่าในที่ประชุมคณะกรรมาธิการผมได้รับคำชี้แจงว่า ยกตัวอย่าง การปล้นจะหมายถึงการปล้นเป็นประจำหลายครั้งได้เงินมากมายจนร่ำรวย ซึ่งผมก็ไม่เห็นว่าท่านจะไปเขียนบัญญัติไว้ที่ตรงไหน อย่างไร เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ นอกจากนี้ในมาตราถัดไปนี้ มาตรา ๕ วรรคสองนี้ก็ได้มีระบุไว้ว่าทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ถือเป็นความผิดเหมือนกัน ผมจึงประสงค์อยากจะให้ตัดมาตรา ๓ (๑๘) ออก หรือไม่ก็ให้มีข้อความกำกับไว้ให้ชัดเจนเช่นที่ได้มีเพื่อนสมาชิกขอแปรญัตติไว้ในมาตรา ๔ นอกเสียจากว่าท่านกรรมาธิการจะมีเหตุผลที่ชัดเจนว่าทำไมถึงได้ระบุไว้เช่นนี้ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

- ๕๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพิเชตเสนอให้ตัด (๑๘) ออกไป ดิฉันขออนุญาตให้ท่านที่สงวนคำแปรญัตติอภิปรายก่อนแล้วท่านค่อยตอบทีเดียว อีกกลุ่มหนึ่งท่านธานีและท่านสุรจิตขอสงวนคำแปรญัตติแก้ไขความใน (๑๓) เชิญท่านธานีค่ะ

นายธานี อ่อนละเอียด : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ธานี อ่อนละเอียด สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาคอื่น กระผมจะขอกราบเรียนท่านประธานว่าผมกับท่านสุรจิตได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๓ (๑๓) ก็คือว่ายกเว้นในหมวดความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ยกเว้นกรณีความผิดอันยอมความได้ ไม่เข้ามูลฐานความผิดไว้ เนื่องจากในมาตรา ๓ (๑๓) นี้ไปโยงเอาประมวลกฎหมายอาญาในลักษณะเกี่ยวกับการค้า การปลอมเอกสาร ซึ่งอยู่ในลักษณะ ๘ ความผิดเกี่ยวกับการค้า ตั้งแต่มาตรา ๒๗๐ ถึงมาตรา ๒๗๕ รวม ๖ มาตรา แต่ปรากฏว่าในมาตรา ๒๗๒ ซึ่งมีอยู่ ๓ อนุมาตรา ในมาตรา ๒๗๒ นี้ปรากฏว่าในประมวลกฎหมายอาญาบัญญัติว่าความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ปรากฏว่าในร่างพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ไม่ได้กำหนดยกเว้นเอาไว้ว่าความผิดอันยอมความได้ตามมาตรา ๒๗๒ ตามประมวลกฎหมายอาญานั้นก็เข้ามาอยู่ในมูลฐานความผิดด้วย ซึ่งขัดต่อเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ต้องการจะเอาความผิดแก่การกระทำที่เป็นการสลับซับซ้อน การกระทำซึ่งเป็นรายใหญ่ แต่ความผิดอันยอมความได้โดยธรรมชาติก็คือความผิดระหว่างบุคคลกับบุคคล ไม่ได้ความผิดหรือความเสียหายต่อรัฐ ความผิดต่อบุคคลถ้าบุคคลที่ถูกละเมิดหรือว่าบุคคลที่ลอกเลียนแบบสินค้านั้นเขาไม่ประสงค์จะเอาความ ความผิดก็ระงับ ความผิดก็ระงับแล้วปรากฏว่าเขาต้องมารับโทษตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้อีก ซึ่งคิดว่าไม่น่าจะเหมาะสมแล้วก็ขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายโดยมีอาจารย์คณิต ณ นคร ท่านก็ให้ข้อสังเกตเอาไว้ด้วย กระผมเห็นด้วยกับทางคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย จึงกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้ที่ประชุมแห่งนี้พิจารณา ยกเว้นความผิดตาม (๑๓) เฉพาะความผิดอันยอมความได้ไม่เข้าข่ายมูลฐานความผิด ขอขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรจิตค่ะ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : ขอบคุณครับท่านประธาน ผม สุรจิต ชิรเวทย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม ผมอยากกราบเรียนท่านเพื่อนสมาชิกทุกท่านว่า อย่างไรก็ตามกฎหมายนี้ต้องเข้าสู่คณะกรรมาธิการร่วมกันอยู่แล้ว ท่านก็อย่าไปติดล็อก (Lock) ว่า ถ้าแก้โน่นแก้นี่แล้วเดี๋ยวกฎหมายจะช้า เพราะกรรมาธิการได้แก้ข้อความในมาตรา ๒ ไปแล้ว แต่ก็อย่างที่พวกเราทุกคนกังวลใจ ก็คือกฎหมายนี้จะมีผลในการละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนหลายอย่าง เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก เพราะฉะนั้นในมูลฐานความผิด (๑๓) ที่ผมกับท่านธานีต้องขอแก้ไขเพิ่มเติม ก็เพราะว่าความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอม หรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า –----------

ทำไมผมกับท่านธานีต้องเติมเข้าไปว่า “ซึ่งมิใช่ความผิดอันยอมความได้” ก็อย่างที่ท่านธานีพูดไปเมื่อสักครู่นี้ส่วนหนึ่ง ก็คือความผิดที่ยอมความได้ก็เพราะว่าน้ำหนักไม่ได้ผิดต่อรัฐไปผิดที่ผู้ถูกปลอมหรือผู้ถูกละเมิดและสามารถระงับคดีได้ เพราะว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ก็คือต้องมีความผิดที่เป็นลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรงและซับซ้อน หัวใจอยู่ตรงนี้ ทีนี้เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้นผมยกตัวอย่าง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๔๐๙/๒๕๕๓ ท่านน่าจะยังพอจำกันได้ที่จำเลยมีซีดี ๒๑ แผ่น โดยเอาไปวางขาย ศาลฎีกาก็บอกว่าจำนวนของกลางเพียงเล็กน้อยกระทำในลักษณะอันเป็นการค้า แต่มิใช่การกระทำในลักษณะที่เป็นอาชญากรรมร้ายแรงและมีลักษณะเป็นการซับซ้อน เพราะฉะนั้นคำนี้ที่ท่านเขียนไว้โดยไม่ยกเว้นความผิดที่ยอมความกันได้ก็จะเป็นช่องให้อะไร ๆ ก็จะไปเข้าข่ายได้โดยง่าย เสร็จแล้วก็จะเป็นภาระของศาลต่อไป เพราะว่าการลงโทษในทางอาญาต้องอยู่ภายใต้หลักการพอสมควรแก่เหตุ แล้วก็ความชัดเจน หลักความชัดเจนแน่นอนเป็นหลักกฎหมายอาญา ทีนี้เมื่อพฤติการณ์มีลักษณะเป็นแบบนี้ไม่ได้ลึกซึ้ง ซับซ้อนอะไรเลย เป็นเรื่องคนยากคนจนเป็นผู้ค้ารายย่อยไม่ใช่ตัวองค์กรอาชญากรรมนั้น ถ้าเราไม่ใส่ข้อความนี้ไว้เราจะไปปกป้องคนของเราอย่างไร ซึ่งเป็นคนเล็กคนน้อย เดี๋ยวพอไปใน (๑๕) ที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมจะยิ่งซับซ้อนยิ่งกว่านี้อีก เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ไปเพิ่มความเข้มข้นในการลิดรอน แล้วก็ท่านมั่นใจหรือว่าหน่วยงานของเราส่วนมากก็จะดูแต่กฎหมายที่ตั้งหน่วยงานของตนขึ้น ไม่ค่อยไปดูรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น สิ่งที่ผ่านมาก็ยังทำให้เกิดความกังขา ความไม่แน่ใจอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อจะลงโทษคนต้องชัดเจน ถ้าไม่ชัดเจนแล้วต่อไปนี้เราจะคุ้มครองคนของเราอย่างไร ท่านไม่ต้องไปกังวล อย่างไรก็ต้องไปตั้งคณะกรรมาธิการเพื่อแก้ไข แล้วถ้าลุยกัน ๒ – ๓ วันก็จบ เพราะกฎหมายนี้มีไม่กี่มาตราเอง ท่านอย่าไปกังวลว่าเดี๋ยวเราออกไม่ทัน เพราะมีการแก้ไขแล้วต้องตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันแล้ว ตรงนี้ผมก็ยังไม่ได้คำอธิบายที่เป็นที่พึงพอใจเพราะฉะนั้นคำที่ใช้จะเป็นปัญหาในอนาคตมาก ผมขอเรียนชี้แจงเท่านี้ก่อนครับ

ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญผู้แปรญัตติอภิปรายในมาตรา ๓ (๑๕) ต่อเลยดีไหม คะ เนื่องจากว่ามีถึง ๒ ท่าน เชิญผู้สงวนคำแปรญัตติ เชิญท่านธานี มาตรา ๓ (๑๕) ค่ะ

นายธานี อ่อนละเอียด : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตท่านสุรจิต เป็นคนชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรจิตค่ะ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : ในมาตรา ๓ (๑๕) นี้ก็เหมือนกันที่เราจำเป็นต้องเติมข้อความเข้าไปกรณีที่กำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ ยึดถือหรือครอบครองหรือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ คำนี้ก็เช่นเดียวกัน ถ้าเราไม่จำแนกเราจึงต้องเติมข้อความไป เดี๋ยวผมอ่านให้ท่านฟังนิดหนึ่งว่า “ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ ยึดถือหรือครอบครองทรัพยากรธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะอันเป็นการค้า” เมื่อสักครู่ท่านก็ได้เห็นแล้วว่ามีลักษณะเป็นการค้า ขายซีดี ๒๑ แผ่น ก็เป็นการค้า แต่เจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ก็คือต้องมีลักษณะที่เป็นอาชญากรรมที่ร้ายแรง----------

เพราะฉะนั้นในประเทศเราไม่ต้องดูอื่นไกล ดูจากเรื่องร้องเรียนที่เข้ามาที่คณะกรรมาธิการก็จะเห็นว่าเรามีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นจำนวนมาก เพราะอะไรครับ เราลองนึกภาพเรื่องที่ร้องเรียนเข้ามาสู่เราส่วนมากก็จะเกี่ยวกับกรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมที่ดิน กรมธนารักษ์ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่า เขต ส.ป.ก. แต่ละหน่วยงานใช้แผนที่คนละอย่างหาข้อยุติไม่ได้ และหน่วยงานส่วนใหญ่ที่ดูแลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จริง ๆ แล้วกฎหมายให้ดูแลนะครับ แต่หน่วยงานมักจะเข้าใจว่าตัวเองเป็นเจ้าของ ก็อาจจะมีกรมธนารักษ์ที่จะเป็นเจ้าของ แต่หน่วยงานอื่น ๆ มีหน้าที่ดูแล แต่เหมือนกับว่าตัวเองเป็นเจ้าของ แล้วก็จะเกิดช่องทางในการละเมิดกฎหมาย คือคนเล็กคนน้อยจะเข้าไปหาของป่า ส่วนหนึ่งก็เก็บมาใช้เอง ส่วนหนึ่งก็ขาย แต่เป็นปกติวิถีชีวิตของเขา และเขตทับซ้อนเหล่านั้นก็สับสนวุ่นวายอยู่ และในหลายกรณีหน่วยงานได้กลายเป็นคู่กรณีเสียเองด้วยในความขัดแย้งนั้น ทางฝ่ายรัฐจึงได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งคือคณะกรรมการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐเดิมอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี ตอนนี้ไปอยู่กับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำให้หน่วยงานเหล่านี้ยิ่งเล็กลงไปเรื่อย ก็ปรากฏว่าถ้ากลุ่มทุนทำเป็นอาการอย่างหนึ่ง แต่ถ้าชาวบ้านทำตามความจำเป็นในการดำรงชีวิตของตัว ตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ ก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ทีนี้ถ้าเราไม่จำแนกไว้อำนาจนี้ก็จะล้นฟ้าไม่มีการถ่วงดุล เราจึงต้องเติมข้อความลงไปว่า “แต่ไม่รวมถึงกลุ่มบุคคลที่ใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญในการประกอบอาชีพโดยปกติเพื่อความจำเป็นแห่งการดำรงชีพ” เพราะว่าตรงนี้ในกรณีพิพาทมีทั้งชาวบ้านเป็นรายตัว เป็นกลุ่ม เป็นสิทธิชุมชน ซึ่งยังคาอยู่เยอะแยะทั่วประเทศนี้มหาศาล ถ้าเราไม่เติมข้อความเหล่านี้ไว้การใช้กฎหมายที่ไม่ชัดเจน ไม่ชัดเจนในระหว่างหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายเหล่านั้นเองและกับรัฐด้วย เพราะเขตที่มีความสับสนเหล่านี้เราจะดูแลประชาชนคนเล็กคนน้อยเราอย่างไร ผมห่วงเหมือนกันผมก็เป็นอดีตคนทำงานธนาคารก็ห่วงธนาคาร ห่วงคนทำการค้าระหว่างประเทศ แต่ในขณะเดียวกันเราจะทิ้งประชาชนไปได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเรื่องนี้อย่างไรก็ต้องตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันอยู่แล้ว ผมเห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไขมูลฐานความผิดใน (๑๕) ให้มีความชัดเจน เพื่อแยกคนเล็กคนน้อย

ออกจากการกระทำผิดที่มีลักษณะร้ายแรงเป็นองค์กร เป็นอาชญากรรมร้ายแรงนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธาน วุฒิสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงค่ะ

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ กรรมาธิการ ขออนุญาตเรียนชี้แจงในเรื่องต่าง ๆ ในประเด็นแรกก็คือว่าการกำหนดความผิดมูลฐานที่มีเพิ่มขึ้นในกฎหมายฟอกเงิน ไม่ใช่การกำหนดความผิดขึ้นใหม่ ความผิดมูลฐานต่าง ๆ เหล่านี้เป็นความผิดมูลฐานที่มีอยู่แล้วในกฎหมายต่าง ๆ รวมทั้งพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา การกำหนดความผิดมูลฐานนั้นเป็นการกำหนดความผิดขึ้นเพื่อที่จะนำเอามาตรการตามกฎหมายฟอกเงินไปใช้ ซึ่งกระบวนการในการที่จะนำเอากฎหมายฟอกเงินไปใช้นั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากการทำงานของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของความผิดมูลฐานนั้น ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ว่าในมาตรา ๕๘ ของกฎหมายฟอกเงิน ซึ่งเขียนไว้โดยสรุปว่า ในการนำเอากฎหมายฟอกเงินมาใช้นั้น ให้หน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในความผิดมูลฐานดำเนินการไปก่อน เมื่อทำไปแล้วไม่ได้ผลจึงจะส่งมาให้ ปปง. ดำเนินการ เพราะฉะนั้นก็หมายความว่าในความห่วงใยต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกได้กรุณาอภิปราย ก็จะเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นนะครับ ผมเรียนอย่างนี้ว่าหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานตำรวจก็ดี หรือป่าไม้ก็ดี หรือเจ้าหน้าที่อุทยานก็ดี หรือหน่วยงานต่าง ๆ นั้น เขาจะต้องดำเนินการไปตามคดีมูลฐานที่เขามีอำนาจหน้าที่ไปจนสิ้นสุดกระบวนการ หากว่าดำเนินการแล้วไม่เป็นผลจึงจะส่งเรื่องมาให้สำนักงาน ปปง. ดำเนินการในประการแรก

ประการที่ ๒ การกระทำความผิดมูลฐานต่าง ๆ อย่างที่ได้นำเรียนเพิ่มเติมขึ้นมานั้น หากไม่มีการได้เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดแล้วมีการแปรสภาพ เปลี่ยนสภาพ โอนหรือยักย้ายถ่ายเทไปก็ไม่เกิดกรณีของการฟอกเงิน ซึ่งก็ไม่จำเป็นจะต้องเอามาตรการตามกฎหมายฟอกเงินไปใช้ เพราะฉะนั้นหน่วยงานต่าง ๆ ขณะนี้ก็สามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ยังไม่มาถึง ปปง.

ประการที่ ๓ หลังจากที่หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการไปแล้วไม่เป็นผล และขณะเดียวกันถ้ามีการได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ขั้นตอนต่อไปก็คือคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ ปปง. จะต้องมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนั้นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปดำเนินคดี จึงจะมีอำนาจในการใช้กฎหมายฟอกเงินไปดำเนินการกับผู้กระทำความผิดได้ ในการดำเนินการตามกฎหมายฟอกเงินที่จะดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดนอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว กฎหมายฟอกเงินได้กำหนดให้มีกรรมการธุรกรรม กรรมการธุรกรรมนั้นประกอบไปด้วยผู้แทนจากองค์กรอิสระ ๔ องค์กร ท่านหนึ่งมาจากคณะกรรมการตุลาการ ท่านหนึ่งมาจากคณะกรรมการอัยการหรือเรียกสั้น ๆ ว่า ก.อ. ท่านหนึ่งเป็นผู้แทนมาจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อีกท่านหนึ่งก็มาจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เลขาธิการ ปปง. เป็นเพียงเลขานุการคณะกรรมการธุรกรรม เพราะฉะนั้นกว่ากระบวนการจะมาถึงการใช้มาตรการที่จะไปยึดทรัพย์สินประชาชนหรือผู้ที่กระทำความผิดตามที่มีข้อห่วงใยกว่าจะไปถึงขั้นตอนนั้นมีหลายด่านหลายประการที่จะกลั่นกรอง เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าข้อห่วงใยที่จะใช้กฎหมายฟอกเงินก็คงจะใช้ดำเนินการกับผู้ที่กระทำความผิดจริง ๆ เท่านั้น หรือผู้ที่ได้เงินหรือทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิดแล้วมีการฟอกเงิน ก็คือมีการแปรสภาพ โอน ยักย้ายถ่ายเททรัพย์สินไป

ในประการสุดท้ายในเรื่องที่เกี่ยวกับความผิดอันยอมความได้ต่าง ๆ นั้นที่ท่านได้กรุณาหยิบยกขึ้นมา กระผมขอเรียนว่าการดำเนินการตามกฎหมายฟอกเงินเป็นการดำเนินการทางแพ่งไม่เกี่ยวกับคดีอาญา แม้ว่าคดีอาญาจะระงับไปด้วยการยอมความก็ดีหรือคดีอาญาเลิกกัน หรือแม้แต่ว่าผู้กระทำความผิดถึงแก่ความตาย หรือในกรณีที่ศาลฎีกามีคำพิพากษายกฟ้องในคดีความผิดมูลฐาน แต่ว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่ได้มาซึ่งการกระทำ

ความผิด แม้ว่าศาลฎีกาจะยกฟ้องซึ่งมีหลายคดีในคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติด ผมยกตัวอย่างในหลายคดี สำนักงาน ป.ป.ส. เขาจะส่งเรื่องมาให้สำนักงาน ปปง. ดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นต่อไป ซึ่งหลังจากที่ ปปง. ได้ดำเนินการกับทรัพย์สินแล้ว ศาลแพ่งก็ดี ศาลฎีกาก็ดี ในคดีแพ่งของ ปปง. ก็ยังสามารถดำเนินการต่อไปได้ เพราะฉะนั้นในกรณีที่อาจจะระบุว่ายกเว้นความผิดอันยอมความหรือไม่ก็ตาม ซึ่งในหลักการของกฎหมายฟอกเงินแล้ว คดีอาญาเลิกกันหรือระงับไปไม่มีผลต่อการดำเนินการตามมาตรการของกฎหมายฟอกเงิน

ในประเด็นหนึ่งที่ท่านได้กล่าวถึงใน (๑๘) ในเรื่องของความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ผมเรียนว่านอกจากการกำหนดความผิดมูลฐานเกี่ยวกับทรัพย์ซึ่งมีอยู่หลายข้อ ไม่ว่าจะเป็นลักทรัพย์ กรรโชกเรียกเอาทรัพย์ต่าง ๆ ก็ดี สิ่งสำคัญในประการแรกก็คือให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลซึ่งประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกนั้นได้กำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์นั้นเป็นความผิดมูลฐาน ภาษาอังกฤษขออนุญาตนะครับ เขาเรียกว่า เพรดดิเคท ออฟเฟ็นซ์ (Predicate offence) ไม่ใช่เรามากำหนดเองคำว่า ความผิดมูลฐาน แต่เป็นความผิดที่เข้าใจกันทั่วโลกว่าเป็นความผิดที่ทำแล้วได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินในประการแรก

ประการที่ ๒ ไม่เพียงแต่ว่าเราจะนำมาใช้เพื่อรองรับการให้ความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ แต่ในความเป็นจริงนั้น การกำหนดความผิดมูลฐานที่เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เป็นเรื่องของการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างแท้จริง ---

ผมเรียนว่าขณะนี้ตัวอย่างที่เกิดขึ้น เช่น ความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนเป็นความผิดมูลฐานในหลายคดี ที่ผ่านมามีความผิดเกิดขึ้นที่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง แต่ปรากฏว่าไม่ใช่ฉ้อโกงประชาชน และสร้างความเสียหายให้กับประชาชนอย่างใหญ่หลวง อย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นการกระทำความผิดของกลุ่มคนร้ายแก๊งคอล เซ็นเตอร์ (Call center) ก็ดี ซึ่งหลายท่านอาจจะได้รับโทรศัพท์เข้ามาบอกว่าเป็นหนี้ธนาคาร แล้วก็ประชาชนหลงเชื่อโอนเงินเสียหายเป็นจำนวนมาก หรือไม่ว่าจะเป็นความผิดที่เกิดขึ้น ขออนุญาตยกตัวอย่าง เช่น ของสหกรณ์ในแต่ละภูมิภาค เรื่องของการยักยอกก็ดี ฉ้อโกงก็ดี สร้างความเสียหายเป็นจำนวนมาก เป็นร้อยล้าน เป็นพันล้านบาท ซึ่งขณะนี้เขาก็ยังมีปัญหาที่เรายังไม่สามารถนำเอามาตรการตามกฎหมายฟอกเงินมาใช้ได้ หรือไม่ว่าการกระทำความผิดลักทรัพย์อาจจะกระทำมาอย่างต่อเนื่อง สร้างความร่ำรวยได้เงินมาจากการกระทำความผิดเป็นจำนวนมาก แต่ปรากฏว่าถูกจับเพียงครั้งเดียว เสียท่าตำรวจเพราะโดนจับเพียงทีวีเครื่องเดียว ก็ถูกดำเนินคดีด้วยทีวีเครื่องเดียวแล้วก็ไม่สามารถดำเนินการอะไรต่อไปได้ ก็ทำให้บุคคลผู้นั้นยังกระทำความผิดได้ต่อไป เพราะมีเงินทุนมากระทำความผิดซ้ำ ๆ ได้อีก ตรงนี้ผมขออนุญาตยกตัวอย่างสั้น ๆ ประเด็นก็คือว่า การกำหนดความผิดมูลฐานตาม (๑๘) มีความจำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน สำหรับความผิดมูลฐานตาม (๑๓) และ (๑๕) นั้นกระผมได้ตอบแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : (๑๓) ท่านผู้สงวนคำแปรญัตติติดใจอยู่ไหมคะ เชิญท่านสุรจิตค่ะ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : ผมก็คิดว่าท่านยังตอบไม่ตรงประเด็นที่ผมถามนะครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามผมก็ขอให้เพื่อนสมาชิกได้พิจารณาว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนมาก ในอดีตเราก็เคยมีประสบการณ์มา รู้สึกจะหน่วยงานนี้ล่ะกระมังที่เข้าไปตรวจสอบเครือเดอะเนชั่นจนกระทั่งศาลสั่งให้หยุด อันนี้ก็คือความไม่ไว้วางใจที่เกิดขึ้น คือผมก็เข้าใจว่าองค์กรเหล่านี้ตั้งขึ้นหลังรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๐ ต้องการวิวัฒนาการในการที่จะพัฒนากฎหมายเหล่านี้ แรงกดดันจากต่างประเทศอะไรก็ด้วย แต่ว่าความเป็นมืออาชีพหรือวิชาชีพของเราก็ยังน่าเป็นห่วงอยู่ อย่างไรก็ตามผมคิดว่าสาระสำคัญ

ของกฎหมายฉบับนี้อยู่ในมาตรา ๓ กับมาตรา ๔ ที่วรรคสามตัดทิ้งไปจากร่างเดิมของ ครม. อย่างไรผมก็ขอวิงวอนเพื่อนสมาชิกว่า อันนี้เราต้องการคุ้มครองคนเล็กคนน้อย การใส่ข้อความที่ว่าความผิดที่ยอมความได้ลงไปเป็นข้อยกเว้นนั้น ก็น่าจะเป็นการคุ้มครองประชาชนคนเล็กคนน้อย แล้วก็ (๑๕) นี้ที่เติมเข้าไปก็เพื่อดูแลประชาชนที่อยู่ในเขตต่อแดนกันระหว่างป่า ระหว่างทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีวิถีชีวิตปกติที่เข้าไป ก็ยังไม่กระจ่างว่าความห่วงใยเหล่านี้จะถูกปลดเปลื้องไปได้อย่างไร เพราะว่าหน่วยงานก็มักจะใช้กฎหมายของตัว แล้วก็ระยะเวลาตาม ๑๒๐ วันนั้นเราก็เสียไปแล้วก็เหลือ ๓๐ วัน การทำความเข้าใจเหล่านี้เป็นองค์รวมทั้งอันของกฎหมายซึ่งยังไม่ได้คลายความห่วงใยตรงนี้ลงไป เพราะฉะนั้นผมก็ยังยืนยันตามนั้นนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : (๑๓) (๑๕) ผู้สงวนคำแปรญัตติยืนยันข้อความในการแปรญัตติค่ะ (๑๘) เชิญท่านพิเชตค่ะ

นายพิเชต สุนทรพิพิธ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายพิเชต สุนทรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภา ผมได้ฟังคำชี้แจงถึงขั้นตอนการพิจารณาความผิดมูลฐานและการบังคับใช้แล้วนะครับ ก็ถือว่าพอใจในระดับหนึ่ง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : (๑๘) ท่านไม่ติดใจนะคะ เพราะฉะนั้นในวรรคหนึ่งก็ไม่ต้องตัด (๑๘) ออก เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการค่ะ

พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษากฎหมายนี้นะครับ ในประเด็น (๑๓) และ (๑๕) ที่เพื่อนสมาชิกยังติดใจอยู่นี้ ความจริงในเรื่องนี้กระผมเองโดยเฉพาะใน (๑๕) ----------

ผมก็เป็นห่วงเหมือนกันในฐานะที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งแล้วบ้านผมป่าเยอะที่สุด คือความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ผมพยายามซักถามผู้ที่ร่างกฎหมายได้นำกฎหมายนี้เข้ามาสู่สภาว่ามีความจำเป็นขนาดนี้ แล้วถ้าหากว่าคนเล็กคนน้อยที่อยู่ชายขอบของป่าสงวนก็ดี เขตอุทยานก็ดี ถ้าเข้าไปทำมาหากินในเขตป่าโดยอาจจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรืออาจจะมีความจำเป็นในชีวิต ไม่มีที่อยู่ ไม่มีที่ทำกิน บุกรุกเข้าไปสัก ๔ - ๕ ไร่ ๑๐ ไร่ แล้วก็ไปทำสวนยาง ทำอะไรต่ออะไรกันจะมีความผิดในฐานฟอกเงินด้วยหรือไม่ อย่างไร ผมก็เป็นห่วงคนบ้านผมเหมือนกันนะครับ ผมก็ถามเขาบอกว่าคงยากพี่ เพราะว่าในกระบวนการเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติไม่ว่าจะแสวงหาประโยชน์ด้วยสิ่งใดก็ตามจากทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม

ประการแรกคือต้องมีลักษณะเป็นการค้า ถ้าบุกรุกเข้าไป ๑๐ ไร่ ๒๐ ไร่ ถางเสร็จ ทำเสร็จแล้วขายให้กับนายทุน ทำอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ก็เข้าข่ายความผิด แต่ถ้าเขาอยู่กินอยู่ตรงนั้นผมคิดว่าไม่น่าจะมีความผิด เขาก็ตอบผมลักษณะนี้

อีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า การที่จะนำไปสู่กระบวนการใช้กฎหมายฟอกเงินได้ต้องผ่านคณะกรรมการธุรกรรมทางการเงิน ซึ่งทางเลขาธิการ ปปง. ได้ชี้แจงแล้วนะครับว่าต้องมีคณะกรรมการถึงจะผ่านการใช้กฎหมายฟอกเงินนี้ได้ ไม่ใช่ว่าเราไปจับคนเล็กคนน้อยมาแล้ว แล้วก็เข้าสู่กระบวนการเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ทันที อันนั้นไม่ใช่นะครับ อันนี้ก็เป็นประเด็นหนึ่งซึ่งผมเองก็กังวลเหมือนกับเพื่อนสมาชิกเช่นเดียวกัน กระผมพยายามซักถามในประเด็นนี้ แล้วเขาก็ตอบผมค่อนข้างพอใจ คณะกรรมาธิการส่วนใหญ่ก็ยืนตรงนี้ไว้ ก็อยากจะอธิบายเพิ่มเติมท่านไว้ในส่วนนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โลห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านผู้สงวนคำแปรญัตติยังติดใจไหมคะ เฉพาะการยักย้ายถ่ายเทเงินหรือการกระทำอันเป็นการบุกรุกป่า เชิญท่านสุรจิตค่ะ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : คือเราอภิปรายกันนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนไว้ด้วย เพราะว่าผู้ขอแก้อย่างผมนี้ก็อาจจะแพ้หรือชนะได้ใช่ไหมครับ ทีนี้ก็เพื่อให้ชัดเจนว่า คำนี้ไปได้ไกลแค่ไหน ความจริงถ้าท่านกรรมาธิการบอกว่าจะคงรักษาวรรคสามของมาตรา ๔ ไว้ ผมไม่ติดใจเรื่องพวกนี้ เพราะจะเป็นความชัดเจนว่าต้องเป็นอาชญากรรมที่มีความรุนแรง

ซับซ้อน แต่ว่าในมาตรา ๓ พูดไว้กว้าง ๆ แบบนี้ พูดอย่างนี้พูดข้ามมาตราไป เพราะฉะนั้น ผมก็ยังขอให้มีการสงวนคำแปรญัตติไว้เพื่อจะได้มีการลงมติ แพ้ ชนะก็ไม่ว่า ขอให้คำนี้ชัดเจนบันทึกไว้ในที่ประชุมนี้ว่าไปได้ไกลแค่ไหน เพราะผมเป็นห่วงว่าเวลาเจ้าหน้าที่ทำก็อาจจะเอาไปอ้างได้ อะไรได้แล้วชาวบ้านต้องมาพิสูจน์กันบนศาลผมนึกภาพไม่ออก คนเล็กคนน้อย เพราะว่าความผิดอันนี้ร้ายแรง แต่ความจริงแล้วไม่ร้ายแรงแบบที่ศาลฎีกาตัดสิน ถามว่าขายซีดี ๒๑ แผ่น เป็นการค้าไหม เป็น ใช่ไหมครับ คุณไปเก็บของป่าเก็บไปกินเองหรืออย่างไร ก็ไปขายอยู่ดี ใช่ไหมครับ ก็เป็นการค้าอย่างไรครับ ทีนี้ขอบเขตถ้าเราไปบอกไว้ในวรรคสามมาตรา ๔ ให้ชัดว่า ต้องเป็นลักษณะอาชญากรรมแบบนี้อย่าไปตัดทิ้ง ผมก็ไม่เข้าใจ ผมอ่านในรายงานของกรรมาธิการก็ไม่เจอว่าเขาตัดทิ้งด้วยเหตุผลอะไร เพื่อจะไปตามหาเหตุผลเพราะว่าร่างแรกมี พัวพันกันอยู่ผมก็พูดข้ามไปหน่อย ผมก็ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ลงมติแล้วกัน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โลห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ท่านกรรมาธิการยืนยันไหมคะ เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการค่ะ

พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ขออนุญาตท่านประธาน ผม พลตำรวจโท มาโนช ครับ ในมาตรา ๔ ที่ท่านอาจารย์สุรจิตได้กรุณาพูดถึงที่ถูกตัดออกไป ถูกตัดไปตั้งแต่ชั้นคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มาถึงเราไม่มีแล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โลห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาถึงวุฒิสภามาตรา ๔ วรรคสาม ไม่มีนะคะ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : ถูกตัดไปตั้งแต่สภาผู้แทนราษฎร ทีนี้ผมก็ไปค้นเอกสารว่า สภาผู้แทนราษฎรเขาตัดทิ้งเพราะอะไร เพราะว่า ครม. เสนอมามี อันนั้นจะทำให้ทั้งหมดชัดเจนขึ้น แต่พอไปตัดทิ้งความผิดที่เพิ่มมาอีก ๑๐ กว่ามูลฐานก็เลยไม่ชัด เพราะว่ามาตรา ๔ จะเก็บทุกเม็ดที่ตกหล่นนั้นอีกทีหนึ่ง อันนี้เราเลยเสียดายว่า ถ้าเราแก้ตรงนี้ไม่ได้ก็ต้องไปสู้ตรงนั้นต่อ ไม่รู้จะทำอย่างไรเพื่อจะคุ้มครองชาวบ้าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คณะกรรมาธิการยืนยันนะคะ ก็จะได้ขอมติค่ะ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติ ท่านสมาชิกที่เข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรเข้าที่ช่องเสียบบัตรและกดที่ปุ่มแสดงตน ส่งผลจำนวนสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมด้วยค่ะ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๗๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๗๙ ท่าน ครบองค์ประชุม เจ้าหน้าที่ช่วยขึ้น (๑๓) ค่ะ ในมาตรา ๓ บทนิยามศัพท์ กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข มีสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติใน (๑๓) คือ ท่านธานี อ่อนละเอียด และท่านสุรจิต ชิรเวทย์ ข้อความเดิมคือ “ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอมหรือละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า” ท่านผู้สงวนคำแปรญัตติขอเพิ่มถ้อยคำว่า “ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งมิใช่ความผิดอันยอมความได้” ท่านใดที่เห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการให้คงตามร่างเดิม กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดที่เห็นด้วยกับการแก้ไขของผู้สงวนคำแปรญัตติ คือของท่านธานี อ่อนละเอียด และท่านสุรจิต ชิรเวทย์ กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติค่ะ ทุกท่านลงมติแล้วนะคะ ปิดการลงมติ ส่งผลค่ะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๔๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๙๓ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงตามร่างเดิม ๔๒ ไม่เห็นด้วย ๔๘ งดออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับถ้อยคำข้อความที่เพิ่มเติมใน (๑๓) ของท่านผู้แปรญัตตินั่นคือเพิ่มข้อความว่า “ซึ่งมิใช่ความผิดอันยอมความได้” ดังนั้น (๑๓) ก็จะเป็นข้อความที่ว่า “ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งมิใช่ความผิดอันยอมความได้” เพิ่มเติมเข้าไป----------

ว. ๒๔ (ส. ทั่วไป) อัจฉรา (เทศ) ๕๗/๑

ใน (๑๕) ของท่านผู้แปรญัตติ ท่านธานี และท่านสุรจิต เช่นเดียวกันใน (๑๕) ว่าด้วยความความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ทางเจ้าหน้าที่ได้ขึ้นจอไว้ ท่านผู้แปรญัตติเพิ่มเติมถ้อยคำว่า “แต่ไม่รวมถึงกลุ่มบุคคลที่ใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญในการประกอบอาชีพโดยปกติเพื่อความจำเป็นแห่งการดำรงชีพ” เป็นข้อความที่ผู้สงวนคำแปรญัตติได้ขอเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นใน (๑๕) ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ท่านใดที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงตามร่างเดิม กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดที่เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติคือท่านธานีและท่านสุรจิตที่ให้เพิ่มถ้อยคำดังที่ปรากฏ แต่ไม่รวมถึงกลุ่มบุคคลที่ใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญในการประกอบอาชีพโดยปกติเพื่อความจำเป็นแห่งการดำรงชีพ กรุณากดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติค่ะ ทุกท่านลงมติแล้ว ปิดการลงมติ ส่งผลด้วยค่ะ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๓๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๙๑ ท่าน เห็นด้วย ๓๔ ไม่เห็นด้วย ๕๖ งดออกเสียง ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับการเพิ่มข้อความของผู้สงวนคำแปรญัตติ ต่อไปมาตรา ๔ เชิญเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการต่อค่ะ

นายไพโรจน์ โพธิไสย (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๔ เพิ่มวรรคสองของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข ในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ท่านคำนูณ ท่านพลอากาศตรี เฉลิมชัย ท่านธวัช กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ขอสงวนความเห็น นอกจากนั้นก็จะมีท่านสุมล ท่านตวง ท่านพิเชต ท่านสุพจน์ ท่านสิริวัฒน์ ท่านธานี ท่านสุรจิต ท่านรองศาสตราจารย์กอบกุล ท่านจิตร์ธนา ท่านวิชาญ ท่านสุอำภา ท่านสมพรและท่านศรีสกุล ขอสงวนคำแปรญัตติเช่นเดียวกันค่ะ “ในมาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ในวรรคสองและวรรคสามของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”
เชิญท่านคำนูณค่ะ

นายคำนูณ สิทธิสมาน (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผู้สงวนความเห็น ท่านประธานครับ ความจริงผมขออนุญาตอรรถาธิบายแนวความคิดของคณะผู้สงวนความเห็นในมาตรา ๔ ทั้งวรรคแรกและวรรคสองดังต่อไปนี้ อันที่จริงความในมาตรา ๔ ก็จะสอดคล้องกับมุมมองในมาตรา ๓ ก็คือในมาตรา ๓ นี้ผู้ร่างกฎหมายเสนอเพิ่มความผิดมูลฐานเข้ามาอีก ๑๒ มูลฐานความผิด แต่เดิมในชั้นร่างของรัฐบาลที่เสนอเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งก็ผ่านมาจากสำนักงาน ปปง. ผ่านมาจากการตรวจของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในมาตรา ๔ ก็จะให้เพิ่มความเป็นวรรคสองและวรรคสามของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติตัวแม่ ----

ในวรรคสองจะไม่ขอพูดถึงนะครับ แต่ในวรรคสามนี้ก็คือเป็นบทกำกับของลักษณะความผิดมูลฐาน ๑๒ ประการที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ ท่านสมาชิกที่ได้มีความเห็นในการแปรญัตติในความผิดมูลฐานที่แปรญัตติเข้ามาและประสบชัยชนะเมื่อสักครู่นี้นะครับ ก็มีความเห็นที่แตกต่างหลากหลายกันไป ซึ่งแต่เดิมในร่างเดิมของรัฐบาลก่อนที่จะถูกตัดออกไปในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร เขามีความเช่นนี้เอาไว้ แล้วก็เป็นความที่กระผมเสนอให้เพิ่มกลับเข้าไป ก็คือเป็นตัวกรอบที่จะกำหนดว่าความผิดมูลฐานใหม่ที่เพิ่มเข้ามา ๑๒ ฐานความผิดนั้น ซึ่งหลายความผิดเพื่อนสมาชิกก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่กระทบถึงคนเล็กคนน้อย เป็นเรื่องที่กระทบถึงคนยากจน เป็นเรื่องที่เล็กน้อยเกินไป แต่ว่าความที่กระผมเสนอเพิ่มเข้ามา ซึ่งเป็นความเดียวทุกตัวอักษรกับร่างเดิมที่รัฐบาลเสนอเข้ามา ขออนุญาตอ่านนะครับ จะเป็นตัวกำกับทั้ง ๑๒ มูลฐานความผิดเอาไว้ดังนี้ครับ “ความผิดมูลฐานตาม (๔) (๕) (๗) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) และ (๒๐) จะต้องมีลักษณะที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ เป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญ หรือที่เป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม หรือมีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ทั้งนี้ ให้กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดในกฎกระทรวง” ท่านประธานครับ นี่ก็คือความเดิมที่เสนอเข้ามาในชั้นร่างของรัฐบาลแล้วก็ที่ผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกา พูดง่าย ๆ ก็คือ ๑๒ มูลฐานความผิดที่เพิ่มเข้ามานี้ ผมพูดสั้น ๆ แล้วกันว่าจะต้องใหญ่จริง ๆ จะไม่มีทางไปกระทบกระเทือนกับคนเล็กคนน้อยที่ตัดรากไม้หากินในป่าที่จะต้องโดนความผิดฐานฟอกเงินนอกเหนือจากกระบวนการต่าง ๆ แล้ว ผมก็เห็นว่าการมีลักษณะความใหญ่ ลักษณะความสลับซับซ้อนของมูลฐานความผิดที่เพิ่มเข้ามาเป็นตัวกำกับไว้นี้ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องไปแก้ไขในมาตรา ๓ ที่ผ่านมาเมื่อสักครู่ เพราะว่าถ้าเผื่อจะต่อสู้เพื่อให้คงไว้หรือว่าเอาวรรคสามกลับคืนมาเหมือนในร่างเดิมของรัฐบาลนี้ก็คงจะไม่มีปัญหาแต่ประการใด แต่ตอนนี้ก็เป็นปัญหาเพิ่มเติมขึ้นมาอีก เพราะว่าเราได้มีมติแก้ไขความผิดในมาตรา ๓ ไป เมื่อสักครู่นี้ กระผมก็สองจิตสองใจที่จะชี้แจง แต่ก็อย่างว่าครับ เป็นเรื่องคนละมาตรานะครับ

ท่านประธานครับ ผมก็สงสัยเหมือนกับเพื่อนสมาชิกหลายคนที่แปรญัตติ แล้วก็สงวนความเห็นไว้เข้ามาว่าเหตุไฉนจึงมีการตัดยกวรรคในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร ในชั้นวาระที่ ๒ คำชี้แจงประการหนึ่งที่ได้จากผู้เสนอร่างกฎหมาย ก็คือว่าการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจที่จะไปกำหนดกฎกระทรวงไว้ว่าลักษณะของความผิดมูลฐาน ๑๒ มูลฐานที่เพิ่มเข้ามาใหม่นี้อย่างไรถึงจะเรียกว่าใหญ่ อย่างไรถึงจะเรียกว่าสลับซับซ้อน อย่างไรถึงจะเรียกว่ามีลักษณะข้ามชาติหรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม เป็นการให้อำนาจเจ้าหน้าที่มากเกินไป ฟังดูก็เป็นเรื่องที่ดีนะครับ เพราะว่าเป็นครั้งแรกที่ทางฝ่ายบริหารเสนอจำกัดอำนาจตัวเองทั้ง ๆ ที่ถ้าจะว่าไปแล้วนี้ตัวร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทั้งฉบับนี้นะครับ เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจดุลยพินิจแก่ฝ่ายบริหารค่อนข้างสูงหรือค่อนข้างสูงมากนะครับ อันนั้นก็เป็นปัจจัยในประเทศ ซึ่งทางผู้เสนอร่างกฎหมายซึ่งเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย คือท่านเลขาธิการ ปปง. จะได้ชี้แจงต่อไปว่า เหตุผลที่ตัดไว้คืออะไร ----------

ปัจจัยในประเทศคืออะไร แต่ว่าที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือกระผมจำเป็นที่จะต้องพูด อันนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญ มาตรานี้ก็จะเป็นมาตราที่ถือว่าวัดใจสมาชิกวุฒิสภากันว่า เราจะตัดสินใจกันอย่างไร ในชั้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรก็ทราบกันดีพอสมควรว่า การพิจารณาร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ไม่เพียงแต่จะได้รับความสนใจจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น แต่ก็ได้รับความสนใจจากองค์การระหว่างประเทศที่ติดตามการร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้อย่างชนิดที่เรียกว่าเกาะติดตลอดเวลา แล้วก็เป็นเหตุทำให้ผู้เสนอร่างกฎหมายก็คือ ปปง. เองก็ต้องรับฟังความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศ เพราะว่าท่านก็มีเหตุผลของท่านที่เพื่อนสมาชิกจะต้องตัดสินใจว่า บางครั้งการมีร่างกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สักแต่ว่ามี แต่ว่ามีแล้วไม่ได้มาตรฐานขององค์การระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศในที่นี้ก็คือคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ แฟทเอฟ แล้วก็องค์กรอื่น ๆ อีก ถ้าในภูมิภาคนี้ก็คือเอพีจี (APG) มีกฎหมายแล้วแต่เป็นร่างกฎหมายที่ไม่เข้ามาตรฐานของเขา ประเทศไทยก็จะไม่ได้รับการปลดออกจากดาร์ค เกรย์ ลิสต์ ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ประเด็นนี้จึงเป็นประเด็นสำคัญที่เพื่อนสมาชิกจะต้องตัดสินใจท่านประธานครับ ในชั้นสภาผู้แทนราษฎรตัวแทนองค์การระหว่างประเทศที่เข้ามาเสนอความเห็นหรือเสนอความเห็นผ่านมายัง ปปง. ติดตามการร่างกฎหมายชนิดเกาะติดทั้ง ๒ ฉบับนั้นก็ได้เสนอข้อสังเกตมารวมทั้งสิ้น ๒ - ๓ ประการ ผมก็มีหลักฐานเป็นจดหมายจากเลขาธิการทั่วไปขององค์การที่ชื่อว่า เอพีจี นายกอร์ดอน ฮุค ขออนุญาตเอ่ยนามท่านลับหลังที่ได้มีมาถึงท่านเลขาธิการ ปปง. เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับที่มีการพิจารณาในชั้นสภาผู้แทนราษฎรสรุปได้ ๒ - ๓ ประการ แต่กระผมจะกล่าวถึงประการเดียวที่เป็นประการสำคัญที่สุดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติที่เราพิจารณากันอยู่ในขณะนี้ สรุปก็คือว่าความผิดมูลฐานที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ ๑๒ มูลฐานนั้น ถ้าตามมาตรฐานสากลจะต้องไม่มีเงื่อนไขหรือมีกรอบจำกัดใด ๆ ทั้งสิ้นถึงจะเป็นมาตรฐานสากล กระผมขออนุญาตอ่านสั้น ๆ โดยสรุปถึงความเห็นของนายกอร์ดอน ฮุค เลขาธิการทั่วไปเอพีจี ท่านพูดถึงมาตรา ๔ ที่เพิ่มเป็นวรรคสามของมาตรา ๓ ในร่างพระราชบัญญัติ ปปง. แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ ซึ่งในชั้นวาระที่ ๑ ของสภาผู้แทนราษฎรยังคงมีอยู่นะครับ ท่านเขียนว่าประการแรกและสำคัญ

ที่สุด ขีดเส้นใต้หลาย ๆ เส้นตรงคำว่า สำคัญที่สุด นะครับ ข้อความดังกล่าวก็คือข้อความที่กระผมแปรญัตติขอเอากลับคืนมา ท่านระบุว่าการมีเงื่อนไขเช่นนี้ไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดกฎหมายระหว่างประเทศตามอนุสัญญาองค์การสหประชาชาติ เพื่อต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งประเทศไทยลงนามเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๔๓ และซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานแฟทเอฟที่ประเทศไทยรับไว้เมื่อปี ๒๕๔๐ เมื่อเข้าเป็นสมาชิกของเอพีจี การจำกัดขอบเขตของความผิดมูลฐาน โดยการมีเงื่อนไขเช่นนี้ทำให้ความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายไทยถูกจำกัดขอบเขตไปด้วยอย่างร้ายแรง และพร้อมกันนั้นก็น่าจะเป็นการจำกัดความสามารถของประเทศไทยในการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการสืบสวนการฟอกเงินข้ามชาติ ข้อแนะนำของท่านกอร์ดอน ฮุค เลขาธิการทั่วไปเอพีจี ขีดเส้นใต้มาในต้นฉบับเดิมนะครับ ----------

สำนักงานเอพีจีขอแนะนำว่าประเทศไทยควรตัดเงื่อนไขดังกล่าวออกจากมาตรา ๔ มีความต่อท้ายไปว่า เราไม่สามารถให้ความเห็นที่แน่นอนได้ว่า ความผิดมูลฐานนี้สอดคล้องกับข้อกำหนดระหว่างประเทศหรือไม่ ทั้งนี้เพราะเราไม่สามารถวิเคราะห์โดยละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้บังคับกับความผิดเหล่านั้น ท่านประธานครับ ก็คือสรุปว่าการตัดวรรคสามของมาตรา ๓ ที่อยู่ในมาตรา ๔ ออกไปนั้น มี ๒ เหตุผล คือ เหตุผลภายในประเทศ ซึ่งเดี๋ยวทางกรรมาธิการเสียงข้างมากคงจะได้ชี้แจงต่อไป กับเหตุผลระหว่างประเทศ ท่านก็ต้องถามกรรมาธิการเสียงข้างมากว่า เหตุผลระหว่างประเทศเป็นหลักหรือเหตุผลภายในประเทศเป็นหลัก กระผมเชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่าเหตุผลระหว่างประเทศเป็นหลัก เพราะว่าแนวความคิดขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งก็ไม่ได้หมายความถึงเฉพาะแฟทเอฟ เอพีจีเท่านั้น แต่หมายถึงคณะมนตรีความมั่นคงของสหประชาชาตินั้นต้องการเขียนกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้นเปิดกว้างให้มากที่สุดสำหรับฐานความผิดที่เข้าข่ายที่จะตรวจสอบธุรกรรมทางการเงิน ไม่ต้องการให้มีข้อจำกัดใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้โดยเปิดให้เป็นดุลพินิจของฝ่ายบริหารของแต่ละประเทศ มาตรฐานของประเทศที่ระบอบประชาธิปไตยพัฒนาสมบูรณ์แล้วก็คงจะเป็นมาตรฐานหนึ่ง แต่แม้ว่าจะเป็นมาตรฐานหนึ่งก็ยังเป็นที่ถกเถียงกันในหมู่พี่น้องประชาชนของประเทศนั้น ๆ ว่าเขายอมสละสิทธิเสรีภาพออกไปเพื่อแลกกับความมั่นคงของชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อแลกกับความปลอดภัยที่จะถูกกระทำโดยองค์กรก่อการร้ายสมควรแล้วหรือ คุ้มกันแล้วหรือไม่ นั่นก็เป็นคำถามที่เกิดขึ้นในประเทศเหล่านั้น แต่คำถามที่เกิดขึ้นในประเทศไทยก็คือว่า ผมไม่ทราบว่าเกิดหรือเปล่า แต่ว่าน่าจะต้องเกิดในเวลาต่อไปก็คือว่า การใช้มาตรฐานที่ให้ดุลพินิจแก่เจ้าหน้าที่โดยปราศจากข้อจำกัดเลยนั้นในบริบทของสังคมไทยสมควรแล้วหรือไม่ ในประเด็นนี้ก็เห็นจะเป็นประเด็นที่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาจะต้องตัดสินใจ จะต้องให้คำตอบ เพราะจะมีผลครับ สมมุติว่าวันนี้เราผ่านร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินออกไป สมมุติว่าวันนี้หรืออย่างช้าวันพรุ่งนี้เราผ่านร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายออกไปผ่านกระบวนการปกติ ก็ไม่ได้แปลว่าองค์การระหว่างประเทศจะปลดรายชื่อประเทศไทยออกจากดาร์ค เกรย์ ลิสต์ ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ หากว่า

เนื้อหาสาระของร่างกฎหมายที่ออกไปนั้นขัดกับหลักมาตรฐานสากล ผมไม่ได้พูดว่าหลักมาตรฐานสากลนั้นถูกหรือผิด แต่อยากจะบอกว่ามาตรา ๔ ที่กระผมสงวนความเห็นไว้นี้ขัดกับหลักมาตรฐานสากล แต่ที่ผมจำเป็นต้องสงวนความเห็นไว้ เพราะผมต้องการนำสิ่งเหล่านี้มาพูดกับเพื่อนสมาชิกในที่ประชุมแห่งนี้ เพื่อที่จะต้องตัดสินใจร่วมกันว่าเราจะต้องเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลทุกกระเบียดนิ้วกับการคำนึงถึงบริบทของประเทศไทย ท่านประธานครับ จำเป็นที่จะต้องขออนุญาตท่านประธานกล่าวถึงเหตุการณ์ในวุฒิสภาไว้ด้วยว่า การที่องค์การระหว่างประเทศเข้ามาติดตามการทำงานของสภาผู้แทนราษฎรนั้น กระผมได้รับรู้มาระดับหนึ่งผ่านทางจดหมายที่ไม่ได้ปิดลับอะไร เพราะว่าเขาก็เข้ามาโดยเจตนาดี เขาก็ไม่ได้บีบบังคับอะไร เขาเพียงแต่บอกว่าถ้าคุณไม่ได้ร่างตามนี้โอกาสที่คุณจะถูกปลดออกก็ไม่มี มีแต่จะถูกจับใส่เข้าไปในบัญชีที่หนักหนาสาหัสขึ้นกว่าเดิม เขาไม่ได้ข่มขู่อะไรครับ ในชั้นวุฒิสภาเมื่อสัปดาห์ที่แล้วเลขาธิการทั่วไปเอพีจีคือท่านกอร์ดอน ฮุค ผู้นี้ก็ได้เข้ามากราบคารวะท่านประธานวุฒิสภา ----------

ท่านประธานวุฒิสภาก็ได้เรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการ ๓ – ๔ คณะที่เกี่ยวข้องเข้าไปรับฟังด้วย ท่านก็ยืนยันในความเห็นที่ว่ามีความปรารถนาดีต่อประเทศไทยแล้วต้องการที่จะให้ร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับผ่านออกมาใช้บังคับให้ถูกต้องตามมาตรฐานสากล คือท่านก็เจตนาดีนะครับ ท่านก็บอกว่าท่านก็ไม่ได้มาบีบบังคับอะไรก็เป็นอำนาจอธิปไตยของวุฒิสภา เพียงแต่ว่าถ้าวุฒิสภาแก้ไขให้ผิดเพี้ยนไปจากหลักมาตรฐานสากลก็อาจจะส่งผลกระทบต่อการพิจารณาถอดประเทศไทยออกจากดาร์ค เกรย์ ลิสต์ จากนั้นก็เป็นที่มาของกระบวนการที่ผู้ที่รักประเทศชาติทั้งหลาย ท่านประธานวุฒิสภา คณะกรรมาธิการซึ่งกระผมมีส่วนร่วมอยู่ด้วยก็ตัดสินใจที่จะพิจารณา อาจจะต้องเรียกว่าฟาสท์ แทร็ก (Fast track) รวดเร็วเป็นพิเศษ แต่ในความรวดเร็วนั้นก็ได้พยายามที่จะนำข้อความเห็นที่มีความแตกต่างเข้ามาสู่การตัดสินของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาทุกท่าน ณ ที่นี้และนี่ก็เป็นเหตุที่มาที่ทำให้คณะกรรมาธิการตัดสินใจที่จะเชิญที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการเงินแล้วก็เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงนี้ได้เข้ามาพร้อมที่จะตอบข้อสงสัยหากเพื่อนสมาชิกต้องการความชัดเจน ท่านประธานครับ ความเป็นจริงก็คือมาตรา ๔ ที่กระผมเสนอให้เพิ่มวรรคสามที่จะเป็นมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติ ปปง. แล้วก็ตัวความในวรรคสามที่กระผมสงวนความเห็นไว้รวมทั้งที่เพื่อนสมาชิกสงวนคำแปรญัตติไว้อันนี้คือสาระสำคัญที่สุดประการหนึ่งของร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับที่แฟทเอฟ เอพีจี แล้วก็องค์การระหว่างประเทศทั้งหลายจะนำไปพิจารณาตัดสินว่าร่างกฎหมายที่ประเทศไทยผ่านออกมานั้นเข้าข่ายมาตรฐานสากลหรือไม่ ก็บังเอิญที่ในอดีตไม่นานมานี้ก็มีบางประเทศที่ดำเนินการเขียนกฎหมายตามที่องค์การระหว่างประเทศต้องการให้เขียน แต่ว่าเมื่อเขียนไปแล้วเป็นการเขียนที่ขัดกับมาตรฐานสากลหรือไม่ตรงกับมาตรฐานสากล ประเทศนั้น ๆ ก็ไม่ได้รับการถอดออกจากบัญชีประเทศที่ถูกติดตามในการทำธุรกรรมทางการเงินอย่างเข้มข้น ซึ่งเรื่องนี้กระผมเชื่อว่ากรรมาธิการเสียงข้างมากจะได้ชี้แจงเมื่อถึงเวลาที่จะต้องชี้แจงต่อไป ท่านประธานครับ ปัญหาทั้งหมดนี้ก็คือปัญหาที่เพื่อนสมาชิกแล้วก็วุฒิสภาทั้งหมดจะต้องร่วมกันตัดสินใจว่าเราจะชั่งน้ำหนักอย่างไรระหว่างการดำเนินการ

ตามมาตรฐานสากล ซึ่งก็คือต้องตัดหรือว่าคงไว้ตามความเห็นของกรรมาธิการเสียงข้างมาก ก็คือไม่มีวรรคสามในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กับการที่เรามีความเห็นว่า ๑๒ ความผิดมูลฐานที่เพิ่มขึ้นมาใหม่นั้นถ้าปราศจากกรอบควบคุมเสียแล้วนี้ก็จะทำให้การบังคับใช้นี้กว้างขวางเกินเหตุ อันนี้เป็นเรื่องที่เพื่อนสมาชิกจะต้องตัดสินใจ อย่างไรก็ตามกระผมเองก็ขอให้ความเป็นธรรมต่อกรรมาธิการเสียงข้างมากว่าในชั้นสภาผู้แทนราษฎรเองก็ประสบกับปัญหาอย่างนี้ที่ต้องเลือกตัดสินใจเช่นกัน เพราะฉะนั้นจึงได้มีการแก้ไขความในมาตรา ๓ ในเรื่องเกี่ยวกับความผิดมูลฐานที่ได้เพิ่มเข้ามาใหม่ ๑๒ มูลฐานความผิด ซึ่งอาจจะไม่ปรากฏอยู่ในเอกสารที่เพื่อนสมาชิกมีอยู่นะครับ แต่เดิม ๑๒ มูลฐานความผิดในชั้นร่างของรัฐบาลเดิมนั้นก็จะมีความสั้นกระชับแล้วก็ไม่มีคำว่า “อันมีลักษณะเป็นการค้า อันมีลักษณะเป็นปกติธุระเพื่อการค้า อันมีลักษณะเป็นปกติธุระ” ต่อท้าย เพราะว่ามีความในวรรคสามกำกับอยู่ แต่เมื่อทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในชั้นกรรมาธิการนี้เขามีความจำใจและจำเป็นที่จะต้องลงมติอนุวัติให้เป็นไปตามหลักการสากลขององค์การระหว่างประเทศ ----------

เขาก็ได้ตัดวรรคสามออกไป แล้วก็มาเพิ่มข้อความเป็นตอนท้ายของในแต่ละฐานความผิด เป็นต้นว่า (๑๒) ก็เพิ่มคำว่า “อันมีลักษณะเป็นการค้า” เข้ามา (๑๓) ก็เพิ่มคำว่า “อันมีลักษณะเป็นการค้า” เข้ามา (๑๔) ก็เพิ่ม “อันมีลักษณะเป็นปกติธุระเพื่อการค้า” เข้ามา (๑๖) ก็เพิ่ม (๑๘) ก็เพิ่มคำว่า “อันมีลักษณะเป็นปกติธุระ” เข้ามา อันนี้ก็เห็นความพยายามในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรที่เขาก็จำเป็นที่จะต้องตัดสินใจเลือกระหว่างบริบทของประเทศไทยกับบริบทของสากล ทีนี้ก็มาถึงภาระอันหนักอึ้งที่สมาชิกวุฒิสภาจะต้องตัดสินใจนะครับ เพราะว่ากระผมจำเป็นที่จะต้องพูด แล้วก็พูดให้เป็นประเด็นใหญ่ไปเลยว่าผมเชื่อโดยบริสุทธิ์ใจว่า สาเหตุที่ไม่มีวรรคสาม ที่เราต้องการเอาคืนมานี้ ผมและกรรมาธิการเสียงข้างน้อยอีกบางท่าน แล้วก็เพื่อนสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติไว้ที่ต้องการเอาคืนมานี้นะครับ สาเหตุที่ไม่มีนี้ผมเชื่อว่าเป็นปัจจัยระหว่างประเทศ พูดอย่างเป็นธรรมจริง ๆ ก็เกิน ๗๐ เปอร์เซ็นต์ จะพูดว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ก็อาจจะมากไปนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเราคงจะต้องใช้เวลากันมากพอสมควรในมาตรานี้ ในชั้นนี้กระผมขอใช้เวลาแต่เพียงเท่านี้ แล้วก็ยินดีเปิดกว้างที่จะรับฟังความเห็นของกรรมาธิการเสียงข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านจะให้อะไรกับผมได้บ้างว่า ถ้าจะยืนตามกรรมาธิการเสียงข้างมากนี้จะมีหลักประกันอะไร หรือท่านคิดว่าจะเขียนข้อสังเกตใด ๆ ไว้เป็นสัญญาประชาคมที่จะทำให้มีความเชื่อมั่นได้ว่า การไม่มีกรอบกำกับมูลฐานความผิด ๑๒ มูลฐานที่เพิ่มเข้ามาใหม่นั้นจะทำให้เกิดความเป็นธรรมในบริบทของประเทศไทย ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ กลุ่มผู้ขอสงวนความเห็น ขอเพิ่มวรรคสาม มีท่านคำนูณ ท่านพลอากาศตรี เฉลิมชัย ท่านธวัช มีใครจะอภิปรายไหมครับ ท่านพลอากาศตรี เฉลิมชัยครับ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยหรือเปล่า เชิญครับ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม สมาชิกวุฒิสภาและกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ ผมคงใช้เวลาสภาไม่มาก ประเด็นหลัก ๆ ที่เป็นรายละเอียดนั้นท่านคำนูณ ขออภัยที่เอ่ยนาม ท่านได้พูดในรายละเอียดไป คิดว่า

ครบถ้วนพอสมควรแล้ว ผมมีประเด็นปลีกย่อยที่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังสมาชิก เพื่อขออนุญาตอธิบายและบรรยายความเข้าใจและความรู้สึกในฐานะที่เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย และได้มามีส่วนในการเป็นกรรมาธิการในชั้นนี้ของวุฒิสภาด้วยความหนักใจ ด้วยความจำเป็น ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า ด้วยความรีบด่วนของการพยายามที่จะให้ร่างกฎหมายฉบับนี้ผ่านออกมาให้เร็วที่สุด มีทั้งกรอบเรื่องของระยะเวลาและมีกรอบเรื่องของสารบัญญัติ เป็นความหนักใจที่ไม่เคยเป็นมาก่อน กราบเรียนครับว่ากฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญเป็นอย่างมาก กฎหมายลักษณะแบบนี้ถ้าในสมัยก่อนนะครับในสภาวะที่บ้านเมืองปกติ ไม่มีเรื่องของการค้าระหว่างประเทศมากมาย ออกกฎหมายแบบนี้มา ต้องขออนุญาตเชื่อได้เลยว่ารัฐบาลล้ม หรือไม่ก็ต้องถึงขั้นหลั่งน้ำตา หรือถึงขั้นกรีดเลือดก็ได้ กราบเรียนเลยครับ ผมได้อ่านประวัติศาสตร์ดูสมัยเซอร์ จอห์น เบาว์ริง ที่ทำสัญญาเบาว์ริงอันนั้นว่าหนักแล้ว แต่ผมคิดพิจารณาดูแล้ว อันนี้หนักยิ่งกว่า กฎหมายฟอกเงินมีมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ มีการแก้เล็ก ๆ น้อย ๆ เพิ่มเติมมูลฐานความผิดเข้าไป ๑ อย่าง ๒ อย่าง อย่างที่ ๑ เพิ่มว่าด้วยเรื่องการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ถ้าผมจำไม่ผิด แล้วก็เรื่องของการพนันเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ----------

๑๓ ปีของกฎหมายฟอกเงินเพิ่มมูลฐานความผิดไปอีก ๒ จาก ๗ บวก ๒ เป็น ๙ แต่ครั้งนี้ครั้งเดียวเราเพิ่มไปอีก ๑๒ มูลฐานความผิด เป็น ๑๒ มูลฐานความผิดที่อ่านกี่รอบ ๆ อ่านแล้วพิจารณาแล้วมีแต่ความสงสัย มีแต่ความกังขาว่า ท่านใช้อะไรเป็นตัวตัดสิน ท่านใช้ความรู้สึกหรือท่านใช้บรรยากาศการค้าระหว่างประเทศหรือใช้การพิจารณาว่าจะมีผลต่อความเสียหายต่อประเทศทางด้านเศรษฐกิจจากองค์การระหว่างประเทศ จะด้วยเหตุผลใดก็แล้วแต่ ผมแปรญัตติไว้ไม่ใช่แปรญัตติว่าเอาทับหลังคืนมา ผมแปรญัตติว่าขอวรรคสามคืนมา เราพิจารณามาตรา ๓ ไปนั้นมีความผิดมูลฐานเพิ่มเข้ามา ๑๒ อย่าง ท่านประธานครับ มาตรา ๔ วรรคสามเป็นหัวใจสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมพูดได้หลายครั้งและขีดเส้นใต้ได้หลายเส้นว่า <u>วรรคสามของมาตรา ๔ เป็นหัวใจสำคัญของพระราชบัญญัติแก้ไขฉบับนี้</u>กรอบการพิจารณา กรอบความคิดอะไรต่าง ๆ นั้น ร่างเดิมที่ทาง ปปง. หรือทางรัฐบาลส่งเข้ามานั้นมีวรรคสาม ถ้าอ่านมาตรา ๓ และมาตรา ๔ คู่กัน ถึงแม้จะไม่เห็นด้วยแต่มีความสบายใจในระดับหนึ่ง แต่ในชั้นสภาผู้แทนราษฎรตัดมาตรา ๔ วรรคสามออกไปความวิตกกังวล ความห่วงใยนี้มาอย่างเต็มที่ ท่านประธานครับ ความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ความผิดปลาซิวปลาสร้อย ความผิดที่ท่านขออนุญาตท่านผู้แทนจาก ปปง. ว่า คงไม่เกิดขึ้นเป็นดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ว่าเขาคงไม่เอาความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะมีกฎหมายอื่นที่จะไปเอาผิดได้อยู่แล้ว หรือเมื่อผ่านจากชั้นเจ้าหน้าที่ของ ปปง. แล้วยังไปผ่านชั้นของคณะกรรมการธุรกรรมอีก กฎหมายเขียนว่าอย่างนั้นครับ แต่ท่านจะเชื่อในความดี บริสุทธิ์ สุดซื่อของคณะกรรมการธุรกรรมได้อย่างไร เพราะในอดีตนั้นได้มีตัวอย่างมาแล้ว กฎหมายหลายฉบับเมื่อตอนร่าง เมื่อตอนคิด เมื่อตอนผ่านสภานั้น หรือแม้เมื่อออกเป็นพระราชกำหนดด้วยเจตนาความหวังดีแท้ ๆ แต่ไป ๆ มา ๆ กลายเป็นดาบที่มาเชือดฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย ฝ่ายที่อยู่ตรงกันข้าม ฝ่ายที่ไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาล มีตัวอย่างมาแล้ว คณะกรรมการธุรกรรมขออนุญาตท่านผู้แทนจาก ปปง. บอกว่ามาจากฝ่ายโน้น จากตุลาการ จากอัยการ จากศาล คำว่า มาจาก ไม่ใช่หมายความว่า เป็นชื่อที่เป็นคณะกรรมการตุลาการหรือว่าเป็นชื่อของคณะกรรมการอัยการ เป็นชื่อที่เขาเลือกส่งมา แล้วท่านจะเชื่อในความดีบริสุทธิ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ได้อย่างไร แม้กระทั่งคณะกรรมการ ปปง. ขออนุญาตกราบเรียน

ถ้าผิดท่านช่วยกรุณาแก้ด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้กรรมการ ปปง. และแม้กระทั่งกรรมการ ผมไม่แน่ใจนะครับ กรรมการธุรกรรมด้วยหรือไม่ต้องแจ้งบัญชีทรัพย์สิน มีผู้ใหญ่ที่มีคุณงามความดีหลายท่านปฏิเสธที่จะเข้ามาเป็นกรรมการ ปปง. แม้ปัจจุบันนี้ก็ทราบว่ามีกรรมการ ปปง. บางท่านทยอยลาออกไป ท่านเลขาธิการ ปปง. ช่วยกรุณาแก้ถ้าผมพูดผิดด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นการคิดในอนาคต เผื่อไว้ในอนาคตว่าอาจจะมีเหตุการณ์ที่เลวร้ายเกิดขึ้น ปลาซิวปลาสร้อยอาจจะถูกลงโทษ คณะกรรมการธุรกรรมที่เกิดขึ้นในอนาคตคงอาจจะไม่ใช่ดีเหมือนในสมัยนี้ เลขาธิการ ปปง. ในฐานะที่ท่านเป็นเลขานุการคณะกรรมการธุรกรรมอาจจะไม่ใช่ท่านนี้ ไม่ใช่ความดีแบบที่ท่านมีอยู่ เราไว้ใจในอนาคตไม่ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นกฎหมายที่จะผ่านไปจะต้องเป็นกฎหมายที่ได้ผ่านการกลั่นกรองมาแล้วอย่างดีที่สุด ไม่มีปัจจัยของตัวบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้อง ผมแปรญัตติในมาตรานี้ไว้ในชั้นกรรมาธิการ ทาง ปปง. ได้ชี้แจงว่าเพื่อตัดปัญหาเรื่องของการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ เพราะการที่เขียนไว้ให้ใช้หลัก ผมขออนุญาตกราบเรียนสรุป ๕ ประเด็น

๑. ประเด็นที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

๒. ประเด็นที่มีผลกระทบกับความมั่นคงของประเทศ

๓. ประเด็นที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

๔. ประเด็นที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ

๕. ประเด็นที่เป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญ หรือที่เป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม หรือมีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวกลาง

เจตนาดั้งเดิมของกฎหมายต้องการให้เป็นอย่างนั้นครับ แต่ในชั้นสภาผู้แทนราษฎร ท่านตัดออกไปทั้งวรรค ผมไม่อยากจะคิดในทางเลวร้ายว่ามีนายทุนหรือมีใคร หรือมีการเมือง หรือมีอะไรเข้ามาบีบ เชื่อว่ากฎหมายที่ผ่านมาท่านได้พิจารณากลั่นกรองมาแล้วอย่างดี แต่พอมาในชั้นการเมือง คือในชั้นสภาผู้แทนราษฎรท่านตัดออกไปทั้งวรรค เพราะฉะนั้นถ้าคิดด้วยเหตุผลทุกอย่างประกอบกันแล้ว ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ แล้วผมถามในชั้นกรรมาธิการ ท่านตอบผมก็ยังไม่ชัดเจน แผ่นซีดีที่เป็นการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ถ้าเราเปิดฟังในบ้าน โอ.เค. ไม่ใช่การค้า ถ้าเปิดในร้านคาราโอเกะ เปิดในห้างสรรพสินค้า เปิดในสถานบันเทิงต่าง ๆ เป็นซีดีก๊อปปี้ เป็นการค้าแน่ ๆ เปิดในร้านคาราโอเกะนี่เป็นปลาซิวปลาสร้อย ถามว่าผิดไหมครับ เป็นการค้าไหมครับ ด้วยดุลพินิจของผม ผมเชื่อว่าเป็นการค้า อะไหล่รถยนต์ที่ทำเลียนแบบซึ่งราคาถูกกว่าอะไหล่แท้ ผมเอารถเบนซ์ไปซ่อม ช่างเขาถามว่าจะเอาของแท้ไหม ราคา ๒๐,๐๐๐ บาท ถ้าเอาเลียนแบบประมาณ ๖,๐๐๐ บาท ผมเอา ๖,๐๐๐ บาท นี่เป็นการค้าไหม เป็นครับ วงจรคอมพิวเตอร์ทำเลียนแบบ ทำก๊อปปี้ในร้านซ่อมคอมพิวเตอร์เป็นการค้าไหมครับ เป็นครับแล้วผิดตามความผิดมูลฐาน ตามกฎหมาย ปปง. แก้ไขใหม่นี้ไหม ดุลพินิจของผมบอกว่าผิด เพราะฉะนั้นต่าง ๆ เหล่านี้เราไม่ต้องการให้ความผิดกระทบไปถึงปลาซิวปลาสร้อย เจตนาของกฎหมายนี้เพื่อต้องการให้มีผลถึงการค้าอันกระทบต่อความมั่นคง อันกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างมากมาย อันเป็นการค้าข้ามชาติ อันกระทบอะไรอีกเยอะแยะ ที่ผมได้กล่าวแล้ว เจตนากฎหมายเป็นแบบนั้นครับ ขออนุญาต แต่ท่าน ส.ว. คำนูณ ท่านได้กล่าวแล้วมีข้อพิจารณา ข้อเตือนใจจากผู้ใหญ่ขององค์การต่างประเทศที่ยื่นเอกสาร หรือกล่าวด้วยวาจาก็แล้วแต่มายังฝ่ายเรา อันนี้ล่ะครับเป็นปัญหาที่ผมจะต้องโยนคำถามนี้กลับไปให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติพิจารณาแล้ว เราจะให้เกิดเหตุการณ์กึ่ง ๆ เกือบ ๆ สิทธิเสรีภาพนอกอาณาเขตเกิดขึ้น หรือเราจะพิจารณาเอาเกียรติ เอาศักดิ์ศรี เอาความเป็นไทยของเรา

เข้าใช้ ดุลพินิจครั้งนี้จะเป็นดุลพินิจที่เป็นประวัติศาสตร์ แต่ผมก็เชื่อว่าถ้าทาง ปปง. ท่านสามารถใช้ข้อมูลที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ชัดเจน แจ่มชัดว่าการตัดมาตรา ๔ วรรคสามออกไปนั้นมีผลดีหรือมีผลเสียอย่างไร อาจจะเปลี่ยนความคิดของผมหรือท่านสมาชิกได้ ผมจึงฝากความหวังนี้ไว้ให้กับทางผู้แทน ปปง. ท่านช่วยกรุณาให้ชัดเจนเลย ฟันธงเลย ท่านใส่วรรคสาม มาตรา ๔ ไว้ในชั้นร่างมาเข้าสู่รัฐบาลและสภาผู้แทนราษฎรแล้วท่านตัดออกไปแสดงว่าต้องมีอะไร เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ไม่ใช่กฎหมายเล่น ๆ ท่านผ่านมามีทั้งวรรค ท่านแก้ไขเพียงบางคำ บางพยางค์นี้ผมพอยอมรับได้ แต่ท่านตัดออกไปทั้งวรรค ท่านต้องชี้แจงให้ชัดเจน ขอกราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมให้อภิปรายอีกกลุ่มนะครับ เพราะว่า ๒ กลุ่มเหมือนกันเพิ่มวรรคสาม แต่ว่ากลุ่มของท่านกอบกุลเพิ่มน้อยกว่า ตัวแทน ท่านวิชาญนะครับ

นายธวัช บวรวนิชยกูร (กรรมาธิการวิสามัญ) : ผมขออนุญาตครับ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย

ประธานวุฒิสภา : ยังไม่หมดอีกหรือครับ ให้กลุ่มนั้นเขาบ้างไหมท่านธวัช ให้กลุ่มท่านวิชาญหน่อยครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ ผมอยากให้ท่านประธานให้สิทธิแก่ทุกท่านได้พูดให้เต็มที่ และสุดท้ายเมื่อตัดสินผลจะเป็นอย่างไรกระผมยอมรับครับ แต่ผมเห็นว่ามาตรานี้คือหัวใจ มาตรานี้เป็นสิ่งที่อย่างที่ท่านพลอากาศตรี เฉลิมชัยกล่าวครับ จะบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ว่าเพื่อนสมาชิกจะตัดสินใจในบริบทของอะไร

ประธานวุฒิสภา : ก็คือผมจะให้ผู้ประสงค์นะครับ ถ้าเขาไม่ประสงค์ผมไปบังคับเขาพูดไม่ได้นะครับ ท่านธวัชครับ

นายธวัช บวรวนิชยกูร (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธวัช บวรวนิชยกูร สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผู้สงวนความเห็นนะครับ อันที่จริงผมก็เป็นคนหนึ่งซึ่งหากมีการแปรญัตติ ส่วนใหญ่ผมก็จะร่วมแปรญัตติ แต่ส่วนใหญ่ก็จะมีผู้อภิปรายแล้วผมก็จะไม่อภิปราย แต่สำหรับในมาตรานี้ผมมองเห็นเป็นความสำคัญและเป็นเรื่องจำเป็นที่ดูแล้วเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงที่พวกเราจะต้องมาร่วมกันช่วยกันคิดว่าเราเองเราจะตัดสินใจไปทางไหน อันที่จริงแล้วในมาตรา ๓ ใน ๑๒ มูลฐานความผิดที่เพิ่มขึ้นมา ผมเองดูแล้วในแต่ละมูลฐานความผิดที่เพิ่มขึ้นมาแล้วก็มีความเป็นห่วงอยู่แล้ว มีความเป็นห่วงเช่นเดียวกับที่ท่านได้มีความเป็นห่วงที่ได้อภิปรายไป แต่ผมเองผมก็ผ่อนปรนและยอมมองข้ามไป เพียงเพื่อว่าทำให้เราเองทำอย่างไรให้เป็นคนซึ่งสามารถอย่างน้อยแล้วทำให้องค์การระหว่างประเทศเห็นว่าเราพยายามที่จะเข้าสู่เงื่อนไขของเขาให้ได้มากที่สุด โดยมีเพียงมาตรา ๔ วรรคสามนี้เท่านั้นเองเป็นตัวกำกับ เพราะฉะนั้นแล้วมาตรา ๔ วรรคสามนี้หากท่านตัดออกไปแล้วจะทำให้ทุกมูลฐานความผิดที่เกิดขึ้นอาจจะเกิดขึ้นต่อใครก็ได้ที่จะต้องถูกเข้ากฎหมายฟอกเงิน ใครก็ตามครับ เพื่อนฝูงพี่น้องท่านหรืออะไรก็ตามเล็ก ๆ น้อย ๆ อาจจะเกิดขึ้นได้ ครานี้ผมเองผมก็เลยถามไปเช่นกันในชั้นของกรรมาธิการว่ามูลฐานความผิดเหล่านี้ทางกรรมาธิการเสียงข้างมากก็ได้ให้ความเห็นว่า ถ้าหากว่าเป็นความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ จะไปเข้ากฎหมายอาญาก็ตาม หรือไปเข้าคณะกรรมการก็ตาม หรือว่าจะไปเข้าผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ว่าจะจากศาลจากอัยการ หรือจากหน่วยงานอะไรต่าง ๆ ที่ท่านได้ตั้งขึ้นมาก็ตาม ฟังดูแล้วก็ดูดี แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าวันนี้เราจะเชื่อได้ขนาดไหนในองค์กรซึ่งจะต้องมีผู้ที่ปฏิบัติงานอีกตั้งมากมาย ซึ่งจะต้องเป็นคนทำสำนวนแสดงความเห็นไปเกี่ยวกับเรื่องนี้เรื่องนั้น โอกาสที่จะมีการกลั่นแกล้งเกิดขึ้นจะมีหรือไม่ ในชั้นระดับผู้ใหญ่อาจจะไม่มี ในกรณีเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่อาจจะมีการกลั่นแกล้งกันในระดับชั้นเด็ก ๆ แต่ในชั้นระดับผู้ใหญ่ ถ้าหากว่าการเมืองเปลี่ยนไปก็อาจจะมีโอกาสใช้อำนาจทางการเมืองไปกลั่นแกล้งทุกอย่างอาจจะเกิดขึ้นได้หมดจากสำนวนที่ทำ เพราะฉะนั้นตรงนี้มีอะไรเป็นหลักประกันให้กับพวกเรา วันหน้ากฎหมายฉบับนี้ถ้าผ่านไปแล้วนั่นหมายความว่ามีการใช้ไปตลอดชั่วชีวิตเรา ทุกคนมีโอกาสที่จะถูก

กลั่นแกล้งได้หรือไม่ ใครที่จะมาเป็นผู้บริหารประเทศอีกหรือเป็นผู้บริหารองค์กร คนเหล่านั้นเป็นอย่างไร เราจะเชื่อถือหรือเราจะมั่นใจเขาได้อย่างไร เพราะฉะนั้น ตรงนี้แหละเป็นสิ่งซึ่งผมเองผมคิดว่ากรอบของความผิดตรงนี้ซึ่งอยู่ในวรรคสามของมาตรา ๔ จะเป็นส่วนกำกับที่สำคัญที่สุดที่ผมเองผมเห็นว่าจะต้องให้ความสำคัญและควรจะต้องเติมใส่เข้าไปเหมือนเช่นที่ทางรัฐบาลได้เคยเสนอมาก่อนที่จะถูกตัดในวาระชั้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร จึงฝากให้ทุกท่านได้ช่วยกรุณาพิจารณาด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ตวง เชิญครับ

นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมหารือท่านประธานก่อนครับ ก็คือเมื่อสักครู่นี้ท่านประธานเรียกท่านวิชาญ ซึ่งความจริงท่านวิชาญต้องทีหลังผมกับท่านสุมล ถ้าท่านประธานจะเรียงลำดับหรือแล้วแต่ท่านจะพิจารณาให้พูดครับ ให้พูดผมจะพูดเลยครับ

ประธานวุฒิสภา : คือท่านอาจารย์ตวงครับ คือผมดูว่ากลุ่มท่านนี้จะมีใครพูดอีกไหม

นายตวง อันทะไชย : ผมไม่ได้แปรญัตติเป็นกลุ่มนะครับ ผมแปรญัตติของผมเองคนเดียวครับ แต่ไปตรงกันเฉย ๆ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็ตรงกับท่านคำนูณใช่ไหมครับ

นายตวง อันทะไชย : คนละเหตุผลกับท่านคำนูณ คนละอย่างกันเลยครับ

ประธานวุฒิสภา : คนละอย่างหรือ

นายตวง อันทะไชย : แต่ผมแปรญัตติของผมเอง แต่ตรงกันเฉย ๆ ครับ

ประธานวุฒิสภา : อย่างนั้นเดี๋ยวให้ท่านวิชาญก่อน

นายตวง อันทะไชย : ผมหารือท่านประธานว่าท่านแปรญัตติทีหลังผม ถ้าเรียงลำดับผมจะต้องพูดก่อน

ประธานวุฒิสภา : ได้ครับ ผมก็นึกว่าท่านอยู่ในกลุ่มเดียว เพราะเห็นว่าแปรญัตติแล้ว ดูแล้วว่าข้อความอยู่ในกลุ่มเดียว

นายตวง อันทะไชย : ท่านประธานจะให้ผมพูดก่อนไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : ได้ครับ นิมนต์ครับ

นายตวง อันทะไชย : ประท้วงท่านประธานครับ ไม่ใช่ผมครับ

ประธานวุฒิสภา : ทำไมครับ อาจารย์สุมลจะพูดก่อนนะครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : ดิฉันลำดับก่อนท่านตวงนะคะ

ประธานวุฒิสภา : ก็ไม่เป็นอะไรครับ

นายตวง อันทะไชย : ได้ครับ ผมทีหลังท่านสุมลก็ได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ได้ครับ ไม่มีปัญหา อาจารย์ทั้งคู่ครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี จริง ๆ ดิฉันจะพูดนิดเดียว กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ท่านเรียกไปเถอะตามรายชื่อนี้ที่จริงต่างคนต่างแปรญัตติ แต่ว่าเป็นมาตราเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงว่ามาตรา ๔ วรรคสามมีความสำคัญมาก เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกทั้งหลายจึงได้พร้อมใจกันในการแปรญัตติว่าต้องคงไว้ เหตุไฉนจึงไปตัดออกวรรคสาม ดิฉันอยากจะบอกว่าการที่พวกเราสมาชิกวุฒิสภาได้ขอให้เพิ่มวรรคสามขึ้นมานั้นได้เล็งเห็นแล้วว่ามีความสำคัญ ดิฉันได้อภิปรายไปแล้วในขั้นรับหลักการวาระที่ ๑ ว่าทำไมจึงไปตัดวรรคสามนี้ ด้วยเหตุผลที่ว่าในวรรคสามเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นชัดเจนว่าอะไรที่เป็นกรอบของความผิดที่ชัดเจนว่า อะไรที่เป็นความผิดทางอาชญากรรมร้ายแรง เป็นความผิดของผู้ที่กระทำความผิดรายใหญ่ที่มีความสำคัญความซับซ้อนและเกี่ยวพันกับการทำธุรกรรมหรือเอกสารทางการเงิน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องใส่วรรคนี้เข้าไป แล้วดิฉันก็เชื่อว่าด้วยกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทยเรานี้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ นั้นได้เล็งเห็นความสำคัญของเรื่องนี้แล้วแม้เราจะมีกฎหมายที่ในคณะกรรมาธิการชุดนี้คิดว่าร้ายแรงเกินไป สากลรับไม่ได้ ดิฉันเห็นว่าอาชญากรรมที่เป็นการก่อการร้าย การป้องกันการฟอกเงินทั้งหลายนี้ยังเกิดขึ้นอยู่อย่างสม่ำเสมอ แม้กฎหมายจะแรงขนาดนั้น อย่างที่เรามีมาแล้ว แล้วถ้าเราทำกฎหมายที่เห็นแก่ว่าสากลเขาไม่ทำอะไรที่รุนแรงอย่างนี้ แล้วท่านคิดว่าจะป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างนั้นหรือ ดิฉันไม่เชื่อแน่นอน ดิฉันเชื่อว่าการที่เราจะแก้ไขกฎหมายนั้นต้องทำให้กฎหมายนั้นสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีผลมากกว่าที่จะทำให้กฎหมายนั้นอ่อนลงไปเพื่อเห็นแก่ประเทศอื่นหรือสากลอะไรก็แล้วแต่ แต่การบังคับใช้ในบ้านเราเองยังใช้ไม่ได้ผลอะไรทำนองนั้น เพราะฉะนั้นดิฉันก็ขอยืนยันที่จะคงร่างการสงวนคำแปรญัตติอันนี้ไว้ ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ตวงครับ ถึงคิวแล้วครับ

นายตวง อันทะไชย : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ถ้านับจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นต้นมานี้ มาถึงวิกฤติเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ เราไปเข้าตามความตกลง

ของไอเอ็มเอฟ (IMF) วันนั้นแทบจะเรียกได้ว่าเราสิ้นหมดต้องทำตามที่องค์การระหว่างประเทศสั่งหมด แล้ววันนี้อีกวันหนึ่งท่านประธานครับ ท่านประธานอยู่ในสภามาไม่น้อยไปกว่าผม เป็นวันที่ผมเสียใจและเศร้าใจมากที่สุด กรรมาธิการได้รายงานต่อสภา ซึ่งจะต้องจารึกเอาไว้เป็นประวัติศาสตร์ว่า องค์การระหว่างประเทศส่งเลขาธิการเข้ามาควบคุมกำกับรัฐสภาไทยให้เขียนกฎหมายตามมติ เศร้าใจมากท่านประธานครับ เศร้าใจที่สภาแห่งนี้ไม่มีอำนาจในการปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของคนไทย ต่อให้เขียนกฎหมายอย่างไร ท่านประธานครับ ไม่มีทางจะถูกปลดล็อก (Lock) ออกจากบัญชีดำ หรือบัญชีเทา บัญชีอะไรก็ตามขององค์การระหว่างประเทศ ยิ่งมาเขียนกฎหมายเอาไว้แบบนี้ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านประธานครับ หัวใจอยู่ที่นี่แหละครับ

ประธานวุฒิสภา : เดี๋ยวอาจารย์ตวงพูดเต็ม ๆ คำซิว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้คืออะไรครับ

นายตวง อันทะไชย : ท่านประธานครับ ผมทำการบ้านมานะครับ ผมแปรญัตติมาครับ

ประธานวุฒิสภา : เห็นมีมาตรา ๔ ทั้ง ๒ กฎหมาย

นายตวง อันทะไชย : ผมแปรญัตติมาตรา ๔ ครับ แต่ผูกพันกับมาตรา ๓ ผมทำการบ้าน ผมไม่เพี้ยน ท่านประธานครับ ระดับตวง อันทะไชย ไม่เพี้ยน ท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ดีมากอาจารย์ตวง

นายตวง อันทะไชย : ทำการบ้านมาอย่างดีครับ ผมเล่าให้ท่านฟังเพื่อให้เห็นปรัชญาที่มาของมัน

ประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นต่อไปอาจารย์ครับ

นายตวง อันทะไชย : ผมขอต่อท่านประธานครับ มาตรา ๔ นี้คือหัวใจสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตราอื่นมิใยพูดถึงครับ เพราะมาตรา ๔ นี้คือเครื่องมือที่จะไปละเมิดประชาชน ----------

ถ้าไม่เขียนกำกับเอาไว้ในมาตรา ๔ ก็จะใช้อำนาจตามมาตรา ๓ นั้นละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เพราะใช้ดุลยพินิจเพื่อจะทำให้เกิดการใช้ดุลยพินิจในการทุจริตคอร์รัปชั่นละเมิด รังแกอำนาจของฝ่ายการเมืองตรงกันข้าม ท่านประธานลองดูครับ ผมต้องอธิบายมาตรา ๓ เพื่อเชื่อมโยงกับมาตรา ๔ ที่ผมพูดอย่างนี้ก็คือว่า เพราะมาตรา ๓ เขียนกำกวมเอาไว้ แม้จะแก้ไขใน (๑๓) (๑๕) ก็ตามท่านประธานครับ ไม่พอ ยังคงใช้อำนาจของเจ้าพนักงานในการใช้ดุลยพินิจในการละเมิดสิทธิประชาชนได้อยู่แล้ว ต้องเขียนเพิ่มเติมในมาตรา ๔ เพื่อควบคุม กำกับให้ใช้ดุลยพินิจ ควบคุมอย่างไรท่านประธาน ประกอบไปด้วย

ประการที่ ๑ เป็นกรอบในการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้ดุลยพินิจเกินนี้ไม่ได้ เช่น การกระทำใน (๔) จนถึง (๒๐) ผมจะไม่เอ่ย โดยเฉพาะ (๑๕) ที่สภาแห่งนี้ได้แก้ไขและเป็นประวัติศาสตร์ไปแล้ว จะต้องมีลักษณะที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน แทบไม่ต้องตีความท่านประธานครับ ถ้าไปเก็บเห็ดเอาไปขาย เก็บหน่อไม้ไปขาย ชาวบ้านที่อยู่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ สิทธิชุมชนในมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ นั้น ไม่อาจจะใช้มาตรานี้ไปบังคับได้ ถ้าไม่มีอันนี้จะขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ เพราะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน

ประการที่ ๒ ที่พวกผมเพิ่มเข้าไปตรงกัน ผมไม่ได้นัดหมายท่านประธานครับ ท่านประธานดูตอนท้ายครับ ให้กำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดในกฎกระทรวง แปลว่าอะไรท่านประธานครับ แปลว่าพอมีกรอบแนวคิดมีกรอบในการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ว่า ถ้าคุณจะกล่าวหาตาม (๔) จนถึง (๒๐) นั้นต้องใช้กรอบต่อไปนี้ ถ้าไม่เข้ากรอบต่อไปนี้ทำไม่ได้ ก็ไปเขียนไว้ตอนท้ายว่า การกำหนดลักษณะของความผิดนั้นจะต้องไปเขียนไว้ในกฎกระทรวง ก็คือไปเขียนกฎในการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ รูปแบบ ขั้นตอน ลักษณะความผิด องค์ประกอบความผิดให้ชัดลงไป แปลว่าดุลยพินิจที่สภาห่วงใยว่าจะไปใช้อำนาจกลั่นแกล้งกันนั้นยากขึ้น ดุลยพินิจในการที่จะไปใช้ช่องทางนั้นละเมิดสิทธิประชาชนยากขึ้น ดุลยพินิจในการที่จะไปต่อรองเรียกรับผลประโยชน์เพื่อเกิดการทุจริตคอร์รัปชั่นยากขึ้น ผมจึงได้แปรญัตติเพื่อเพิ่มเข้ามาประการสำคัญท่านประธานครับ ถ้าไม่เขียนอย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานนี้แหละครับ

ที่สุดกฎหมายฉบับนี้นอกจากจะเป็นกฎหมายที่จะต้องทำตามองค์การระหว่างประเทศที่เขาใช้ภาษาทางการพูดว่ามากราบคารวะรัฐสภาไทย ไม่ได้มากดดัน แต่ถ้าไม่เขียนตามนี้ ไม่อนุมัติ ก็จะเป็นกฎหมายที่จะนำไปสู่การละเมิดสิทธิประชาชนมากที่สุด เป็นกฎหมายที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้ดุลยพินิจของตัวเองมากที่สุด แล้วเป็นกฎหมายที่จะต้องมาละเมิดสิทธิของประชาชนที่ทำมาหากินปกติทั่วไป ท่านประธานดูลักษณะมูลฐานความผิดถึง (๒๐) ท่านประธานจะพบว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ลักขโมยครั้งเดียวก็สามารถตีความว่าเป็นความผิดฐานฟอกทรัพย์ได้ สภาจะออกกฎหมายอย่างนี้ไม่ได้ท่านประธานครับ ผมจึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมาธิการ เรียกร้องว่าได้โปรดพิจารณาทบทวน ถ้าท่านบริสุทธิ์ใจจริงก็เอาวรรคเดิมที่เขาเขียนเอาไว้กลับคืนมา คือกรอบแนวคิด ถ้าไม่มีกรอบพวกนี้ท่านใช้ดุลยพินิจได้ง่าย ท่านไม่ต้องมาบอกว่าพอกระทำความผิดตามมาตรา ๓ (๑๕) เรียบร้อย ไม่ได้จบเลย ต้องไปผ่านคณะกรรมการธุรกรรมของท่าน ชาวบ้านท่านประธานครับ ท่านประธานบ้านผมกับบ้านท่านประธานไม่ต่างกันหรอกครับ ไปอยู่ในป่าโดน ปปง. กล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงิน ไปหาคณะกรรมการธุรกรรมตายแล้วครับท่านประธานครับ ยังไม่ได้ตัดสินนะครับ ตายแล้ว ทำมาหากินไม่ได้ เขาเรียกว่าตายทั้ง ๆ ที่มีชีวิตอยู่ ประกอบอาชีพไม่ได้ ประเด็นอยู่ตรงนี้ พี่น้องของท่านประธานคณะกรรมาธิการที่จังหวัดภาคใต้ทำยางเป็นอาชีพ ท่านประธานไปดูองค์ประกอบความผิดใน (๑๕) ท่านประธานจะพบว่าผิดหมดทั้งภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคใต้บ้านผม ไม่มีทางเป็นอื่น ----------

เพราะเข้าไปครอบครอง ยึดถือ แสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบอยู่แล้ว แล้วไปกระทำการอันมีลักษณะเป็นการค้า ก็คือไปปลูกยาง ไม่ชอบแล้ว เป็นที่ สทก. เป็นที่ มทพ. เป็นที่ ส.ค. ๑ ท่านประธานครับ ไม่ชอบแล้วครับ เอาเห็ดมาขายกระทำความผิดครับ กรอบที่ผมแปรญัตตินี้เพื่อเป็นกรอบในการควบคุมการใช้ดุลยพินิจ เพื่อกำหนดเป็นกติกาและกฎในการออกระเบียบ

สุดท้ายท่านประธานครับ ผมก็กราบวิงวอนผ่านท่านประธานไปยังกรรมาธิการว่าท่านจะเขียนกฎหมายไปกับองค์การระหว่างประเทศ ท่านจะเลือกอย่างไร ท่านจะอธิบายอย่างไรผมไม่ติดใจ จะเขียนอย่างไรก็ตามได้โปรดคำนึงถึงรัฐไทย อิสรภาพของคนไทย สิทธิเสรีภาพของประเทศไทยที่ยังคงมีอยู่ ท่านจะมีความสง่างามอย่างไรที่จะไปบอกองค์การระหว่างประเทศว่า ฉันได้ออกกฎหมายมาแล้ว ที่ท่านธานีใช้คำว่า “ยิ้มแย้มแจ่มใสอย่างภาคภูมิใจบนซากกระดูกและคราบน้ำตาของพี่น้องประชาชน” ท่านภูมิใจได้อย่างไร ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านพิเชต เชิญครับ

นายพิเชต สุนทรพิพิธ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายพิเชต สุนทรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ สั้น ๆ เพื่อไม่ให้เสียเวลาที่ประชุม มาตรา ๔ วรรคสามสำคัญมาก เพราะจะไปกำกับมาตรา ๓ ให้มีความชัดเจน สำหรับเหตุผลและแง่มุมที่ขออภิปรายเพิ่มเข้ามานั้น ท่านผู้อภิปรายก่อน ๆ หน้าก็ได้ชี้แจงแล้วทุกแง่ทุกมุม พูดไปอีกก็ซ้ำ ดังนั้นผมอยากจะขอฟังคำชี้แจงจากทาง ปปง. ถึงเหตุผลที่แท้จริงที่ตัดวรรคสามนี้ออกว่ามีเหตุผล มีแรงกดดันมาอย่างไร เพื่อที่วุฒิสภาจะได้เข้าใจและสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุพจน์ เลียดประถม เชิญครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด มาถึงตรงนี้แล้วกรรมาธิการคงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เมื่อสักครู่เมื่อมีการแพ้มติในมาตรา ๓ (๑๓) กับ (๑๕) ก็เป็นประเด็นเกี่ยวเนื่องกับที่ผมเองได้ขอแปรญัตติไว้ในมาตรา ๔ วรรคสาม เป็นประเด็นที่เกี่ยวเนื่องกันก็ต้องเรียนว่าถึงตอนนี้แล้วทางกรรมาธิการคงต้องชี้แจงความจำเป็น ข้อเท็จจริง เรากำลัง

พิจารณากฎหมายอยู่ในพื้นฐานของการเคารพสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนที่รับรองไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กับข้อสัญญา อนุสัญญาที่เราเป็นภาคีระหว่างประเทศ ผมเชื่อว่ากรรมาธิการมีคำตอบหลายคำตอบที่อยากจะอภิปรายในสภาแห่งนี้เพื่อได้ชี้แจงว่ามีเหตุผลและความจำเป็นอะไร ผมเองมีประเด็นเพิ่มเติมที่อยากจะขอนำเรียนต่อท่านประธาน ซึ่งเพื่อน ๆ ยังไม่ได้อภิปรายลงไปในรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุผลที่ผมต้องขอเพิ่มในวรรคสามของมาตรา ๔ นี้ ซึ่งผมเห็นว่าถ้าเราเพิ่มวรรคสามของมาตรา ๔ นี้ ความจำเป็นต่าง ๆ ในมาตรา ๓ เมื่อสักครู่นี้ก็จะลดลงไป

ประการแรกใน (๑๕) ที่ผมขอแปรญัตติเพิ่มเติมในมาตรา ๔ วรรคสาม ซึ่งก็ต้องเรียนต่อท่านประธานว่า จริง ๆ การขอแปรญัตติในมาตรา ๔ วรรคสามนี้เพิ่มเติมไปถึงกฎหมายเก่า อย่างน้อย ๔ อนุมาตรา ในเรื่องของความผิดมูลฐานที่เราแปรญัตติกัน แล้วก็ของใหม่อีก ในความผิดมูลฐานเพิ่มเติมเข้ามา ก็จะเห็นว่าในคำแปรญัตติของผมเองมีการแปรญัตติเพิ่มเติมไว้ในความผิดมูลฐานตาม (๔) (๕) (๗) (๘) ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เดิม รวมกับความผิดมูลฐานตั้งแต่ (๑๐) จนถึง (๒๐) ----------

ประเด็นที่ผมจะชี้แจงต่อท่านประธานก็คือ ใน (๑๕) ซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีลักษณะเป็นการค้า ต้องเรียนต่อท่านประธานว่า เรื่องนี้หมิ่นเหม่อย่างยิ่ง ผมเองเคยได้ชี้แจงต่อทางกรรมาธิการไปแล้วครั้งหนึ่ง ที่ผมขอแปรญัตติเป็นเจตนารมณ์ที่อยากให้กฎหมายฉบับนี้กระทบกระเทือนกับสิทธิเสรีภาพพี่น้องประชาชนให้น้อยที่สุด แต่อย่างไรก็แล้วแต่ก็ต้องผ่านมาตรฐานขององค์การระหว่างประเทศที่เราเป็นภาคีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นแฟทเอฟหรือเอพีจี ใน (๑๕) นี้ต้องเรียนว่า เรามีพี่น้องประชาชนที่อยู่ในต่างจังหวัดอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งหลายท่านได้อภิปรายไป ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มพี่น้องชาติพันธุ์ต่าง ๆ กลุ่มพี่น้องชาวเลที่ได้มายื่นหนังสือร้องเรียนต่อท่านประธานว่า เขาได้ทำมาหากินอยู่ในพื้นที่ที่มีมติ ครม. รองรับชัดเจน มติ ครม. เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ เมื่อวันจันทร์ที่แล้วได้มายื่นหนังสือร้องเรียนต่อท่านประธานว่า พวกเขาเหล่านั้นถูกจับกุม ถ้าเราบัญญัติกฎหมายตัวร่างบัญญัติฉบับนี้ ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมอันมีลักษณะเป็นการค้า ก็ต้องเรียนต่อผู้แทนทาง ปปง. ว่าหมิ่นเหม่อย่างยิ่งครับ เมื่อทุกวันนี้เขาทำมาหากินอยู่ในพื้นที่ที่ผิดกฎหมาย มีมติคณะรัฐมนตรีรองรับ ทุกวันนี้เขาถูกจับกุมอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเขาถูกจับกุมและถูกดำเนินคดีก็จะเป็นปัญหาอย่างยิ่งว่า เมื่อเข้ากฎหมายฟอกเงิน นี่ยังไม่รวมถึงกลุ่มพี่น้องชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่เพื่อน ๆ สมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว

ประการต่อมาใน (๑๘) มาตรา ๓ ความผิดลักษณะยักยอกตามร่างเดิมไม่มีครับ ของสภาผู้แทนราษฎร เราเพิ่มเติมเข้ามา ตามร่างเดิมจริง ๆ ไม่มีนะครับ เมื่อกฎหมายผ่านสภาผู้แทนราษฎรมานี้ มีความผิดลักษณะอันเป็นยักยอกเข้ามาเพิ่มเติมใน (๑๘) ด้วย ที่ทำเป็นปกติธุระก็จะเข้าความผิดมูลฐาน

ในอนุมาตราสุดท้ายที่ผมจะขออภิปรายคือ (๒๐) เกี่ยวกับเรื่องลักษณะที่ไม่เป็นธรรมที่ท่านบัญญัติไว้ตามร่างนี้ “ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์” เรื่องนี้ต้องเรียนต่อท่านประธานว่าเราออกกฎหมายมากไปกว่าข้อบัญญัติของประเภทความผิดที่กำหนดนี้ได้เขียนไว้ว่า ความผิดที่จะเป็นความผิดมูลฐานท่านประธาน

จะเข้าความผิดมูลฐานเมื่อเป็นการใช้ข้อมูลภายในซื้อขายหุ้นและการปั่นหุ้น จะเป็นความผิดที่กำหนด อันนี้เท่านั้นเองนะครับ แต่ถ้าเราเขียนบัญญัติไว้ใน (๒๐) ว่า “เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์” ต้องเรียนว่าถ้าเราไปเปิดกฎหมายหลักทรัพย์ดู ซึ่งอยู่ในหมวดที่ว่าการกระทำอันไม่ธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จะมีความผิดอื่น ๆ นอกเหนือจากประเภทความผิดที่กำหนดของแฟทเอฟ แฟทเอฟกำหนดไว้เพียงแต่ว่าเป็นลักษณะของการใช้ข้อมูลภายในซื้อขายหุ้นและการปั่นหุ้น ซึ่งตัวพระราชบัญญัตินี้ การกระทำอันไม่เป็นธรรม การบอกข่าวอันเป็นเท็จก็เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม ถ้าท่านไปดูตัวพระราชบัญญัติ คือใน (๒๐) ท่านเขียนกว้างมากครับ กว้างมากกว่าความผิดประเภทที่มีการกำหนดไว้ ก็ต้องเรียนต่อท่านประธานว่าลักษณะกฎหมายถ้าท่านเขียนไว้กว้าง ๆ อย่างนี้ แล้วท่านแพ้ในการลงมติในอนุมาตราอื่น ๆ ไว้แล้ว ไม่เป็นผลดีกับทางกรรมาธิการ ท้ายที่สุดเรื่องสิทธิต่าง ๆ เรื่องสิทธิชุมชน สิทธิตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเมื่อสักครู่ก็มีการแปรญัตติและทางกรรมาธิการก็แพ้มติไป ก็เรียนว่าเป็นเรื่องใหม่ สิทธิมนุษยชนตอนนี้มีการพัฒนาไปเยอะ ----------

มีการพัฒนาไปถึงเรื่องสิทธิของการพัฒนา เรื่องสิทธิของชุมชน เพราะฉะนั้นก็ฝากทางกรรมาธิการว่าอยากให้ทางกรรมาธิการพิจารณาให้รอบคอบในสิ่งเหล่านี้ ในอนุมาตราต่าง ๆ ที่ท่านเขียนไว้ว่าถ้ากระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมแล้ว อันมีลักษณะเป็นการค้า เป็นการกระทำความผิด เป็นเรื่องที่หมิ่นเหม่ในการออกกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญเป็นอย่างยิ่ง ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสิริวัฒน์ครับ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะที่เป็นผู้แปรญัตติ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าผมแปรญัตติจำนวนไม่มากนักในมาตรา ๔ แล้วก็มีมาตรา ๕ อีกเล็กน้อย ซึ่งมาตรา ๕ นั้นเข้าใจว่าก็คงจะไม่ติดใจ แต่ในมาตรา ๔ ผมขออนุญาตได้อภิปรายเพียงสั้น ๆ ด้วยเหตุที่อยากจะประหยัดเวลาของสภา แล้วก็ได้มีหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว ประเด็นของผมก็คือว่าผมถึงแม้ว่าจะเห็นด้วยตั้งแต่ในวาระที่ ๑ ในการที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขในพระราชบัญญัติฉบับนี้ และก็เข้าใจคนที่ผลักดัน แต่อย่างไรก็ตาม ท่านประธานผมอยากเรียนว่าผมมีความห่วงใยในเรื่องของความกว้างขวางมากเกินไปของตัวกฎหมายที่ระบุความผิดมูลฐานตามอนุมาตราต่าง ๆ ดังนั้นแปรญัตติเข้ามาเพื่อต้องการที่จะทำให้มีลักษณะที่ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของผู้กระทำความผิดก็ตาม ลักษณะหรือขนาดของการกระทำความผิดก็ตาม แล้วก็ผลกระทบจากการกระทำความผิดก็ตามจะต้องมีลักษณะที่เป็นพิเศษ ไม่ใช่เหมือนกับกฎหมายพื้นฐานที่มีอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือพระราชบัญญัติต่าง ๆ ซึ่งก็มีความผิดอาญาอยู่ด้วย ซึ่งมีหลายฉบับมาก ดังนั้นหัวใจของการแปรญัตติก็คือต้องการที่จะมีการจำกัดเพียงบางระดับเพื่อให้ไม่กระทบต่อคนเล็กคนน้อยมากเกินไป หรือไม่ให้กฎหมายอันนี้ถึงที่สุดแล้ววันข้างหน้าอาจจะเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากเกินไป เพราะเราก็ไม่รู้ว่าบุคคลที่จะเข้ามาทำหน้าที่ใน ปปง. นั้นจะเป็นใคร แล้วก็จะมีลักษณะเป็นเช่นไร ไม่มีการประกันได้ ณ ขณะนี้ผมไม่มีการตั้งคำถามเรื่องบุคคล แต่ในอนาคตนั้นเราไม่ได้ฝากความหวังไว้กับบุคคล เราก็ต้องมาดูเรื่องกฎกติกาหรือตัวกฎหมายที่เราจะได้ตราขึ้นว่า

จะต้องไม่ให้มากเกินไป ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลประการหลักครับ ท่านประธานที่ผมจำเป็นที่จะต้องขอแปรญัตติในมาตรานี้ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : ท่านธานีครับ

นายธานี อ่อนละเอียด : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายธานี อ่อนละเอียด สมาชิกวุฒิสภา จะขอกราบเรียนต่อท่านประธานวุฒิสภาว่าที่กระผมกับท่านสุรจิตขอแปรญัตติในมาตรา ๔ โดยเพิ่มวรรคสามเข้าไป ก็สืบเนื่องจากผมจะขออธิบายสั้น ๆ ที่ไม่ตรงกับประเด็นที่ผู้อื่นได้ชี้แจงไป ก็คือว่าในมาตรา ๔ วรรคสาม ซึ่ง ครม. ได้เสนอมาในเบื้องต้นและโดนตัดไปในชั้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ผมเข้าไปชี้แจงในกรรมาธิการ ได้รับคำตอบว่าการบัญญัติมาตรา ๔ วรรคสามไว้อาจจะขัดต่ออนุสัญญาที่ทำไว้ระหว่างไทยกับสหประชาชาติ และอาจจะขัดต่อ พ.ร.บ. สนับสนุนทางด้านการเงิน กระผมเองขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานวุฒิสภาว่า คำกล่าวอ้างซึ่งกล่าวอ้างจากตัวแทนกรรมาธิการจาก ปปง. นั้นเป็นแต่เพียงคำพูด ไม่มีลายลักษณ์อักษรยืนยัน หรือมีอนุสัญญาที่ไทยทำกับสหประชาชาติ หรือข้อตกลงที่เป็นภาษาอังกฤษแล้วแปลมาเป็นภาษาไทยให้เราได้สบายใจว่ามีข้อตกลงเช่นนั้นหรือไม่ การที่มาพูดลอย ๆ แล้วทำให้เราจะต้องตัดเอาข้อความในวรรคสาม ----------

ซึ่งเป็นมาตราที่สำคัญอย่างยิ่งเป็นหัวใจก็คือว่า เป็นมาตราที่กรองไม่เอาปลาซิวปลาสร้อย เปรียบเสมือนหนึ่งว่า เป็นอวนตาห่าง ไม่ใช่เป็นอวนตาถี่ แม้กระทั่งปลาเล็กปลาน้อย ก็ติดร่างแหมาหมดเข้า พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่กำลังพิจารณาอยู่นี้หมด การที่บัญญัติไว้ในวรรคสามนี้เป็นการที่จะกลั่นกรองเอาเฉพาะรายใหญ่และมีความสลับซับซ้อน แต่ด้วยคำตอบหรือคำชี้แจงว่าอาจจะขัดต่ออนุสัญญา ผมก็ไม่เห็นอนุสัญญาที่ว่านั้นว่ามีจริงหรือไม่ประการใดเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ซึ่งไม่น่าเชื่อถือ

คำถามต่อมาก็คือว่า อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานวุฒิสภาว่า เพื่อให้ที่ประชุมแห่งนี้พิจารณา หากในที่สุดที่ประชุมวุฒิสภากลับให้นำเอามาตรา ๔ วรรคสามเข้ามาบรรจุไว้ใหม่ ถามว่าเสียหายอะไรหรือไม่ ผมคิดว่าไม่เสียหาย สืบเนื่องจากกรรมาธิการได้มีการแก้ไข ฉะนั้นจะต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกันระหว่างสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาร่วมกัน ถ้าหากว่าแปรญัตติแล้วในฐานะวุฒิสภาในการกลั่นกรองกฎหมายฉบับนี้กรองมาแล้วหัวใจของกฎหมาย หลักการของกฎหมายนี้เราได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว มีเหตุผลที่จะนำกลับมา ถ้าหาก ส.ส. จะแปรญัตติตัดออกไปก็เป็นเรื่องของ ส.ส. แต่เราได้ทำหน้าที่บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาแล้ว แล้วถามว่ามีความเสียหายอะไรไหม ไม่มีความเสียหายท่านประธาน ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อวิงวอนให้ที่ประชุมแห่งนี้กล้าที่จะพิจารณาในการที่จะนำเอาวรรคสามเข้ามาบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ วรรคสาม ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุรจิตเอาประเด็นที่ไม่ซ้ำกันเลยครับ เพื่อประหยัดเวลา เชิญครับ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : ขอบคุณครับท่านประธาน กระผม สุรจิต ชิรเวทย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม ที่กระผมขอแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสามของความผิดมูลฐานของมาตรา ๓ ตัวอย่างที่ผมกล่าวแล้วว่าอย่างไรก็ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้มีการแก้ไขแล้วตั้งแต่มาตรา ๒ อย่างไรก็ต้องเข้าสู่กระบวนการตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกัน ๒ สภา แล้วก็พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีเพียง ๑๓ มาตราเท่านั้นเอง สมาชิกก็ไม่ต้องกลัวเรื่องการเสียเวลา ประชุมกันจริง ๆ กรรมาธิการร่วมกัน ๑ – ๒ วันก็เสร็จ มาตรานี้สำคัญ

กว่ามาตรา ๓ วรรคก่อนเสียอีก ซึ่งเมื่อสักครู่นี้เราได้แก้ไข (๑๓) กับ (๑๕) เพื่อให้เห็นว่าจริง ๆ แล้วท้ายอนุมาตราส่วนใหญ่เลยจะมีคำห้อยท้ายว่า อันมีลักษณะเป็นการค้า ก็คือความผิดกฎหมายปกติ แต่ว่าไปเติมคำว่า “อันมีลักษณะเป็นการค้า” แล้วเราก็ไม่มีความชัดเจนว่าคำนี้ไปได้ไกลแค่ไหน เหมือนกับกรณีซีดี ๒๑ แผ่นนั้นใช่ไหมครับ ทีนี้วรรคสามที่เพิ่มเข้ามานี้คือการเก็บประเด็นข้อบกพร่องทั้งหมด เพื่อทำให้มีแสงสว่างส่องลงไปให้เห็นว่าองค์ประกอบของความผิดนี้ต้องเข้าหลักเกณฑ์ใด ก็จะครอบมาตรา ๓ ไว้ทั้งหมดเลยก็คือว่าบอกลักษณะบ่งชี้เอาไว้ว่า ความผิดมูลฐานตาม (๔) ถึง (๒๐) นี้จะต้องมีลักษณะที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ เป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญ หรือการกระทำขององค์กรอาชญากรรม หรือมีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน แล้วก็ให้ไปกำหนดรายละเอียดในกฎกระทรวงแต่ภายใต้กรอบนี้ เพราะว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ก็คือ ต้องเป็นอาชญากรรมที่มีความร้ายแรงซับซ้อน เพราะฉะนั้นเมื่อเราจะเอาผิดคนนี้เราก็ต้องทำให้ชัดขึ้น เพราะว่าการที่คณะรัฐมนตรีเสนอ โดยมีวรรคสามติดมาแต่คณะกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎรนี้ไปยกออก แล้วเราอ่านในเอกสารก็ไม่เห็นเหตุผลอาจจะเป็นแบบที่ท่านธานีว่า ----------

ถ้าเราใส่เหตุผลแบบนั้นลงไปจะไม่สะดวกใจหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ แต่ว่าการยกวรรคสามทิ้ง ก็คือการแก้ไขหลักการอันสำคัญของกฎหมายนี้เลยนะครับ เพราะว่าจะไม่สอดคล้องกับการกำหนดกรอบความผิดที่ชัดเจน เพราะว่าเราจะยึดทรัพย์สินคนด้วยอะไรด้วยเป็นการกระทำที่รุนแรงที่หมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิเสรีภาพในทรัพย์สินและก็ในการประกอบอาชีพ เพราะฉะนั้นเพื่อให้เกิดผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติและตรงตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ มาตรา ๔ วรรคสาม จึงเป็นการเก็บทุกสิ่งทุกอย่างที่อธิบายไว้ไม่ชัดเจนในความผิดมูลฐานที่เพิ่มขึ้นทุกมูลฐาน อันนี้เราก็จะได้สบายใจ เพราะว่าก็อยากให้ท่านสมาชิกนึกถึงชีวิตจริงว่า เมื่อกลับไปสู่กรรมาธิการร่วมกัน ๒ สภา เราอาจจะแก้บางอนุมาตราได้ แต่อันนี้ก็เป็นอะไหล่อีกอันหนึ่ง และจริง ๆ แล้วอันนี้เป็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้เลยที่จะเชื่อมโยงทั้งหมดให้มีความชัดเจนขึ้น กระผมก็ขอสงวนคำแปรญัตติและก็ขอยืนยันไว้ ณ ที่นี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกอบกุลนะครับ ท่านก็สงวนคำแปรญัตติขอเพิ่มในวรรคสามแต่ว่าเพิ่มสั้นกว่า ผมก็เรียงลำดับนะครับ ถ้าท่านกอบกุลไม่พูดท่านสละสิทธิครับ ผมก็จะไปที่ท่านจิตร์ธนา เดี๋ยวครับ ท่านวิชาญผมก็เรียงลำดับตามที่ประชุมหารือผมไม่อยู่ก็ถือว่าไม่ประสงค์ ท่านกอบกุลอยู่ไม่ประสงค์จะอภิปราย มอบให้ท่านวิชาญ เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมนายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมได้รับมอบหมายจากตัวแทนในกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยท่านอาจารย์กอบกุล ท่านจิตร์ธนา ท่านสุอำภา ท่านสมพร และท่านศรีสกุลให้เป็นผู้แทนในการที่จะอภิปรายก็พยายามจะขอสรุปประเด็นในมาตรา ๔ ที่คณะของเราได้ขอเพิ่มวรรคสามขึ้นมา เรามีความต่างกับคณะอื่นก็ตรงที่ว่าในส่วนท้ายของเราไม่มีคำว่า “ทั้งนี้ ให้กำหนดรายละเอียดของลักษณะการกระทำความผิดในกฎกระทรวง” หลักการของเราก็คือในเรื่องของการที่จะให้คณะกรรมการได้ใช้ดุลพินิจมีกรอบความคิดที่ชัดเจน ท่านประธานครับ ที่จริงแล้วทั้ง ๒ มาตรา มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ก็เป็นแนวความคิดเดียวกัน ก็คือการจำกัดการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ อย่างที่หลาย ๆ

ท่านได้อภิปรายไปแล้วว่าในความผิดมูลฐานที่พูดถึงว่าเป็นเรื่องของความผิดที่ไม่ร้ายแรง ฉะนั้นจึงต้องมีการกำหนดในวรรคสามขึ้นมา เพื่อจะให้เกิดความชัดเจนว่าลักษณะของความผิดในจำนวน ๑๕ อนุมาตราบางส่วนที่ได้เพิ่มขึ้นใหม่นั้นจะต้องมีลักษณะ ๓ ส่วนด้วยกัน

ส่วนแรก ก็คือว่ากระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

ส่วนที่ ๒ ก็คือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

ส่วนที่ ๓ คือกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ และก็เป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญ

ถ้าท่านประธานได้ย้อนกลับไปดูอนุสัญญาที่เกี่ยวเนื่องกันนี้หลักการก็คงจะเป็น ๒ อย่าง ก็คือในเรื่องของภาษาฝรั่ง ออร์กาไนซ์ ไคล์ม (Organize crime) ก็คือความผิดที่เกิดจากการกระทำในรูปขององค์กร อีกอันหนึ่งก็คือเรื่องของการกระทำความผิดมีลักษณะรุนแรงหรือว่า ซีเรียส ไคล์ม (Serious crime) ซึ่ง ๒ อันนี้คือฐานเป็นที่มาของความคิดของเราว่า ถ้าเมื่อกรอบอยู่ที่ ๒ ส่วนนี้ ก็คือเรื่องของการกระทำผิดในลักษณะที่เป็นองค์กรข้ามชาติก็ดี เป็นเรื่องของการกระทำความผิดที่มีความรุนแรงก็ดี ทำอย่างไรคณะกรรมการจึงจะใช้สิทธิในการวินิจฉัยที่เฉพาะ อันนั้นก็คือที่มาที่เราสงวนคำแปรญัตติที่เพิ่มเติมเข้าไปในวรรคสามตรงนี้ แล้วไปดูในอนุสัญญาเองก็กำหนดไว้ชัดเจนว่า ภาคีก็ควรจะรับเอามาตรการเท่าที่จำเป็นมาใช้ให้เหมาะสม แล้วก็สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญา ----------

ถามว่าถ้าไม่ได้กำหนดว่าจะต้องตัดในสิ่งเหล่านี้ออกไป ผมคิดว่าเราสามารถที่จะเพิ่มในวรรคสาม เพื่อให้เกิดประโยชน์ ให้เกิดความชัดเจนในการวินิจฉัยได้ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วคณะกรรมการที่เรากังวลว่ามีอำนาจมากมาย จริงอยู่ท่านผู้แทน ปปง. ได้พูดถึง ทางคณะกรรมาธิการได้พูดถึง อย่างกรณีของคอล เซ็นเตอร์ (Call center) อย่างของการใช้อำนาจต่าง ๆ ที่ผ่านมานี้ คือผมคิดว่าต้องแยก ๒ ส่วน ระหว่างการใช้อำนาจกับอำนาจในกฎหมาย คือถ้าอำนาจกฎหมายเขียนไว้กว้าง แล้วท่านไปใช้อำนาจอย่างแคบ อันนั้นก็ขึ้นอยู่กับการใช้ดุลพินิจเป็นครั้งคราวของคณะกรรมการ แต่ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงกรรมการคณะกรรมการใหม่บอกว่ากฎหมายเขียนไว้กว้าง เราก็ใช้ให้เต็มที่เลย ผลกระทบก็จะเกิดขึ้นกับประชาชน จึงได้เขียนกฎหมายให้มีความชัดเจน เพื่อให้กรรมการที่ใช้อำนาจตามกฎหมายฉบับนี้ได้มีกรอบในการใช้ดุลพินิจ เพราะฉะนั้นผมและคณะถึงได้สงวนคำแปรญัตติในส่วนนี้ไว้ แล้วก็เสนอเพื่อให้ที่ประชุมได้พิจารณา ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็เป็นอันหมด ผมจะให้กรรมาธิการชี้แจงทุกคำถามของท่านสมาชิก เหตุและผลทำไมถึงไปตัด ในขั้นของท่านเสนอมามีวรรคสาม ไปตัดในขั้นสภาผู้แทนราษฎร ชี้แจงเหตุและผลครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ กรรมาธิการ ประการแรก ผมต้องขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้กรุณาอภิปรายให้ความเห็นในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งก็เป็นความเข้าใจในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายในวงกว้างตามสิ่งที่ท่านได้นำเสนอไปแล้ว เนื่องจากมีหลายประเด็นที่เกี่ยวข้อง ผมจะขออภิปรายแล้วก็ชี้แจงในประเด็นสั้น ๆ ก่อน

ประเด็นแรก ในเรื่องของข้อบทอันนี้ขัดต่อมาตรฐานสากลหรือไม่ แล้วก็ไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาต่าง ๆ หรือไม่ ผมได้เตรียมเอกสารมา อย่างไรก็ตามถ้าไม่ชัดเจนผมจะส่งให้ภายหลังได้ แต่ผมขอเรียนยืนยันว่า ข้อบทนี้ขัด หากมีไว้หรือนำกลับเข้ามาขอเรียนว่าจะขัดกับมาตรฐานสากล แล้วก็พันธกรณีของประเทศไทยที่มีกับองค์การระหว่างประเทศ ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งจะต้องนำเอามาตรฐานสากลของแฟทเอฟมาอนุวัติเป็นกฎหมายภายในตามมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ ๑๖๑๗ อันนี้ผมเรียนยืนยันหากนำกลับเข้ามาแล้วยังคงไว้ก็จะทำให้

กฎหมายฉบับนี้ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ส่วนผลกระทบจะเป็นอย่างไรผมจะขออนุญาตเรียนเชิญท่านที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการนำเรียนอีกทีหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าหากว่าเรามีกฎหมาย และกฎหมายนี้ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลจะเป็นอย่างไร ในตัวอย่างที่ผ่านมาก็มีบางประเทศที่ออกกฎหมายแล้วไม่ได้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ขออนุญาตเอ่ยนามประเทศ คือประเทศศรีลังกา แล้วก็ประเทศโบลิเวีย เท่าที่จำได้ว่ามีบางประเทศ ทั้ง ๒ ประเทศนี้ได้ออกกฎหมายไป มีกฎหมายอย่างที่ทางสภากำลังพิจารณาอยู่ ๒ ฉบับนี้ ก็ปรากฏว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล ก็ทำให้ทั้ง ๒ ประเทศนี้ยังไม่ถูกปลดจากบัญชีรายชื่อ ประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินและการก่อการร้าย สำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการที่องค์การระหว่างประเทศได้มีการประสานงานติดตามความคืบหน้าของกฎหมาย เรื่องนี้ไม่ว่าจะในชั้นของสภาแทนราษฎรก็ดี หรือในชั้นวุฒิสภาก็ดีที่ได้มาพบแล้วก็ได้แจ้งบางประเด็นที่เกี่ยวข้องว่าทางเราควรจะแก้ไข ผมเรียนว่าล่าสุดนี้ที่มีผู้แทนของเอพีจี ขออนุญาตเอ่ยนามท่านกอร์ดอน ฮุค ที่มา ก็ได้หยิบยกมา ๒ ประเด็น ซึ่งเราก็ได้นำเรื่องนี้มาพิจารณา แล้วเราก็ไม่ได้แก้ไขตามที่ขององค์การระหว่างเทศเสนอ เพราะเห็นว่าไม่ใช่ประเด็นที่เป็นสาระสำคัญ และในบางประเด็นนั้นเราก็ได้ตอบได้ในเวทีสากล ----------

ซึ่งคณะกรรมาธิการก็ไม่ได้แก้ไข เพราะฉะนั้นประเด็นที่ว่าเขาจะมาชี้นำสั่งให้เราทำตามนั้น เราไม่ได้ทำตาม เราจะพิจารณาเฉพาะประเด็นที่เป็นสาระสำคัญ และขัดกับหลักสากลเท่านั้น

ทีนี้ผมขออนุญาตพูดถึงเรื่องของปัจจัยภายในประเทศ นอกเหนือจากเรื่องของมาตรฐานสากลแล้ว คือที่มาของมาตรา ๔ วรรคสาม ที่ท่านได้อภิปราย ผมเรียนว่าเรามีที่มาจากกฎหมายของดีเอสไอ (DSI) ในกฎหมายของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ถ้าท่านย้อนกลับไปดูพระราชบัญญัติสอบสวนคดีพิเศษจะเห็นว่ามีกฎกระทรวง โดยในที่มาของกฎกระทรวงก็เขียนหลักการเดียวกัน ถ้อยคำก็เขียนเหมือนกัน แล้วในกฎกระทรวงฉบับที่ออกมาโดยระบุว่า กฎหมายใดเป็นความผิดต่อความสงบเรียบร้อย กฎหมายใดเป็นความผิดต่อในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศก็ดี ผมเรียนว่าได้อ่านในกฎกระทรวง ในกฎกระทรวงก็เอาตัวบทกฎหมายมาใส่ แล้วก็บอกว่ามาตรานั้นมาตรานี้เป็นความผิดต่อความสงบเรียบร้อย มาตรานั้นมาตรานี้ก็ระบุลงไป ไม่ได้มีข้อบ่งชี้ถึงลักษณะหรืออะไรต่าง ๆ เลย เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าถึงจะมีข้อความนี้ใส่เข้ามาก็ไม่ได้แก้ปัญหา ขออนุญาตใช้ศัพท์ง่าย ๆ ก็คือเหมือนไก่กับไข่ เอาเข้ามาก็เหมือนเดิมก็ต้องมาพิจารณาเหมือนเดิมว่าอะไรคือความสงบเรียบร้อย อะไรคือขัดต่อศีลธรรมอันดี และจะเป็นปัญหาว่าอะไรที่เป็นความมั่นคงของประเทศหรือไม่ใช่ความมั่นคงของประเทศ ผมยกตัวอย่าง ขออนุญาตสมมุติว่าเราจับกุมเพื่อนบ้านที่เอาคนเข้ามาประกอบอาชีพในประเทศ ก็คือลักลอบขนคนเข้ามา จับคนของประเทศเพื่อนบ้าน ขออนุญาตเอ่ยนาม เช่น พม่า ลาว เขมร สมมุตินะครับก็เอาคนเข้ามา ๑๐ คน ตกลงว่าอันนี้ ขัดต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไหม หรือกรณีใดที่จะเกี่ยวกับความมั่นคง มีอิทธิพล อิทธิพลความหมายคืออะไรครับ ชัดเจนตรงไหน ผมไล่ให้ดูว่าลักษณะที่มีหรืออาจมีผลกระทบรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อย แค่ไหนที่เป็นความสงบรุนแรงหรือความสงบเรียบร้อย ผมเรียนนะครับหลายท่านได้อภิปรายแต่ไม่ได้ตอบตรงนี้ว่าจะมาเขียนอย่างไร ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ แค่ไหนครับ เสียหายแค่ไหนจึงจะเป็นเรื่องของเศรษฐกิจการคลังของประเทศ ผมยกตัวอย่าง หรืออะไรที่ข้ามชาติ คนต่างประเทศเป็นนักท่องเที่ยวมาแล้วถูกจับกุม

ตกลงข้ามชาติไหม เพราะเขาก็ขึ้นเครื่องบินข้ามมา อย่างนี้เป็นต้น จริง ๆ แล้วในการกำหนดตรงนี้ดีเอสไอ กฎหมายกรมสอบสวนคดีพิเศษก็มีไว้ แล้วเขาก็เอาบทมาตรามาใส่เหมือนกันครับ ปปง. ถ้าสมมุติว่ายังคงมีไว้ก็ต้องมาใส่เหมือนกัน ซึ่งนอกจากจะไปขัดกับมาตรฐานสากลแล้วก็ต้องกลับเอาหลักเดิมมาใช้ ซึ่งก็ไม่แตกต่างอะไรกับการที่เราไปกำหนดในความผิดมูลฐานให้เกิดความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ในฐานะที่เป็นหน่วยงานปฏิบัติ ถ้าเขียนกฎหมายออกมา ผมเรียนว่าผู้ปฏิบัติเองก็ไม่เกิดความชัดเจนว่า อะไรเป็นเรื่องสงบเรียบร้อย อะไรไม่เรียบร้อย จะเขียนอย่างไรก็ไม่มีแนวทางปฏิบัติอะไร นอกจากกรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งเป็นที่มาของกฎหมายฉบับนี้แล้วก็ไม่ได้เขียนอธิบายอะไรนอกจากยกตัวบทกฎหมายมาใส่ทั้งหมดในกฎกระทรวง

อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือการพิจารณาว่าเข้ากรอบกฎหมายหรือไม่ ผมเรียนว่าการมีบทบัญญัตินี้กลับเข้ามา นอกจากไม่ชัดเจนแล้วยังทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาว่าหากเรื่องใดเป็นเรื่องที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยก็มองว่าขัด เพื่อจะใช้เอากฎหมายฟอกเงินไปดำเนินการ หากเรื่องใดที่เห็นว่าไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย เพราะไม่อยากจะดำเนินการโดยใช้กฎหมายฟอกเงิน ก็บอกว่าไม่ใช่ เพราะฉะนั้นถ้าจะใช้กฎหมายฟอกเงินไปยึดอายัดทรัพย์ก็บอกว่าใช่ ถ้าไม่อยากใช้ก็บอกว่าไม่ใช่ นี่ผมยกตัวอย่าง เพราะฉะนั้นประเด็นอย่างนี้ก็จะเป็นประเด็นที่ทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจในการใช้อำนาจ เพราะฉะนั้นก็อาจจะเป็นผลร้ายกับประชาชนมากกว่า เพราะฉะนั้นการตัดบทมาตรานี้ออกก็จะทำให้เกิดความชัดเจนในการที่จะนำกฎหมายมาปฏิบัติได้ ----------

ผมอยากจะเรียนเพิ่มเติมนะครับว่า หากว่ายังคงเอาวรรคนี้กลับเข้ามาจะเกิดความเสียหายกับประเทศอย่างแน่นอน สำหรับความเสียหายจะเป็นอย่างไร หรือผลกระทบจะเป็นอย่างไร ในสิ่งที่เป็นรูปธรรมซึ่งมีสมาชิกบางท่านได้อภิปรายไว้ ผมขออนุญาตให้ท่านประธานนะครับ ขออนุญาตให้ท่านดอกเตอร์ธวัชชัย ซึ่งเป็นผู้ที่ปรึกษาได้อธิบายเพื่อให้ท่านสมาชิกได้ทำความเข้าใจด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญดอกเตอร์ธวัชชัยครับ

นายธวัชชัย ยงกิตติกุล (ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน และท่านสมาชิกวุฒิสภา ผมขอกราบเรียนว่าในช่วงที่ร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้อยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมาธิการในสภาผู้แทนราษฎร ผมและผู้แทนสำนักงาน ปปง. ก็ได้มีโอกาสไปร่วมประชุมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นไอซีอาร์จี (ICRG) ที่ปารีส แฟทเอฟที่ปารีส เอพีจีที่ประเทศอินเดีย แล้วครั้งสุดท้ายก็ไปประชุมกับไอเอ็มเอฟ (IMF) ที่วอชิงตัน ดี.ซี. ประเด็นที่กระผมสนใจถามเจ้าหน้าที่เหล่านี้ก็คือว่า เนื่องจากร่างกฎหมายฉบับนี้จะกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนค่อนข้างกว้างขวาง เพราะฉะนั้นการที่จะมากำหนดบทข้อบัญญัติต่าง ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานจะเป็นเรื่องที่ยากมาก และจะต้องชี้แจงให้ชัดเจน ผมจึงเรียนถามเขาว่าถ้ากฎหมายของเราผ่านแล้วไม่เข้ามาตรฐานนี้ ที่บอกว่าจะเกิดความเสียหายนั้นเป็นอย่างไร ก็ได้รับคำตอบจากผู้แทนของไอเอ็มเอฟ ขอโทษที่จะต้องเอ่ยนาม ไอเอ็มเอฟได้พูดชัดเจนว่า หน้าที่ของไอเอ็มเอฟในเรื่องนี้เขาไม่ใช่เป็นคนกำหนดกติกา แต่เขาได้รับแต่งตั้งจากแฟทเอฟให้เป็นที่ปรึกษาในเรื่องการออกกฎหมายของประเทศไทย ด้วยความหวังดี ไอเอ็มเอฟเขาชี้แจงว่าถ้าหากว่ากฎหมายของเราผ่านแล้วไม่เข้ามาตรฐานสากล สิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือว่าสถาบันการเงินในประเทศต่าง ๆ เขาก็จะมีความระมัดระวังในการที่จะทำธุรกรรมทางการเงินกับประเทศไทย ซึ่งก็มีหลายระดับด้วยกัน ระดับที่อ่อนหน่อยก็คือว่า เขาก็จะมีเอกสารขอข้อมูลต่าง ๆ จากสถาบันการเงินในประเทศไทย เช่น ก่อนที่เขาจะส่งเงินมาให้ผู้ส่งออกของประเทศไทยก็จะขอข้อมูลว่า ผู้ส่งออกรายนี้มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่เป็นใครบ้าง ขอทราบประวัติ แล้วก็สินค้าที่ส่งออกนี้ซื้อมาจากที่ไหน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ไม่ใช่กระทบต่อสถาบันการเงินแน่นอน แต่กระทบต่อผู้ส่งออก แต่ว่าในที่สุดแล้วต้องไปกระทบต่อชาวไร่

ชาวนา ที่เป็นผู้ผลิตสินค้าส่งออกอย่างแน่นอน เพราะกว่าที่จะขอข้อมูลเหล่านี้ครบถ้วน ขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่งไปให้เขานี้ กว่าจะพูดกันรู้เรื่องนี้จะใช้เวลาหลายเดือน เพราะฉะนั้นความเสียหายที่เกิดขึ้นจะกว้างขวางมาก ในด้านการนำเข้าก็เช่นเดียวกัน คนที่นำสินค้าเข้ามาเพื่อทำการผลิตหรือจำหน่ายในประเทศไทย ก่อนที่เขาจะส่งสินค้ามาขาย เขาก็ต้องขอข้อมูลว่าบริษัทที่นำเข้าเหล่านี้มีผู้ถือหุ้นเป็นใครบ้าง ขอทราบโดยละเอียด ขอทราบประวัติ แล้วก็สินค้าที่นำเข้ามาผลิต ผลิตเสร็จแล้วขายอย่างไร ผมเชื่อว่าถ้าเป็นสินค้าที่มีความอ่อนไหวคงจะต้องถูกซักหนักว่า จะมีวิธีการขายอย่างไร ทำอย่างไรถึงจะไม่ตกไปอยู่ในมือของผู้ที่มีความเสี่ยง ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่ทางไอเอ็มเอฟชี้แจงว่า นี่เป็นมาตรการอย่างเบาที่จะเกิดขึ้น ถ้าจะแรงกว่านี้หน่อย ก็จะมีสถาบันการเงินบางแห่งที่บอกว่า เขาจะติดต่อทำธุรกรรมกับเราก็ต่อเมื่อธนาคารของเรานี้ทำออนไลน์ (On line) ก็จะติดตั้งระบบที่จะมีการส่งข้อมูลกันอย่างรวดเร็ว การติดตั้งระบบเหล่านี้ก็จะต้องใช้เงินมหาศาลเช่นเดียวกัน แล้วถ้ารุนแรงกว่านี้ก็จะมีสถาบันการเงินต่าง ๆ ที่เขาบอกว่า ต่อไปนี้เขาขอระงับที่จะทำธุรกรรมกับประเทศไทย สถาบันการเงินใดก็ตามที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบเหล่านี้ แล้วก็ถูกตรวจสอบพบจะถูกปรับอย่างรุนแรง เมื่อเร็ว ๆ นี้มีการปรับสถาบันการเงินที่ใหญ่ของโลกไป ๒ แห่งแล้ว ผมขอโทษที่ต้องเอ่ยนาม ธนาคารแรกคือ เอชเอสบีซี (HSBC) ซึ่งโดนปรับ ๑,๕๐๐ ล้านเหรียญ ในฐานะที่ไปทำธุรกรรมกับอิหร่าน ซึ่งเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงไม่ผ่านแฟทเอฟ ----------

ธนาคารที่ ๒ คือธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ (Standard Charter) ซึ่งมีสาขาอยู่ที่นครนิวยอร์ก ก็ถูกตรวจสอบพบว่าได้มีการทำธุรกรรมกับพ่อค้าในเม็กซิโก ซึ่งไม่มีความชัดเจนว่าเป็นผู้ค้ายาหรือเปล่า เขาถูกศาลในนิวยอร์กตัดสินปรับ ๓๕๐ ล้านเหรียญสหรัฐ แล้วก็จะมีโอกาสที่จะถูกศาลอื่น ๆ ปรับเพิ่มเติม ศาลในนิวยอร์กได้เสนอรัฐบาลให้ยึดใบอนุญาตด้วยซ้ำไป แต่ในเรื่องนี้รัฐบาลอังกฤษก็เข้ามาแทรกแซงบอกว่าแค่ปรับก็น่าจะเพียงพอ ผมคิดว่าการที่มีสถาบันการเงินถูกลงโทษอย่างรุนแรงเช่นนี้จะเป็นเครื่องเตือนใจว่าถ้าประเทศใดก็ตามที่ถูกขึ้นบัญชีมีความเสี่ยงแล้ว ใครก็ตามที่จะมาทำธุรกรรมกับเราคงจะต้องคิดถึงว่า ถ้าเขาถูกตรวจสอบแล้วตอบไม่ได้ เขาจะมีปัญญาที่จะจ่ายค่าปรับหรือไม่ เราได้มีการอภิปรายกับผู้แทนต่าง ๆ เหล่านี้อย่างรอบคอบ อย่างละเอียดว่าการที่มากำหนดกฎหมายอย่างนี้จะเป็นการละเมิดอธิปไตยเกินไปหรือไม่ ไอเอ็มเอฟชี้แจงว่าเป็นความเข้าใจผิด กฎหมายที่กำหนดขึ้นนี้เป็นมติของกลุ่ม G20 ซึ่งถึงแม้จะชื่อว่า G20 แต่มีประเทศที่เป็นสมาชิก ๔๖ ประเทศ เพราะฉะนั้นเป็นมาตรฐานสากล ไม่มีประโยชน์ของประเทศใดประเทศหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่ใช่กฎหมายที่ออกมาเพื่อเป็นประโยชน์แก่ประเทศใดประเทศหนึ่งโดยเฉพาะ เขาชี้แจงต่อไปว่ากลุ่ม G20 ได้ตั้งคณะนักวิจัยขึ้นมาศึกษาว่าปัจจุบันปัญหาการฟอกเงินก็ดี การก่อการร้ายก็ดีลุกลามไปทั่วโลก มิใช่เป็นปัญหาของประเทศใดประเทศหนึ่งหรือของคู่กรณีเพียงประเทศสองประเทศ แต่เป็นปัญหาของโลกเสียแล้ว เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดให้ประเทศที่จะมีการค้าขายกันมีกฎหมายซึ่งมีมาตรฐานเดียวกัน ไม่มีการบังคับ ถ้าเราคิดว่าเราไม่อยากจะติดต่อเป็นสมาชิกของชุมชนโลกที่จะมีการค้าขาย เราไม่ต้องทำอะไรก็ได้นะครับ แต่ว่าก็จะไม่มีใครค้าขายกับเรา เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เขาบอกว่าเราสามารถที่จะใช้ดุลพินิจของเราได้ว่า เราจะมีกฎหมายหรือไม่ แล้วถ้ามีกฎหมายจะมีมาตรฐานหรือไม่ อันนี้เป็นสิทธิของเรา ผมจึงขอกราบเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน ผลดีผลเสียย่อมมีอย่างแน่นอน ผมก็เข้าใจประเด็นที่ท่านทั้งหลายอภิปรายถึงความเป็นห่วงที่จะกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน แต่ในปัจจุบันนี้โลกเปลี่ยนแปลงไปมาก ปัญหาต่าง ๆ เป็นปัญหาข้ามชาติซึ่งมีความเกี่ยวโยงกันอย่างลึกซึ้งอย่างกว้างขวาง เพราะฉะนั้นก็จะต้องคิดถึงความพอดีและทางได้ทางเสียด้วยความรอบคอบ กระผมเองขอเรียนนะครับว่า ที่ผมมาได้รับเชิญเป็นที่ปรึกษานี้ ผมไม่ใช่มาในฐานะเป็น

ผู้แทนของสมาคมธนาคารไทย เพราะจริง ๆ แล้วธนาคารไทยไม่ใช่ผู้เสียหาย แต่ผู้เสียหายคือประชาชนทั้งประเทศ ผมมาในนามของผู้แทนภาคเอกชน ๔ องค์กรด้วยกัน คือ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย และสภาธุรกิจตลาดทุนไทย สภาธุรกิจตลาดทุนไทยได้ฝากผมมากราบเรียนด้วยนะครับว่าตลาดหลักทรัพย์ได้รับผลกระทบอย่างแน่นอน ขณะนี้เงินของต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประมาณ ๓๖ เปอร์เซ็นต์ของมาร์เก็ต แคป (Market cap) เพราะฉะนั้นก็เป็นเงินประมาณ ๔ ล้านล้านกว่าบาท เพราะฉะนั้นการที่ผู้ที่จะมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์กว่าจะส่งเงินออกมาได้จะต้องผ่านขั้นตอนการตอบปัญหา หรือเมื่อขายหุ้นแล้วกว่าจะเอาเงินออกได้จะต้องกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ ใช้เวลา ๓ – ๔ เดือน ผมคิดว่าเขาต้องคิดอย่างหนักว่ายังจะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยหรือไม่ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เอาละกระมังครับ ทั้งถามทั้งตอบเรียบร้อยนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็จะขอมติที่ประชุมนะครับ ท่านตวง เชิญครับ

นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานที่เมตตาให้ผมได้อธิบาย ความจริงต้องทำความเข้าใจกับทั้งผู้แทนราชการ คือ ปปง. แล้วก็ผู้แทนนักธุรกิจให้ทราบว่าเราต่างคนต่างทำหน้าที่คนละอย่างกัน แม้ผมจะเห็นใจท่าน เข้าใจท่านในภาคธุรกิจอย่างสุดซึ้งก็ตาม แต่ว่าสภาไม่อาจจะยอมให้ออกกฎหมายมาละเมิดสิทธิประชาชนได้ สภาในโลกนี้ก็ทำเหมือนผมทำนี่แหละครับ สภาที่ท่านอ้างชื่อมาทั่วโลกเขาก็ทำแบบนี้หมด เขาจะไม่ยอมออกกฎหมายให้ไปละเมิดสิทธิของประชาชนได้

ประการที่ ๒ ท่านอย่าลืมนะครับว่า ถ้าท่านอ้างผลประโยชน์ของนักธุรกิจ ผมถามท่านว่าภาพของธุรกิจถ้าไม่มีประชาชนธุรกิจอยู่ได้ไหม ไม่ได้ ถ้าประชาชนง่อยเปลี้ยเสียขา ปัญญาอ่อน กรณีเหมือนมาบตาพุดท่านจะทำอย่างไร ผมคิดว่าตรงนี้สภาไม่อาจจะทำได้ แต่ว่าแม้จะเข้าใจ เห็นใจ แต่ไม่อาจจะละเลยภาคประชาชนได้ นั่นประการที่ ๒

ประการที่ ๓ ผมเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการผู้แทนส่วนราชการว่า เราไม่ได้ออกกฎหมายไปให้ ปปง. ใช้นะครับ ท่านฟังผมให้ดี ๆ ผมขีดเส้นใต้ ๑,๐๐๐ ครั้ง ว่านี่คือกระบวนการของการออกกฎหมาย มี ๓ อย่าง ก็คือ ศาล รัฐบาลคือผู้ใช้กฎหมาย ก็คือใช้ท่านนั่นแหละ และสภา ท่านจะไปบอกว่าพอจะไปเขียนกฎหมายว่าฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดีของประชาชน เจ้าหน้าที่วินิจฉัยไม่ได้ ถ้าพูดอย่างนี้แปลว่าไม่ต้องมีศาลครับ ศาลจะเป็นคนวินิจฉัย สภาเป็นคนออกกฎหมาย ท่านคือเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นคนใช้ ท่านอย่าเข้าใจบทบาทผิด กรรมาธิการท่านประธานและสภาตั้งท่านไปออกกฎหมาย ไม่ใช่ไปเขียนกฎหมายให้ท่านใช้ เพราะฉะนั้นอย่าตัดสินวินิจฉัยกฎหมายล่วงหน้าไม่ได้ ถ้าสมมุติมีปัญหาว่าฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่ ใครตัดสินท่านประธานครับ ไม่ใช่ ปปง. ครับ แต่ศาลเป็นคนตัดสิน นั่นคือความยุติธรรมที่สภานี้ต้องออกกฎหมายเป็นเครื่องมือในการปกป้องคุ้มครองประชาชน ผมเรียนท่านประธานตอนท้ายว่า ท่านจะออกกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามองค์การระหว่างประเทศองค์การใดก็ตาม ซึ่งผมคิดว่านับวันจะมีมากขึ้น แต่จะต้องอยู่ภายใต้หลักการอธิปไตย อิสรภาพของประเทศไทย ประเทศไทยจะต้องปกป้องคุ้มครองประชาชนของตัวเองได้ มิใช่ไม่สามารถปกป้องคุ้มครอง แม้แต่จะออกกฎหมายยังต้องไปอ้างองค์การระหว่างประเทศ ยังต้องไปอ้างคนที่เป็นผู้นำองค์การระหว่างประเทศว่าถ้าไม่ทำอย่างนี้ทำไม่ได้ ผมถามท่านหน่อยมาตรฐานสากลใครเป็นคนกำหนด ก็คือองค์การระหว่างประเทศไปกำหนด ก็มาตรฐานของเขา ผมจึงกราบเรียนท่านประธานเพื่อฝากไปยังกรรมาธิการ ท่านพูดก็แม้จะเห็นใจท่าน แต่เราไม่อาจจะเข้าประเทศเข้าไปทำอย่างท่านได้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็ไม่ต้องชี้แจงแล้วนะครับ ทุกท่านคงฟังทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ สงวนความเห็น แล้วก็ทางกรรมาธิการได้ชี้แจงนะครับ เชิญท่านสุรจิตครับ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : ขอบคุณครับท่านประธาน ผมก็มีความเห็นอีกนิดหนึ่ง เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้ท่านผู้ชี้แจงท่านเป็นผู้ปฏิบัติ ท่านก็จะมองกฎหมายว่าต้องเขียนให้ชัด ไม่ใช่นะครับ กฎหมายเขียนเป็นคอนเซ็ปต์ (Concept) ไม่สามารถเจียระไนหมด ต้องเหลือน้ำเนื้อไว้ให้ศาลเขา ท่านบอกว่าเหมือนกับ ป.ป.ช. เคยมาบอกว่าเดี๋ยวจะออกประกาศกำหนดอีก ๕๐ ตำแหน่งที่ต้องชี้แจงทรัพย์สิน ผมบอกถ้าเขียนอย่างนั้นเขียนไปยันตาย ตำแหน่งอะไรที่จะมีส่วนแบบนั้น เขียนเป็นลักษณะเฉย ๆ ขึ้นมา ที่เหลือก็คือศาลจะเป็นผู้ตัดสินเอง ถ้าเจ้าหน้าที่ลังเลสงสัยก็อย่าทำ เพราะว่าเราจะลงโทษคนต้องมีความชัดเจน หลักความชัดเจนแน่นอนกับหลักความสมควรแก่เหตุ อันนี้เป็นพื้นฐานกฎหมาย เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้นแล้วท่านบอกให้เขียนให้ชัด กฎหมายเขียนยาวตายเป็นไปไม่ได้ กฎหมายก็เขียนกันประมาณนี้แหละครับ เพราะว่ายังเหลือองค์กรศาลอยู่ อย่างการกระทำของนายจอร์จ โซรอส ทำให้คน ๖๐ ล้านคนเดือดร้อนหมด ไม่ผิดเป็นปกติทุนนิยมใช่ไหม ก็แล้วแต่ ยุคสมัยบริบทก็จะเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ท่านมองในมุมของผู้ปฏิบัติ เรามองในมุมของผู้ออกกฎหมาย ศาลจะเป็นผู้ใช้ ผู้ตีความเอง ขอบคุณครับ สงสัยก็ดูเจตนารมณ์แล้วกัน

ประธานวุฒิสภา : ผมว่าขอมติดีกว่าครับ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมได้กรุณาเข้าห้องประชุมนะครับ จะเป็นการขอมติที่ประชุมในมาตรา ๔ ไปแก้ไขมาตรา ๓ ในคำจำกัดความ ท่านสมาชิกเมื่อท่านเข้าห้องประชุมแล้ว ท่านกรุณาแสดงตน ผมจะขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนที่จะลงมตินะครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมแล้วได้แสดงตน ทุกท่านแสดงตนเรียบร้อย ส่งผลการแสดงตนครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๘ คน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกทั้งสิ้น ๙๙ ท่านที่แสดงตน ครบองค์ประชุม ท่านสมาชิกครับ ในมาตรา ๔ เป็นการเพิ่มวรรคสองของคำนิยาม คำว่า “ความผิดมูลฐาน” ซึ่งกรรมาธิการไม่ได้มีการแก้ไข ท่านสมาชิก ๒ กลุ่มใหญ่ ๆ ขอแก้ไขเพิ่มเติมในวรรคสาม ซึ่งมีข้อความที่คล้ายกัน มีต่างกันอยู่ในสาระสำคัญตรงวรรคท้าย ก็คือของกลุ่มท่านคำนูณ นั้น บอกให้เพิ่มคำว่า “ทั้งนี้ ให้กำหนดรายละเอียดลักษณะของการกระทำความผิดในกฎกระทรวง” ของกลุ่มท่านกอบกุลและท่านวิชาญไม่ได้มีข้อความตรงนี้ เพราะฉะนั้น ผมก็จะถามคำถามว่า ถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ก็คือให้คงร่างเดิม ไม่เพิ่มเติมท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับผู้ขอสงวนความเห็น ขอสงวนคำแปรญัตติทั้ง ๒ กลุ่ม ก็คือมีการเพิ่มวรรคสาม ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติ ลงมติเรียบร้อย มีท่านใดที่ยังไม่ลงมติและประสงค์จะลงมติไหมครับ ถ้าไม่มีแล้วผมขอปิดการลงมติ ส่งผลได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๓๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗๖ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : จำนวนผู้เข้าประชุมทั้งหมด ๑๐๙ ท่าน เห็นด้วยให้คงไว้ร่างเดิมของกรรมาธิการ ๓๒ ไม่เห็นด้วย ๗๖ งดออกเสียง ๑ หมายความว่าในวรรคหนึ่งของมาตรานี้เพิ่มคำว่า “วรรคสาม” โดยอัตโนมัติ เพราะฉะนั้นผมจะถามต่อไป เพราะฉะนั้นจะเอากลุ่มของท่านวิชาญ ท่านวิชาญมีอะไรครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : ท่านประธานครับ ผมขอถอน ไม่ต้องลงมติขอรับของอีกกลุ่มหนึ่งครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ เพราะฉะนั้นข้อความในมาตรา ๔ ในวรรคหนึ่งจะเพิ่มไปโดยอัตโนมัติ คือให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสาม และก็เพิ่มข้อความในวรรคสามเป็นดังนี้ “ความผิดมูลฐานตาม (๔) (๕) (๗) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) และ (๒๐) จะต้องมีลักษณะที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศเป็น

การกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญ หรือที่เป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม หรือมีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน ทั้งนี้ ให้กำหนดรายละเอียดลักษณะของการกระทำความผิดในกฎกระทรวง” ข้อความที่เพิ่มขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นมาตรานี้แก้ไขตามท่านสมาชิกที่ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ เชิญมาตราต่อไปครับ

นายวุฒิชัย วัชรีรัตน์ (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : เช่นเดียวกันครับ มาตรา ๕ แก้ไขบทนิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ในมาตรา ๓ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการไม่มีการแก้ไข ท่านที่ไม่สงวนคำแปรญัตติไว้ไม่มีสิทธิอภิปราย ก็จะอภิปรายได้เฉพาะผู้สงวนคำแปรญัตติกลุ่มที่ ๑ กับกลุ่มที่ ๒ เชิญท่านคำนูณ สิทธิสมาน ครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผู้สงวนความเห็น ท่านประธานครับ ประเด็นนี้ก็เช่นกันครับ “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” ที่กระผมแปรญัตติเสนอเข้ามาว่าให้เพิ่มหมายความว่า ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ แล้วก็ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ก็คือเพิ่มเข้ามาอีก ๒ ประเภทก่อนหน้าธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าได้กระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยง ตามที่ทราบกันดีอยู่แล้วผมเองก็ไม่ได้เอามาจากไหนหรอกครับ เอามาจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฉบับเดิม พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นตัวเดิมที่ใช้บังคับมาอยู่ ขออนุญาตอ่านนะครับ “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายความว่า ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามมูลฐานแห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง คือเนื้อหาเดิมระบุไว้เช่นนี้ก็คือมีธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำอยู่ตามปกติ กับธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ร่างเดิมของรัฐบาลที่ผ่านเข้ามาในชั้นวาระ ๑ ของสภาผู้แทนราษฎรมีการเสนอแก้ไขนิยามนี้ เพียงเพื่อเพิ่มคำว่า “เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย” เข้าไว้ เพื่อรองรับร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ คือร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเท่านั้น ในร่างเดิมที่เสนอมายังสภาผู้แทนราษฎรยังคงมีคำที่กระผมเสนอเพิ่มเข้าไปอยู่ เช่นกันครับ คำที่เพิ่มเข้าไปนี้ถูกตัดออกในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร เหตุผลที่ตัดออกนั้นก็มี ๒ เหตุผล

เหตุผลหนึ่ง ก็คือเป็นเหตุผลภายในประเทศ ซึ่งเดี๋ยวทางคณะกรรมการ ปปง. และท่านเลขาธิการที่เป็นคณะกรรมาธิการอยู่ด้วยก็จะได้ชี้แจงว่า เหตุผลในการชี้แจงของท่าน ก็คือท่านก็จะบอกว่าธุรกรรมที่มีความซับซ้อนกับธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้

ในเชิงเศรษฐกิจนี้ ก็จะทำให้มีความกว้างขวางมากเป็นพิเศษ ซึ่งสถาบันการเงินเพื่อความปลอดภัยก็คือก็ไม่รู้จะตีความอย่างไรว่าธุรกรรมอะไรซับซ้อน ธุรกรรมอะไรขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ก็จะรายงานเข้ามาทั้งหมด ก็เป็นภาระแก่สำนักงานแล้วกระทบต่อประชาชนผู้บริสุทธิ์ อันนี้เป็นเหตุผลที่ท่านจะได้ยินจากทาง ปปง. ซึ่งเป็นเหตุผลภายในประเทศ แต่กระผมเองเชื่อว่าอันนี้ก็เช่นกันครับ มีเหตุผลทางสากลก็คือว่าการไปเขียนคำว่า “ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ” เป็นการจำกัดกรอบให้แคบลงไป คืออย่างที่ผมกราบเรียนในมาตรา ๔ มาตรฐานสากล เขาต้องการให้ความผิดมูลฐานกินความหมายกว้างขวางที่สุด ไม่มีอะไรเป็นกรอบข้อจำกัด ไม่มีอะไรเป็นข้อยกเว้นแล้วให้ใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการกำหนด มาตรฐานสากลอันนี้อันที่จริงกระผมเห็นว่าถ้าเผื่อทาง ปปง. จะชี้แจงให้ละเอียดกว่านี้ก็จะเป็นประโยชน์แก่เพื่อนสมาชิก แม้ว่าผมจะเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมก็อยากให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้ตัดสินใจกันอย่างพร้อมมูลมีเอกสารเล่มโต ----------

ที่เป็นอนุสัญญาที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ หรือที่เรียกว่ายูเอ็นเอสซีอาร์ (UNSCR) ที่ ๑๒๖๗ ที่ ๑๓๗๓ ที่ระบุไว้ชัดเจนถึงเรื่องที่เรากำลังพิจารณาในวันนี้ และเรื่องที่เรากำลังจะพิจารณาในลำดับต่อไป ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ผมเองก็เพิ่งศึกษาทางเรื่องนี้มาไม่นานนักห่างหายไปสัก ๑๐ ปี แต่เท่าที่ขีด ๆ ไว้ก็พบว่าเป็นความจริง ผมถึงบอกอย่างไรครับว่าวันนี้ก็เป็นวันประวัติศาสตร์ที่สมาชิกจะต้องตัดสินใจระหว่างในบริบทของประเทศไทยกับบริบทของสากล รวมทั้งความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นหากร่างกฎหมายที่ออกมาไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งกระผมก็อยากให้ทางผู้ชี้แจง ชี้แจงให้มีความชัดเจนกว่านี้ คือถ้าท่านจะลงมติท่านไม่ได้ลงมติเพื่อนักธุรกิจ ท่านไม่ได้ลงมติเพื่อผู้ส่งออก ท่านไม่ได้ลงมติเพื่อตลาดหลักทรัพย์ แต่ว่าท่านต้องคำนึงถึงประเด็นผลกระทบที่ประเทศและประชาชนทุกกลุ่มจะได้รับหลังจากที่ตลาดหลักทรัพย์กระทบกระเทือน หลังจากที่การทำธุรกรรมทางการเงินกระทบกระเทือน ท่านประธานครับ ความจริงก็ไม่ใช่หน้าที่ของผมที่จะต้องอธิบายแทนกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ แต่อยากจะให้ท่านสมาชิกตัดสินใจให้ชัดเจนว่าโลกทุกวันนี้ไม่มีใครขนเงินไปโอนให้กันครับ ไม่มีใครขนเงินลงเรือกำปั่นไปส่งยังคู่ค้า แต่ว่าเป็นการกระทำธุรกรรมผ่านสถาบันการเงิน เป็นการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และเป็นการลงทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ ถ้าเผื่อว่าทางองค์การระหว่างประเทศเห็นว่ามาตรฐานของกฎหมายที่ออกมาไม่สอดคล้องกัน แล้วไม่ปลดประเทศไทยออกจากประเทศดาร์ค เกรย์ ลิสต์นั้น อาจจะมีผลทำให้ธุรกรรมเหล่านั้นกระทบกระเทือน ซึ่งในชั้นต้นผมเชื่อว่าประชาชนอาจจะยังไม่รู้สึก แต่ว่าภายใต้ความเป็นจริงที่ว่าการส่งออกนั้นมีมูลค่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ถ้าการทำธุรกรรมการส่งออกกระทบกระเทือนหรือล่าช้ามูลค่าตัวนี้ก็จะลดลงไป นอกเหนือจากที่ลดเพราะเหตุผลที่ว่ากำลังซื้อของประเทศสหรัฐอเมริกาและของยุโรปนั้นตกลงไปแล้ว เพราะฉะนั้นการตัดสินใจในมาตราที่แล้วก็มีความสำคัญ และในมาตรานี้ก็มีความสำคัญ แต่เหตุที่กระผมจำเป็นต้องสงวนความเห็นไว้ เพราะกระผมเห็นว่าทางการไทยควรจะต้องมีความพยายามในการชี้แจงกับนานาอารยประเทศว่าเรายินดีที่จะปฏิบัติตามมติข้อมติขององค์การระหว่างประเทศ

แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องอยู่ภายในกรอบที่ว่าจะไม่มากระทบกระเทือนหรือสร้างผลด้านลบแก่บริบทภายในประเทศด้วย เพราะว่าในบริบทของแต่ละประเทศย่อมไม่เหมือนกัน และถ้าเรายึดมั่นเป็นรากฐานหรือเป็นบรรทัดฐาน ณ วันนี้ว่า ต่อไปนี้ถ้ามาตรฐานขององค์การระหว่างประเทศ มาตรฐานทางสากลระบุไว้เช่นใด ประเทศไทยจะต้องอนุวัติกฎหมายภายในให้เป็นไปตามนั้น โดยมิอาจจะเปลี่ยนแปลงหรือมิอาจที่จะใช้ความพยายามเข้าไปชี้แจงได้ วันข้างหน้าเราก็อาจจะได้รับผลกระทบที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ กระผมขออนุญาตยกตัวอย่างว่า สมมุติว่าวันข้างหน้า ปีหนึ่งข้างหน้า ๒ ปีข้างหน้า องค์การระหว่างประเทศระบุว่าประมวลกฎหมายอาญาบางมาตราที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งรัฐของประเทศไทยเราไม่สอดคล้องตามมาตรฐานสากล เพราะไม่เป็นการเปิดให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพอย่างกว้างขวาง ----------

- ๘๑/๑

กระผมขออนุญาตไม่ยกตัวอย่างเลขมาตราและครับ แต่ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกคงจะพอทราบดี แล้ว ณ วันนั้นรัฐสภาไทยจะตัดสินใจอย่างไร กระผมจึงประสงค์ที่จะสงวนความเห็นใน ๒ มาตรานี้ ซึ่งเป็น ๒ มาตราสำคัญที่ได้เป็นเรื่องที่ก้ำกึ่งระหว่างเหตุผลภายในประเทศกับเหตุผลความจำเป็นที่ต้องอนุมัติตามมาตรฐานระหว่างประเทศขึ้นมา เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นสภากลั่นกรองได้ตัดสินใจบนพื้นฐานข้อมูลที่ถูกต้อง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ ท่านธวัช ถ้าไม่อยู่ผมก็จะไปที่ผู้สงวนคำแปรญัตตินะครับ ท่านแรกท่านอาจารย์สุมล เชิญครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันขอชี้แจงนิดเดียวในมาตรา ๕ ที่เพื่อนสมาชิกได้มีการแปรญัตติอย่างมากมายหลายท่าน ดิฉันด้วยความสัตย์จริงว่า ได้ย้อนไปดูที่ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วก็เห็นว่าธุรกรรมที่เป็นเหตุอันควรสงสัย ในข้อความเต็มในร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. .... เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้นมีธุรกรรม ๒ อย่าง ดังที่เพื่อนสมาชิกขอเอ่ยนาม ท่านคำนูณบอก เป็นธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติและธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ทำไมเขาไปตัดออก สภาผู้แทนราษฎรทำไมจึงไปตัดออกอย่างไม่ใยดีเรื่องอะไร ซึ่งดิฉันได้อภิปรายไปในวาระที่ ๑ ไปแล้วด้วยว่าดิฉันไม่เห็นด้วยในการที่สภาผู้แทนราษฎรได้ตัดออกไป เพราะฉะนั้นดิฉันก็ขอสงวนคำแปรญัตตินี้ไว้ แล้วก็เห็นคล้อยกับที่ท่านคำนูณได้อธิบายมาอย่างมากมายแล้ว ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์เจริญเชิญครับ

นายเจริญ ภักดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม เจริญ ภักดีวานิช ส.ว. พัทลุง ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านประธาน นาน ๆ ที่เราได้ใช้สภาแห่งนี้ให้เห็นคุณค่าว่าเราได้ปกป้องประชาชน ๔ ปีที่ท่านนั่งกับผมอยู่ตรงนี้ สตง. ฉบับหนึ่งที่เราใช้เวลาค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นมาตรานี้ก็เป็นส่วนหนึ่งใน ๓ มาตราที่สำคัญ เราผ่านสภาแห่งนี้ได้ปกป้องประชาชนในมาตรา ๓ มาตรา ๔ ท่านประธานครับ มาตรานี้ก็เป็น

มาตราหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งคิดว่าเจตนาของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาในการโหวตนั้น ต้องการที่จะให้สภาแห่งนี้เป็นสภากลั่นกรองจริง ๆ เพราะฉะนั้นมาตรานี้กระผมกราบเรียนว่า เนื่องจากกฎหมายนี้ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ค่อนข้างมาก กฎหมายนี้ให้ใช้ดุลพินิจค่อนข้างมาก ทีนี้สิ่งที่เกิดขึ้นที่กระผมกราบเรียนในมาตรานี้ก็คือว่า ที่จริงสาระสำคัญที่เพื่อนสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติไว้มี ๓ ตอนท่านประธาน ไปตัดตอนที่สำคัญออกเสีย ที่จริงตอนที่ ๑ ก็คือธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำอยู่ตามปกติ เพราะฉะนั้นคนธรรมดาบ้าน ๆ หรือคนที่รายเล็กรายน้อย ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนคงไม่มีเพราะโอกาสที่จะไปทำธุรกรรมซับซ้อน เพราะไปตัดออกเสีย ก็ทำให้ไม่สามารถปกป้องคนปกติหรือคนธรรมดา หรือคนที่ประกอบธุรกิจเล็กน้อยได้

ประการที่ ๒ ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ท่านประธานครับ กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า คนที่รายเล็กรายน้อย ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้เชิงเศรษฐกิจไม่มีโอกาสหรอก แล้วไปตัดออกเสีย เมื่อตัดออกแล้วก็แสดงว่ากฎหมายนี้ถ้าเราให้ผ่านไปก็ไม่ได้ปกป้องประชาชนเหมือนมาตรา ๓ มาตรา ๔ ที่เรายกมือช่วยปกป้องให้ เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานว่า สภาแห่งนี้มาตรานี้เป็นมาตราหนึ่งที่มีความสำคัญ เพื่อประหยัดเวลาของสภาผมก็กราบเรียนท่านประธานเพื่อให้เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้ใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจ เพราะว่าสาระที่สำคัญเป็นสาระที่ช่วยให้รายเล็กรายน้อยหรือประชาชนบริสุทธิ์ได้รับการคุ้มครอง ขอกราบขอบคุณท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปท่านสุริยา ปันจอร์ เชิญครับ

นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านกรรมาธิการและสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่านครับ จริง ๆ แล้วกระผมตั้งใจที่จะไม่ร่วมอภิปราย เนื่องจากว่าได้มอบภารกิจให้ท่านอาจารย์เจริญและท่านสุมลไปแล้ว แต่พอฟังแล้วดูเหมือนกับข้อความยังไม่สะเด็ดน้ำ ก็เลยขออนุญาตที่จะเสริมนิดเดียวครับ ถามว่าทำไมต้องไปเพิ่มตรงนี้ แล้วถามว่าทำไมถึงตัดออก ก็คือตัดออกไปแล้วผมกับคณะจึงนำข้อความนี้ใส่เข้ามา ด้วยเหตุผลสั้น ๆ ก็คือว่า ดูข้อความนะครับ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ตัวนี้ครับ คำว่า “สงสัย” ตรงนี้ถ้าไม่มีความกระจ่างในตัวเอง จะต้องให้มีความกระจ่างกับตัวที่ขยายความ เพราะชื่อของตัวเองก็บอกว่าอันควรสงสัย ทีนี้คำอธิบายคำว่า “อันควรสงสัย” ยังไม่กระจ่างอีกก็ยิ่งไปกันใหญ่ ท่านประธานครับ ด้วยเหตุนี้แหละที่ต้องใส่แล้วประการต่อมาก็คือในบรรทัดล่างที่เขียนว่า “ธุรกรรมอันมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า” คำนี้ก็ไม่มีความมั่นใจเช่นเดียวกัน เชื่อได้ว่า ถ้าเกิดว่าเชื่อได้ว่า แต่ไม่ตรงกับความเป็นจริง อันเนื่องมาจากไม่มีความโปร่งใส ไม่มีความชัดเจน ถามว่าผู้ที่ถูกกระทำนั้นจะได้รับความเป็นธรรมไหม ด้วยเหตุนี้ผมและคณะจึงขอนำประโยคดังกล่าวมาเพิ่มเติมเสริมให้เต็มเพื่อต้องการที่จะขยายคำว่า “อันควรสงสัย” และ “เชื่อได้ว่า” ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านภิญโญ สายนุ้ย ครับ ท่านอยู่ไหมครับ ถ้าท่านไม่อยู่ผมจะไปที่ท่านสุพจน์ เลียดประถม ท่านสุพจน์ เชิญครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ประเด็นเรื่องคำแปรญัตติในมาตรา ๕ ในธุรกรรมที่มีเหตุให้ควรสงสัย ผมเองได้เข้าไปแปรญัตติต่อคณะกรรมาธิการและก็ได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับคำแปรญัตติของกระผม ผมเองมีความคิดเห็นเป็นอย่างนี้ครับว่าธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ถ้าดูจากข้อความที่ผมแปรญัตติ จากเดิมมีลักษณะธุรกรรมที่มีองค์ประกอบอยู่ ๓ ส่วน แต่ผมเองได้เพิ่มในส่วนที่ ๑ กับส่วนที่ ๒ เข้าไปก็คือธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ อันนี้ถือเป็นชนิดที่ ๑ ที่เข้าเหตุธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ชนิดที่ ๒ ก็คือธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ

ชนิดที่ ๓ ก็คือตามร่างเดิมธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

ชนิดที่ ๔ ก็คือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน

ชนิดที่ ๕ คือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ต้องเรียนต่อท่านประธานว่าตามข้อความที่ผมได้แปรญัตติและเพื่อนหลายท่านได้ช่วยกันแปรญัตติ เป็นข้อความตามร่างเดิมที่คณะรัฐมนตรีเสนอเข้าสู่การพิจารณา แต่เมื่อการพิจารณาผ่านสภาผู้แทนราษฎร มีการตัดองค์ประกอบที่ ๑ กับองค์ประกอบที่ ๒ ทิ้งไป ผมต้องขออนุญาตเรียนต่อท่านประธานว่าเมื่อได้ฟังคำชี้แจงแล้วได้มาพิจารณาอย่างรอบคอบ ----------

ผมเห็นว่าการที่เราตัดองค์ประกอบที่ ๑ กับองค์ประกอบที่ ๒ ไป จะกระทบสิทธิของพี่น้องประชาชนน้อยลงครับท่านประธาน เหตุผลเพราะว่าองค์ประกอบที่ ๑ ก็คือ ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ อันนี้เป็นดุลพินิจของเจ้าหน้าที่แล้วครับ เจ้าหน้าที่สถาบันการเงินต่าง ๆ คนที่เกี่ยวข้อง ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของ ปปง. อย่างเดียว องค์ประกอบที่ ๒ ก็คือ ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ก็ตีความได้กว้างขวางมาก เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าการที่เราตัดองค์ประกอบที่ ๑ กับองค์ประกอบที่ ๒ ไปก็จะเหลือเป็นภาระของพี่น้องประชาชน ก็คือธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ กับองค์ประกอบที่ว่าธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดมูลฐานธุรกรรมสุดท้าย ก็คือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เพราะฉะนั้นต้องเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิกว่า ผมเห็นพ้องด้วยกับตามร่างเดิมเมื่อเราตัดองค์ประกอบที่ ๑ กับองค์ประกอบที่ ๒ ไป ผมเข้าใจว่าองค์ประกอบที่ ๑ กับองค์ประกอบที่ ๒ ไม่ได้อธิบายความถึงองค์ประกอบที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ เพราะฉะนั้นก็จะลดภาระของทางเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กระทบสิทธิและเสรีภาพของพี่น้องประชาชนลดลง เพราะฉะนั้นในมาตรานี้ ผมขอถอนครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสิริวัฒน์ เชิญครับ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะผู้แปรญัตติ เพื่อประหยัดเวลาให้กับที่ประชุมของเรา แล้วก็อยากจะเรียนว่าผมได้รับฟังความคิดเห็น คำชี้แจงจากคณะกรรมาธิการในมาตรานี้ เห็นว่าคำชี้แจงของคณะกรรมาธิการมีเหตุมีผล ดังนั้นผมไม่ติดใจในมาตรานี้ ผมเช่นเดียวกับท่านสุพจน์ เลียดประถม ก็คือผมขอถอนครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านธานีครับ ท่านธานีไม่อยู่ ก็ท่านสุรจิต เชิญครับ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : ขอบคุณครับท่านประธาน อันนี้ผมกับท่านคำนูณก็เพิ่มข้อความเหมือนกันนะครับ ก็คืออันนี้เราพยายามกำหนดลักษณะบ่งชี้ให้ชัดขึ้นก็เพื่อให้ทันกับความซับซ้อนขององค์กรอาชญากรรมหรืออาชญากรรมที่มีความร้ายแรงซับซ้อน

อันนี้เราก็เพื่อจะลักษณะเจตนารมณ์ ความจริงตรงนี้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องน่าจะสนับสนุนเรา แต่ก็แปลกว่าตอน ครม. เสนอก็มี แต่ก็เป็นกฎหมายที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องผู้เสนอไม่ได้ปกป้องกฎหมายของตัวเอง เมื่อเวลามีความเปลี่ยนแปลงในสภาผู้แทนราษฎรเราก็เลยต้องกลับเอามาเติมเข้าไปใหม่ ก็เพราะว่าธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากธุรกรรมในปกติหรือขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจมีบ่อยซ้ำซาก พวกแชร์ลูกโซ่ พวกเงินกู้พิสดารหรือขายของพิสดารต่าง ๆ อันนี้ก็จะเป็นความเสียหายที่ใหญ่โตขยายตัวออกไป เพราะฉะนั้นอันนี้ผมคิดว่าเราก็เพิ่มขึ้นเพื่อให้มีความชัดเจนให้ทันกับบริบทบ้านเมืองที่เปลี่ยนไป เพราะว่าเดี๋ยวนี้ไม่ใช่โจรแบบไอ้เสือเอาวาแล้ว เป็นโจรสวมสูทกันแล้ว คิดว่าตัวนี้น่าจะเป็นประโยชน์กับผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้มากกว่าด้วยนะครับ ผมก็ขอสงวนคำแปรญัตติ แล้วก็ขอชี้แจงไว้เท่านี้ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กลุ่มท่านวิชาญ ท่านเป็นตัวแทนคนเดียวนะครับ เชิญท่านวิชาญครับ ท่านก็ขอสงวนคำแปรญัตติใกล้เคียงกับกลุ่มของท่านคำนูณ เชิญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ทางกลุ่มของเราได้เห็นว่าการที่ในมาตรา ๕ ที่เขียนว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หมายความว่าธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้” เป็นข้อความซึ่งทำให้สามารถที่จะตีความได้หลากหลายมาก แล้วก็ไม่มีกรอบที่จะพิจารณา เราจึงได้ขออนุญาตแปรญัตติเพิ่มเติมเข้าไปโดยใช้ข้อความว่า ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย-

หมายความว่า ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำอยู่ตามปกติธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจอันเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรคือไปขยาย คำว่า ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้ข้อบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้เกิดความชัดเจนขึ้น หมายความว่าถ้าจะตีความในวรรคนี้ต้องตีความแบบอย่างแคบก็คือว่า มองเพียง ๒ ส่วน ก็คือส่วนของธุรกรรมที่มีความซับซ้อน กับธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งถ้ามอง ๒ สิ่งนี้แล้วเราก็จะเห็นว่าธุรกรรมทั้ง ๒ อย่างนี้เป็นที่มาของเหตุอันควรสงสัย ก็จึงได้แปรญัตติเพิ่มเติมเข้ามาตามข้อความข้างต้น ก็จึงเสนอเพื่อพิจารณา ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการชี้แจง เชิญท่านจงรักครับ

พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ (รองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญคนที่สอง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนเพื่อนสมาชิกว่าร่างแต่เดิมมีคำว่า ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หมายถึงธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกิจ ธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติและธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ เนื่องจากในทางปฏิบัติ ๒ ธุรกรรมเป็นธุรกรรมที่เราไม่สามารถแยกได้ว่าเป็นธุรกรรมที่มีความสุจริตหรือทุจริต ก็เป็นภาระแก่สำนักงาน ปปง. ที่ต้องรับรายงานธุรกรรมทั่วไปที่มีความซับซ้อนทั้ง ๆ ที่บางกรณีอาจจะเป็นเรื่องสุจริตก็ได้ ผมขอยกตัวอย่างเช่น ธุรกรรมที่มีความซับซ้อน สมมุติว่าถ้าใครมีภรรยาน้อยสักคนจะโอนเงินให้ภรรยาน้อยด้วยความสุจริตเข้าบัญชีโน่น ออกบัญชีนี้ไปโผล่ตรงโน่น อันนี้ถือว่าซับซ้อน แต่ถือว่าเป็นเรื่องสุจริต แล้วถ้าเรื่องเหล่านี้จะต้องรายงานทุกวัน ปปง. เก็บเอกสารไม่ไหว เหมือนรัฐสภาเก็บเอกสารไว้ตามทางเดินเต็มไปหมด เป็นงานที่ซ้ำซากเกิดจากการที่ทำงานมาแล้วกฎหมายเก่าใช้บังคับมานานแล้ว แต่ปรากฏว่าไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ เพราะแทนที่จะไปดูธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า หลีกเลี่ยงกฎหมายซึ่งมีอยู่แล้วในธุรกรรมด้านหลัง ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน หรือธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้คลุมหมดแล้วครับ แต่ธุรกรรมที่มีความซับซ้อน ความซับซ้อนไม่ได้หมายความว่าจะต้องเป็น

เรื่องทุจริต การโอนเงินที่ทุจริตอาจจะทอดเดียวก็ได้ ซึ่งปัจจุบันนี้เขาก็ใช้ทอดเดียวกันทั้งนั้น ว่าถ้าซับซ้อนหลายทอดแล้วตามเงินหายก็เอาเงินคืนมายาก อันนี้เป็นเหตุผลประการแรกที่ต้องตัดออกไปนะครับ

ส่วนธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ อย่างไร แค่ไหน เพียงใดที่ถือว่าเป็นการขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ คนต้องมีความรู้ในทางเศรษฐกิจ ถ้าคนไม่มีความรู้จบ ม. ๖ ก็อาจจะมองไปอีกแบบหนึ่ง จบปริญญาตรีก็อาจจะมองไปอีกแบบหนึ่ง แล้วเมื่อดูว่าคนที่ต้องรายงานตามมาตรา ๑๖ คนที่ต้องมีหน้าที่รายงานคือ ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชร พลอยก็ดี ผู้ค้าทองคำก็ดี ผู้ให้เช่าซื้อรถยนต์ก็ดี นายหน้าผู้ค้าของเก่าต้องรายงานทั้งสิ้น หากไม่รายงานก็มีโทษจำคุกโทษปรับไม่เกิน ๕ แสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ ๕,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๖๒ ให้บุคคลเหล่านี้มานั่งวินิจฉัยว่าธุรกรรมอันใดที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจเขาคิดไม่ออกหรอกครับ แต่ถ้าเกิดเขามารายงานถูกเจ้าหน้าที่รัฐจับกุมว่าเขาผิด เพราะคุณทำไมไม่ดูว่าขาดความเป็นไปได้ทั้ง ๆ ที่เขาอาจจะมองว่าไม่ขาดความเป็นไปได้ก็ได้ เพราะฉะนั้นภาวะเหล่านี้ตกอยู่กับผู้รายงาน เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนจึงควรจะตัดออกไป เพราะไม่เกิดประโยชน์ไปหาเหตุให้พี่น้องประชาชนถูกดำเนินคดี อย่างธุรกรรมที่มีความซับซ้อนก็เช่นกัน ผมขอยืนยันว่าความซับซ้อนไม่ได้หมายความว่าทุจริต ซ้อนเดียว ทอดเดียว ก็อาจจะทุจริตได้ เพราะฉะนั้นเป็นภาระที่เขาต้องไปดู แต่ว่าธุรกรรมที่ ปปง. เขาดูอยู่แล้วว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงอันนี้เช่นว่า ห้ามโอนเงิน ๒ ล้านบาท โอนเงินวันละ ๑.๙ ล้านบาท ทุกวันเขาต้องไปดูได้ เพราะฉะนั้นผมว่าธุรกรรมข้างหลังบรรทัดที่ ๓ ลงไปคลุมหมดแล้ว ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนก็ดี หรือธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจก็ดี ในทางปฏิบัติมีปัญหาเขาถึงแก้ไขครับ ขออนุญาตกราบเรียนพี่น้องและท่านเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ฟังกรรมาธิการชี้แจงแล้ว ท่านวิชาญถอนไหมครับ เชิญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ขออนุญาตฟังกรรมาธิการแล้วก็เห็นด้วยครับ ขอถอนครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านถอนนะครับ ท่านคำนูณครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน

5 ที่เคารพ ผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย อันที่จริงในชั้นกรรมาธิการเมื่อสักครู่นี้ผมก็ได้พูดไปแล้วว่า ----------

- ๘๕/๑

ถ้ากรรมาธิการเสียงข้างมากชี้แจงกับผมให้ชัด พูดกันตรง ๆ เลยว่าเหตุผลภายในประเทศเป็นหลักหรือเหตุผลมาตรฐานสากลเป็นหลัก ถ้าท่านชี้แจงได้ว่าเหตุผลภายในประเทศเป็นหลักผมถอนให้ แต่ถ้าท่านยืนยันว่ายังเป็นมาตรฐานสากลปนอยู่ด้วยนี้สักกี่เปอร์เซ็นต์ท่านประธานครับ คือเรื่องเป็นอย่างนี้ครับ คือถ้าเราดูเส้นทางความเป็นมาแล้ว ถ้าเผื่อว่ามาตรานี้ทาง ปปง. ต้องการแก้ไขมาตั้งแต่ต้น คือตัดธุรกรรมที่มีความซับซ้อนออกไป ตัดธุรกรรมที่ไม่มีความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจออกไป ต้องปรากฏในร่างแรกที่เข้ามาครับ แต่ร่างแรกที่เข้ามานี้ยังคงเหมือนเดิมทุกอย่าง เพียงแต่เพิ่มความผิดตามฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเพื่อให้สอดรับกับร่างพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งที่กำลังจะเข้าด้วย แต่มีการตัดในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร ผมฟังคำชี้แจงในชั้นกรรมาธิการแม้ว่าจะอยู่เกือบทุกนาทีนะครับ แต่ว่าอาจจะเสียสมาธิไปบ้าง ก็เลยยังขาดความชัดเจนว่าตกลงที่ตัดธุรกรรม ๒ ประเภทออกไปนี้เป็นตามมาตรฐานทางสากลกี่เปอร์เซ็นต์ครับ ถ้าท่านตอบได้ว่าเป็นเหตุความจำเป็นของ ปปง. เองจริง ๆ เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ผมถอนให้ครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นผมว่ากรรมาธิการลองชี้แจงให้ชัด ๆ อีกที เพราะว่าถ้าท่านคำนูณถอนก็จะมีคนที่ถอนหลายท่านนะครับ เชิญครับ

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ กรรมาธิการ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า จริง ๆ แล้วในร่างกฎหมายที่เสนอมาตั้งแต่เมื่อครั้งรัฐบาลก็ดี ผ่านกฤษฎีกาก็ดีนี้ มีหลายข้อบทที่ ปปง. เองไม่เห็นด้วย แต่เนื่องจากว่า ปปง. เองเป็นฝ่ายประจำก็พยายามชี้แจงในแต่ละวาระที่จะผ่านมา เพราะฉะนั้นท่านจึงเห็นว่ายังมีข้อบกพร่องหลายประการที่ผ่านไปแล้วว่าขัดต่อมาตรฐานสากล ในอันนี้ก็เป็นอีกข้อหนึ่ง ซึ่งส่วนหนึ่งก็ไม่ใช่เรื่องของมาตรฐานสากลสักทีเดียว แต่ในความเป็นจริงในการทำธุรกรรมขณะนี้สำนักงาน ปปง. รับรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเข้ามาเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่แล้วเป็นธุรกรรมที่ไม่มีคุณภาพนะครับ เหตุที่ไม่มีคุณภาพก็เพราะว่าผู้ที่รายงานก็จะมองธุรกรรมที่มีความสลับซับซ้อนผิดไปจากธุรกรรมที่ทำลักษณะเดียวกันหรือธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้

ในเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งก็เป็นไปได้นะครับ แล้วก็ธุรกรรมเหล่านี้ไม่ใช่ธุรกรรมที่เกี่ยวกับความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินจึงทำให้มีคนดี ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดไม่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินถูกรายงานเข้ามาเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นหลักในการทำงานของ ปปง. เราจะเริ่มจากธุรกรรมที่มีเหตุสงสัยแล้วก็เป็นข้อมูลนำไปสู่การสืบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีในความผิดฐานฟอกเงินหรือในเรื่องของมาตรการตามกฎหมายฟอกเงินต่อไป ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้ก็ทำให้เราจำเป็นจะต้องไปสืบสวนรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งไปเกี่ยวกับคนดี จากการทำงาน ๑๓ ปีที่ผ่านมาคดีต่าง ๆ เหล่านี้ในที่สุดก็ต้องยุติไป เพราะว่าคนเหล่านั้นเขาไม่ได้ทำความผิดมูลฐานหรือไม่ได้ทำความผิดฐานฟอกเงิน ผมเรียนว่าหากได้ตัดข้อความนี้ออกไปก็จะลดไม่ใช่เพียงภาระของสำนักงาน ปปง. หรือสถาบันการเงิน แต่สิ่งที่สำคัญก็คือว่าเราจะได้คุ้มครองสิทธิของคนดี ๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินนะครับ ส่วนอื่น ๆ หากจะไปพูดถึงเรื่องมาตรฐานสากลนั้นก็ไม่ใช่ตรง ๆ เสียทีเดียว แต่สิ่งเหล่านี้จะทำให้ ปปง. นั้นไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างเต็มที่ เพราะจะต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งไปใช้ในการวิเคราะห์ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับคนดีแล้วไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ก็จะทำให้ผลของการทำงานนั้นเปลี่ยนไป ไม่สามารถที่จะบรรลุเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ ผมจึงขอเรียนว่าหากได้ตัดข้อความนี้ออกก็จะเป็นผลดีกับทุก ๆ ฝ่ายแล้วก็ไม่เป็นการรบกวนสิทธิของประชาชนจนมากเกินไปครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านคำนูณครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม คำนูณ สิทธิสมาน ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมเป็นคนพูดง่าย ท่านประธาน แต่เอาชัด ๆ อีกสักครั้งหนึ่งก็แล้วกันว่า การตัดธุรกรรม ๒ ประเภทออกไปจากมาตรานี้ ไม่ใช่เหตุผลที่จะทำให้แฟทเอฟเขาถอดประเทศไทยออกจากบัญชีดาร์ค เกรย์ ลิสต์ ใช่หรือไม่ หรือจะถามอีกอย่างหนึ่งก็ได้ว่า ถ้าสมมุติว่าผมยังคงยืนยัน และมติออกมาเป็นว่ามีธุรกรรมอีก ๒ ประเภทเข้าไป กฎหมายที่ผ่านออกไปจะไปขัดกับมาตรฐานของแฟทเอฟหรือไม่ อันนี้เราต้องแยกจากมาตราที่แล้ว มาตราที่แล้วก็เป็นเรื่องหนึ่ง ถ้าท่านตอบชัด ๆ แบบนี้อีกสักครั้งหนึ่งบันทึกไว้ผมยินดีถอนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสีหนาทอีกสักครั้งหนึ่งครับ เพราะผมดูข้างล่างแล้วเตรียมจะถอนเป็นแถวเลยนะครับ

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ความสำคัญจริง ๆ ของบทมาตรานี้เป็นเรื่องที่กระทบสิทธิต่อประชาชน หากตัดออกก็จะเป็นผลดี ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : แฟทเอฟนี้ไม่เกี่ยวนะครับ ท่านคำนูณครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน (กรรมาธิการวิสามัญ) : ถ้าท่านประธานขานคำของท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับแฟทเอฟ เป็นเรื่องภายในประเทศ ผมยึดถือตามนั้น ผมยินดีถอน ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ ภักดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เจริญ ภักดีวานิช ส.ว. พัทลุง เมื่อสักครู่นี้อยากให้ท่านเลขาธิการตอบอีกคำถามเหมือนกัน ท่านบอกว่า ปปง. ไม่เห็นด้วยกับกฎหมายนี้ เฉพาะส่วนตรงนี้ ทีนี้กฎหมายกว่าจะเข้าสภาร่างกฎหมายฉบับนี้ผ่านคณะกรรมการชุดใหญ่ไหม ก่อนจะเข้ามาทางสภาผู้แทนราษฎร เพราะเดิมมีอยู่ท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้ท่านบอกว่าทาง ปปง. ไม่เห็นด้วย ก็ถามท่านนิดเดียวสั้น ๆ ว่ากฎหมายฉบับนี้ผ่านคณะกรรมการหรือเปล่า

ประธานวุฒิสภา : จะไปตอบคำถามของท่านอาจารย์สุริยากับอาจารย์เจริญที่เหมือนกัน ถูกไหมอาจารย์สุริยา เชิญครับ เดี๋ยวจะได้ตอบทีเดียว

นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานครับ ผม สุริยา ปันจอร์ ส.ว. สตูล ผมยังฟังคำตอบของกรรมาธิการไม่ค่อยชัดเจนเท่าไร ขอประทานโทษ ตามที่คุณคำนูณได้ตั้งประเด็นคำถาม คำตอบนั้นยังไม่ค่อยชัดเจนเท่าไรครับ ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ผมขออนุญาตที่ย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ธุรกรรมที่มีความซับซ้อน คือเกรงว่าธุรกรรมอันนี้จะทำให้ผู้ถูกกระทำเสียเปรียบ เสียประโยชน์ ท่านประธานครับ ถ้าเราอ่านต่อไป ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนแค่นั้นอาจจะมีปัญหาได้ แต่ถ้าเราต่อไปนิดว่าผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกัน อย่างนี้จะชัดเจนยิ่งขึ้น ผมว่าถ้าเราใส่อย่างนี้ผู้ปฏิบัติคงไม่ต้องวิตกกังวลว่าจะผิดหรือถูก นี่คือประการที่ ๒

ประการที่ ๓ ที่บอกว่า คตง. ไม่เห็นด้วย ตรงนี้ผมว่าน่าจะไม่ใช่ข้ออ้าง ตรงนี้คือสภานิติบัญญัติ เรามาร่วมกันตรากฎหมาย ส่วนหน่วยงานต่าง ๆ เป็นผู้ปฏิบัติ ผมว่าน่าจะไม่ใช่ข้ออ้าง เพราะฉะนั้นขอย้อนกลับว่าคำตอบไม่ชัดเจน เหตุผลที่ผมนำเสนอลองพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสีหนาทตอบชัด ๆ เลยนะครับ

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ กรรมาธิการวิสามัญ เฉพาะในข้อนี้ เรื่องของความหมายของธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ในหลักสำคัญก็เป็นเรื่องของข้อเท็จจริงตามที่ผมได้เรียนไปแล้ว ----------

สำหรับประเด็นเรื่องที่ว่าใน ๒ เรื่องนี้ หากว่ายังคงมีไว้ก็จะทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานในการกลั่นกรองข้อมูลธุรกรรมนั้นลดลง เพราะว่าเราจะต้องวิเคราะห์ธุรกรรม คือทั้ง ปปง. ด้วย แล้วก็ทั้งสถาบันการเงินด้วย เพราะว่าจะต้องรายงานธุรกรรมของคนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินเข้ามาด้วย เพราะฉะนั้นผลหรือคุณภาพของการวิเคราะห์หรือการรายงานนั้นก็จะด้อยลงไป เนื่องจากต้องรวบรวมข้อมูลของคนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด อันนี้ประเด็นแรก

สำหรับประเด็นที่ผมได้เรียนไปเมื่อสักครู่ข้างต้นนั้น ผมก็เรียนว่า สำนักงาน ปปง. ก็ต้องปฏิบัติตามมติของคณะรัฐมนตรี ซึ่งในบางประเด็นนั้นอาจจะมีข้อที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกันในบางเรื่อง เช่นในเรื่องของการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลก็ดี หรือในเรื่องของข้อเท็จจริงก็ดีก็เป็นเรื่องของหน่วยงานอาจจะมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน แต่ว่าในผลของการพิจารณา ซึ่งผ่านตามกระบวนการและขั้นตอน มีการผ่านของคณะกรรมการหรือคณะทำงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหลายขั้นหลายตอน ซึ่งเราก็ต้องเคารพตามมติของคณะกรรมการต่าง ๆ ซึ่งผ่านมาตามขั้นตอนโดยตลอดจนกระทั่งเป็นกฎหมายเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรครับ

ประธานวุฒิสภา : ผลการที่จะตัดอันนี้ออกไม่มีผลต่อแฟทเอฟถูกไหมครับ จะได้บันทึกไว้ พยักหน้าแสดงว่าใช่ เชิญท่านสุมลครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรีในฐานะที่ได้แปรญัตติมาตรานี้ เมื่อสักครู่ดิฉันก็พยายามที่จะถอน เหมือนกับเพื่อนสมาชิก แต่ถอนไม่ลง เพราะเนื่องจากว่าคือก็ยังไม่ชัดเจน แม้ท่านสุริยา ท่านเจริญ จะบอกให้ชัดเจนสักนิด ดิฉันติดใจนิดเดียวที่เมื่อสักครู่เลขาธิการ ปปง. บอกว่าจะทำให้ ปปง. และสถาบันการเงินทำงานเยอะขึ้นด้วยการที่จะต้องมาตีความว่าธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไปจากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกับสถานปกติ ท่านยกตัวอย่างได้ไหม ชี้ให้เห็นเลย เมื่อสักครู่ดิฉันฟังไม่ถนัด ขอเอ่ยนามท่านจงรักบอกว่า เช่น เมียน้อย เอาเงินให้เมียน้อยใส่บัญชีนี้ บัญชีนั้น แต่ไม่รู้ว่าซับซ้อนอย่างไร เพราะฉะนั้นอันนี้ท่านยกตัวอย่างตรงนี้ถ้าชัดเจนดิฉันว่าดิฉันถอนคำแปรญัตติได้ เพราะฉะนั้นขอให้ยกตัวอย่าง เพราะท่านพูด

มองไม่เห็นภาพยังเป็นนามธรรมว่า ๒ สถาบันต้องทำงานหนัก ต้องมาตีความ จะกระทบต่อคนที่ไม่ได้ทำอะไรที่เป็นอาชญากรรมที่มีการฟอกเงิน กราบเรียนค่ะ

ประธานวุฒิสภา : คือถ้าท่านตอบไม่ชัดเจนผมจะขอมติ ผมอยากจะอธิบายแทนจริง ๆ เชิญครับ

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ผมเรียนตรง ๆ นะครับ ผมขออนุญาตด้วยความเคารพ ถามท่านตรง ๆ ว่า ถ้าคนดี ๆ ต้องถูกรายงานธุรกรรมทั้ง ๆ ที่สงสัย ทั้ง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน เราจะยอมให้เกิดเหตุการณ์อย่างนั้นไหมครับ เพราะว่าสถาบันการเงินในขณะนี้เขาก็ไม่อยากถูกดำเนินคดี เรื่องกรณีที่ต้องรายงานธุรกรรม เพราะฉะนั้นวิธีการรายงาน คือไม่แน่ใจอะไรเขาก็รายงานมาก่อน ซึ่งอย่างนี้ก็จะมีคนดี ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาเป็นจำนวนมาก มากกว่าคนร้ายหรือคนไม่ดีเสียอีก ผมเรียนอย่างนี้นะครับ คราวนี้ตัวอย่างที่ท่านยก ผมขออนุญาตยกตัวอย่างธุรกิจทั้งหลายที่ท่านอาจจะรู้จัก เช่น เรื่องร้านขายทอง ซึ่งผู้ประกอบกิจการร้านขายทองเป็นจำนวนมากส่วนใหญ่แล้วก็ทำธุรกรรมตามปกติ แต่ว่าความที่เขาเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินสด อย่างนี้เป็นต้น แล้วก็จะต้องมีการโอนเงินไปต่าง ๆ เช่น ลูกค้า ลูกค้าก็ใช้เงินสดมาซื้อ คนขายทองก็ขายด้วยเงินสด ซื้อขายกันด้วยเงินสด ก็ต้องโยกเงินอะไรต่าง ๆ ไปมากมาย แล้วก็ถูกรายงานเข้ามาเยอะมาก แล้วทำธุรกรรมเพียงร้านบางแห่งซึ่งเราดูแล้วไม่น่าจะสูง อาจจะมีมูลค่าธุรกรรมจำนวนมากเป็น ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งจริง ๆ แล้วเขาทำธุรกิจถูกต้องทุกอย่าง ไม่ได้ผิดกฎหมายอะไรเลย แล้วเขามีถูกรายงานเข้ามา หรือธุรกรรมที่ไม่มีความเป็นไปได้ในทางเศรษฐกิจ เราเคยรับรายงานธุรกรรม คุณลุงคนหนึ่งใส่กางเกงขาสั้นรองเท้าแตะ เอาเงิน ๑๐ ล้านบาทมาฝากธนาคาร มาทำธุรกรรมอยู่ ๒ – ๓ ครั้ง รวม ๆ แล้วก็ได้หลายสิบล้านบาท ----------

เขาถูกรายงานธุรกรรมเข้ามาก็ปรากฏว่าตรวจสอบไป ปรากฏว่าแกไปวิดบ่อกุ้งขายได้เงินเยอะ แต่ว่าลักษณะรูปร่างที่คุณลุงเอาเงินมาฝากมาทำธุรกรรม คือท่านก็ใส่รองเท้าแตะกางเกงขาสั้น เสื้อเก่า ๆ มอ ๆ ก็ถูกรายงานเข้ามาอย่างนี้ครับ ผมคิดว่าเราไม่อยากจะให้รบกวนสิทธิประชาชนจนเกินไป เอาที่ใช่ ๆ นี่แหละครับ แล้วสถาบันการเงินก็ดี ปปง. ก็ดี ก็สามารถทำงานได้เต็มที่และมีประสิทธิภาพซึ่งเราจะได้คัดกรองคนที่ดี ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์สุมล โอ.เค. นะครับ ท่านสุรจิต โอ.เค. นะครับ ท่านสุรจิตท่านสุดท้าย เชิญครับ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : คือตรงนี้เวลาท่านพูดจากฝ่ายปฏิบัติแล้วจะเป็นปัญหาอย่างนี้ตลอด ความจริงถ้าท่านบวชเรียนหลักตัดสินพระธรรมวินัยก็คือว่า ถ้าสงสัยแล้วอย่าทำ ก็คือเมื่อเราตรวจไปแล้วไม่ใช่ก็ต้องยุติ แต่ว่าภารกิจเป็นอย่างนั้น ผมพูดตั้งแต่รอบแรกว่าองค์กรเหล่านี้เพิ่งตั้งตอนรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผมก็เข้าใจว่าต้องใช้เวลาพัฒนาการ งบประมาณที่จำกัด ประสบการณ์พัฒนาบุคลากรของท่านด้วย ที่เราห่วง ก็เพราะว่า กลัวว่าแค่สงสัยแล้วก็ไปทำในทางผิด ๆ ในทางข่มขู่อะไรแบบนี้ เพราะกฎหมายนี้ละเอียดอ่อนว่าซีกหนึ่งเป็นสิทธิเสรีภาพในทรัพย์สินในการประกอบอาชีพใช่ไหมครับ

อีกซีกหนึ่งก็ต้องป้องกันอาชญากรรมที่พัฒนาไปเยอะใช่ไหม แต่ก็อย่างนี้จะให้ทำอย่างไรภารกิจเป็นอย่างนั้นใช่ไหม พระสงสัยว่าเที่ยงไปแล้ว แต่ข้อเท็จจริงยังไม่เที่ยง ถ้าคุณสงสัยเอาตัวคุณเป็นพยานคุณก็อย่าไปฉันคุณก็อดข้าวไปวันนั้น หลักกฎหมายไม่เคยเอาชีวิตจริงมาใช้ กฎหมายก็มีชีวิตเหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คือว่าเขียนเปิดไว้ว่าสามารถใช้ดุลพินิจอย่างนี้ แต่ก็มีระบบที่จะไปคานไปถ่วงดุลกัน แต่ท่านบอกว่าต้องเขียนอะไรให้ชัดหมด ผมถามว่าสิทธิชุมชนตอนนี้ที่เป็นปัญหาคาศาลเยอะแยะก็เป็นปัญหาลักษณะนี้ว่าคำเหล่านี้ไปได้ไกลแค่ไหน การบันทึกการอภิปรายจะช่วยเอาไว้ แต่คนของท่านก็ต้องพยายามศึกษากฎหมายอะไรเหล่านี้ ไม่มีอะไรง่าย เราก็รู้ว่ายาก แต่ว่าทำอย่างไรละเอียดอ่อนขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านก็ไม่ติดใจนะครับ เหลือท่านคนเดียวครับ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : ท่านคำนูณถอนไปแล้วหรือครับ

ว. ๒๔ (ส. ทั่วไป) วินัย ๙๘/๒

ประธานวุฒิสภา : ถอนแล้วครับ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : ผมก็ยอม ผมคนเดียว เดี่ยวสู้ไม่ไหว

ประธานวุฒิสภา : ถอนนะครับ มาตรานี้ลดงานของ ปปง. แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุ้มครองคนบริสุทธิ์ได้ด้วยนะครับ แต่ไม่มีผลต่อแฟทเอฟจะมีหรือไม่มีแฟทเอฟก็ยังเรตติง (Rating) เราอยู่ มาตราอื่นครับ มาตรา ๖ เชิญครับ

นายวุฒิชัย วัชรีรัตน์ (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๘ ให้เพิ่มข้อความเป็นมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๗/๑ มีสามวรรค กรรมาธิการไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๗/๑ วรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๘ ดังนี้นะครับ เป็นมาตรา ๓๗/๑ วรรคสอง ซึ่งมีท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ท่านอาจารย์เจริญ ท่านสุริยา ท่านภิญโญ ขอสงวนไว้ในวรรคสอง เอาทีละวรรคนะครับ เชิญท่านที่ผมกล่าวถึง ท่านอาจารย์สุมลก่อนครับ เชิญครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉันนางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันได้แปรญัตติในมาตรา ๓๗/๑ วรรคสอง ซึ่งข้อความต้องอ่านนิดหนึ่งว่า ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ชีวิตร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภรรยา บุพการี ผู้สืบสันดานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าวได้มีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทน ดิฉันขอตัดคำว่า “เท่าที่จำเป็นและสมควร” ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ----------

๑๕๓

- ๘๕/๑

โดยเหตุที่เห็นว่าคนที่เสียสละมาเป็นพยานก็ดี แจ้งเบาะแสก็ดี ให้ข้อมูลก็ตาม แล้วทำไม เมื่อเขาได้รับอันตรายถึงชีวิตหรือพิกลพิการอะไรก็แล้วแต่ แล้วทำไมหน่วยงานของรัฐจึงจะบอกให้ค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นหรือตามสมควร ดิฉันว่าเราไม่ให้ความคุ้มครองเขาอย่างดีหรือ ควรจะตัดคำที่ฟังแล้วปล่อยให้เขาไปตามบุญตามกรรม น่าจะบอกว่าเพื่อขอรับค่าตอบแทนตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย ฉะนั้นดิฉันไม่อยากให้มีคำนี้ ถ้าท่านกรรมาธิการสามารถอธิบายให้ดิฉันเข้าใจได้ ดิฉันก็อาจจะถอน เพราะรู้สึกจะแปรญัตติอยู่คนเดียว เพราะฉะนั้นก็ลองชี้แจงค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เดี๋ยวอาจารย์เอาวรรคสามได้ด้วยเลย ดีไหม จะได้ตอบทีเดียวครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : ขอบคุณท่านประธาน ดิฉันก็จะพูดต่อ เมื่อท่านอธิบายให้ดิฉันเข้าใจได้ในวรรคสองก็จะมีผลต่อวรรคสาม ดิฉันก็อาจจะถอนคำแปรญัตติในวรรคสามต่อด้วย ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเจริญ ทั้งวรรคสองและวรรคสามไปเลยครับ ท่านตัดเหมือนท่านสุมลหรือเปล่าครับ

นายเจริญ ภักดีวานิช : ผมไม่สงวนคำแปรญัตติครับ

ประธานวุฒิสภา : พอใจนะครับ ท่านสุริยา ปันจอร์ ทุกท่านไม่ข้องใจยกเว้น ท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ เชิญกรรมาธิการได้ชี้แจงทั้งวรรคสองและวรรคสาม เชิญครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการวิสามัญจากกฤษฎีกา ขออนุญาตกราบเรียนว่าหลักการในเรื่องการคุ้มครองพยานตามกฎหมาย ปปง. เพื่อให้เขาได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับพยานในคดีอาญา เพราะเนื่องจากว่าพยานในส่วนของกฎหมาย ปปง. ไม่ใช่คดีอาญาเป็นเรื่องการยึดทรัพย์เรื่องอะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องทางแพ่ง ทีนี้ต้องการที่จะให้สิทธิในการที่เขาจะมาให้ข้อมูลในการทำธุรกรรมอะไรต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การยึดทรัพย์ในกฎหมาย ปปง. ก็เป็นการเพิ่มสิทธิเขาเพิ่มเติมมากขึ้น ถ้าไม่มีการเขียนสิทธิอันนี้ไว้ในมาตรา ๓๗/๑ เขาจะไม่มีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองพยาน

ในคดีอาญา ก็เลยมีการเขียนยึดโยงให้สิทธิต่าง ๆ ดังกล่าวตามกฎหมายคุ้มครองพยานในคดีอาญา ซึ่งเป็นพยานที่จำเป็นจะต้องได้รับความคุ้มครองยิ่งกว่ากฎหมาย ปปง. เสียอีก ซึ่งในกฎหมายคุ้มครองพยานในคดีอาญานั้น จะมีหลักการเขียนไว้ในมาตรา ๑๕ ว่าบุคคลที่มาเป็นพยาน แล้วก็เกิดความเสียหายถูกทำร้าย มาตรา ๑๕ (๑) จะเขียนว่าบุคคลนั้นมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควร หลักการใหญ่ซึ่งอยู่ในกฎหมายคุ้มครองพยานคดีอาญาบังคับเอาไว้อย่างนั้นอยู่แล้ว การมาเขียนไว้ตรงนี้ก็เพียงแต่ให้ชัดเจนเท่านั้นเอง เพราะว่าถึงแม้จะตัดออกไป แต่ก็ยังต้องโยนไปใช้ตามกฎหมายคุ้มครองพยานในคดีอาญา ซึ่งถูกบังคับหลักเกณฑ์ว่าต้องเท่าที่จำเป็นและสมควร เพราะฉะนั้นการมีไว้หรือไม่มีไว้มีค่าเท่ากัน ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุมล เชิญครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : เรียนท่านประธานวุฒิสภาค่ะ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันขอถอนคำแปรญัตติทั้งมาตรา ๓๗/๑ วรรคสองและวรรคสาม

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญเลขานุการในมาตรา ๙ ครับ

นายวุฒิชัย วัชรีรัตน์ (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ) ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๐ เป็นการให้เพิ่มข้อความ (๓/๑) ในมาตรา ๔๐ แห่ง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ก็คือ (๓/๑) ให้คณะกรรมการกำหนดระเบียบแนวทางปฏิบัติ ซึ่งคณะกรรมาธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ ดังนี้ก็ไปเพิ่มใน (๓/๑) เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมาธิการแก้ไข ไม่มีผู้สงวนคำแปรญัตติ ท่านสมาชิกก็อภิปรายได้เฉพาะประเด็นที่คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไข ก็คือตัดออกและเพิ่มเติม เชิญท่านสมาชิก ท่านใดสนใจที่จะอภิปรายครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีเห็นชอบตามกรรมาธิการ เชิญครับ

นายวุฒิชัย วัชรีรัตน์ (ที่ปรึษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ) ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : มีผู้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๒ เป็นเพิ่ม มาตรา ๔๖/๑ มีการเพิ่มข้อความในมาตรา ๔๖/๑ วรรคสอง และวรรคสาม ของมาตรา ๑๒ ก็เป็นมาตรา ๔๖/๑ วรรคสอง ซึ่งท่านวิเชียร คันฉ่อง ท่านพิเชต สุนทรพิพิธ ท่านหมอเจตน์ ขอสงวนคำแปรญัตติไว้นะครับ ท่านแรกท่านวิเชียร คันฉ่อง เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตรัง ขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่าในมาตรา ๑๒ สำหรับในมาตรา ๔๖/๑ ในวรรคแรก ในวรรคแรกเขาให้อำนาจกับ ปปง. อยู่แล้วที่จะไปร้องขอให้หน่วยงานของดีเอสไอเข้ามาร่วมในการกระทำการสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องการกระทำความผิด แล้วทีนี้ในกฎหมายที่เขียนเอาไว้ก็บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า การรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมาย การสอบสวนคดีพิเศษเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือดำเนินการกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ นั่นหมายถึงในวรรคนี้ตามความเข้าใจของกระผมก็มองว่า ในเมื่อ ปปง. ร้องขอไปดีเอสไอก็มาสนับสนุนตามอำนาจหน้าที่อยู่แล้ว เมื่อ ปปง. มาสนับสนุนตามอำนาจหน้าที่อยู่แล้วไม่จำเป็นที่จะต้องเขียนในวรรคสองอีกครับ ในวรรคสองผมก็เลยขออนุญาตตัดวรรคสองออกหมดทั้งวรรค ในวรรคสองก็บอกว่า เพื่อประโยชน์ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยการเสนอแนะของเลขาธิการอาจมีคำสั่งตั้งผู้ปฏิบัติงาน ในวรรคสองผมอ่านเพียงแค่นี้นะครับ เพราะฉะนั้นในวรรคนี้ผมคิดว่า ถ้าหากว่าในวรรคแรกให้อำนาจของเลขาธิการ ปปง. สำนักงานร้องขอแล้วดีเอสไอก็ต้องมาร่วมในการสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นวรรคสองไม่จำเป็นที่จะต้อง เมื่อเลขาธิการร้องขออีก เพราะฉะนั้นในวรรคนี้ก็เลยขอตัดออก และในวรรคสามก็ขอแก้ไขเพิ่มเติมเป็นว่า ในการปฏิบัติตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษและเลขาธิการร่วมกันกำหนด ถ้าเขียนอย่างนี้ผมคิดว่าน่าจะครบถ้วนกระบวนความนะครับ ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ดีเอสไอเข้ามาตามวรรคสองอีกต่อไป ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : นอกจากท่านวิเชียรแล้วในกลุ่มของท่านมีใครอีกไหมครับ คุณหมอเจตน์ เชิญท่านพิเชตก่อน แล้วเดี๋ยวตามด้วยนายแพทย์เจตน์ เชิญท่านพิเชตครับ

นายพิเชต สุนทรพิพิธ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชต สุนทรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๔๖/๑ วรรคสอง ผมก็มีความเห็นไปในทำนองเดียวกับท่านวิเชียร คันฉ่อง ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนาม คือผมเห็นว่าวรรคหนึ่งนั้นน่าจะเพียงพอเหมาะสมแล้ว คือเมื่อมีความจำเป็นท่านเลขาธิการ ปปง. ก็อาจจะขอร้องให้ทางดีเอสไอเข้ามาร่วมดำเนินงานได้ เพราะฉะนั้นวรรคสองจึงไม่น่าจะมีความจำเป็น แล้วก็ขออนุญาตวรรคสามก็เช่นเดียวกัน มีความเห็นเช่นเดียวกับท่านวิเชียร คันฉ่อง คือน่าจะตัดคำว่า วรรคหนึ่งและวรรคสอง ออก โดยเป็นว่า ในการปฏิบัติการตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษและเลขาธิการร่วมกันกำหนด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมคิดว่าไม่ได้ง่ายอย่างที่เพื่อนสมาชิก ๒ ท่านอภิปราย ----------

ในกรณีที่ว่าถ้าไม่มีความจำเป็นหรือฟุ่มเฟือยแล้วก็เสนอขึ้นมาเป็นวรรคสอง คงมีที่มาที่ไป ถ้าหากว่าเสนอขึ้นมาโดยที่ว่าไม่มีวัตถุประสงค์ ไม่มีเป้าหมายก็คงจะเป็นเรื่องที่แปลก ท่านประธานครับ ในข้อนี้เท่าที่ผมตรวจสอบดูแล้ว ในวรรคสองที่เพิ่มขึ้นเป็นการขยายอำนาจของ ปปง. เพราะพนักงานสอบสวนโดยปกติเป็นได้ยาก จะเป็นได้ก็ต้องอาศัย ป.วิ. อาญา เช่นพนักงานปกครองหรือตำรวจในระดับปริญญาตรีขึ้นไป ในวรรคสองของร่างมาตรา ๔๖/๑ ตามร่างของมาตรา ๑๒ เป็นการให้อำนาจ ปปง. โดยเลขาธิการเสนออธิบดีดีเอสไอตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ปกติดีเอสไอจะตั้งยากเพราะอำนาจนี้เป็นอันตราย จะตั้งใครเป็นพนักงานสอบสวนต้องเสนอผ่านนายกรัฐมนตรีเท่านั้นนะครับ แต่ในร่างมาตรานี้ ให้อธิบดีดีเอสไอโดยการเสนอแนะของเลขาธิการ ปปง. อาจมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานดีเอสไอได้เลย ก็คือเท่ากับมอบอำนาจสืบสวนสอบสวนให้กับพนักงานของ ปปง. ท่านประธานครับ ถ้าเรายอมให้ร่างมาตรานี้ผ่านไปอำนาจสอบสวนของ ปปง. จะขยายอย่างกว้างขวาง นอกเหนือจาก ๑๒ ความผิดมูลฐานที่เพิ่มรวมกับ ๙ มูลฐานเดิม เป็นความผิดมูลฐาน ๒๑ มูลฐานแล้ว ยังมีอำนาจในการสอบสวนในกฎหมายอื่นอีก ๒ ฉบับ คือพระราชบัญญัติการเลือกตั้งและพระราชบัญญัติการค้าอาวุธ ตรงนี้ผมขอวิงวอนท่านกรรมาธิการ โดยเฉพาะท่านพลตำรวจโท มาโนช ซึ่งก็เป็นตำรวจเป็นพนักงานสอบสวนอยู่แล้วว่า ท่านอย่าเพิ่มอำนาจให้กับ ปปง. มากไปกว่านี้อีกเลย เพราะจะเป็นอำนาจที่น่ากลัวแล้วจะส่งผลเสียในอนาคต ลำพังเพียงร่างวรรคหนึ่งให้ ปปง. ใช้อำนาจผ่านดีเอสไอในการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน ผมคิดว่าเพียงพอนะครับ ควรจะเป็นในลักษณะอย่างนั้น ถ้าหากว่าท่านเพิ่มอำนาจให้กับ ปปง. ในวรรคสองแล้ว ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ต้องระวังและเป็นสิ่งที่น่ากลัว ผมอยากฝากท่านประธานคณะกรรมาธิการผ่านทางท่านประธาน รวมถึงท่านจงรักซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนอยู่ด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการเอาวรรคสองก่อนนะครับ ผู้แทนกฤษฎีกาเชิญชี้แจงครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีนะครับ ขออนุญาตเรียนชี้แจงเจตนารมณ์ของหลักการของร่างมาตรา ๔๖/๑ ที่มีขึ้นมาว่า เพื่อมาสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ปปง. ใน ๒ เรื่อง

เรื่องแรก ก็คือข้อมูลพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะนำไปสู่การนำเสนอพนักงานอัยการให้ยื่นต่อศาล เพื่อดำเนินการยึดทรัพย์ตามกฎหมาย ปปง. ซึ่งเป็นเรื่องทางแพ่งไม่ใช่เป็นเรื่องทางอาญานะครับ สำนักงาน ปปง. มีอำนาจหน้าที่เพียงแค่รวบรวมพยานหลักฐานเสนอให้อัยการว่ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมายมูลฐานซึ่งไม่ใช่เป็นการดำเนินคดีอาญา แต่เป็นการดำเนินการเพื่อนำสู่การยึดทรัพย์เสนอศาลให้มีคำสั่งยึดทรัพย์ตกเป็นของแผ่นดิน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าตรงนี้มาตรานี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการสอบสวนคดีอาญา กับอำนาจตรงส่วนที่ ๒ สำนักงาน ปปง. ก็คืออำนาจในการรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อแจ้งความดำเนินคดีกับเจ้าพนักงานตำรวจในการดำเนินคดีความผิดฐานฟอกเงิน ทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอย่างเช่น ป่าไม้มีความผิดตามกฎหมายป่าไม้ เจ้าหน้าที่ป่าไม้ก็รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อส่งมอบให้พนักงานตำรวจดำเนินการในการสอบสวนตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญาปกติทั่วไป เพราะฉะนั้นหลักการตามมาตรา ๔๖/๑ เขียนแต่เพียงว่าในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ----------

จะเห็นว่าไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับว่า การเขียนมาตรานี้จะทำให้เจ้าหน้าที่ ปปง. หรือว่าดีเอสไอเข้ามาดำเนินการสอบสวนเป็นคดีพิเศษ ไม่ใช่ ไม่ได้เป็นการสอบสวนในคดีอาญา เจ้าหน้าที่ ปปง. ก็ไม่ใช่เป็นพนักงานสอบสวนขึ้นมาใหม่ไม่เกี่ยวข้อง เพียงแต่เป็นการเขียนยืดโยงว่าไปขอยืมบทบาทอำนาจพิเศษของกฎหมายดีเอสไอ ซึ่งเขามีวิธีการในการรวบรวมพยานหลักฐานที่พิเศษกว่ากระบวนการยุติธรรมทางอาญาปกติทั่วไป อย่างเช่น เรื่องการแฝงตัว เรื่องการดักฟัง อำนาจเหล่านี้จะสามารถทำให้ได้พยานหลักฐานที่นำไปสู่การยื่นต่อศาลในการยึดทรัพย์ตกเป็นของแผ่นดิน หรือว่าเพื่อให้มีพยานหลักฐานชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องการฟอกเงินเพื่อส่งมอบเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อไป เพราะฉะนั้นหลักการภาพรวมของมาตรานี้ไม่ได้เกี่ยวกับอำนาจในการที่ ปปง. จะไปสอบสวนทั้งสิ้น ผมก็เรียนว่าหลักการในตรงส่วนวรรคแรกเป็นเพียงแต่ว่าให้เจ้าหน้าที่ของดีเอสไอเข้ามาร่วมทำเลย โดยใช้อำนาจของเขาให้มาทำเพื่อประโยชน์อะไร แค่เฉพาะในการรวบรวมพยานหลักฐานเท่านั้น ไม่ใช่มาสอบสวนความผิดฐานฟอกเงินไม่ได้ทำ ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ดีเอสไอจะมาสอบสวนเป็นคดีพิเศษคดีฟอกเงินไม่ใช่ อันนี้ก็เป็นวรรคหนึ่ง เป็นเรียกว่าเจ้าหน้าที่ดีเอสไอเป็นคนมาทำเอง แต่มาทำเพื่อประโยชน์ตามกฎหมาย ปปง. ทีนี้ในตรงส่วนวรรคสองที่เพิ่มเข้ามาก็เป็นในลักษณะที่ว่า เจ้าหน้าที่ดีเอสไอในการที่เข้ามาดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่มีความรู้เชี่ยวชาญในการว่าควรจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานแค่ไหน อะไร อย่างไร เพราะเป็นเรื่องกระบวนการตามกฎหมาย ปปง. ก็อาจจะเป็นไปได้ว่าตามวรรคหนึ่งอาจจะไม่สะดวกทำงานแล้วอาจจะไม่มีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่ดีเอสไอก็ไม่ค่อยรู้เรื่องถึงแม้จะมีเจ้าหน้าที่ ปปง. มาประกบด้วยก็ไม่คล่องตัว ก็เลยเพิ่มวรรคสองมาลักษณะว่า ก็ให้ทางกรมสอบสวนคดีพิเศษตั้งเจ้าหน้าที่ ปปง. เสียเลยเพื่อที่จะมาใช้อำนาจของดีเอสไอแต่ใช้อำนาจอยู่ในกรอบเพียงแค่รวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อไปดำเนินการให้ได้พยานหลักฐาน เพื่อเชื่อได้ว่าทรัพย์น่าจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อดำเนินการไปสู่การยึดทรัพย์ หรือส่งมอบพยานหลักฐานนั้นให้พนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินคดีอาญาตามปกติทั่วไปเท่านั้น เพราะฉะนั้นเป็นแต่เพียงว่าวรรคหนึ่งเจ้าหน้าที่ดีเอสไอมาทำเอง วรรคสองให้เจ้าหน้าที่ ปปง. สามารถทำได้ แต่ก็ทำได้เฉพาะอยู่ในกรอบ

กฎหมาย ปปง. เท่านั้น ไม่ได้เป็นการเพิ่มอำนาจให้มีอำนาจสอบสวนเป็นเจ้าหน้าที่สอบสวนขึ้นมาไม่ใช่นะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นอย่างไรครับ ท่านวิเชียรและคณะฟังคำชี้แจงแล้วพอใจไหมครับ เชิญคุณหมอเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : ขอบคุณท่านประธานครับ นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ฟังจากที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงมา ผมก็อาจจะดูว่าเหมือนกับให้อำนาจทำงานเฉพาะส่วน แต่ว่าตรงนี้เนื่องจากอำนาจของการสืบสวนสอบสวนในที่นี้ในวรรคสองปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสืบสวน การสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน ไม่ได้เป็นเฉพาะการรวบรวมพยานหลักฐาน แต่รวมถึงการสืบสวนและสอบสวน ตรงนี้ที่ทำให้ผมมีความระแวงว่า ในกรณีนี้ก็จะครอบคลุมถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งตรงนี้ก็ไม่สามารถที่จะบอกได้ว่ามอบงานให้เฉพาะด้านเฉพาะงานชิ้นหนึ่ง แล้วก็ไปทำซึ่งตรงนี้ท่านต้องรับรองว่าเขาจะไม่ได้ใช้อำนาจนอกเหนือจากงานชิ้นนั้น เพราะว่าตรงนี้ที่ผมเป็นห่วงอยู่เพราะว่า คือในความคิดผมยังคิดว่าถ้าใช้มาตรา ๔๖/๑ ในเฉพาะวรรคแรกก็น่าจะเพียงพอ แต่ถ้าเราขยายอำนาจซึ่งตรงนี้ผมดูแล้วไม่ชัดเจนว่าเราจะเอาทั้งหมด ๒๑ มูลฐาน แล้วก็อีก ๒ อำนาจตามพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับตามที่กล่าวมาแล้ว ผมเห็นว่าตรงนั้นจะเป็นอำนาจที่กว้างขวางมาก เพราะว่าเป็นอำนาจของพนักงานสืบสวนสอบสวนซึ่ง ปปง. จะไม่ได้มีอำนาจตรงนั้น แต่ว่าเป็นอำนาจเฉพาะดีเอสไอ แล้วเป็นการให้อำนาจที่มากที่ให้ง่าย ซึ่งผมเป็นห่วงตรงนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิเชียรเชิญครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง : ท่านประธานครับ ความจริงในวรรคแรก เมื่อทางฝ่าย ปปง. ร้องขอไปก็ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ นั่นหมายถึงว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษก็มีโอกาสหรือว่ามีอำนาจหน้าที่ในการรวบรวมพยานหลักฐานที่จะเสนอต่อ ปปง. อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ถ้าเราทำได้ในลักษณะเช่นนี้ก็น่าจะเพียงพอในอำนาจหน้าที่ของ ปปง. ก็ถ้าเขียนไว้ในวรรคสองอีกบอกว่าให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยการเสนอแนะของเลขาธิการ อาจมีคำสั่งตั้งผู้ปฏิบัติงานนั่นหมายถึงว่าให้เจ้าหน้าที่ของดีเอสไอมาร่วมกับ ปปง. ใช่ไหมครับ กระผมอ่านตามในกฎหมาย นั่นคือหมายถึงว่าให้ดีเอสไอตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่มาดำเนินการสอบสวน เพราะฉะนั้นถามว่าการที่ให้พนักงานสั่งให้เจ้าหน้าที่มาร่วม กับเราร้องบอกว่าให้คุณไปช่วยสอบเรื่องนั้น ๆ มาใช่ไหมครับ ลักษณะอย่างนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นอำนาจหน้าที่ของ ปปง. เมื่อเวลาดีเอสไอเขาสอบสวนมาเสร็จแล้ว ส่งเรื่องมาที่ ปปง. ปปง. ก็มาตรวจว่าเรื่องนี้เข้าตามหลักฐานอะไรเหล่านี้หรือไม่ ถ้าหากว่า ปปง. ไม่มีความชำนาญ อย่างน้อยที่สุดผมคิดว่าตามพระราชบัญญัตินี้อาจจะตกลงว่าให้เจ้าหน้าที่ ปปง. ร่วมกับดีเอสไอ ตามที่ได้กราบเรียนมาแล้วว่า ในมาตรานี้กำหนดให้ทั้งฝ่ายดีเอสไอแล้วก็ ปปง. จัดทำระเบียบร่วมกัน ผมคิดว่าถ้าเป็นในลักษณะเช่นนี้ก็น่าจะเพียงพอ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการจะชี้แจงชัด ๆ อีกทีไหมครับ ว่าทำไมเมื่อ ปปง. ร้องขอให้ดีเอสไอเข้าไปสอบสวนแล้ว ขณะเดียวกันวรรคสอง ท่านถึงเขียนให้ดีเอสไอสามารถแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของ ปปง. เป็นคนมาสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานได้ เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงชัด ๆ อีกทีครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีกา ที่กราบเรียนไปแล้วว่าวรรคสองจะเขียนยึดโยงมาจากวรรคหนึ่ง เพราะฉะนั้นอำนาจหน้าที่ตามวรรคสองก็เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ซึ่งก็คือในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานตามพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นระยะเวลาการตั้งไม่ได้หมายความว่าตั้งแล้วก็อยู่ถาวรทำได้ตลอดไป ในทางปฏิบัติก็คงต้องเป็นการตั้งขอเฉพาะเรื่องเฉพาะรายว่า

ต้องการที่จะดำเนินการยึดทรัพย์สินรายนี้ แต่ยังมีพยานหลักฐานไม่เพียงพอ ก็อาจจะจำเป็นต้องใช้อำนาจหน้าที่ที่อยู่ในกฎหมายดีเอสไอที่มีอำนาจหน้าที่พิเศษในเรื่องการดักฟังในการแฝงตัวเข้ามาใช้ประกอบ ในตรงส่วนวรรคสองนี้ถ้าอ่านตามเนื้อหาในช่วงบรรทัดที่ ๓ นี้ จะเห็นได้ว่าเป็นการให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ปปง. เพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ ตรงส่วนนี้คือหมายถึงว่า เป็นการอธิบายว่าตามกฎหมายสอบสวนคดีพิเศษ อำนาจหน้าที่ของดีเอสไอที่เกี่ยวกับเรื่องการดักฟัง การแฝงตัว การอะไรต่าง ๆ จะเขียนอยู่ในเรื่องการสืบสวน การสอบสวน และการรวบรวมพยานหลักฐานนั่นเอง คือพูดให้ชัดว่ากรอบนี้ อำนาจอยู่ในกรอบนี้ ให้นำมาใช้ นำมาใช้เพื่ออะไร เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ก็คือหมายถึงว่าเอามาใช้เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานอำนาจของ ปปง. เท่านั้นเองนะครับ แล้วตามวรรคหนึ่งตอนต้นก็เขียนว่าเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง เพราะฉะนั้นสุดท้ายก็คือแค่เพื่อรวบรวมพยานหลักฐาน แต่ไม่ได้ใช้อำนาจหน้าที่ว่าพอแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ปปง. แล้ว เจ้าหน้าที่ ปปง. สามารถกลายเป็นพนักงานสอบสวนคดีความผิดมูลฐานหรือว่าคดีฟอกเงินเลย ไม่ใช่ อำนาจหน้าที่เขายังมีอยู่ แค่เดิมก็คือว่าเป็นเพียงแค่เพื่อได้พยานหลักฐานมา แต่ทีนี้มาเหตุผลว่าถ้าไม่มีวรรคสองจะเสียหายอย่างไร ที่ผมก็กราบเรียนว่าทาง ปปง. เจ้าหน้าที่ดีเอสไอที่มาถ้าสมมุติมาตามวรรคหนึ่งเท่านั้น การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ดีเอสไออาจจะไม่เข้าใจกรอบในการรวบรวมพยานหลักฐานว่าแค่ไหน เพียงใด อย่างไร เพราะตัวเองไม่ได้เชี่ยวชาญในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องความผิดการฟอกเงิน การหลบเลี่ยงธุรกรรมอะไรต่าง ๆ ในการที่จะหาพยานหลักฐาน ก็อาจจะเกิดความไม่สะดวกในการที่จะต้องบีบรัดงานเจ้าหน้าที่ดีเอสไอ –

เขาเชี่ยวชาญเฉพาะในเรื่องการสอบสวนในคดีพิเศษ แต่พอมาทำในการรวบรวมพยานหลักฐานอาจจะรู้ข้อมูลไม่ครบถ้วน ไม่สามารถปฏิบัติตัวได้คล่องตัว แต่ถ้ามาแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ปปง. เจ้าหน้าที่ ปปง. นี้รู้กรอบอยู่แล้วว่าพยานหลักฐานลักษณะอย่างไรที่ควรจะต้องรวบรวมพยานหลักฐาน แล้วตัวเองก็ได้อำนาจพิเศษมาจากกฎหมายดีเอสไอก็จะทำให้เขาปฏิบัติงานคล่องตัวมากขึ้นเท่านั้นนะครับ เหตุผลมีอยู่เท่านั้นเองว่าถ้าเจ้าหน้าที่ ปปง. เขาทำเองก็จะคล่องตัวมากกว่าเจ้าหน้าที่ดีเอสไอเขามาทำ ก็อาจจะไม่คล่องตัวแล้วอาจจะไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ถึงแม้ตัวเองจะมีอำนาจตามกฎหมายดีเอสไอมาตามวรรคหนึ่งก็ตามแต่ แต่อาจจะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นอย่างไรครับ คณะผู้สงวนคำแปรญัตติฟังแล้วท่านยังติดใจอะไรไหมครับ คนหนึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย แต่ไม่มีประสบการณ์ คนหนึ่งมีประสบการณ์แต่ยังไม่มีอำนาจตามกฎหมาย สรุปแล้ววรรคสองก็คืออย่างนี้ละครับ เขาก็ต้องการเขียนให้ดีเอสไอสามารถตั้ง ปปง. เพื่อให้คนของ ปปง. มีอำนาจเท่าดีเอสไอ สรุปความคืออย่างนั้นนะครับ เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง : ท่านประธานครับ ผม นายวิเชียร คันฉ่อง ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้สรุปมาอย่างดี เพราะว่าทำไปทำมาในเมื่อตัวเองไม่มีอำนาจ ก็อาศัยว่ายืมอำนาจของคนอื่นมาบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ ผมก็ชักสงสัยเหมือนกันทำไมไม่เขียนอำนาจของตัวเองให้ศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมาล่ะ ใช่ไหมครับ เขียนให้ตัวเองมีอำนาจในการดักฟัง ทำอะไรได้เหมือนกับดีเอสไอ นี่ไปยืมกฎหมายดีเอสไอเข้ามา ก็ไม่ว่ากันละครับ ก็เพียงแต่ว่าอย่างน้อยที่สุดก็ได้รู้ว่าจากความเป็นจริง ปปง. ไม่มีอำนาจในบางจุด ในที่สุดก็ต้องยืมเครื่องมือของคนอื่นมาใช้ ก็ต้องกราบขอบพระคุณนะครับ ที่ได้ชี้แจงให้เข้าใจในบทบัญญัติมาตรานี้ ผมไม่ติดใจแล้วครับ ขอบคุณครับ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิเชียรไม่ติดใจ ท่านพิเชตละครับ ยังติดใจอยู่ไหมครับ

เดี๋ยวคุณหมอเจตน์ให้ท่านพิเชตตอบก่อน เอาทีละท่าน ท่านพิเชต ท่านยังคงติดใจอยู่ไหมครับ

นายพิเชต สุนทรพิพิธ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายพิเชต สุนทรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภา ก็ฟังท่านกรรมาธิการชี้แจงแล้วก็ไม่ติดใจแล้วครับ ขอบคุณครับ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ติดใจนะครับ คุณหมอเจตน์ครับ ยังคงติดใจอยู่ไหมครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธาน ผม เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมยังติดใจอยู่นิดเดียวว่า ในประเด็นของอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเป็นอำนาจที่ได้มายาก การที่จะตั้งคนให้มามีอำนาจนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยาก เพราะว่าต้องอาศัยอำนาจของนายกรัฐมนตรี ผมก็เป็นห่วงอำนาจที่ได้มาโดยกฎหมายฉบับนี้ว่า เมื่ออำนาจที่ได้มาง่าย ผมกลัวว่าจะเอาไปใช้ผิด แล้วก็จะส่งผลถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนะครับ ท่านช่วยชี้แจงตรงนี้นิดหนึ่ง ขอบคุณครับ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการจงรักครับ

พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ (รองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่สอง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหานะครับ ผมขออนุญาตชี้แจงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่าอำนาจของพนักงานสอบสวนดีเอสไอกับอำนาจของเจ้าหน้าที่ ปปง. มีอำนาจแทบจะเหมือนกันหมดนะครับ ผมขออนุญาตสรุปให้ฟังว่า

๑. อำนาจการได้เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น

๒. สามารถเข้าถึงข้อมูลใด ๆ โดยวิธีพิเศษ เช่นการดักฟังโทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ เครื่องมือต่าง ๆ

มีอำนาจเดียวเท่านั้นเองที่ดีเอสไอมี แต่ ปปง. ไม่มี คือการเข้าไปแฝงตัวในองค์กรอาชญากรรม โดยสามารถจัดทำเอกสาร หลักฐานใด ๆ ขึ้นใหม่ ทำเทียมหรือแสดง

เอกสารใด ๆ เพื่อปกปิดการแฝงตัวในองค์กรอาชญากรรมดังกล่าว เช่น การทำบัตรประจำตัวประชาชนปลอม การตั้งบริษัทเทียม เป็นต้น อันนี้เราพูดถึงอำนาจ อำนาจอันนี้เองที่ดีเอสไอเขามี แต่ว่า ปปง. ขาดไป ที่เราจะเข้าไปร่วมด้วยเพื่ออำนาจตามข้อนี้ข้อเดียว ไม่ใช่อำนาจทั้งหมดนะครับ แล้วมาตรา ๔๖/๑ เขาก็ไม่ได้บอกว่าต้องเข้าไปทุกเรื่อง เขาบอกกรณีจำเป็นเท่านั้นเองที่ใช้ดีเอสไอสอบสวน ตามปกติตำรวจสอบสวนอยู่แล้ว แต่กรณีจำเป็นจริง ๆ ซึ่งขาดเครื่องไม้เครื่องมือก็ให้ดีเอสไอสอบสวน แต่ดีเอสไอไม่ได้มีความชำนาญในเรื่องการทำธุรกรรมทางการเงินหรอกครับ และกระบวนการก็แตกต่างกัน ดีเอสไอดำเนินคดีอาญา ----------

แต่ว่า ปปง. ดำเนินคดีแพ่งมีคณะกรรมการธุรกรรม มีเจ้าหน้าที่ในการที่จะไปตรวจธุรกรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ดีเอสไอไม่มีหรอกครับ เพราะฉะนั้นการที่แต่งตั้งให้ดีเอสไอคนหนึ่งเข้าไปทำก็เหมือนคนมีหน่วยงานหลายหน่วยงาน หน่วยงานหนึ่งชำนาญอีกอย่าง อีกหน่วยงานหนึ่งชำนาญอีกอย่างหนึ่งการใช้ให้หน่วยงานหนึ่งทำงานที่ไม่มีความชำนาญ ก็ต้องมีตัวประสานการส่งคนตระเวนเข้าไปสักคน ๒ คน ก็เป็นเรื่องที่ทำให้งานนั้นสามารถลุล่วงไปได้ อันนี้ก็คงจะให้เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาเห็นว่าอำนาจไม่ได้มากมายอะไรเลย เพียงแต่อำนาจเรื่องการแฝงตัวเข้าไปในอาชญากรรมเท่านั้นเองครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเจตน์พอใจหรือยังครับ พอใจนะครับ ท่านแถลงหน่อยครับให้ปรากฏในรายงานบันทึกการประชุมด้วยครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : ขอบคุณครับท่านประธาน นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ อันนั้นก็คือสิ่งที่ผมรับฟังมาจากเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาด้วยกันนะครับ ด้วยความกังวล แล้วผมก็ได้อภิปรายแล้วก็ชี้แจงถึงความกังวลใจนั้นเรียบร้อยแล้ว แล้วก็เมื่อทางท่านกรรมาธิการตอบในสิ่งที่ผมเกรงว่าจะเกิดขึ้นแล้วก็ท่านยืนยันว่าตรงนี้ไม่ใช่ปัญหา คนที่จะรับรองในที่นี้ก็คือคณะกรรมาธิการไม่ใช่ผม เพราะว่าผมไม่ใช่เป็นพนักงานสอบสวนเมื่อท่านกรรมาธิการซึ่งมี ๒ ท่าน เคยเป็นพนักงานสอบสวนมาครับ ท่านยืนยันตรงนี้ว่าไม่ใช่เป็นปัญหา เพราะฉะนั้นผมคงจะต้องถอนครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เป็นอันว่ามาตรา ๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๖/๑ โดยมีคณะของท่านวิเชียร คันฉ่อง ได้ขอแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติไว้ ในการตัดมาตรา ๔๖/๑ วรรคสองออก ผู้สงวนคำแปรญัตติไม่ติดใจครับ ผมก็ขอผ่านวรรคสองไปต่อไปจะเป็นการพิจารณามาตรา ๔๖/๑ วรรคสาม เรียนท่านสมาชิกอย่างนี้ครับ วรรคสามมีกลุ่มท่านสมาชิกสงวนคำแปรญัตติไว้ ๒ กลุ่มครับ กลุ่มแรกคือ คณะของท่านวิเชียร คันฉ่อง ซึ่งประกอบด้วยท่านวิเชียร ท่านพิเชต สุนทรพิพิธ และท่านเจตน์ ศิรธรานนท์ เมื่อท่านไม่ติดใจวรรคสองแล้ว ผมคิดว่าวรรคสามก็เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ท่าน

สงวนคำแปรญัตติวรรคสองไว้ถูกไหมครับ เมื่อท่านถอนวรรคสองแล้ว วรรคสามก็ไม่ติดใจเช่นเดียวกันครับ ก็จะเหลืออีกกลุ่มหนึ่งคือ กลุ่มของท่านอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์และคณะ ซึ่งประกอบด้วยท่านอาจารย์ประเสริฐ และท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง ในส่วนของท่านประเสริฐ ท่านสงวนคำแปรญัตติไว้ก็คือ แก้ไขเรื่องการออกกฎหมายลูกจากร่างเดิมที่กำหนดให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษและเลขาธิการร่วมกันกำหนดท่านแปรญัตติให้เป็นไปตามกฎกระทรวงถูกไหมครับ เชิญผู้สงวนคำแปรญัตติครับ เชิญท่านอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับกระผม รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ก็ได้ขอแปรญัตติร่วมกับท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง ไว้ในกรณีนี้เห็นว่าการที่จะให้มีการดำเนินการร่วมกันระหว่างดีเอสไอกับสำนักงาน ปปง. นั้น เห็นว่าถ้าหากจะให้การดำเนินการใด ๆ เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษและเลขาธิการร่วมกันกำหนด ก็เห็นว่าในการดำเนินการร่วมกันของ ๒ หน่วยงานนี้มีประเด็นที่เห็นว่าทั้ง ๒ หน่วยงานนั้นได้ใช้อำนาจพิเศษค่อนข้างจะสูงมากครับ ตามพระราชบัญญัติที่ได้กำหนดให้อำนาจของทั้งกรมสอบสวนคดีพิเศษและสำนักงาน ปปง. ไว้ของแต่ละหน่วยงานนี้นะครับ ท่านอธิบดีของดีเอสไอ ขออนุญาตใช้ชื่อย่อนะครับ ก็มีอำนาจมากอยู่แล้วนะครับ แล้วขณะเดียวกันเลขาธิการ ปปง. เอง ตามอำนาจก็มีอยู่มากมายมีพระราชบัญญัติกำหนดให้ใช้อำนาจต่าง ๆ ไว้มากมาย ทีนี้เมื่อ ๒ หน่วยงานไปใช้อำนาจร่วมกันในการที่จะไปดำเนินการต่าง ๆ ตามการสอบสวน สืบสวน หรือดำเนินการใด ๆ นี่นะครับ ตามหน้าที่ให้ไว้และเมื่อจะไปใช้อำนาจร่วมกันแล้วก็เห็นว่าอำนาจที่ใช้นั้นเป็นการกระทบต่อประชาชนเป็นการกระทบต่อผู้คนอีกจำนวนมาก การที่จะให้ ๒ หน่วยงานโดยหัวหน้าของทั้ง ๒ หน่วยงานไปนั่งตกลงกัน ----------

แล้วออกเป็นระเบียบ จริงอยู่ครับระเบียบที่จะออกนั้นก็ต้องผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ลงนาม ก็คือนายกรัฐมนตรี แต่การออกเป็นระเบียบนั้น การกลั่นกรอง การดำเนินการต่าง ๆ ก่อนที่จะเป็นระเบียบมีเส้นทางที่สั้นกว่า และอาจจะขาดความรัดกุม แล้วก็อาจจะเป็นการออกที่ไม่ยุ่งยากนัก และเมื่อการออกที่ไม่ยุ่งยากแต่ไปใช้อำนาจที่ร่วมกันแล้วเป็นอำนาจที่สูงก็เห็นว่าน่าจะมีความเสี่ยง แล้วน่าจะกระทบต่อประชาชนมากมาย แล้วระเบียบที่ออกนั้นก็เป็นระเบียบที่ประชาชนอาจจะเข้าไปไม่ถึง เพราะฉะนั้นก็เลยเห็นว่าเพื่อที่จะให้กำหนดที่จะออกมาใช้แล้วก็มีผลกระทบต่อประชาชนอย่างมาก อย่างสูงด้วย อำนาจของ ๒ หน่วยงานนี้สูงมาก ผมอยากเรียนนะครับ และไม่แค่สูงอย่างเดียว ประวัติที่เคยเป็นมาของ ๒ หน่วยงานนี้ แม้กระทั่งในปัจจุบันนี้ผมได้อภิปรายไปแล้วก่อนวาระ ๑ ว่า ในอดีตสำนักงาน ปปง. ก็เคยใช้อำนาจที่ ใช้ภาษาแบบชาวบ้านเลยว่า สยดสยองกันมาพอสมควร และแม้กระทั่งปัจจุบันนี้หน่วยงานที่สำคัญ อย่างเช่น ดีเอสไอนี้แหละ ก็ถามว่าได้ใช้อำนาจที่น่าเกรงขามไหม น่าเกรงกลัวไหม และหัวหน้าของส่วนราชการนี้คืออธิบดีดีเอสไอนี้แหละ ก็บอกว่าหน่วยงานดีเอสไอเป็นหน่วยงานที่เป็นหน่วยงานทางราชการต้องปฏิบัติเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล รัฐบาลเองมีนโยบายที่อาจจะเขียนไว้เป็นนโยบายที่มาแถลงในที่ประชุมนี้ ในที่ประชุมของสภาผู้แทน แต่มีอำนาจต่าง ๆ ที่หัวหน้าส่วนราชการใช้แล้วบางครั้ง ซึ่งบอกว่าใช้ไปตามนโยบายซึ่งอาจจะมากกว่าที่เขียนไว้ หรือบางครั้งไม่ได้สอดคล้องกับนโยบายที่เขียนไว้ แต่เป็นนโยบายที่ผู้มีอำนาจในการบริหาร ไม่ว่าในส่วนที่เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง คือรัฐมนตรี หรือที่สูงกว่านั้น บางครั้งเป็นนโยบายที่อาจจะนอกเหนือที่จะมาแถลงไว้ในที่ประชุมของสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นการใช้อำนาจเช่นนั้นเป็นการใช้ที่น่าห่วงใยมาก ซึ่งเราก็เห็นกันอยู่ว่าได้ใช้อะไรไป เพราะฉะนั้นอดีตของหน่วยงานที่มีอำนาจ เช่น ปปง. ปัจจุบันของดีเอสไอเป็นอำนาจที่น่าห่วงใย และเมื่อจะไปนั่งกัน ๒ หัวหน้าส่วนราชการ ผมไม่ได้ว่าอะไรนะครับ แต่ท่านเลขาธิการ ปปง. ในขณะนี้ท่านเป็นคนดีผมก็ยอมรับ ตอนที่ท่านต้องมาโหวตกันในที่นี้ ก็ต้องบอกตรง ๆ ว่าผมก็โหวตให้ท่านด้วย แต่ว่าหัวหน้าส่วนราชการของสำนักงานแห่งนี้ไม่ได้อยู่ไปถาวรจนสิ้นสุดหน่วยงานนี้ ต้องเป็นไปตามวาระต้องเปลี่ยนแปลงไป แล้วยิ่งสูงกว่านั้นรัฐบาลก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย เพราะฉะนั้นการที่จะให้อำนาจเอาไว้เพียงให้หัวหน้า ๒ หน่วยงาน

ไปนั่งคุยกันแล้วออกเป็นระเบียบผมไม่ค่อยจะสบายใจ เพราะฉะนั้นก็เลยขอแก้ว่า การที่จะไปกำหนดว่า ๒ หน่วยงานนี้จะไปปฏิบัติอย่างไร อยากจะให้เป็นเรื่องของการออกเป็นกฎกระทรวง เพราะกฎกระทรวงนั้นต้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ อีกมากมาย และสุดท้ายกฎกระทรวงต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งการประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นสิ่งที่ประชาชนเข้าถึงได้ และเมื่อประชาชนผู้ที่จะต้องถูกการใช้อำนาจของ ๒ หน่วยงานนี้ไปกระทบ เมื่อเขาเข้าถึงข้อมูลนี้ได้ อำนาจที่ ๒ หน่วยงานนี้จะไปใช้ได้ หรือจะไปดำเนินการอำนาจอันแน่นอนเป็นไปตามกฎหมายครับ แต่วิธีการในการดำเนินการเป็นเรื่องที่จะต้องประกาศในข้อกำหนดนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากให้ข้อกำหนดนี้เป็นข้อกำหนดที่เป็นกฎกระทรวง เพราะประชาชนเข้าถึงได้ และการใช้อำนาจหรือจะการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็ตามที่จะเกิดขึ้นต่อการที่จะกำหนดตรงนี้ไม่ใช่เปลี่ยนแปลงกันได้ตามอำเภอใจ โดยที่ ๒ หัวหน้าส่วนราชการนี้ไปนั่งคุยกันแล้วออกเป็นระเบียบ แต่เมื่อจะต้องประกาศเป็นกฎกระทรวงต้องมีขั้นตอนต่าง ๆ ที่ต้องผ่านมติคณะรัฐมนตรี แล้วจะต้องผ่านการดูแลตรวจสอบของหลายชั้นหลายตอน และที่สำคัญคือประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งประชาชนมีสิทธิเข้าถึงได้ หรือเมื่อไปดำเนินการแล้วประชาชนมีสิทธิเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย โต้แย้งคัดค้านได้ อะไรได้ เพราะเขาสามารถเข้าถึงขั้นตอนต่าง ๆ และวิธีการต่าง ๆ ที่ ๒ หน่วยงานนี้จะไปร่วมกันใช้เลยขอที่จะแปรญัตติให้เป็นเรื่องของการประกาศเป็นกฎกระทรวงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง ท่านสงวนไว้เหมือนกับท่านอาจารย์ประเสริฐเลย เชิญครับ

นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ทวีศักดิ์ คิดบรรจง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ผมได้ขอแปรญัตติในวรรคนี้ร่วมกับท่านอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้เราได้พูดกันมาค่อนข้างยาวนาน ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๓ มาตรา ๔ ที่เราพูดกันมานั้นมีพื้นฐานอันเดียวกัน ก็คือเรามีความกังวลต่อสิทธิและเสรีภาพของพี่น้องประชาชนที่กฎหมายฉบับนี้อาจจะไปล้วงละเมิดจะโดยตั้งใจหรือมิได้ตั้งใจก็ตาม ในเรื่องของการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เรายิ่งมีความกังวล เพราะว่าเราได้มีการถ่ายเทระหว่างอำนาจของดีเอสไอกับอำนาจของ ปปง. ที่กำหนดในมาตรา ๔๑ ตรงนี้ความกังวลก็เกิดขึ้นเนื่องจากว่า ในการถ่ายอำนาจกันเกี่ยวกับเรื่องของการสืบสวน การสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน ท่านประธานครับ อ่านดูแล้วง่าย ๆ แล้วดูเรียบร้อยดี แต่เวลาปฏิบัติเราไม่แน่ใจว่าในการปฏิบัติจริง ๆ นั้นเนื่องจากมีเจ้าหน้าที่เป็นจำนวนมาก แล้วบางคนก็ต่างจิตต่างใจ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าจะมีการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของ ๒ หน่วยงานเพื่อปฏิบัติการให้เกิดประโยชน์แก่บ้านเมืองหรือว่าการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ก็ตาม ในการที่จะขอตัวหรือว่าขออำนาจซึ่งกันและกันตามที่ได้กำหนดเอาไว้นั้น กระผมเห็นด้วยตามที่อาจารย์ประเสริฐได้อภิปรายเอาไว้ว่าถ้าหากว่าเรายกระดับขึ้นแทนที่จะใช้เป็นเพียงระเบียบเท่านั้น ถ้าหากว่ายกระดับเป็นกฎกระทรวงขึ้นมา ก็อาจจะทำให้การเขียนกฎกระทรวงนั้นมีความรอบคอบแล้วก็สามารถที่จะกำหนดกรอบต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัตินั้นมีโอกาสที่จะล้วงละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นผมจึงได้สนับสนุนการแปรญัตติของท่านอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ ประเด็นมีนิดเดียวออกเป็นระเบียบหรือออกเป็นกฎกระทรวง เชิญครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ผม วรรณชัย บุญบำรุง กรรมาธิการจากกฤษฎีกา จุดประสงค์เจตนารมณ์ของวรรคสามก็สืบเนื่องจากวรรคหนึ่ง วรรคสอง ว่าหลักการของกฎหมายนี้ได้มีการกำหนดให้มีอำนาจของทางดีเอสไอและ ปปง. ร่วมกันได้ดำเนินการเพื่อที่จะให้อำนาจพิเศษขึ้นมาตามกฎหมายดีเอสไอ เพียงแต่ว่าปัญหาและการทำงานร่วมกันนั้นการปฏิบัติงานร่วมกันถ้าไม่มีวรรคสามก็อาจจะจำเป็นต้องมีแต่ละฝ่ายต้องไปออกเป็นระเบียบบริหารภายในซึ่งอาจจะไม่ชัดเจน แล้วก็ไม่แน่นอนว่าการปฏิบัติงานหน้าที่ของทั้ง ๒ ฝ่ายที่จะมาร่วมมือกันกรอบที่ชัดเจนควรเป็นอย่างไร ซึ่งหลักการในการกำหนดกระบวนการในการร่วมมือการบริหารงานภายในด้วยกันของทั้ง ๒ ฝ่ายของระหว่างหลายหน่วยงานนี้นะครับ ก็มักจะไม่ได้ออกในระดับที่จำเป็นต้องเป็นกฎกระทรวง ผมลองยกตัวอย่างเช่น กรณีของกฎหมายสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งแน่นอนว่าเจ้าหน้าที่ของดีเอสไอจำเป็นจะต้องมีการทำงานร่วมหรือประสานงานกับเจ้าพนักงานตำรวจ เพราะมีคดีที่เกี่ยวข้องกันระหว่างว่าจะเป็นคดีพิเศษหรือไม่เป็นคดีพิเศษ อาจจะต้องมีการทำงานร่วมกัน ตามมาตรา ๒๒ ของ พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ ก็กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ (กคพ.) มีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ระหว่างเจ้าพนักงานตำรวจ ฝ่ายปกครอง ตำรวจฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่ดีเอสไอ ----------

ซึ่งก็จะเห็นได้ว่าถ้าเป็นในแนวทางในลักษณะที่ว่าการจะปฏิบัติงานร่วมกันนี้ คืออำนาจแน่นอนจะต้องอยู่ในกรอบของกฎหมายที่ตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง กำหนดกรอบไว้ว่าทำได้เพียงแค่นี้ แต่ทีนี้เพียงแต่ว่าการจะปฏิบัติงานร่วมมือกันทำงานอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับนโยบายว่ามีความจำเป็นถึงจะต้องกำหนดในระดับอนุบัญญัติขนาดไหน ซึ่งผมเรียนว่าในกรณีอย่างกฎหมายสอบสวนคดีพิเศษก็ให้เป็นเพียงแค่ข้อบังคับของ กคพ. เท่านั้น เพราะเนื่องจากว่าการปฏิบัติงานค่อนข้างจะเป็นเรื่องการประสานงานร่วมมือกันภายในการใช้อำนาจต่าง ๆ ดังกล่าวแน่นอนย่อมไม่สามารถเกินไปจากกรอบตามวรรคหนึ่งและวรรคสองได้ เพียงแต่เพื่อให้การปฏิบัติงานร่วมมือกันมีประสิทธิภาพเท่านั้น ก็คือการบริหารงานของ ๒ ส่วนราชการนี้เท่านั้น ทีนี้เจตนารมณ์ของการที่จะกำหนดขึ้นเป็นในระดับกฎกระทรวงอันนี้ก็แน่นอนว่าก็อาจจะเป็นในลักษณะที่ว่าดูยากขึ้น แต่ก็ต้องคำนึงว่ามีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดในระดับของกฎกระทรวงไหม เพราะเนื่องจากกฎกระทรวงนี้ถ้าเป็นกฎกระทรวงตามกฎหมาย ปปง. นี้นายกรัฐมนตรีเป็นคนลงนาม แล้วนายกรัฐมนตรีก็จะต้องเสนอกฎกระทรวงนี้เข้า ครม. เพราะว่ามีมติ ครม. กำหนดไว้ว่า ถ้าเป็นกฎกระทรวงถึงแม้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นจะสามารถมีอำนาจออกได้เลย แต่มติ ครม. ต้องการที่จะให้เกิดความรอบคอบในการออกกฎกระทรวงก็จะให้นำเข้ามาให้ ครม. ให้ความเห็นชอบแล้วก็ส่งกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ปัญหาว่ากฎเกณฑ์ กลไกตรงส่วนนี้จำเป็นต้องกำหนดในกฎกระทรวงหรือไม่ เพราะเนื่องจากว่ากฎกระทรวงส่วนใหญ่แล้วตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ เป็นเรื่องที่ว่ากำหนดเกี่ยวกับเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่จะต้องรู้ อย่างเช่น เรื่องการขอออกใบอนุญาตต่าง ๆ ว่าตัวเองมีสิทธิหน้าที่อย่างไรบ้างในการขอออกใบอนุญาตมีเงื่อนไขอะไรอย่างไรบ้าง อันนี้จำเป็นที่จะต้องเขียนในกฎกระทรวง เพราะเป็นเรื่องที่ว่าไปเกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรงที่จะต้องเข้ามาใช้บริการของรัฐ ก็เลยจำเป็นต้องกฎกระทรวง แต่ตอนนี้ในตรงส่วนเกี่ยวกับการบริหารงานภายในที่จะต้องปฏิบัติงานร่วมกันนี้อาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบข้อบังคับการบริหารงานภายในกันอยู่ตลอดเวลา การไปออกกฎกระทรวงอาจจะไม่มีความจำเป็น เพราะไม่ได้ไปเกี่ยวข้องในลักษณะที่ว่าจะต้องให้ประชาชนเข้ามาติดต่อในเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้บริการของรัฐแต่อย่างใด แต่เป็นเรื่องว่า ๒ หน่วยงานนี้จะดำเนินงานประสานงานร่วมมือกันอย่างไร

เพื่อให้วรรคหนึ่งและวรรคสองมีประสิทธิภาพ ก็ขึ้นอยู่กับนโยบายว่าเรามีความจำเป็นที่จะต้องไปถึงกับกำหนดกฎกระทรวงหรือไม่ เพราะเป็นเพียงแค่การบริหารงานภายในอำนาจมีอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง ไม่สามารถที่จะใช้อำนาจเกินตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง เพราะฉะนั้นกรอบสิทธินี้เป็นเรื่องของฝ่ายบริหารภายในเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมก็เลยมีความเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องออกกฎกระทรวง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประเสริฐเป็นอย่างไรครับ กับคณะของท่านท่านฟังแล้วพอใจไหมครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพได้ฟังคำชี้แจงก็ยังไม่คลายความห่วงใย แต่ก็เข้าใจได้ถึงความต้องการที่จะให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน แต่ก็ห่วงใยว่าท่ามกลางความคล่องตัวที่ต้องการนี้ก็ยังรู้สึกว่าเนื่องจากการใช้อำนาจนี้เป็นการใช้อำนาจที่กระทบกับประชาชนค่อนข้างจะมาก และโดยปกติการที่จะออกเป็นระเบียบนั้นมักจะเป็นเรื่องของการใช้กันเป็นการภายใน ในการใช้อำนาจของ ๒ หน่วยงานนี้ในคราวนี้ จริงอยู่อำนาจที่จะใช้นั้นในของ ปปง. เองก็มีอำนาจที่เป็นกฎหมาย กฎระเบียบอยู่แล้ว ของดีเอสไอเองก็มีการใช้อำนาจตามกฎหมายที่กำหนดและเมื่อ ๒ หน่วยงานมาร่วมกันทำงาน เจ้าหน้าที่ของ ปปง. ที่ได้รับแต่งตั้งจากดีเอสไอก็สามารถที่จะมาใช้อำนาจของดีเอสไอได้ แต่ก็ต้องใช้ได้อยู่ภายในพระราชบัญญัติที่กำหนดนี้ ก็เข้าใจได้ในส่วนนี้ แต่ก็มีความห่วงใยอยู่ว่า การที่จะให้ ๒ หน่วยงานออกเป็นระเบียบแล้วบอกว่าเป็นเรื่องแค่การบริหารภายในนี้จะทำอย่างไรดีกับตรงนี้ที่จะบอกว่า ในเมื่อเป็นการบริหารภายในที่ไปกระทบกับประชาชน แล้วยิ่งเป็นหน่วยงาน ๒ หน่วยที่ใช้อำนาจได้กว้างขวาง และมีอำนาจที่เป็นการใช้อำนาจพิเศษด้วยซ้ำไปมากกว่าที่ทางตำรวจเองใช้กันอยู่ไม่อย่างนั้นก็ไม่ตั้งดีเอสไอกันขึ้นมาหรอกครับ ถ้าเป็นอะไรที่ตำรวจทำได้แล้วทำได้หมด---

ทำได้ทุกอย่าง ทำได้ดี ทำได้ครบถ้วน เขาคงไม่ตั้งดีเอสไอขึ้นมา มีอะไรบางอย่างที่เหนือกว่าที่ตำรวจจะทำได้ เลยให้ดีเอสไอทำ ในขณะเดียวกันให้เจ้าหน้าที่ ปปง. ซึ่งความสันทัดจัดแจงในเรื่องการดำเนินงาน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจดีเอสไอ ถึงแม้จะเป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ แต่เป็นการใช้อำนาจที่ดีเอสไอมีอยู่ เพราะตามวรรคหนึ่งและวรรคสองเป็นการให้เจ้าหน้าที่ของ ปปง. สามารถใช้อำนาจดีเอสไอได้โดยคำสั่งแต่งตั้งของอธิบดีดีเอสไอ ซึ่งลักษณะเช่นนี้เพียงกำหนดเป็นระเบียบ ความห่วงใยของผมกับท่านผู้แปรญัตติร่วมเราก็ห่วงใยกันว่าเป็นระเบียบที่อาจจะออกมาโดยการผ่านการกลั่นกรองที่ต่ำกว่าที่จะออกเป็นกฎกระทรวงไหม อันที่ ๑ และการเข้าถึงของประชาชนในเมื่อประชาชนจะถูกกระทบมากมายจากการที่ ๒ หน่วยงานนี้ไปทำงานร่วมกัน แค่ออกเป็นระเบียบ ประชาชนจะเข้าถึงและประชาชนจะมีสิทธิในการที่จะคัดค้าน ทักท้วงหรือท้วงติงได้มากน้อยแค่ไหน เพียงใด ก็เป็นความห่วงใย แต่อย่างไรก็ตาม ผมก็ได้ปรึกษากับท่านผู้แปรญัตติร่วมแล้ว ก็เห็นว่าถ้าหากว่าให้เป็นข้อสังเกตว่าการไปออกระเบียบของดีเอสไอกับ ปปง. ในครั้งนี้ที่จะนำไปใช้ ขอให้คำนึงถึงสิทธิของประชาชน การที่จะไปกระทบกับสิทธิของประชาชนจะทำอย่างไร เพราะเป็นการใช้อำนาจที่สูงมาก แล้วถ้าหากว่ามีกรณีเกิดขึ้นในการกำหนดเป็นระเบียบแล้ว ประชาชนถูกกระทบ ถามว่าประชาชนจะใช้สิทธิในการไปร้อง ไปอะไรต่ออะไร จริงอยู่อาจจะกำหนดเอาไว้แล้วในกฎหมายของดีเอสไอ และกำหนดไว้แล้วในกฎหมายของ ปปง. แต่ว่าในการไปกำหนดระเบียบร่วมที่จะเกิดขึ้น หากว่าในบางครั้ง บางกรณีที่นำไปใช้แล้วเกิดกระทบกับประชาชน และประชาชนเองเข้าไม่ถึงในส่วนนี้ เพราะไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเหมือนกฎกระทรวง ถามว่ามีทางออกที่ไหน อย่างไร ที่จะทำให้ประชาชนได้เข้าถึงได้และใช้สิทธิในการโต้แย้งคัดค้านหรือไม่เห็นด้วยได้ ผมอยากฟังที่ตรงนี้นะครับ ถ้าตอบมาตรงนี้เป็นที่พอใจได้ ผมกับผู้แปรญัตติร่วมก็ยินดีที่จะขอถอน แต่ถ้าตอบไม่ได้ก็ขออนุญาตที่จะต้องขอสงวน แล้วก็อยากจะขอฟังอีกสักครั้งหนึ่งว่าการเข้าถึงของประชาชน การใช้สิทธิคัดค้าน โต้แย้ง และตรงนี้จะทำอะไรได้มากน้อยแค่ไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สรุปก็คือท่านประเสริฐยังติดใจอยู่ กรรมาธิการจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ ไม่อย่างนั้นผมจะขอมติแล้ว มีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมไหม เชิญท่านจงรักครับ

พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ (รองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่สอง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ สมาชิกวุฒิสภาประเภทสรรหา ขออนุญาตกราบเรียนเพื่อนสมาชิกนะครับว่า อำนาจของ ปปง. ในขณะนี้กับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ อำนาจเกือบเท่ากันแล้ว ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ ปปง. จะเข้าไปขออำนาจจากดีเอสไอ คืออำนาจในการค้นโดยไม่ต้องมีหมายก็มีอยู่แล้ว อำนาจในการเข้าถึงข้อมูลใด ๆ โดยวิธีพิเศษ เช่น การดักฟังโทรศัพท์คอมพิวเตอร์ เครื่องมือหรืออุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ อันนี้ ปปง. มีอยู่แล้วในการที่จะเข้าไปดำเนินการเพื่อยึดทรัพย์สิน เพียงแต่อำนาจเดียวเท่านั้นเองที่ ปปง. ไม่มี แต่ว่าดีเอสไอมี คือการเข้าไปแฝงตัวในองค์กรอาชญากรรม โดยการจัดทำเอกสารหลักฐานใด ๆ ขึ้นมาใหม่ เช่น เพื่อการปกปิดการแฝงตัวในองค์กรอาชญากรรม การทำบัตรประจำตัวปลอม หรือการตั้งบริษัทเข้าไป ต้องทำงานเป็นปี อำนาจนี้อำนาจเดียวที่ ปปง. เข้าไปขอให้ดีเอสไอทำ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าระเบียบที่เกี่ยวข้องก็เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งนั้น ไม่มีเรื่องอื่น เพราะอำนาจเขามีอยู่แล้ว ประการที่ ๑

อีกประการหนึ่งกราบเรียนให้เพื่อนสมาชิกนะครับ มาตรา ๖๑/๑ ซึ่งบัญญัติขึ้นมาโดยที่กฎหมาย ปปง. เดิมไม่มี เพิ่งบัญญัติขึ้นมาเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ นี่เอง กำหนดโทษไว้สูงมากนะครับ ท่านไม่ต้องกลัวว่าจะมีการใช้อำนาจอย่างฟุ่มเฟือยนะครับ ---

มาตรา ๖๑/๑ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดใช้หรือสั่งการให้คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สิน หรือยับยั้งการทำธุรกรรม ยึดหรืออายัด หรือปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้โดยมิให้พยานหลักฐานตามสมควรเพื่อกลั่นแกล้ง เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือเพื่อประโยชน์ทางการเมืองหรือกระทำการดังกล่าวโดยทุจริตต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปีแล้วปรับอีกต่างหาก อันนี้เขียนมาจากกฎหมายเดิมไม่มี เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ที่ผ่านมาที่มีการใช้อำนาจในทางไม่ชอบนี้ถูกควบคุมโดยมาตรานี้ แล้ววรรคสองผมว่าท่านเลขาธิการ ปปง. ก็นอนไม่หลับนะครับ คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดปฏิบัติตามการใช้หรือการสั่งการตามวรรคหนึ่งโดยมิชอบ โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปี โทษปรับอีกต่างหากนะครับ อันนี้กฎหมายเขียนมาใหม่นอกจากกฎหมายอาญาธรรมดา โทษหนักมาก เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อท่านใดเห็นว่าการใช้อำนาจอาจจะมีการกระทำที่เกินเลยอำนาจต้องดูมาตรานี้เพราะว่าจะติดคุกหนัก เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าเรื่องนี้เป็นผม ผมก็ไม่อยากเป็นเลขาธิการ ปปง. เหมือนกัน โทษหนัก ๓๐ ปี ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านทวีศักดิ์ครับ

นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ทวีศักดิ์ คิดบรรจง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ฟังทางตัวแทนกฤษฎีกาในฐานะที่เป็นกรรมาธิการแล้วก็ท่านพลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์ ได้อธิบายแล้วก็ไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ติดใจ ขอบคุณครับ เป็นอันผ่านนะครับ ต่อไปจะเป็นการพิจารณาในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๓ เป็นมาตราที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ มาตรานี้ก็มีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ ๒ กลุ่ม มาตรา ๖๔/๑ มีท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์

ท่านเจริญ ภักดีวานิช ท่านสุริยา ปันจอร์ ท่านภิญโญ สายนุ้ย ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๖๔/๑ ทุกท่าน ที่ผมอ่านชื่อยังคงติดใจอยู่หรือเปล่า เชิญท่านสุมลครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ในมาตรา ๖๔/๑ มีทั้งหมด ๔ วรรค ในชุดที่แปรญัตติร่วมกันตามที่ท่านประธานได้เอ่ยนามแล้วนั้น เราแปรญัตติใน ๓ วรรค วรรคแรกก็โดยการเพิ่มข้อความดังที่ปรากฏอยู่ในจอ เว้นแต่ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ (๑) เป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท หรือธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาเปรียบเทียบ เพราะเราเห็นว่าคณะกรรมการเปรียบเทียบนั้นไม่มีอำนาจพอในการที่จะดำเนินการ ให้กลับไปที่คณะกรรมการชุดใหญ่ในการเป็นผู้ดำเนินการ แล้วก็วรรคสองในชุดของเรานี่ขอแก้ไขว่า “ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสองคน” เราขอเป็น “หนึ่งคน” ที่จริงเรา ๒ คนนั่นล่ะ เพียงแต่เราเพิ่มพนักงานอัยการซึ่งเป็นผู้แทนของสำนักงานอัยการสูงสุดอีก ๑ คนขึ้นมา เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความชัดเจนในการที่จะดำเนินการเปรียบเทียบ ดำเนินการในคดีนั้น ๆ แล้วก็วรรคสามเมื่อเรามีคณะกรรมการชุดใหญ่เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบแล้ว เพราะฉะนั้นในวรรคสามก็ต้องเพิ่มเติมข้อความที่ว่า “เมื่อคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเปรียบเทียบ” ก็ว่าไปตามร่างเดิม ทีนี้ถ้าใน ๓ วรรคนี้ในความคิดของดิฉันนั้น ถ้าท่านคณะกรรมาธิการสามารถชี้แจงทำให้ดิฉันและเพื่อนสมาชิกที่แปรญัตติร่วมกันนี้ได้เข้าใจ ดิฉันคิดว่าตัวดิฉันเองและเพื่อนสมาชิกก็อาจจะถอนคำแปรญัตติ กราบเรียนค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอื่นยังประสงค์อภิปรายอยู่หรือเปล่าครับ เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ ภักดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เจริญ ภักดีวานิช ส.ว. พัทลุง กระผม ท่านสุริยา ท่านภิญโญ ได้แปรญัตติเหมือนท่านสุมล กราบเรียนสั้น ๆ ท่านประธาน ผมจะเอาเฉพาะวรรคหนึ่งกับวรรคสอง เพราะวรรคสามกับวรรคสี่ท่านอาจารย์สุมลได้กรุณากราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการถ้าตอบทั้ง ๔ วรรคได้ก็จะได้เร็วขึ้น ท่านประธานครับ มาตรา ๑๓ ก็คือการรายงานธุรกรรม และมาตรานี้กฎหมายฉบับใหม่เพิ่มให้มีคณะกรรมการผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ เป็นการเพิ่มขึ้นมาใหม่ ทีนี้ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานกรุณาดูนิดเดียว กระผมขออนุญาตอ่าน ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานกรุณาดูนิดเดียว กระผมขออนุญาตอ่าน ในมาตรา ๖๒ ที่กล่าวถึงมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ ว่า การรายงานธุรกรรมที่เป็นเท็จก็ตาม ต้องระวางโทษ มาตรา ๖๒ ระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือปรับไม่เกินวันละ ห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน กระผมเอาสั้น ๆ เพื่อประหยัดเวลา ท่านประธาน มาตรา ๖๓ ผู้ใดรายงานหรือแจ้งความตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ หรือปกปิดความจริง หรือรายงานเป็นเท็จต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท นี่คือกำหนดโทษไว้ ทีนี้พอให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ ท่านประธานครับ ที่พวกกระผมได้แปรญัตติอำนาจกรรมการมี ๕ คน ใน ๕ คนนั้นถ้าเผื่อว่ากรรมการบางท่านไม่โปร่งใส หรือมีการวิ่งเต้นกันก็จำเป็นที่จะต้องกำหนด ถ้าเงินสดเกิน ๑๐๐ ล้านบาท ให้กรรมการชุดใหญ่ ชุดใหญ่ก็คือที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีผู้ว่าการการธนาคารแห่งประเทศไทย มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กรรมการชุดใหญ่ เพื่ออะไร เพื่อให้องค์กรนี้ คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมาใหม่ที่กฎหมายนี้เพิ่มขึ้นมา คณะกรรมการเปรียบเทียบจะได้เป็นที่น่าเชื่อถือ ขาดความคลางแคลงใจ เพราะฉะนั้นถ้ากำหนดตามที่พวกกระผมได้แปรญัตติเพิ่มไว้อยู่ในกฎหมาย คือท่านประธานลองดูกฎหมายฉบับนี้เราพูดกันนานมาก แล้วก็รู้สึกเป็นข้อกังวล

ของประชาชน เพราะฉะนั้นการที่จะมีโอกาสกลั่นแกล้ง หรือโอกาสที่จะเกิดความไม่เป็นธรรมในการใช้กฎหมาย ถ้าเผื่อมีการคานอำนาจ ถ้าเกิน ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไปก็ส่งให้ชุดใหญ่ได้พิจารณา คือท่านประธานครับ คนที่ทำผิดติดคุก ๒ ปี ถ้าเขาวิ่ง ๕ คน วิ่ง ๓ คนได้ก็จะเกิดปัญหา เหตุผลที่พวกกระผมได้แปรญัตติ สำหรับวรรคอื่นกระผมคิดว่าเพื่อประหยัดเวลาสภา ท่านอาจารย์สุมลได้กรุณาชี้แจง ก็อยากให้ท่านกรรมาธิการได้ลองตอบดู พวกผมจะได้นำมาประกอบการตัดสินใจ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่เหลือ ท่านสุริยา ปันจอร์ ท่านภิญโญ สายนุ้ย ไม่ติดใจอภิปรายเหตุผลเดียวกัน ต่อไปผมจะให้กรรมาธิการชี้แจงครับ ที่ยอมรับไม่ได้ตามที่ท่านสมาชิกสงวนคำแปรญัตติไว้ ท่านมีเหตุผลอย่างไรในการที่จะคงข้อความไว้ตามเดิมทั้งหมด เชิญครับ

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ กรรมาธิการ เรียนชี้แจงอย่างนี้ครับ ในมาตรา ๖๔/๑ ที่มาก็คือจากเดิมเป็นเรื่องของการดำเนินคดีอาญา ซึ่งความผิดเกี่ยวกับการฝ่าฝืนก็ดี การไม่ส่งเอกสารต่าง ๆ หรือไม่ดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ปฏิบัติซึ่งเป็นความผิดตามที่ท่านได้อ่านไปแล้วในมาตราต่าง ๆ ก็เป็นความผิดทั่วไป เป็นความผิดเล็กน้อย ซึ่งในกรณีความผิดอย่างนี้ตามเดิมก็คงจะต้องเรียกกรรมการผู้จัดการของธนาคารหรือสถาบันการเงินซึ่งก็เป็นผู้หลักผู้ใหญ่มาแจ้งข้อหา ----------

แล้วก็ดำเนินคดีแบบคดีอาญาทั่ว ๆ ไป ซึ่งการดำเนินคดีลักษณะดังกล่าวก็จะเป็นภาระกับผู้บริหารสถาบันการเงินในความผิดซึ่งเป็นความผิดเล็กน้อยหรือความผิดที่เกิดจากการฝ่าฝืน ซึ่งในกรณีตามมาตรา ๖๔/๑ เราก็ได้พิจารณาโดยดูกฎหมาย คือ พ.ร.บ. ธุรกิจสถาบันการเงิน กฎหมาย ก.ล.ต. กฎหมาย คปพ. ในเรื่องการควบคุมกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย ซึ่งเราจะเห็นว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบตามกฎหมายเหล่านั้นจะมีเพียง ๓ คน แล้วก็การดำเนินคดีก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ ๆ เพราะฉะนั้นก็จะเรียกเจ้าหน้าที่มาชำระค่าปรับไป เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าตรงนี้ก็เลยได้กำหนดขึ้นมา เดิมก็เป็น ๓ คน ต่อมาในการพิจารณาเราก็เห็นว่า คณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรเขาพิจารณาว่า การดำเนินคดีตามกฎหมายฟอกเงินจำเป็นจะต้องมีผู้รู้ มีผู้ที่มีความเข้าใจ ไม่ใช่ผู้ที่ใช้อำนาจอย่างเดียว เพราะฉะนั้นผู้ที่รู้และผู้ที่เข้าใจก็เลยปรับเพิ่มจาก ๓ คน เป็น ๕ คน ก็หมายความว่าในกรณีที่หากจะดำเนินคดีกับธนาคาร สมมติสถาบันการเงินที่เป็นธนาคารพาณิชย์ก็คงจะต้องมีผู้แทนจากธนาคารแห่งประเทศไทย หรือ ก.ล.ต. เข้ามา เพื่อจะได้มีความเข้าใจในลักษณะหรือการประกอบธุรกิจของแต่ละสถาบันการเงินซึ่งมีหลากหลายประเภทแตกต่างกันไป ผมจึงเรียนว่าเพราะฉะนั้นจึงเป็นที่มาของกรรมการเปรียบเทียบ ๕ คน คราวนี้ในประเด็นที่ได้มีการแปรญัตติว่าธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ที่เกิดขึ้นในขณะนี้ส่วนใหญ่ก็เป็นลักษณะของเงินแค่ ๒ ล้านบาทเท่านั้นเอง ไม่เคยมีถึงเป็นร้อย ๆ ล้าน เพราะการทำธุรกรรมแต่ละครั้งก็คงไม่มีใครทำธุรกรรมไปฝากถอนเงินสดครั้งละ ๑๐๐ ล้านบาท ซึ่งเดี๋ยวนี้แทบจะเป็นไปไม่ได้ก็จะเหลือแค่ ๒ ล้านบาท ๓ ล้านบาท ๕ ล้านบาท ก็จะไม่เยอะเท่าไร ธนาคารเอง ผมเรียนว่าขณะนี้ก็ไม่มีเงินเยอะ ๆ ให้คนไปถอนได้ ไม่ใช่เพราะเรื่องระบบเศรษฐกิจ แต่เพราะเขามีวงเงินเขาอยู่ว่าในแต่ละวันเขาจะมีเงินอยู่แค่นี้เพราะอะไร เขากลัวโจรปล้นธนาคาร เขาก็มีอย่างมาก ๓ ล้านบาท ๕ ล้านบาท ใครจะไปเบิกเงินเยอะ ๆ ต้องบอกธนาคารก่อน เพราะฉะนั้นการถอนฝากเกิน ๒ ล้านบาท เยอะ ๆ เป็นร้อยล้านแทบจะไม่เกิดขึ้นในระบบสถาบันการเงินเลย แม้แต่ ก.ล.ต. ขณะนี้ก็มีระเบียบไม่ให้ซื้อหลักทรัพย์โดยใช้เงินสด เพราะฉะนั้นในประเด็นเรื่องของเงินสดเกิน ๑๐๐ ล้านบาท แทบจะไม่เกิดขึ้นครับ

ประเด็นที่ ๒ ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่า ๑๐๐ ล้านบาท อันนี้ก็จะไม่เกิดเช่นเดียวกัน ผมเรียนว่าการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินโดยหลักจะเป็นอสังหาริมทรัพย์ ผู้มีหน้าที่รายงานคือกรมที่ดิน เขาก็ส่งมาอยู่สม่ำเสมอที่มีมูลค่าเกินกว่า ๕ ล้านบาท เพราะฉะนั้นผมก็เรียนขอความกรุณาว่าใส่ไปก็ไม่มีผลอะไรในการปฏิบัติเลย แล้วก็การเข้าไปในกรรมการ ปปง. ซึ่งมีทั้งหมด ๒๕ คน กรรมการ ปปง. เป็นกรรมการนโยบาย เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าตรงนี้ไม่น่าจะใส่เข้าไป ด้วยความเคารพคราวนี้ในเรื่องพนักงานอัยการ พนักงานอัยการเป็นผู้ที่ใช้กฎหมาย อย่างไรเราก็ส่งเขาอยู่ดี คือประเด็นนี้ที่ท่านพูดถึงเรื่องการคานอำนาจ จริง ๆ แล้วกรรมการเปรียบเทียบเป็นกรรมการเล็กก็จริง ถ้าสมมติว่าผู้ที่ถูกเปรียบเทียบปรับเขาไม่เห็นด้วย คดีก็ไปอัยการอยู่ดี คดีก็ไปศาลอยู่ดีคราวนี้อัยการมานั่งในคณะกรรมการเปรียบเทียบแล้วเดี๋ยวไปศาลอีก ผมก็เกรงว่าก็จะเป็นปัญหาในข้อกฎหมายว่า แล้วกรรมการนั่งอยู่ตรงนี้ อัยการนั่งอยู่ตรงนี้แล้วอัยการไปอยู่ตรงโน้นอีกเกิดไม่เห็นด้วยแต่จะปรับ ไปทางโน้นอัยการก็ต้องยืนยันความเห็นเดิม ผมก็คิดว่าการคานอำนาจเกิดอยู่แล้ว ถ้าผู้ที่ถูกเปรียบเทียบไม่เห็นด้วย คดีก็ต้องสู่กระบวนการพิจารณาทางศาลก็คือ ปปง. ก็ต้องส่งเรื่องฟ้องไปยังอัยการ อัยการก็ยื่นฟ้องต่อศาลก็ไปสู้คดีกันในศาลต่อไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็เรียนว่าน่าจะกำหนดเป็นแบบเดิม เพื่อเราจะได้ให้หน่วยงานกำกับส่งผู้แทนเข้ามาช่วยในลักษณะของการกระทำของสถาบันการเงินซึ่งจะมีลักษณะประเภทของธุรกิจที่แตกต่างกันไป ด้วยเหตุนี้กรรมาธิการจึงขออนุญาตยืนตามความเห็นเดิม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญฟังแล้วเป็นอย่างไรครับ เปรียบเทียบเพื่อให้คดีเลิกกัน เรียนเชิญครับ

นายเจริญ ภักดีวานิช : เพิ่มเติมนิดเดียวครับท่านประธาน เฉพาะอัยการกระผมไม่ติดใจครับ ถ้าอย่างไรฝากทางท่านกรรมาธิการ เมื่อสักครู่นี้ท่านตอบว่า ๑ – ๒ ล้านบาท แต่ถ้ากฎหมายนี้ประกาศใช้ ๑๐ ปี ก็อาจจะมากกว่า ๒ – ๓ ล้านบาท เพราะถ้ามีการออกกฎกระทรวง อันนี้เป็นเรื่องออกใหม่ ถ้ามีการออกกฎกระทรวงเรื่องอื่นด้วย ท่านช่วยกำหนดเพดานว่าไม่เกิน ๕ ล้านบาท แต่ถ้าเกิน ๕ ล้านบาท จะต้องให้กรรมการชุดอื่น เพื่อป้องกันระยะยาว เพราะกฎหมายประกาศใช้ระยะยาว ถ้าเผื่อท่านจะรับแบบนี้ไปต่อไปถ้ามีกฎกระทรวง ร่างที่จะออกมาให้พูดถึงเรื่องนี้ด้วย ถ้าเกิน ๕ ล้านบาท ขอให้เป็นกรรมการชุดใหญ่ อันนี้ก็จะได้ไม่ต้องโหวตกันนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการเข้าใจท่านเจริญไหมครับ

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : เข้าใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สรุปท่านว่าอย่างไรครับ เขาจะขอท่านไปกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : คือผมก็เรียนตรง ๆ นะครับว่า จริง ๆ ๒ ล้านบาท ในอนาคตจะลดต่ำลงไปอีก ถ้ายิ่งไปถึง ๑๐๐ ล้านบาท จะยิ่งไม่เกิดเลยครับ เพราะฉะนั้นขณะนี้ ๒ ล้านบาท ก็พอดีแล้ว แต่ว่าถ้าปีใหม่ก็จะลงต่ำไปอีกคงไม่ไปทางสูงนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนคำแปรญัตติว่าอย่างไรครับ ท่านอาจารย์สุมล ท่านเจริญยังติดใจอยู่หรือเปล่าครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันได้ฟังท่านเลขาธิการ ปปง. ก็เข้าใจชัดเจนขึ้น เพราะฉะนั้นดิฉันขอถอนคำแปรญัตติ ไม่ติดใจค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญครับ ไม่ติดใจนะครับ ส่วนท่านสุริยา ปันจอร์ กับท่านภิญโญ อาจารย์สุริยา ไม่ติดใจนะครับ ขอบคุณครับ

นายสุริยา ปันจอร์ : ไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านภิญโญครับ ท่านภิญโญไม่อยู่ ถือว่าไม่ติดใจนะครับ ถ้าอย่างนั้นผมจะได้ขออนุญาตผ่านมาตรา ๖๔/๑ ไป

ต่อไปมาตรา ๖๔/๒ มีผู้สงวนคำแปรญัตติ ๒ กลุ่ม กลุ่มแรกคือ เป็นกลุ่มของท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ท่านเจริญ ภักดีวานิช ท่านสุริยา ปันจอร์ และท่านภิญโญ สายนุ้ย เช่นเดียวกันนะครับ ท่านสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๖๔/๒ โดยขอแก้ไขเรื่องของระยะเวลา ๒ ปี เป็น ๕ ปี แล้วก็ข้อความตอนท้ายของมาตรา ๖๔/๒ จากเดิม ๕ ปี เป็น ๑๐ ปี นับแต่วันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มของท่านอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ร่วมกับท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง ท่านขอสงวนคำแปรญัตติมาตรา ๖๔/๒ ไว้ในกรณีความผิดที่เปรียบเทียบได้ ไม่มีการเปรียบเทียบภายในเวลาจากเดิม ๒ ปี เป็น ๓ ปี ก็เป็นความแตกต่างกันระหว่าง ๒ กลุ่มที่สงวนคำแปรญัตติไว้ เชิญกลุ่มของท่านสุมลก่อนครับ เหตุผลที่ขอสงวนเรื่องระยะเวลาแปรญัตติ ๒ ปี เป็น ๕ ปี แล้วก็เรื่องของอายุความ ๕ ปี เป็น ๑๐ ปี เชิญครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันขอแปรญัตติในมาตรา ๖๔/๒ ภายใน ๒ ปี โดยขอแก้ไขเป็น ๕ ปี แล้วก็ในวันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตำรวจพบการกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบ หรือภายในจากร่างเดิมที่เป็น ๕ ปีนั้น แก้ไขเป็น ๑๐ ปี นับแต่วันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ ก็ด้วยเหตุที่ว่า ๒ ปีนั้นน้อยไป แล้ว ๕ ปี ก็จะขาดอายุความเสียแล้ว เพราะฉะนั้นในความคิดว่าด้วย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นเรื่องของคดีที่มีความสำคัญ น่าที่จะให้อายุของคดีนี้ยาวไปกว่านั้นค่ะ ท่านกรรมาธิการชี้แจงให้เข้าใจก็อาจจะถอนคำแปรญัตติอย่างมาตรา ที่ผ่านมาค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญเหตุผลเดียวกันหรือเปล่าครับ ด้วยเหตุผลว่าระยะเวลา
5 ตามร่างเดิมสั้นไป ถ้าเหตุผลเดียวกันขอความกรุณานะครับ ----------

อีกคณะหนึ่งของท่านอาจารย์ประเสริฐก็หลักการเดียวกัน ท่านเห็นว่า ๒ ปี น้อยไปท่านเลยแปรญัตติเป็น ๓ ปีใช่ไหมครับ ด้วยเหตุผลแค่นี้ ถ้าอย่างนั้นยังติดใจไหมครับที่จะอภิปราย ถ้าไม่ติดใจผมจะได้ให้กรรมาธิการชี้แจงเลยครับว่าทำไมเขายังเห็นว่าควรเป็น ๒ ปีตามเดิม เชิญอาจารย์ประเสริฐครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสงขลา ก็ขออนุญาตที่จะอภิปรายเพิ่มเติมสักนิดหนึ่งนะครับจากที่ท่านอาจารย์สุมลได้อภิปรายไปแล้ว โดยหลักการแล้วก็เป็นอันเดียวกัน เพียงแต่จำนวนปีตอนแรกก็คิดอยู่เหมือนกันว่าอยากจะให้ยาวนานกว่านี้ แต่ก็คิดว่านานเกินไปก็อาจจะมีผลกระทบในทางลบบ้างเหมือนกัน แต่การที่จะปล่อยให้ขาดอายุความในห้วงเวลาที่เร็วเกินไปก็มีความห่วงใยว่าจะเป็นการกระทำที่ในบางครั้งก็อาศัยการขาดอายุความเป็นด้านหลักเลย แทนที่จะเป็นการดำเนินการในลักษณะที่เมื่อทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย แล้วก็ควรจะได้มีการดำเนินการเปรียบเทียบปรับหรืออะไรต่ออะไรให้เป็นกิจจะลักษณะ แต่ถ้าหากว่าเวลาสั้นภายใน ๒ ปี บางครั้งในการดำเนินการนั้นหรืออาจจะมีภารกิจหรือมีลักษณะของการกระทำผิดที่จำนวนมากมายก็เลยทำให้หรือมีลักษณะของการที่ทางฝ่ายที่ผู้กระทำผิดได้พยายามหลีกเลี่ยงหรือไม่ดำเนินการใด ๆ ที่จะเป็นความร่วมมือกับทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทางฝ่าย ปปง. แล้วในที่สุดทำให้เกิดการลากยาวขึ้นมา แล้วก็ลากยาวจนพ้น ๒ ปี ก็ถือว่าหมด ซึ่งดูแล้วก็อาจจะทำให้คดีความที่จะต้องนำเข้าไปสู่การดำเนินการตามกฎหมายเป็นการดำเนินการเพื่อให้เกิดขาดอายุความก็เลยแปรญัตติไว้ ที่จริงตั้งใจที่จะแปรญัตติ ๕ ปีเป็น ๑๐ ปีด้วยนะครับ แต่ก็พยายามจะเข้าใจได้ว่าในบางครั้งก็อาจจะทำให้ผู้ที่ติดคดีอยู่นี่มีผลต่อการที่เขาจะต้องไปทำธุรกรรมหรืออาจจะไปดำเนินการใด ๆ ถ้าหากว่าการที่เขาเกิดกระทำผิดนั้นไม่ได้เป็นไปด้วยความตั้งใจแต่เป็นไปด้วยการเกิดเหตุที่เนื่องจากมีผลมาจากด้านอื่น แต่ไม่ได้จงใจหรือตั้งใจที่จะทำความผิด แต่เป็นเหตุเกิดปัญหามาจากการที่มีข้อจำกัดต่าง ๆ แล้วถ้าหากว่ามีความยาวนานเกินไป อายุความยาวนานเกินไปก็อาจจะถูกกระทบต่อการที่เขาจะต้องไปประกอบอาชีพหรือทำธุรกรรม แต่การที่จะปล่อยให้อายุความขาดง่ายเกินไปเพียงแค่ ๒ ปี ก็ขาดอายุความแล้ว แล้วเกิดเขาไปกระทำใด ๆ ที่มีความจงใจที่ให้ขาดอายุความหรือเป็นความที่ทางฝ่าย

เจ้าหน้าที่เองมีข้อจำกัดในการที่จะไม่สามารถดำเนินการให้ทันภายใน ๒ ปี ก็เลยปล่อยให้ขาดอายุความอีก แล้วต่างฝ่ายต่างก็ไม่ได้ผิดอะไรกัน ไม่ได้มีความผิดใด ๆ ก็เลยเห็นว่าการที่จะทำให้เขาต้องพ้นจากคดีไปโดยการขาดอายุความดูแล้วภายใน ๒ ปี น่าจะสั้นเกินไปและทำให้ง่ายเกินไปต่อการที่จะทำให้เกิดการขาดอายุความ ด้วยเหตุผลของการดำเนินการใด ๆ ที่อาจจะเป็นการหลบหลีก หลบเลี่ยงข้อปฏิบัติหรือข้อกำหนดต่าง ๆ ก็เลยเห็นว่าเอาละเพิ่มปีขึ้นมาเป็น ๓ ปี แต่ในกรณีที่กระทำตั้งแต่วันที่ทราบ ตั้งแต่วันที่กระทำผิดเป็น ๕ ปีนั้นก็ไม่ติดใจ ก็เลยคงไว้เหมือนเดิม ก็เลยคิดว่าอยากจะขอฟังคำชี้แจงก่อนนะครับ แล้วเดี๋ยวจะพิจารณาอีกทีหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอาจารย์สุริยาครับ ยังติดใจอยู่นะครับ

นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานครับ ผม สุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสตูลครับ ยังติดใจอยู่นะครับ คือไม่ใช่จินตนาการ แต่เป็นเรื่องที่อาจจะเกิดขึ้นได้ว่าคดีการฟอกเงินถ้าเรามองว่าเงินเพียงหมื่น สองหมื่นนั้นก็พอทำเนา แต่ถ้าเงินเป็นร้อยล้านพันล้านอย่างนี้ แล้วในขณะเดียวกันเราไปกำหนดระยะเวลาเพียง ๒ ปี อย่างนี้ ดูเสมือนหนึ่งว่าไม่ได้ตั้งใจ ----------

แต่เสมือนว่าเปิดทางให้คนที่กระทำความผิดนั้นโอกาสที่จะลอยนวลมีสูงพอสมควร เพราะฉะนั้นเราต้องหลับตาว่าอนาคตที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ๑๐๐ ล้านบาท ๑,๐๐๐ ล้านบาท ก็ย่อมจะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นการที่เราใส่ตัวเลขเข้าไปจาก ๒ ปี เป็น ๕ ปี จาก ๕ ปี เป็น ๑๐ ปี ผมว่าเหมาะสมดี ด้วยเหตุผลสั้น ๆ อย่างนี้ว่า ผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องเงินจริง ๆ แล้วเขาจะมีมลทินในส่วนนี้ไปตลอดชีวิต แต่โดยภาวะทางสังคมเรามาอภัย อนุโลม ยอมความกัน ก็โดยมากำหนดอายุความ แต่จริง ๆ แล้วคนที่กระทำความผิดนั้นติดตัวไปตลอดชีวิต เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ขอเพิ่มจาก ๒ ปี เป็น ๕ ปี จาก ๕ ปี เป็น ๑๐ ปี ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ ทำไมท่านเห็นว่า ๒ ปีดีกว่า แล้วก็กรุณาชี้แจงให้ชัดเจนด้วย เพื่อสมาชิกจะได้มีความเข้าใจว่าถ้าท่านปล่อยให้คดีขาดอายุความท่านเองต้องมีความรับผิดชอบอย่างไร สมาชิกฟังแล้วจะได้เกิดความมั่นใจว่า ๒ ปี หรือ ๕ ปี ไม่มีความต่าง ถ้าท่านทำงานอย่างมีความรับผิดชอบ แต่ถ้า ๒ ปี หรือ ๕ ปี ท่านไม่รับผิดชอบที่สุดก็ขาดอายุความเหมือนกัน เชิญครับ

นายวิทยา นีติธรรม (กรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วิทยา นีติธรรม กรรมาธิการ กราบเรียนท่านสมาชิกอย่างนี้ว่าปัจจุบันในกรณีความผิดตามมาตรา ๖๒ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะมีโทษปรับ ๕ แสนบาท ซึ่งอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ มีอายุความเพียง ๑ ปี แค่นั้นเอง ซึ่งที่ผ่านมากว่า ปปง. เราจะตรวจพบก็ปรากฏว่าก็ล่วงเลยไปแล้ว ทีนี้เราก็ดูเทียบเคียงว่ากรณีลักษณะอย่างนี้กฎหมายอื่น อย่างกฎหมาย ก.ล.ต. หรือว่ากฎหมายหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เขาทำกันอย่างไร กฎหมายลักษณะปรับโทษอายุความประมาณ ๑ ปี เขาก็จะเพิ่มมาว่าให้ขยายเป็น ๒ ปีนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ตรวจพบ หรือถ้าเกิดว่าเจ้าหน้าที่ยังไม่ตรวจพบภายใน ๒ ปีนับแต่วันกระทำความผิด ๕ ปี ให้คดีขาดอายุความ ซึ่งเราก็มองว่าปัจจุบันคดีอายุความแค่ ๑ ปีเท่านั้นเอง การขยายมา ๒ ปีเมื่อเจ้าหน้าที่

ตรวจพบ หรือว่า ๕ ปีเมื่อพบการกระทำความผิด ตรงนี้ก็มีความเหมาะสม ก็มองดูแล้วไม่น่าจะกระทบสิทธิกับประชาชนมากเกินไปด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนคำแปรญัตติทั้ง ๒ คณะครับ ฟังแล้วพอใจไหม สรุปที่ชี้แจงมาก็คืออายุความตามกฎหมายฉบับนี้ยาวกว่าในประมวลกฎหมายอาญาอีก สรุปรวมความอย่างนี้ พอใจนะครับ ท่านพอใจหรือเปล่า ถ้าพอใจกรุณาแถลงจะได้ปรากฏในรายงานการประชุม เชิญท่านสุมลครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ฟังจากคณะกรรมาธิการผู้ทรงคุณวุฒิที่ชี้แจงว่าเพิ่มจากกฎหมายปกติจาก ๑ ปี เป็น ๒ ปีแล้ว แล้วก็จาก ๑ ปี ๒ ปี มาเป็น ๕ ปีให้หมดอายุความ ในความคิดว่าก็เหตุผลยังไม่ค่อยพอใจนัก แต่ดิฉันคิดว่าเพื่อนสมาชิกที่ได้แปรญัตติร่วมกันอาจจะมีความเห็นที่แตกต่างกับดิฉัน จริง ๆ ดิฉันยังไม่ค่อยพอใจ แต่ว่าต้องถามเพื่อนสมาชิกว่าเห็นด้วยไหม แต่ก็ไม่รู้ว่าคณะกรรมาธิการอธิบายได้แค่นี้หรือว่าไม่เหมือนกับกฎหมายอื่น ก็อุตส่าห์ขยายมาแล้วอีก ๑ ปี เพราะเดิมมี ๑ ปีเท่านั้น นี่ขยายให้เพิ่มอีก ๑ ปี อะไรอย่างนี้ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตามประมวลกฎหมายอาญา ทีนี้มีอีกมุมหนึ่งที่น่าคิดเหมือนกัน เขียนอายุความไว้ยาว ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่กระตือรือร้นหรือไม่ อันนั้นก็เป็นอีกมุมหนึ่งที่ชวนคิดเหมือนกัน ยาวเกินไปก็จะทำให้เจ้าหน้าที่ไม่กระตือรือร้นในการทำงาน เพราะมองว่ายังเหลืออายุความอีกเยอะหรือไม่ ผมให้ข้อคิดเท่านั้นเอง กรรมาธิการชี้แจงให้ชัด ๆ อีกทีหนึ่งสุดท้ายแล้ว ตอนนี้จะ ๒๐.๐๐ นาฬิกาแล้ว

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์ (กรรมาธิการวิสามัญ) : ขอเสริมข้อมูลนิดหนึ่งว่า การกระทำความผิดตามมาตรา ๖๒ นอกจากสถาบันการเงิน แล้วก็ยังมีผู้ประกอบอาชีพค้าทองคำ เช่าซื้อรถยนต์ อะไรพวกนี้ซึ่งเป็นประชาชนซึ่งเขาไม่ค่อยจะมีความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมาย ปปง. เท่าไรนัก อย่างที่เรียนยืนยันว่าปัจจุบันอายุความในมาตรา ๖๒ ๑ ปี ตรงส่วนนี้ ปปง. เองเราก็มองว่า ๒ ปีนับแต่เจ้าหน้าที่ตรวจพบหรือ ๕ ปีนับแต่วันที่กระทำความผิด เรามองว่ามีความเหมาะสมเหมือนที่ท่านประธานได้กรุณากล่าวว่าอย่างนี้ถ้าขยายไปอาจจะมีการไม่เร่งรีบในการดำเนินคดีได้ แต่จริง ๆ ลักษณะตรงส่วนนี้การขยายอย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กรุณาแปรญัตติเข้ามาก็สมประโยชน์กับ ปปง. เพื่อที่ว่าเราจะได้มีเวลาในการทำงานตรงนี้ได้มากขึ้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พอใจไหมครับ ถ้าไม่พอใจผมต้องขอมตินะครับ ยินดี ท่านยอมนะครับ กรรมาธิการยอมที่จะขยายให้ ทีนี้ท่านจะขยายยอมตามกลุ่มไหนครับ เพราะว่ามาตรา ๖๔/๒ กลุ่มท่านสุมลแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติไว้ ๒ จุด ของท่านอาจารย์ประเสริฐ แปรญัตติไว้จุดเดียว แล้วจุดเดียวก็ไม่ตรงกันด้วย ของท่าน ๓ ปี อีกกลุ่มหนึ่ง ๕ ปี เห็นไหมครับ อายุความยิ่งยาวเขายิ่งมีเวลาทำงานเยอะ ตกลงกรรมาธิการจะยอมตามคณะของท่านสุมลใช่ไหมครับ ๕ ปี กับ ๑๐ ปี กลุ่มของท่านประเสริฐจะยอมเขาไหมครับ เขายอมมากกว่าที่ท่านแปรญัตติแล้ว ตอนนี้ท่านจะยอมไหม หรือยังจะยืนยันว่าขอ ๓ ปีพอไม่ให้ ๕ ปียาวไปท่านต้องคิดกันให้ดีนะครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ : คือจริง ๆ ตอนแปรญัตติตอนที่ไปพบกับกรรมาธิการ ผมกับท่านทวีศักดิ์ก็ได้ชี้แจงในคณะกรรมาธิการว่า หากกรรมาธิการยอมตามที่กลุ่มของท่านอาจารย์สุมลได้แปรญัตติทางผมก็ไม่ติดใจ ทีนี้ถ้าเผื่อว่าตอนนี้ทางกรรมาธิการยอมตามคำแปรญัตติของคณะอาจารย์สุมลแล้ว ทางผมก็ไม่ติดใจครับ แต่ถ้าหากว่ากรรมาธิการยังไม่เห็นด้วยกับที่ทางกลุ่มอาจารย์สุมลแปรญัตติ ผมอาจจะต้องขอข้อมูลหรือขอความเห็นหรือขออะไรเพิ่มเติมจากกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านอื่นมีท่านใดไหมครับ ตอนนี้กรรมาธิการยอมแก้ไขแล้ว เท่ากับกรรมาธิการมีการแก้ไขนะครับ ไม่มีนะครับ ถือว่ามาตรา ๖๔/๒ ผ่านนะครับ

นายตวง อันทะไชย : ท่านประธานครับ มีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านตวงครับ

นายตวง อันทะไชย : ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภาครับ คือความจริงร่างเดิมของกรรมาธิการดีแล้ว ท่านไปแก้ทำไม เพราะอะไร เพราะว่าอายุความเอาให้น้อยที่สุดจะเป็นประโยชน์สำหรับประชาชน ท่านไปขยายเป็น ๕ ปี ท่านไปขยายเป็น ๑๐ ปี ถูกไหมครับ ใช่ไหมครับท่านประธาน ถ้าเป็น ๕ ปี ๑๐ ปี เท่ากับคนไปติดคุก แทนที่จะช่วยประชาชนกลับไปเพิ่มเข้าไปอีก ช่วยอธิบายหน่อยเหตุผลผมไม่เข้าใจ อายุความน้อยเขายิ่งจะได้มีโอกาสปรับปรุงแก้ไขให้โอกาสประชาชน แต่ทีนี้ท่านไปเพิ่มขึ้นแปลว่าอะไรผมไม่เข้าใจ ใจอ่อนอย่างไรครับ เอาเหตุผลมาบอกสภาหน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ กระชับหน่อยนะครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ผมไม่เห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการที่จะยอมลดเหมือนกับจะซื้อผลไม้ในตลาด เมื่อสักครู่นี้ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงชัดเจนแล้วว่ามาตรา ๖๒ ความผิดที่เปรียบเทียบปรับได้ก็เป็นความผิดเบาแค่ ๑ ปี หลักการถูกต้องอยู่แล้ว ทีนี้ท่านไปยืดก็ทำให้ผมคิดว่าท่านน่าจะทำตามหลักการมากกว่า เพราะฉะนั้นไม่เห็นด้วยที่ท่านกรรมาธิการจะยอมความง่าย ๆ เชิญท่านพันตำรวจโท จิตต์ ครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานกระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ ในเมื่อคณะกรรมาธิการยอมตามผู้แปรญัตติ แต่ว่าพวกผมนั่งอยู่นี้ผมก็เอาเหมือนเดิมครับ ลงมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชรินทร์ครับ

5

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : ขอบคุณครับท่านประธาน ผม ชรินทร์ หาญสืบสาย ส.ว.จังหวัดตาก ผมก็แปลกใจตั้งแต่เข้ากรรมาธิการไม่ค่อยจะยอมกันง่าย ๆ มาตรานี้ไม่น่าจะยอม ยอมนี่ผมไม่เข้าใจจริง ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นผมว่าคือเหมือนกับว่า ๕ ปีจะได้ทำงานสบาย ๆ ผมว่า ๒ ปีเปรียบเทียบไม่ใช่โทษหนักหนาอะไรนะครับ ผมว่า ๒ ปีอย่างเก่าดีแล้ว ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็เป็นอย่างนี้ล่ะครับ เรื่องอายุความมี ๒ มุม ถ้าอย่างนั้นผมคงต้องขอมติมาตราสุดท้ายครับ การพิจารณาจะได้แล้วเสร็จ ก่อนลงมติผมขอตรวจสอบองค์ประชุม ท่านสมาชิกที่อยู่ด้านนอก ขอความกรุณากลับเข้ามาในห้องประชุม มาตราสุดท้ายแล้วครับ จำเป็นที่จะต้องขอมติจากที่ประชุม ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ห้องประชุมแล้วกรุณากดปุ่ม แสดงตน ท่านสมาชิกที่ยังอยู่ด้านนอกขอความกรุณากลับเข้ามาในห้องประชุมอีกครั้งหนึ่ง เราจำเป็นที่จะต้องลงมติมาตราสุดท้ายของการพิจารณาคือ มาตรา ๔๖/๑ กับมาตรา ๔๖/๒ ซึ่งแก้ไขโดยร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๑๓ ครับ ท่านสมาชิกท่านใดยังไม่แสดงตนมีไหมครับ ทุกท่านแสดงตนหมดแล้วนะครับ ขอบพระคุณครับ เจ้าหน้าที่แสดงผลได้ครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมขณะนี้ ๘๗ ท่าน ครบเป็นองค์ประชุม ผมจะต้องขออนุญาตถามมติที่ประชุมอย่างนี้ครับ ที่ประชุมจะต้องขอมติจากท่านสมาชิกเกี่ยวกับมาตรา ๑๓ ซึ่งเป็นมาตราสุดท้าย มาตรา ๑๓ เป็นมาตราที่ให้เพิ่มข้อความในมาตรา ๖๔/๑ ขออภัยเมื่อสักครู่นี้ผมพูดผิดเป็นมาตรา ๔๖ มาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ นะครับ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องของอายุความ มาตรา ๖๔/๑ อย่างเดียวนะครับ ขออภัย มาตรา ๑๓ นี้เป็นมาตราที่แก้ไข มาตรา ๖๔/๑ กับมาตรา ๖๔/๒ แต่มาตรา ๖๔/๑ นั้นพิจารณาผ่านไปแล้วโดยไม่ต้องลงมติ คงเหลือแต่มาตรา ๖๔/๒ ซึ่งเป็นมาตราที่ว่าด้วยอายุความสำหรับความผิดที่เปรียบเทียบได้ มีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ ๒ กลุ่ม กลุ่มท่านอาจารย์สุมลแปรญัตติ

ขอแก้ไขอายุความจาก ๒ ปี เป็น ๕ ปี นับจากวันที่เจ้าหน้าที่ตรวจพบการกระทำความผิด หรือ ๑๐ ปีนับจากวันที่มีการกระทำความผิด กลุ่มที่ ๒ อาจารย์ประเสริฐยังติดใจอยู่ หรือเปล่าไม่อย่างนั้นเราต้องโหวต ๒ ครั้งนะครับ ของอาจารย์ประเสริฐสงวนคำแปรญัตติไว้เฉพาะ ๓ ปีนับจากวันกระทำความผิด ของอาจารย์ประเสริฐยังติดใจอยู่หรือเปล่าครับ ถ้าถือตามกลุ่มของท่านอาจารย์สุมลก็จะเป็น ๕ ปีกับ ๑๐ ปี

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ : ยังติดใจอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยังติดใจอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นเดี๋ยวผมขอจัดลำดับการโหวตนะครับ ท่านสมาชิกเข้าใจสิ่งที่สมาชิกด้วยกันสงวนคำแปรญัตติไว้แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นเบื้องต้นผมถามมติจากที่ประชุมว่า เห็นด้วยกับร่างเดิมของกรรมาธิการคือไม่มีการแก้ไข ท่านกด เห็นด้วย แต่ถ้าเห็นว่าควรมีการแก้ไขกด ไม่เห็นด้วย ส่วนแก้ไขอย่างไรขอมติที่ ๑ ก่อนนะครับ ----------

ถ้ามติที่ ๑ เห็นด้วยกับการแก้ไขผ่านค่อยมาแยกอีกทีหนึ่งว่าจะเห็นด้วยกับกลุ่มอาจารย์สุมล หรือกลุ่มอาจารย์ประเสริฐ ท่านสุมลมีอะไรครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าถ้าท่านประธานถามอย่างนี้ผิดแล้ว เพราะว่า ณ ตอนนี้กรรมาธิการได้แก้ไข เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องถามว่าเห็นด้วยกับร่างเดิม ท่านต้องถามว่ากรรมาธิการได้แก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติกลุ่มดิฉันหรือกลุ่มท่านประเสริฐ เพราะท่านประเสริฐติดใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มิใช่ครับ เนื่องจากเมื่อกรรมาธิการแก้ไขสมาชิกมีสิทธิที่จะไม่เห็นด้วยกับข้อแก้ไข ซึ่งก็มีสมาชิกหลายท่านเมื่อสักครู่นี้เริ่มตั้งแต่ท่านตวงท่านแรกเลยอภิปรายว่าไม่เห็นด้วยกับการแก้ไข ยังมีท่านตวง ท่านพันตำรวจโท จิตต์ ท่านชรินทร์ที่อภิปรายว่าไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมถามถูกแล้ว เพราะมีสมาชิกโต้แย้งว่าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ทำไมกรรมาธิการจึงยอม เขาอภิปรายไม่เห็นด้วย ท่านเจริญ เชิญครับ

นายเจริญ ภักดีวานิช : ขออนุญาตครับ เคลียร์ (Clear) ใหม่ เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้ท่านกำลังถาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี๋ยวล้างเครื่องใหม่ครับ ให้ทุกท่านพูดกันให้จบก่อน เชิญท่านอาจารย์ประเสริฐครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับกระผม รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมคิดว่าเนื่องจากตอนที่เราอภิปรายกันสมาชิกหลายท่านก็อยู่ข้างนอก ท่านอาจจะติดตามได้ไม่ครบถ้วน ต้องขออภัยท่านสมาชิกด้วย จริง ๆ การประชุมในการที่เราอภิปรายกัน ท่านประธานไม่ได้เรียนให้ที่ประชุมทราบว่า กรณีนี้กรรมาธิการเองก็ได้เห็นด้วยกับการแก้ไขแล้ว เพียงแต่มีสมาชิกบางท่านได้ทักท้วงแล้วก็บอกว่าท่านไม่เห็นด้วยก็ทำให้เป็นที่มาของการที่เราจะต้องโหวตกัน เพราะฉะนั้นก็เลยคิดว่าน่าจะต้องให้ข้อมูลนี้กับทางที่ประชุมด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ได้ครับ ท่านอาจารย์ประเสริฐ ผมเกรงแต่ว่าเวลาผมสรุปหรือให้ข้อมูลที่ประชุมเยอะ เดี๋ยวบอกท่านประธานกำลังอภิปรายเสียเองอะไรอย่างนี้ ผมก็ต้องระมัดระวังตัวเหมือนกัน สรุปอย่างนี้ว่ามาตรา ๑๓ ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔/๑ มาตรา ๖๔/๒ นั้น มาตรา ๖๔/๑ ผ่านไปแล้ว ไม่ต้องลงมติ มาตรา ๖๔/๒ มีประเด็นอยู่ประเด็นเดียว มีท่านสมาชิกสงวนคำแปรญัตติเกี่ยวกับอายุความในการดำเนินคดีสำหรับความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ ความเดิมในมาตรา ๖๔/๒ คือกำหนดไว้ว่าอายุความมี ๒ ช่วง ช่วงแรก คือ ๒ ปีนับจากวันที่เจ้าหน้าที่ตรวจพบการกระทำความผิด หรือ ๕ ปีนับจากวันกระทำความผิดเกิดขึ้น แม้เจ้าหน้าที่ตรวจไม่พบครบ ๕ ปีก็ขาดอายุความ มีเพื่อนสมาชิกเห็นว่าอายุความที่กำหนดไว้ตามร่างเดิมนั้นน้อยเกินไปก็เลยแปรญัตติขยายเป็น ๓ ปี สำหรับกลุ่มอาจารย์ประเสริฐ และ ๕ ปีสำหรับกลุ่มอาจารย์สุมล นับจากวันที่เจ้าหน้าที่ตรวจพบ หรือถ้าตรวจไม่พบอายุความ ๑๐ ปีนับจากวันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ ภายหลังการอภิปรายของทั้ง ๒ ฝ่าย ก็คือผู้สงวนคำแปรญัตติกับกรรมาธิการ ที่สุดกรรมาธิการยอมที่จะแก้ไขอายุความจากเดิมเป็น ๕ ปี และ ๑๐ ปีตามลำดับ เมื่อคณะกรรมาธิการยอม สมาชิกบางส่วนไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ เห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม จึงเป็นที่มาที่ผมต้องขอมติจากที่ประชุม เข้าใจข้อมูลหรือยังครับ เข้าใจแล้วนะครับ ลงมติอีกทีนะครับ เจ้าหน้าที่ช่วยล้างเครื่องเมื่อสักครู่นี้ด้วยนะครับ ผมขออนุญาตใช้องค์ประชุมเดิม เนื่องจากต่อเนื่องกันแล้วไม่มีพวกเราลุกไปไหนเลย เมื่อสักครู่นี้ครบองค์ประชุมไปแล้ว ขอมตินะครับ ----------

ถ้าสมาชิกเห็นว่าควรคงร่างเดิมคือร่างตามสภาผู้แทนราษฎร คือไม่มีการแก้ไขเลยในมาตรา ๑๓ ท่านกด เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นว่าควรมีการแก้ไข ท่านกด ไม่เห็นด้วย พร้อมแล้วนะครับ เชิญใช้สิทธิครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิไหมครับ ไม่มีนะครับ ทุกท่านใช้สิทธิครบนะครับ ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๗๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มตินะครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๙๐ เห็นด้วย ๗๓ ไม่เห็นด้วย ๑๗ งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนน ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้คงข้อความตามร่างเดิมคือร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นอันจบการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา

ต่อไปผมจะขอให้ที่ประชุมพิจารณาในภาพรวมทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง จะมีสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไหมครับ มีไหมครับ ท่านแก้ไขเนื้อความไม่ได้ ได้แต่เฉพาะถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่มีไหมครับ ไม่มีนะครับ เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะเป็นการขอมติในวาระที่ ๓ ก่อนลงมติผมขอตรวจสอบองค์ประชุมอีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมแล้ว กรุณากดปุ่มแสดงตนด้วยครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้แสดงตนไหมครับ ไม่มีนะครับ ขอบพระคุณครับ เจ้าหน้าที่รายงานผลครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าประชุมขณะนี้ ๘๗ ท่าน ครบเป็นองค์ประชุม ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าโดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้นจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมที่เราพิจารณาเรียงลำดับรายมาตรามาแล้วหรือไม่ ถ้าเห็นชอบด้วยกับการพิจารณาที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในวาระที่ ๒ ที่ผ่านมาท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ใช้สิทธิไหมครับ ไม่มีนะครับ ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่ รายงานผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๖ ท่าน เห็นด้วย ๘๕ ไม่เห็นด้วย ไม่มีงดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบในวาระที่ ๓ กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ท่านสมาชิกครับ โดยที่คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมจะต้องขอมติจากที่ประชุมอีกครั้งหนึ่งว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตดังกล่าว ซึ่งถ้าที่ประชุมเห็นด้วยก็จะได้ส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป ผมถามมติเลยนะครับ ไม่ต้องตรวจสอบองค์ประชุม เนื่องจากเป็นการขอมติต่อเนื่องกัน ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการกรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ ทุกท่านใช้สิทธิครบหมดแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รายงานผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติจำนวนผู้เข้าประชุม ๘๗ ท่าน เห็นด้วย ๘๕ ไม่เห็นด้วย ๑ งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของกรรมาธิการ จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๖ ท่านกรรมาธิการมีอะไรจะกล่าวขอบคุณเชิญครับ

นายสมัคร เชาวภานันท์ : ผมเห็นด้วย เมื่อสักครู่นี้กดไม่ทัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมัครอีก ๑ เสียงเห็นด้วยนะครับ เจ้าหน้าที่บวกเพิ่มท่านสมัครนะครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ

พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... วันนี้ก็ถือว่าพวกเราได้ทำหน้าที่กันอย่างเต็มความสามารถนะครับ อย่างที่พวกผมได้กล่าวตั้งแต่แรกแล้วว่าคณะกรรมาธิการวิสามัญเองพิจารณากฎหมายฉบับนี้ด้วยความลำบากใจยิ่งตั้งแต่แรกแล้วนะครับ ในความรู้สึกของพวกกระผมเองบางครั้งก็มีความรู้สึกเหมือนกับพวกท่าน แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายซึ่งจะต้องบัญญัติให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งความจริงก็ขัดกับความรู้สึกของพวกเราหลาย ๆ คนนะครับ เพราะฉะนั้นวันนี้พวกเราได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้ด้วยความรอบคอบยิ่ง ผมเองพยายามที่จะให้ผู้แปรญัตติได้พูดในสภาก็เนื่องจากว่าในคณะกรรมาธิการเองนั้น เรามีคนน้อยแล้วก็ผู้ที่ให้ความรู้กับพวกเราก็ไม่สามารถที่จะให้ความรู้กับพวกเราได้อย่างทั่วถึง ถึงกระบวนการร่างกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมพยายามที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนร่วมในการร่างกฎหมายฉบับนี้ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายที่จะมาให้ข้อมูล ให้ความรู้กับพวกเราค่อนข้างมาก แต่สุดท้ายแล้วก็อยู่ที่เพื่อนสมาชิกที่จะตัดสินใจ วันนี้กระผมขอขอบคุณแทนคณะกรรมาธิการทุกท่านและขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอถือโอกาสนี้ฝากท่านประธานและท่านกรรมาธิการด้วยนะครับ

โดยเฉพาะท่านผู้แทนจาก ปปง. ข้อห่วงใยทั้งหมดที่ท่านสมาชิกฝาก แล้วก็สิ่งที่ท่านสมาชิกทุกท่านแปรญัตติมาจากหลักคิดเรื่องเดียวเลยเรื่องความห่วงใยการละเมิดสิทธิเสรีภาพในการใช้กฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อวุฒิสภาให้ผ่านร่างกฎหมายฉบับนี้เท่ากับให้ดาบกับท่านแล้วนะครับ กรุณาใช้ดาบเล่มนี้ให้เป็นประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม แต่โปรดระมัดระวังเรื่องการกระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชนผู้บริสุทธิ์ด้วยเวลาท่านทำงานจริง ขอบพระคุณครับ ท่านสมาชิกครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. .... เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีท่านสมาชิกสงวนคำแปรญัตติไว้หลายท่านนะครับ ซึ่งคาดว่าคงต้องใช้เวลาพิจารณายาวประกอบกับขณะนี้เป็นเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกาเศษแล้ว ผมขออนุญาตเลื่อนวาระนี้กับวาระที่เหลือทั้งหมดไปในการพิจารณาคราวถัดไปนะครับ ขอบพระคุณทุกท่านที่อยู่ร่วมประชุมครับ ขอปิดการประชุมสำหรับวันนี้ครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๑๕ นาฬิกา